

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

TÜRKİYE BAHA'İLERİ RUHANİ
MAHFİLİ

BAHAULLAH'IN SESİ

«Gleanings from the Writings of Bahauallah»
başlığı altında Arapça ve Farsça
asıllarından İngilizceye
tercüme eden
ŞEVKİ RABBANİ

İngilizce tercümeyi Türkçeye
çeviren :
Mecdi İNAN

İSTANBUL
1987

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Dizgi - Baskı :
DİZERKONCA MATBAASI
İstanbul, 1987

1. Ey İlâhım Allah! Bütün övgüler sana özgüdür. Seni nasıl anabilirim ki hiç bir dil, ne kadar da hikmetli olsa, Senin adını gereği gibi ululiyamaz. Seni nasıl dile getirebilirim ki gönül kuşu, özleyişi ne kadar da şiddetli olsa, Senin izzet ve irfan göklerine yükselsemez.

Seni tarif etmek istesem de Sana «Görücü» desem, görücü-lüğün en yüce mücessemelerinin Senin emrinle yaratılmış olduklarını teslim etmek zorunda kalırım. Seni temcit etmeğe kalkışarak Sana «Hikmetli» desem, Hikmet Kaynağı olanların iraden-den doğmuş olduklarını kabul etmeğe mecbur olurum. Seni tanıtmak arzu etsem ve Sana «Biricik» desem, Birlik Özlerinin Senin elinden çıkmış eserler olduklarını keşfederim. Seni bildirmek hevesine kapılarak Sana «Bilici» desem, hep Bilgi Cevherlerinin Senin maksadına hizmet eden yaratık ve vasıtalarından başka bir şey olmadıklarını itiraf etmek mecburiyetini duyarım.

Ne mümkün ki faniler Senin sırrını çözsünler, celâl ve azametini hakkiyle tavsif etsinler. Heyhat! Onlar Senin hüviyetinin niceliğine ufacık bir imada bile bulunamazlar. Bu yoldaki çabalarından elde edebildikleri şey Senin yaratıklarına çizdiğin sınırları hiç bir vakit aşamaz; bu çabaların da mucit ve mubdii gene Senin emir ve iradendir. En kutlu ermişlerin Seni överken ifadeye muktedir oldukları en ulvî duygular ve en büyük bilgilerin Senin tabiatın hakkında söyleyebildikleri en hikmetli sözler tamamiyle Senin saltanatına boyun eğen, Senin Kalemine tapan ve senin kaleminin kımıldanışıyle kımıldanan Merkez'in çevresini dönmekten başka bir şey yapmaz.

Hayır, Ey Tanrım! Bırakma ki Vahi Kalem ile yaratıklar arasında herhangi bir dolaysız ilgi bulunduğunu andıracak bu gibi bir söz ağzımdan çıksın. Sana mensup olanlar böyle bir ilgi kavramının çok, pek çok üstündedirler! Senin Vahiy Ağacın hep karşılaştırmalardan ve benzetişlerden münezzehtir. Senin Nefsinin Mazharını ve Cemalının Matlamını idrak ettirecek her yol kapalıdır.

Senin şanın, şu ölümlü insanoğlunun tasdik ve isnadına, temcit ve tesbihine sığmaz! Haşmet ve celâlini güçleri yettiği nisbette övmek ödevini kullarına ancak bir inayet olarak verdin. İstedin ki bu sayede iç varlıklarına mukadder makama, yani nefislerini tanımak makamına yükselebilsinler.

Senden başkası Senin künhüne akıl edirememiş, Senin büyüklüğünü hakkiyle sena edememiştir. Sonu gelmiyen sonsuzluğa kadar kul övgüsünün üstündesin. Senden özge güçlü, bilici, kutlular kutlusu ve erişilmez bir Tanrı yoktur.

2. Her şeyin başı Tanrıyı tanımaktır. Her şeyin sonu İlahî irade semasından indirilen şeylere sıkı yapışmaktır. Onun iradesi yerde ve gökte bulunan her şeye sari ve nazif bir iradedir.

3. Tarihin en eski devirlerinden beri bütün peygamberlerin maksut ve mevudu ve Tanrı Elçilerinin murad ve manzurunun teşkil eden ZUHUR şimdi, kudretli Tanrının her şeye nüfuz eden iradesi ve karşı konulmaz buyruğuyla insanlar arasında tahakkuk eylemiştir. Böyle bir Zuhurun vukuu hep mukaddes kitaplarda müjdelenmiştir. Buna rağmen, bakınız, insanlık nasıl doğru yoldan sapmış ve onun parıltısından mahrum kalmıştır!

Söyle : Ey Hakkın aşıkları! Onu hakkiyle tanıyıp emirlerini tutmağa çalışınız. Bu zuhur, uğrunda dökülen her damla kanı binlerce okyanusla mükâfatlandırın bir zuhurdur. Dostlar! Sakın bu kıymet biçilmez istifadeyi elden kaçırmak veya bu Zuhurun üstün makamına göz yummak gafletine düşmeyiniz. Sırf bir vehim ve hayale kapılarak gaflet perdesiyle perdelenmiş olan bu dünyada nice canlar kurban olmuş ve hâlâ da olmakta bulunduğu düşününüz. Gönlünüzün arzusuna ermiş ve bütün milletlerin mevuduna kavuşmuş olduğunuzdan dolayı Allaha gece gündüz şükürler sununuz. Erdiğiniz makamı Hakkın yardımıyla muhafaza edip Emrini terviç edecek şeylere yapışınız. O size doğruyu ve insan makamının yükselmesine sebep olacak şeyleri tavsiye ediyor. Bu hayran kalınacak levhin Münzili olan Rahmana binlerce senalar!

4. Bu Gün, Tanrının en güzel lutuflarının insanlar üzerine saçıldığı gündür. Bu Gün, Allahın en büyük inayetinin bütün yaratıklara zerkolunduğu gündür. Bu Gün, bütün insan topluluklarının ödevi, aralarındaki ihtilâflara artık son verip uzlaşmak ve

tam bir birlik ve barış içerisinde Onun Şefkat ve merhamet Ağacının gölgesi altında yaşamaktır. Bu Gün onlara yaraşan hareket, makamlarını yükeltip yüksek menfaatlerine hizmet edecek şeylere dört el ile sarılmaktır. Ne mutlu o kimselere ki Ebha'nın Kalemî onları anmak için harekete geldi! Ne saadet o kimselere ki hikmetinden sorulmaz emir ve irademiz gereğince isimlerinin gizli kalması tercih edildi!

İnsanları nazarımızda makbul olanı yapmağa muvaffak buyurmasını biricik gerçek Tanrıdan niyaz ediniz. Yakında bu günkü nizamın tomarı dürülecek ve yerine bir başkası açılacaktır. Allah doğruyu söyleyen ve görünmiyeni bilendir.

5. Bu gün, Allahın merhamet okyanusunun insanlara görüldüğü gündür. Bu Gün, Kerem Güneşinin bütün parıltısıyla insanlar üzerine parladığı gündür. Bu Gün, İlâhî feyiz bulutlarının bütün beşeriyet üzerine gölge saldığı gündür. Bu Çağ, hep solmuşların ve bitkinlerin sevgi ve arkadaşlık yelleri, dostluk ve şefkat sularıyla ferahlanıp dinçleşmeleri çağıdır.

Bir yerde toplanan veya bir kimse ile görüşen Tanrı sevgilileri gerek Allaha karşı olan durumlarında ve gerek Allahı temcid ve senalarında öyle bir huzu ve huşu göstermelidirler ki ayaklarının altındaki her toprak zerresi ihlâs ve samimiyetlerine tanıklık etsin. Bu mukaddes insanlar, o toprak zerrelerini titretecek bir iktidar ve iman ile ağız açıp söz söylemelidirler. Bastıkları toprağın kendilerini şu suretle muhatap ittihaz etmesine meydan vermiyecek şekilde davranmalıdırlar: «Ben sizden üstün tutulsam gerek. Bakınız, çiftçinin bana yüklettiği ağır yüke nasıl katlanıyorum. Lutuf Kaynağının bana emanet buyurduğu nimet ve bereketleri hep varlıklara mütemadiyen saçıyorum. Bana bahşolunan bu şeref ve malik olduğum bu sonsuz zenginliğe - bütün yaratıkların rızkını veren bu servete - rağmen, bakınız tevazuuma, bakınız ayak altında çignenmeğe rıza gösteren şu mutlak inkıyadıma...»

Birbirinize karşı sabır, muhabbet ve hayırhanlık gösteriniz. İçinizden biri bir hakikati kavrayacak kabiliyette değil ise veya o hakikati kavramaya çalışıyor ise, onunla konuşurken büyük bir şefkat ve mülayemet gösteriniz. Üstünlük veya üstün kabiliyet iddiasında bulunmaksızın onun hakikati görüp teslim etmesine yardım ediniz.

Bu Günde her insanın ödevi Allah'ın deniz gibi coşan fazıl ve inayetinden kendine mukadder payı almaktır. Bir kimse kendi kabının büyüklüğüne, küçüklüğüne bakmasın. Kiminin payı bir avuç dolusu, kiminin bir bardak dolusu, kimininki bir desti dolusu olabilir.

Bu gün herkesin gözü Allah'ın Emrini ilerletecek şeyde olmalıdır. Ezeli Hakikat şahittir ki bu gün bu Emre dostlar arasındaki ayrılık, kavga, didişme, soğukluk ve sevişmeme kadar zarar verecek bir şey yoktur. Allah'ın kudret ve yardımıyla böyle hallerden kaçınız. Onun birleştirici, bilici, hikmetli Adına güvenerek gönülleri birbirine bağlamağa çalışınız.

Onun yolunda işlenen işlerin tadını size tattırmak lutfunda bulunmasını biricik gerçek Tanrıdan niyaz ediniz. Hak hatırı için gösterilen alçakgönüllülüğün helâvetini sizlere nasip buyurmasını Ondan dileyiniz. Kendinizi unutunuz, gözlerinizi komşunuza çeviriniz. İnsanların terbiyesine çalışınız. Hiç bir şey Tanrıdan gizli değildir, gizli kalamaz. Onun tükenmez nimetleri, yolunda yürüyenlerin üzerine yağmur gibi yağar. Ayetleri Âlemlerin Rabbinin her an müteharrik Kaleminden sel gibi akan nurlu levih budur. Onun üzerinde düşününüz, gereğince hareket ediniz.

Yeryüzünde yaşayan çeşitli halklar ve uluslar Mevudun gelmesini sabırsızlıkla gözetliyorlardı. Nihayet Gerçeklik Güneşi doğdu. O doğar doğmaz, Tanrının hidayetine mazhar olanlardan başkası, Ona hep arka çevirdiler. Her gerçek müminin erebileceği makamı bu günden açıklamak istemiyoruz; açıklayacak olursak bazıları sevinçlerinden düşüp ölebilirler.

Beyan Noktası bir yerde : «İçinde benden sonra gelecek olan Zuhurun imkânlarını taşıyan tohum, çevremde dolaşanların cümlesinden üstün bir kudret ve kuvvete maliktir», ve başka bir yerde : «Benden sonra gelecek Zatın vasfında söylediğim ve söyleyeceğim sözlerin en büyüğü şu : «Söylediğim ve söyleyeceğim hiç bir söz Onu hakkiyle vasıflandıramaz, kitabımda Ona dair geçen hiç bir anı Onun Emrinin büyüklüğünü hakkiyle anlatmaz» sözünden ibaret yazılı şehadetimdir» diyor.

Bu sözlerde saklı mana denizlerinin derinliğine dalanlar bu kudretli, yüce ve mukaddesler mukaddesi Zuhurun hayal sınırlarını aşan ululuğu ve nurluluğu hakkında cüzi bir fikir edinmiş olurlar.

Bu kadar anlđ ve Şanlı bir Zuhurun kendi sadđk mŭntesiplerine vereceği Őerefine derecesini anlamak kolaydır. Hakka yemin olsun ki, bu gibilerin nefesi bŭtŭn dŭnya hazinelerinden daha değerlidir. Ne mutlu erenlere! Vay olsun gafillere!

7. Cidden sŭylŭyorum : Bu Gŭn, Mevudun Yŭzŭnŭn gŭrŭlŭp Sesinin iŐitilebileceđi gŭndŭr. Allah'ın nidası yŭkseldi; cema-
lının nuru parladı. Boş sŭzler gŭnŭl safhasından silinmeli ve herkes aşık bir yŭrek ve arđ bir dŭŐŭnce ile Onun Zuhurunun alametlerine, Risaletinin delillerine ve Celalının iŐaretlerine bakmalıdır.

Bu gŭn, cidden bŭyŭk bir gŭn. Bŭtŭn mukaddes kitaplar-
da ondan «Allahın Gŭnŭ» diye bahsedilmiş olmasđ bŭyŭklŭđ-
ne bir Őehadettir. Her peygamberin, her Tanrı ElŐisinin ruhu bu hayranlık verici Gŭnŭn hasretini çekmiŐtir. Yeryŭzŭnde yaŐıyan çeşitli kavimler ve milletler hep bu Gŭnŭn mŭŐtakı idiler. Bu-
nunla beraber, Onun Zuhurunun GŭneŐi Tanrı iradesinin gŭk-
lerinde gŭrŭnŭnce bŭtŭn bu milletler ve kavimler, Hakkın ken-
di lutuf ve inayetiyle hidayet buyurduğu kimsler mŭstesna ol-
mak ŭzere, Onu tđnmayıp gaflette kaldılar.

Ey Beni anmış olan! Bu Gŭn yeryŭzŭnŭn sakinleri ile Onun Parıltısı arasına gerilen kalın bir perde onlara Rabbin nidasını iŐittirmiyor. Cenabı Haktan dileyelim ki bu perde kalksın, birlik nuru bŭtŭn dŭnyayı kapsasın, «Padişahlık Tanrınındır» mŭhrŭ bŭtŭn milletlerin alına basılsın

8. Tanrının gerčekliđine yemin olsun! Bu Gŭnler, Peygam-
ber ve Nebiler zŭmresinin, mŭbarek Harem bekŐilerinin, Sema-
vi Otak sakinlerinin, ve Celal Çadırında oturanların imtihana
çekilip sđnandıkları gŭnlerdir. Bu bŭyle olunca, Tanrıya ortak
koşanların çekileceği imtihan ne yaman olsa gerek!

9. Ey Hŭseyin! Bir kısım insan topluluklarının İmam Hŭ-
seyinin dŭnŭŐŭnŭ nasıl Şiddetli bir ŐzleyiŐle Őzlediklerini gŭz
ŕnŭne getir. Onun Kaim'den sonra geleceği geŐmiŐ gŭnlerde Şanı
yŭce Tanrının ŐeŐkinleri tarafından haber verilmiŐti. Bu mukad-
des Varlıklar, Tanrının tŭrlŭ inayetlerine tecelligaħ olan Zat
gŭrŭnŭnce, Kaim dahi dahil olmak ŭzere, bŭtŭn Nebi ve Pey-
gamberlerin o Mevudun aŐıđı bayrak altında toplanacaklarını
da haber vermiŐlerdi. O saat Şimdi ħalmıŐtır. Dŭnya Onun Ce-

malının parıltısıyla aydınlanmıştır. Bununla beraber, bakınız, dünyayı dolduran bu insan kitleleri Onun yolundan ne yaman saptılar! İsimlerin Sultanı olan Zatın medediyle kendi evham ve hayal putlarını kırıp yakın şehrine girenler müstesna olmak üzere, kimse Ona inanmak istemedi. Onun nefis şarabının üzerindeki mühür, bu kutlu Zuhur gününde, Onun Kayyum ismiyle kaldırıldı, ve herkese sunuldu. Kadehini doldur, Onun kutlular kutlusu ve övülgen adıyla iç!

10. Kavim ve milletlerin saati geldi çattı. Tanrının mukaddes kitaplarında yazılı vaadleri yerine geldi. Allahın Şeriatı Siyon'dan çıktı. Kudüs ve onun etrafındaki tepelerle kırlar Zuhurun ışığı ile ışıladı. Muhataraya düşenlere yardım elini uzatan ve varlığı ancak kendi varlığına bağlı bulunan Allahın kitaplarında açıkça bildirilen şeyleri teemmül edenlere ne mutlu! Ey Tanrı dostları! Bunun üzerinde iyice düşününüz, kulağınız Onun sözünde olsun ki, Onun fazıl ve inayeti ile vefa pınarının billur suyundan içip Emrinde kayalar gibi sabit ve sarsılmaz olasınız.

Eşya Kitabında : «Rabbin korkusundan ve Onun mehabetinden kayaların içine giriniz, toprağın altına saklanınız» denilmiştir. Bu âyeti okuyup da iyice düşünenlerin bu Emirdeki büyüklüğü görmemesi veya bu Günün - Tanrının kendi Gününün - büyüklüğünden şüpheye düşmesi ihtimali yoktur. Bu ayetten sonra gelen ayette : «O günde hamdüsenâ yalnız ve yalnız Rabbe özgü olacaktır» deniyor. Bu Gün, Mütealın Kalemî tarafından hep mukaddes kitaplarda ululanmış olan gündür. Bu kitaplarda ayet yok ki Onun mukaddes Adını temcid etmesin. Hiç bir semavî kitap yok ki bu Günde vukua gelecek mesut hadiseleri terennüm etmesin. Semavî kitaplarda ve mukaddes sahifelerde bu Zuhura dair geçen şeyleri bir bir anacak olsak söz bu levhe sığmayacak kadar uzar. Bu gün herkesin güveni Allahın fazıl ve inayetine olmalı, herkes büyük bir hikmetle Emri yaymağa bakmalıdır. O zaman ve ancak o zamandır ki bütün yeryüzü Onun Zuhurunun nuruna makes olur.

11. Celil olsun bu Gün! Bu Gün, Rahmanın güzel kokulu merhamet yellerinin imkân dünyasına estiği gündür. Bu Gün, şanına geçmiş asır ve devirlerin yetişemeyeceği kadar kutlu bir gündür. Bu Gün, Kıdem Cemalının kendi mukaddes makamına yöneldiği gündür. Kıdem Cemalının kendi mukaddes makamına

yönelmesi üzerine bütün yaratıklar ve onların ötesinde Yücelev Zümresi yüksek sesle çağrıştılar: «Koş, ey Kermil, koş! İşte İsimler Ülkesinin Sultanı ve Göklerin Yaradanı olan Rabbin Cemal senin üzerine oturdu »

Bunu işiten Kermil dağı sevincinden vecde gelerek, sesini yükseltti ve haykırdı: «Ey gözlerini bana çevirip adımlarını bana yöneltmek lutfunda bulunan! Canım Sana kurban! Ey ebedî hayat Kaynağı! Ayrılığın beni bitiriyor, huzurundan uzak kalışım ruhumu yakıp kavuruyordu. Hamdolsun Sana ki çağrına icabet etmeme beni muvaffak kıldın, mübarek ayaklarını üzerine basmakla beni şereflelendirdin, kendi Gününün hayat verici hoş kokusuyla ve kendi Kaleminin heyecanlandırıcı sesiyle beni canlandırdın. Senin Kalemin İsrafil'in borusudur. Her mukavemeti kıran mübarek Emrinin zuhuru saati çalınca, Ruhunda kendi Kalemine üfledin ve işte o anda bütün yaratık dünyasının temeli sarsıldı, bütün yaratıkların Maliki Olanın hazinelerinde saklı sırlar insanlığa münkeşif oldu.»

Kermil'in bu haykırışı yüce makamımıza erişince cevap verdik: «Ey Kermil! Şükürler sun Rabba! Ayrılık ateşiyle yanıp kavrulduğun bir sırada huzurumun denizi senin karşında dalgalandı, seni ve bütün yaratıkları, görünür görünmez her şeyi sevinçle doldurdu. Sevin, şad ol: Tanrı bu Gün kendi tahtını senin üzerine kurdu, seni Kendi âyetlerinin matlası, bürhanlarının masırıkı yaptı. Ne mutlu senin çevreni dönenlere! Ne mutlu senin şanlı adını yayanlara; Ne mutlu Rabbin Allah'ın sana gösterdiği lutuf ve keremi birbirlerine anlatanlara! İmdi, Celâl Sahibi Rabbinin ismiyle ölümsüzlük kadehini alıp iç, ve sana olan merhametinin bir nişanesi olmak üzere kederini sevinçe çeviren Rabbin, şükürler sun. O, kendi tahtının makamını, ayaklarının bastığı yeri, huzuriyle müşerref olan bu noktayı, nidasının yükseldiği bu mahalli, gözyaşları döktüğü bu mekânı gerçekten sevdi.

Ey Kermil! Siyon'a seslen ve şu müjdeyi ver: Fani gözlerden Nihan Olan geldi. Onun her şeyi yenici hakimiyeti meydana çıktı. Onun her şeyi kaplayan parıltısı ayan oldu. Sakın durma, duraklama. Koş, gökten inen Tanrı şehrini tavaf et. Allah'ın in'am ettiği kimselerin, saf yüreklilerin, mukarrep meleklerin secde ederek tavaf ettikleri bu Semavi Kabenin çevresini dön dolaş. Bu Zuhurun müjdesini yeryüzünün her noktasına ve her şehrine

götürmeği ne kadar isterdim! Bu Zuhur, Sina'nın aşık olduğu zuhurdur. Onun ismiyledir ki Yanan Çalı (Yerin ve gökün Pa-dişahlıkları Rabların Rabbi olan Allaha mahsustur) diye çağır-maktadır. Hakikaten söylüyorum : Bu Gün, kara ve denizlerin bu müjdenin sevinci ile çırpındıkları gündür. Ezelden beri bir çok şeyler fani akılların ve kalblerin idrakine sığmayan bir lutuf ve kerem eseri olarak bu Gün için saklanmıştı. Yakında Allah kendi Gemisini senin üzerinde yüzdürecek ve İsimler Kitabında anılı Baha milletini şühud alanına çıkaracaktır.»

Mukaddes olsun İnsan cinsinin Rabbi! Onun isminin anıl-masıyla yerin bütün zerreleri titreşmiş, Ululuk Dili kendi bilgi-sinde gizli ve kudretinin hazinelerinde saklı şeyleri açığa dök-mek için harekete gelmiştir. Hakikaten O, azib ve müteal ismi-nin kudretiyle, bütün yerde gökte bulunanların mutlak hâki-midir.

12. Ey milletler, İlahi adalet günlerine hazırlanınız. Vaad olunan saat çalmıştır. Gafil kalıp dalâlete düşmeyiniz.

13. Geçmiş zamanları göz önüne getiriniz. Küçük büyük herkes, her zaman, mukaddes Allah Adamlarının şahıslarında İlahi Zuhurların vukuunu özleyip dururlardı. Gözetleyip bekle-medikleri bir an yoktu. İlahi rahmet nesimi artık essin, Vaad Olunanın cemalı görünmezlik perdesi arkasından artık çıkagel-sin diye yalvarıp yakarırlardı. Nihayet, inayet kapıları açılıp ke-rem bulutları yükselince, Görünmiyenin Güneşi kudret sema-sının ufkundan doğunca, derhal Onu yalanlar, Onun ayrı Tanrı likası demek olan likasından kaçınırlar, Ondan yüz çevirirlerdi...

Celâl Sahibinin cemalını izhar edenlere karşı yapılan bu muamelenin sebep ve saikini düşününüz. O zamanlarda halkın göz yumup yüz çevirmesinin sebebi ne idiyse bu zamanın insan-larının da gaflete düşmelerinin sebebi odur. Allahın hüccet ve bürhanı eksik olduğu için insanların inkâr ve itirazına sebep ol-du demek açık bir küfürdür. Yaratıkların hidayeti için insanlar arasından birisini seçip onu kâfi bürhan ile teşhiz etmemek ve sonra bu suretle eksik bürhanlı Elçiye iman etmedikleri için in-sanları cezalandırmak Feyyazın feyzinden ve herkese şamil rah-metinden uzaktır. Hayır! Varlık Sultanının iyiliği bütün âlemleri ve o âlemlerin sâkinlerini ezelden beri kendi Mazharlarının zu-huriyle saragelmıştır. Hiç bir an yok ki Onun feyzi kesilsin veya

inayet bulutunun yağdırdığı rahmet yağmurları dinsin. Halkın böyle bir durumunun sebebi, kibir ve gurur vadisinde yürüyen, uzaklık çöllerinde gezen, kendi boş kuruntularına ve din ulularına uyan bir takım kimselerin dar düşünceliliğinden başka bir şey değildir. Baş düşünceleri muhaliflik, temel arzuları hakikate göz kapamaktır. Her görür göz sahibi bilir ki, insanlar Hakikat Güneşi Mazharlarının her zuhuru sırasında kendi gözlerini, kulaklarını ve yüreklerini o zamana kadar her gördükleri, işittikleri ve öğrendikleri şeylerden ayırıp arıtmış olsalarda Allahın Cemalından mahrum kalmazlar, Mukaddes Matlaların yakınlık ve vuslat hareminden uzak düşmezlerdi. Fakat ne yazık ki, her zaman delil ve bürhanı kendi din bilginlerinden aldıkları bozuk ölçülerle ölçmüşler ve neticeyi kendi mahdut idraklerine uygun bulmadıklarından bu gibi uygunsuz hal ve hareketlere içtisar edegelmişlerdir...

Musa'yı göz önüne getiriniz. Semavi saltanat asası ile silahlanmış ve İlahi irfanın beyaz eliyle donanmış olduğu halde Tanrı sevgisi Faran'ından yola çıkarak kudret ve Samedani şevket yılanı ile nur Sina'sından zuhur alanında göründü. Mülk ehlini beka melekûtuna, vefa ağacının yemişlerini yemeğe davet etti. Firavun ile kavminin şiddetli muhalefetine maruz kaldı. Müşriklerin o Mukaddes Ağaca attıkları zan ve şüphe taşları meçhulunuz değildir. Nihayet, Firavun ile kavmi tekzip ve inkâr suyu ile o Mübarek Ağacın ateşini söndürmeğe kalkıştılar ve var kuvvetleriyle çalıştılar. Bilmiyorlardı ki maddi su İlahi hikmet ateşini ve muhalif rüzgâr Rabbin yaktığı kudret lâmbasını söndüremez. Bilâkis, bu gibi hallerde o su bu ateşi daha ziyade alazlandırır ve o rüzgâr bu lâmbayı daha ziyade korur. Keskin bir gözle bakar ve Allahın rızasında yürürseniz bunun böyle olduğunu görürsünüz...

Musa'nın devri geçip İsa'nın nuru ruh fecrinden ışıdayınca bütün Yahudiler yaygarayı koparıp itiraz sesini yükselttiler. Tevrat'ta geleceği vaad olunan zatın Tevrat şeriatini terviç ve ikmal etmesi لازم geldiğini, halbuki kendisine Mesihlik süs veren bu Nasıralı gencin o şeriatteki iki büyük rüknü, boşama ve cumartesi hükümlerini ortadan kaldırdığını ileri sürüyorlardı. Ve sonra, diyorlardı, nerede Zuhurun alâmetleri? Bu yüzden Museviler hâlâ bu güne kadar Tevrat'ta vukuu bildirilen Zuhuru bekleyip duruyorlar. Musa'dan beri Ahadiyetin nice Kutlu Mazharları ve Ezeliyetin nice Aydın Matlaları zuhur alanına gelip git-

tikleri halde Yahudiler hâlâ kendi şeytani nefislerinin ve iftiracı kuruntularının perdeleriyle perdeli kalmışlardır. Hâlâ bekliyorlar ki kendi elleriyle yaptıkları put kendi sakat anlayışlarına uygun alâmetlerle çıkagelsin! İşte Allah onları günahlarından ötürü böyle yakalamış, iman ruhunu onlardan böyle almış ve dip cehennemin ateşile onları böyle azaplandırmıştır. Yahudilerin bu suretle inkâr vadisine sapmış olmalarının sebebi, gelecek Zuhurun alâmetlerine dair Tevratta geçen sözleri iyi anlayamamalarıdır. İsraili Oğulları bu alâmetlerin hakiki manâsını anlamadıklarından ve bu alâmetler zahirlerine göre vukua gelmediğinden İsa'nın güzelliğinden mahrum kalmışlar, Allahın likasına erememişlerdir. Ve bekleyeduruyorlari İnsan toplulukları tarihin en eski devirlerinden bu güne gelinceye kadar böyle uydurma boş düşüncelere sarılarak Arılık ve Kufluluk Kaynaklarından fıskıran tatlı ve berrak sulardan içmek fırsatını elden kaçırmışlardır...

Anlayışlarının bildiği üzere, İsa sevgisinin ateşi Yahudi mahdudiyeti perdesini yakıp da o Görünmezlik Cemalının hükmü kısmen yürüyünce, bir gün o Hazret havarilerinden bazılarına yakında kendilerinden ayrılacağını söyleyerek yüreklerinde hasret ateşini yaktı ve dedi ki «Ben gidiyorum ve gene geleceğim.» Başka bir münasebetle de : «Ben gidiyorum. Benim söylemediğimi söylemek ve söylediklerimi tamamlamak için bir başkası gelecektir» buyurdu. Tevhid Mazharlarına Tanrı göziyle bakarsanız bu iki sözün hakikatte bir olduğunu görürsünüz.

Filvaki, içgözle bakılacak olursa, Kuran devrinde İsa'nın hem Kitabı hem Emri tasdik olunmuş olduğu görülür. İsim başkalığına gelince : Muhammed kendisi «İsa benim» dediği gibi İsa'nın eserlerini, haberlerini ve kitabını da teyit etmiştir. Bu bakımdan, İsa'nın ne şahsı ve ne kitabı Muhammed'den ve kitabından ayrı değildir. Çünkü, her ikisi de Allahın emriyle kaim ve Onun zikriyle nâlık idiler. Her ikisinin de kitabı aynı Allahın emirlerini bildiren kitaplardı. Bu sebebdendir ki İsa «Ben gidiyorum ve geri geleceğim» buyurmuştur. Bu gün doğan güneş «Ben dünün güneşiyim» derse doğruyu söylemiş olur. Gün ve zaman farkını göz önüne getirerek «Ben dünün güneşinden başka bir güneşim» derse gene doğruyu söylemiş olur. Aynı veçhile, «hep günler birbirinin aynıdır» iddiası doğru bir iddiadır. Öbür yandan, özel isim ve resimleri göz önünde bulundurarak, bunların başka başka günler olduğu iddiası da doğru

bir iddiadır. Günler aynı gün olmakla beraber, her birinin ayrı ismi, ayrı bir özelliği, başka bir karakteri vardır. Mukaddes Mazharlar arasındaki birlik ve ayrılığı da bu kural ve açıklama göre anlar. Bu misal sizi isim ve sıfatları Yaradanın birlik ve ayrılık bahsindeki işaretlerinin sırrına kılavuzlar. Bu suretle, Ezeli Cemalın zaman zaman ve yer yer niçin başka başka isim ve resimle görüldüğü hakkındaki sorunuza tam bir cevap almış olursunuz...

Görünmiyen o Ezeli, Üluhiyet Cevheri, Muhammed Güneşini bilgi ve manâ ufkundan doğdurunca Yahudilerin din uluları Musa'dan sonra nebi gelmez diye itiraz dilini uzattılar. «Evet» diyorlardı «Musa'dan sonra bir Allah adamının zuhur edeceği Tevrat'ta yazılıdır. Fakat bu Allah adamı Musa ümmetinin ve o ümmetin menfaatlerini terviç etmeğe, Tevratın şeriatini bütün yeryüzüne yaymağa memurdur.» Birlik Sultani Kuran'da bu uzaklık ve sapıklık vadisinde kalmışların dilinden şöyle buruyor: «Yahudiler Allahın eli bağlıdır diyorlar. Kendilerinin eli bağlansın! Bu sözlerinden ötürü onlar lanetlendiler. Hayır, Allahın elleri daima açıktır.» «Allahın eli ellerinin üstündedir.» Her ne kadar tefsirciler bu öyetin nüzülü münasebeti etrafında türlü rivayetlerde bulunmuşlarsa da sen âyetteki maksadı anlamağa çalış. Buyuruyor: İş hiç te Yahudilerin sandığı gibi değil! Musa'yı yaratıp ona peygamberlik hilâtı giydirenin eli hiç bağlı olur mu? Böyle Yüce Varlığa Musa'dan sonra artık başka bir peygamber gönderemez denir mi? Sözlerindeki saçmalığa bakın. Bu idiaları ilim ve irfandan ne kadar uzak! Bu gün de bütün insanların meşgul olduğu şey böyle vahim sözlerdir. Bu âyeti bir seneyi müteceviz bir zamandan beri okuyup şuursuz bir suretle yahudileri kınadıkları halde kendileri de bu gün, gizli açık, Yahudilerin duygu ve kanışlarına tercüman olduklarının farkında bile değillerdir! Bütün zuhurların sona erdiği, Allahın merhamet kapılarının kapandığı, manevi maşriklardan artık hiç bir güneşin doğmayacağı, Samedani Kıdem Denizinin bir daha dalgalanmayacağı, Allahın görünmez âlemindeki çadırlardan gönderdiği elçilerin bir daha görünmeyeceği hakkındaki tatsız teranelerini kendi kulaklarınızla şüphesiz işitmişsinizdir. Bu zavallıların idrak ve izanlarının derecesine bakınız ki hiç bir akıl ve idrakin bir an bile kesilmesini teviz etmediği İlâhi feyiz ve rahmetin kesildiği kanaatini taşıyorlar ve bunu caiz görüyorlar. Her taraftan ayaklanarak

zulüm kemerini sımsıkı bellerine bağlamışlar ve boş kuruntularının acı sularıyla İlâhi Yanar Çalının alevlerini söndürmeğe çabalayıp duruyorlar. Bilmiyorlar ki kudret şişesi Tanrı Lâmbasını kendi emniyet kalesi içerisinde her türlü zarar ve taarruzdan koruyacaktır...

Bakınız, Tanrı Elçisi Muhammed bu gün insanlar arasında nasıl açıkça bir saltanat sürüyor. Bisetin ilk günlerinde ona ve yaydığı dine karşı ne taarruzlar vaki olmadı! Küfür ve dalâlet erbabının, o asrın din ulularıyla hempalarının elinden ve dilinden çekmediği kalmadı! O mana Cevherinin, O Mukaddes Varlığın geçtiği yollara ne dikenler atılmadı! Güya bu şerir adamlar, kendi şeytani ve habis zanlarınca, o ölümsüz varlığa eziyet etmekle ebedi saadet temin edeceklerdi. Abdullah Übey, Ebu Amir Rahip, Ka'b İbni Eşref, Nadir İbni Haris gibi belli başlı din bilginleri onu yalanlıyor, ona iftiracılık, delilik ve daha öyle şeyler isnad ediyorlardı ki bunları yazmak için ne mürekkep akar, ne kalem yürür ve ne de kâğıt tahammül eder. Bu türlü ithamlar ve isnatlara kanarak halk o Hazrete eziyet ve cefa etmeğe koyuldu. Zamanın uleması bir kimseyi camiadan kovar ve onun alınına imansızlık damgası vurursa artık başına geleceği sen düşün. Aynı şey herkesin gördüğü gibi bu Kulunda başına gelmedi mi?

Bundan dolayıdır ki o Hazret : «Hiç bir peygambere benim kadar eziyet edilmedi» buyurmuştur. Ona yapılan isnatlar ve reva görülen cefalar hep Kur'an'da yazılıdır. Olup bitenleri anlamak isterseniz Kur'an sahifelerini çeviriniz. O asrın şerir cahilleri işi o kadar azıttılar ki ne Muhammed ve ne eshabı hiç bir kimse ile görüşüp konuşamaz oldular. Onunla inip kalkan kimseler derhal cahil halkın taarruz ve cefasına hedef oluyorlardı...

Şu büyük değişikliğe bakınız : Onun ismi anılınca diz çöküp tazim eden ne kadar padişahlar var! Onun gölgesine sığınan, Ona mensubiyetle iftihar duyan nice milletler var! İsmi mimberlerde temcit olunuyor, ezan sesleriyle minarelerden ilân olunuyor. Onun dinini kabul edip küfür gömleğini yenilemekten imtina gösteren krallar ve imparatorlar bile o İnyet Güneşinin büyüklüğünü ve azametini teslim ve itiraf ediyorlar. İşte her tarafta gördüğün zahiri saltanatı, Peygamberlerin saltanatı mutlaka ya hayatlarında veya Hakiki Vatana dönüşle rinden sonra bu dünyada tecelli ve tahakkuk eder...

Her Zuhurda yapılan değişiklikler insanların idrak göziyle Üluhiyet Cevheri maşrıktan parlayan Manevî Güneş arasında kara bir bulut gibi gerilir. İnsanların nesillerce kendi bababalarını körü körüne taklit ettikleri, bağlı buldukları din ve şeriatlerinin gösterdiği yoldan gidip onunla kaynaştıklarını göz önüne getiriniz. Bu suretle yetişen insanlar günün birinde kendi aralarında tıpkı başka insanlar gibi yaşayan ve bütün beşeri hallerinde kendilerine eşit bulunan bir kimsenin ortaya çıkıp kökleşmiş dini akidelerini ilgaya kalkıştığını görünce tabiidir ki gözlerine perde çekilir ve asırlardan beri sarıldıkları ve hilâfında hareket edenleri kâfir, sefih ve şerir saydıkları bu prensipleri kaldırmak istiyen Zuhur Sahibini elbette ki kolay kolay kabul etmezler. İşte bu gibi haller, iç varlıkları tecrit Selsebileni tatmamış veya marifetullah Kevserinden içmemiş olan kimselerin gözlerini perdeleyen «bulutlar»dır. Bu hallere vukuf peyda eden kimseler öyle perdelenirler ki hiç bir sorgu suale haccet görmeksizin İlahî Zuhur Sahibini derhal tekfir edip katline fetva verirler. Bütün asırlar boyunca bu hadiselerin cereyan ettiğini ve bu günlerde de cereyan etmekte olduğunu bilmeniz gerektir. İmdi, bizlere düşen vazife, Tanrının göze görünmez yardımına güvenerek, bu kara perdelerin ve bu gökten gönderilen sınav bulutlarının bizleri Kendi Cemalını görmekten alakoymasına meydan vermemeğe ve Kendisini yine Kendisiyle tanımağa var kuvvetimizle çalışmaktır.

14. Ey Kalemî Alâ! Tanrı baharı geldi! Çünkü Rahmanın bayramı yaklaşıyor. Kimıldan ve bütün yaratıklar önünde Allahın adını temcid et. Onun senasını öyle terennüm eyle ki bütün yaratıklar onu işiterek canlansınlar ve yenilensinler. Söyle, durmadan söyle. Kutluluk Güneşi mübarek Adımızın ufkundan parlıyor, çünkü Allah'ın İsminin melekûtu senin göklerin yaratıcısı olan Rabbinin adıyla süslendi. Dünya milletlerinin önünde kalkın, bu İsmi Âzamin kudretiyle silahlan, gecikenlerden olma.

Seni duraklamış ve levhimin üzerinde yürümek istemez görüyorum. Acaba İlahî Cemalın şaşaaşı gözlerini mi kamaştırdı? Yoksa inatçıların boş lakırdıları seni kederlendirip hareketini felçe mi uğrattı. Bu Günün büyüklüğünü terennüm etmekten sakın hiç bir şey seni alıkoymasın. Bu Gün, izzet ve şevket Parmağının visal şarabı üzerindeki mührü söküp bütün yerde ve gökte olanları içmeğe davet ettiği gündür. Allahın Gününü

müjdeleyen rüzgârlar üzerinde esmişken hâlâ durur musun? Yoksa sen de onlar gibi Ondan perdelendin mi?

Ey bütün İsimlerin Sultanı ve göklerin Yaradanı! Hiç bir perde Senin Gününün parıltısını görüp tanımaktan beni alakoymamıştır. Biliyorum ki bu Gün, bütün cihana hidayet meşalesidir. Biliyorum ki bu Gün, Ezeliyet Padişahının bütün dünya sakinlerine bir âyetidir. Sükûtümün sebebi, Seni yaratıkların gözlerinden örten perdeler ve Senin doğruluğunu tanımaktan alıkoyan engellerdir. Sen bende olanı bilirsin, ben ise Sende olanı bilmem. Sen her şeyi bilicisin, her şeyden haberdarsın. Bütün isimlerin üstünde olan İsmine yemin olsun! Senin her şeye hâkim fermanın olunca, nurlu melek»tunda kudret dilinden işittiğim yüce Kelimenin nüfuz ve tesiriyle, bütün insanların ruhlarını diriltmeğe kendimde kudret bulurum. Evet, Senin buyruğun, Zülcelâl Cemalının Zuhurunu âlemlere yaymağa beni muktedir kılar. Senin Ebha Cemalının zuhuriyledir ki göz görmedik şeyler Senin mübin, müheymin ve kayyum isminle herkesin gözü önünde apaçık göründü.

Ey Kalem! Bu günde Benden özge bir şey görüyor musun? Yaratık dünyası ve tezahüratı ne oldu? Bütün görünür görünmez yaratıklar nereye gitti? Kâinatın gizli sırlarından ve tecelliyatından ne haber? Hepsi, hepsi, geçti, helâk oldu. Bâki kalan ancak Benim ebedi, nurani ve celil Vechimdir.

Bu öyle bir Gündür ki senin inayetli ve keremli Rabbinin Yüzünün nurundan saçılan ışıklardan başka bir şey onda görülmez. Biz her şeyi ezici ve her şeyi yenici saltanatımızla her ruhunun ruhunu aldık, ve sonra, insanlara karşı olan inayetimizin bir eseri olmak üzere, yeni bir yaratık yarattık. Fazıl ve kerem sahibi Kadim Benim.

Bu Günde, gayb âlemi: «Ne kadar mübareksin sen ey arz ki, Rabbinin ayaklarına basamak ve Onun tahtına mekân oldu» diye nida ediyor; ve onun arkasından, nur illeri sesleniyor: «Ruhum sana feda olsun ey arz ki, Rahmanın Sevgilisi kendi saltanatını geçmiş ve gelecek her şeye vaad olunan İsminin kudretiyle, bu Gün, de, senin üzerinde kurdu.» Bu Gün, her güzel kokan şeyin kendi güzel kokusunu gömleğinin rayihasından aldığı gündür. Benim gömleğim, kendi rayihasını bütün yaratık dünyasına saçmıştır. Bu Gün, ebedi Hayat suyunun Rahmanın iradesi kaynağından fışkırdığı gündür. Ey Melei Âlâ

mensupları! Koşunuz, can ve yürekten koşunuz, doyuncaya kadar içiniz!

Söyle: Bilinmez, Görünmezler Görünmezinin mazharı Odur: Sizde görür göz yok mu? Saklı Mücevheri gömüsünden çıkarıp önünüze koyan Odur: Sizde arayıcılık yok mu? Bütün geçmiş ve geleceklerin Sevgilisi Odur: Gönüllerinizi ve ümitlerinizi Ondan daha iyisine mi bağliyacaksınız?

Ey Kalem! Sesini işittik ve sükûtunu mazur gördük. Ya nedir Seni bu kadar şaşırtıp sersemleten sebep?

Ey bütün âlemlerin Makbubu! Beni benden alan şey Senin huzurunun verdiği sarhoşluktur.

Kalk ve Rahmanın kendi adımlarını Rızvana yöneltip içerisinde girdiğini cihana müjdele. Herkesi, Allah'ın kendi Arş'ı Âlâsına karargâh ittihaz buyurduğu bu güzel bahçeye kılavuzla. Sen, çalınması bütün ölmüşlerin dirilmesine bir alâmet teşkil eden kuvvetli Borumuzsun.

Söyle: Bu bahçe, bütün dalları üzerinde «İnsanların gözlelerinden nihan olan Kimse kudret ve saltanatla zahir oldu» şahadetinin damgasını taşımaktadır. Onun yaprakları hışırıyor ve diyor: «Ey yerde ve gökte oturanlar! Şimdiye dek görünmemiş olan şimdi görüldü. Yüzünü ezelden beri yaratıkların gözlelerinden saklı tutan Kimse şimdi ayan oldu.» Dalları arasından tatlı tatlı esip geçen rüzgâr fısıldıyor: «Padişahlar Padişahı meydana çıktı. Padişahlık Onundur». Çağlayıp akan ırmaklar şırıldıyor: «Kimsenin görmediği ve sırrına kimsenin vakıf olmadığı Kimse nikabını kaldırdı ve nurlu Cemalını açtı».

Bu Cennetin içerisindeki en yüksek odalardan semavî hüriler çağrışıp seslendiler: «Ey yücelerde oturanlar! Sevininiz! Kadimin parmakları, Ebha ismiyle, göklerin ta ortasında, en büyük çanı çalmakta. İneyet elleri ebedî hayat kadehlerini doluşturmakta. Yaklaşınız, doya doya içiniz. İçiniz afiyetle siz ey hasretliler, ve siz ey müştaklar!»

Bu gün, Tanrı isimleri Mazharının celâl çadırından çıkıp yerde ve gökte bulunanlara yüksek sesle «Cennet bardaklarını ve onların içindeki hayat verici suları bir yana bırakınız; çünkü, işte Baha milleti İlâhî Huzurun kutlu konutuna girdi, ve her şeyin maliki olan yüce Mevlalarının cemalî kadehinden vîsal şarabını içti» diye nida buyurduğu gündür.

Ey Kalem! Yaratık dünyasını bırak ve yüzünü bütün isimlerin Rabbi olan Rabbına döndür. Sonra, dünyayı ebedi günlerin sultanı olan Rabbının lutuf ve inayet süsleriyle süsle. Biz öyle bir Günün hoş kokularını alıyoruz ki onda bütün milletlerin Cananı kendi en üstün isimlerinin ışığın bütün görünen ve görünmeyen illerin üzerine saçmış, onları en güzel lutuf ve inayetlerinin parıltısına boğmuştur.

Tanrı mahlûklarına refet ve merhamet gözünden başka bir gözle bakma! Zira Bizim inayetimiz bütün yaratılmış şeylere şamli ve keremimiz bütün yer ve gökleri muhittir. Bu Gün, hakiki Tanrı kullarının cana can katan lika sularından pay aldıkları gündür. Bu Gün, Ona yakın duranların yavaş akan ölümsüzlük ırmağından kana kana içebildiği gündür. Bu Gün, Onun birliğine inanmış olanların, her şeyin Sonu ve Yüceler yücesi Varlığı tanımak sayesinde Huzur şarabından içtikleri gündür. Biliniz ki, bu Gün de Celâl ve Azamet Lisanı, o Yüceler Yücesi ve her şeyin Sonu olan Varlığın lisanından şöyle hitap buyuruyor: «Padişahlık Benimdir. Bilistihkak Hâkim Benim.»

Biricik Sevgilinin çağrısı vasıtasıyla insanların gönüllerini çek. Söyle : Sizde dinlemek istek veya yeteneği var ise, işte size Tanrının Sesi. Sizde bilmek arzu veya kabiliyeti var ise, işte size Tanrı Zuhurunun Maşrıkı. Sizde tanımak meyil ve hevesi var ise, işte size Tanrı Emrinin Matlaı. Sizde insaf dairesinde hüküm vermek iştihak ve istidadı var ise, işte size Tanrı Buyruğunun Kaynağı. Sizde görür göz var ise, işte size gizli ve aşıkâr Sır. Ey dünyahılar! Başka bütün isimlerin üstünde olan İsmim ile sizde olanı atınız, ve, derinliklerinde hikmet ve beyan incileri gömülü bu Denizin, Rahman adımıyla dalgalanmakta olan bu Ummanın, içine dahnız. Ana Kitabı elinde tutan Zat size böyle Buyuruyor.

Sevgililer Sevgilisi geldi. Sağ elinde İsmimin mühürlü badesi. Ona doğru koşup kana kana içen, ve : «Hamdolsun Sana, ey Tanrının âyetlerini izhar eyleyen!» diye haykırana ne mutlu! Rabbilizzete yemin olsun ki, her gizli olan şey hakkın kudretiyle bu Gün ayan oldu. Bütün semavi feyizler Tanrının kerem ve inayetiyle gökten yere indirildi. Ebedi hayat suları insanlara bol bol sunuldu. Sevgilinin eli bu suyu kadeh kadeh dolaştırıyor. Yaklaşınız, bir an bile durmayınız.

Feragat kanatlarıyla uçup yaratık-ötesi mukadder makama erenlere ne mutlu! Din bilginlerinin kuruntuları ve yeryüzünün orduları sebebiyle Onun Emrinin yolundan sapmıyanlara ne saadet! Ey insanlar! İçinizden dünyayı bırakıp bütün isimlerin Rabbi olan Allaha yaklaşacak kim var? Yaratık-üstü İsmimle insan katındaki bırakıp hep görünen ve görünmiyeni bilen Allahın emrettiği şeylere var gücüyle yapışacak er nerede? Onun keremi insanlara bu suretle indirildi! Hüccet böylece tamam oldu! Zühran, inayet Ufkundan bu veçhile parladı. İnanıp: «Övgüler Sana özgüdür, Sen ey Âlemlerin Mahbubu! Ulu-lansın Senin Adın, Sen ey her anlayışlı yüreğin Maşuku!» diyenlere ne büyük saadet!

Ey Bahailer! O, Kutlu Konuttan çıkıp Rahman ismiyle bütün yaratık dünyasına tecelli buyurduğun Noktaya giderken, Lisanı Kıdemın Lahutî inciler saçmak üzere harekete geldiği Günü, o mesut Günü, her andıkça sevininiz, büyük bir sevinçle sevininiz. Tanrı tanıktır ki, o Günü'nün sırlarını açığa vuracak olsak, yerin ve göklerin sakinleri - güçlü, bilici ve hikmetli Tanrının koruduklarından başka - muhakkak hep bayılıp düşer ve ölürlür.

Tanrı sözlerinin, Ben Muzhiri Beyyinatı üzerinde ne sarhoş edici bir tesiri var! İşte Kalem artık yürümüyor. Şu sözlerle bu Levih bitsin : Benden özge yüceler yücesi, güçlüler güçlüsü, üstünler üstünü ve biliciler bilicisi bir Tanrı yoktur.

15. Vahiy Kalemı nide ediyor : «Bu Gün mülk Allahındır!» Kudret Dili çağırıyor : «Bu Gün hüküm Tanrınındır!» Yüceler Ankası ölmez Daldan haykırıyor : «Bütün ululuk, o hiç bir şeye benzemiyen ve her şeyi zorlıyan Rabba aittir! «Mistik Kumru, ebedi cennet bahçesi içindeki kutlu çardağından ilân ediyor: «Bu Günde bütün nimetlerin kaynağı, yarlıgayıcı ve biricik Allah'tır!» Arş Kuşu gözlerden nihan mukaddes yuvasına cıvıldıyor: «Bu Gün, mutlak üstünlük, eşi ve eşiti bulunmayan muktedir ve kahhar Allaha mahsustur!» Her şeyin hakikati, her şey içerisinden sesleniyor : «Bu Gün bütün bağış! eşsiz ve ortaksız, koruyucu ve günahların üstünü örtücü Tanrıdan saçılmaktadır!» Celâlin Özü tepemden sesini yükseltiyor, ne kaleme ne dile gelen yücelerden ses veriyor : «Tanrı tanıktır ki, günlerine bidayet ve nihayet olmayan Varlık, bu Gün, izzet ve celâl içerisinde gelmiştir! Görücü, bilici, koruyucu, kaplayıcı, nurlu, hikmetli, kudretli, celil, müheymin, yüce Tanrı ancak Odur!»

Ey kendilerine içgöz ihsan buyrulanlardan başka herkesin Ondan yüz çevirdiği böyle bir Günde Allahın rızasını arayıp Onun sevgisine sarılan kulum! Gözlerin görmez olduğu bir Günde Onu aramış olduğun için Cenabı Hak kendi lutuf ve inayetiyle seni bol bol ücretlendirsin ve sana dünyalar durdukça duran iyi mükâfatlar ihsan buyursun. Bil ki, kötü ve kıskanç kimselerin, Tanrı hükmiyle, üzerimize yağdırdıkları belâ yağmurlarının ufacık bir serpintisinden sana bahsedecek olsak, gözlerinden yaş boşanır, gece gündüz halimize ağlarsın. Nolaydı bu Zuhurun harikalarını gören keskin bir göz bulunsaydı! Nolaydı Allahın saltanatını ve kudretinin büyüklüğünü bildiren bu Zuhurun kadrini bilecek insafli bir yürek bulunsaydı! Keşki böyle bir kimse himmet etse de, Allah rızası için bu halka gizli ve aşikâr öğütte bulunsa! Belki bu sayede bir parça kumıldanırlar ve zalimler elinde kalan bu Mazlumun yardımına koşmanın birinci ödevleri olduğunu hatırlarlardı.

Şu anda arkamdan Ruhulkutsun şöyle çağırıldığını işitir gibi oluyorum: «Gözü sende olan Varlığı kederlendirmek istemezsen konunu değiştir, tonunu başkalaştır. Söyle: Hakkın inayet ve kudretiyle şimdiye kadar kimseden yardım dilemedim ve bundan sonra da dilemiyeceğim. Irakta sürgün bulunuyor-ken Hakkın teyidiyle Bana yardım elini uzatan Odur. Bir takım insan toplulukları Benimle mücadele halinde iken Beni kanatları altına alan Odur. Ancak fena yürekli münkirlerin inkâr edebileceği büyük bir şeref ve izzetle o şehirden çıkmağa Beni muktedir eyleyen Odur.

Söyle: Ordum Tanrıya güvenim ve taraftarlarım Hakka tevekkülümdür. Sevgim bayrağım ve arkadaşım o güçlüler güçlüsü, nurlular nurlusu olan alemlerin mutlak sultanı Rab Allah'tı

Ey Tanrı sevgisi yolunun yolcusu! Kalk ve Onun Emrine yardım et. Söyle: Ey nâs! Bu dünyanın geçici boş nimetlerine ve öbür dünyanın zevkusafasına bu Genci değişmeyiniz. Hakka yemin olsun ki, Onun saçının bir teli yerde ve gökte olan her şeyden daha azizdir. Ey insanlar! Sakınınız malik olduğunuz altın ve gümüş sizi Ondan ayırmasın. Başka hiç bir şeyin sizleri faydalandırmadığı, her direğin sarsıldığı, derilerin bile ürperdiği, gözlerin dehşet içerisinde fırladığı bu Günde Onun sevgisi ruhlarınızın hazinesi olsun. Söyle: Ey insanlar! Allahtan kor-

kunuz, Onun Zuhurundan istihfaf ile yüz çevirmeyiniz. Allahın önünde yere kapanınız,, gece gündüz Onu temcid ediniz.

Bütün kâinatın suları bir araya gelse gene söndürülemezcek bir şiddetle dünyanın göbeğinde yanmakta olan bu Ateşin aleviyle ruhun tutuşsun. İmdi, Rabbinin zikir ve senasiyle meşgul ol. Belki bu sayede, Senin sözlerinin bereketiyle, kullarımız arasındaki gafiller ayar, doğruların yüreğine sevinç ve ferah gelir.

16. Söyle : Ey insanlar! Bu Gün, eşsiz bir gündür. Onda milletlerin Muradını övecek dilin ve Onun nazarında kabul süsiyle süslenmek isteyen amelin de eşsiz olması gerek. İnsan soyu, kendi makamına münasip ve mukadderatına lâıyk işleri başarabilmek ümidiyle bu Günü özleyegelmiştir. Dünya işleri kendisini Âlemlerin Rabbinı tanımaktan alıkoymayan kişiye ne mutlu!

İnsan kalbi o kadar körleşmiştir ki, ne şehrin yıkılışı ne dağın parçalanışı ve ne de yerin çatlaması onun uyuşukluğunu gideremiyor. Semavi kitaplarda verilen haberler geldi çıktı! O kitaplarda yazılı alâmetler göründü! nida yükseldikçe yükseldi. Bununla beraber, hakkın hidâyetine mazhar olanlar müstesna olmak üzere, herkes gaflet sarhoşu!

Bakınız, dünya bu Gün nasıl yeni yeni felâketlerle karşılaşiyor. Belâsı her gün bir kat daha katmerleşiyor. Sure-i-Reisin nazil olduğu tarihten bu güne kadar dünya bir gün olsun rahat yüzü görmedi, insanların hayatı bir gün asude geçmedi. Dünya bazan mücadele ve münazaalarla çalkandı, bazan savaş ihtiyaçları içerkisinde kıvrandı ve muannit hastalıklara maruz kaldı. Hastalık, ümitsizlik merhalesine yaklaşıyor. Durum böyle iken, hakiki Doktor tedaviden menediliyor, şarlatalara rağbet gösteriliyor, istedikleri gibi harekette serbest bırakılıyor... Fitne ve fesat tozu gönülleri tozlandırmış gözleri gör etmiştir. Çok geçmeden Allahın bu Gününde ellerinin işlemiş olduğu işlerin neticelerini göreceklerdir. İşte her şeyden Haberdar olan Kimse, kudretine nihayet olmıyan Varlığın emriyle sizi bu suretle ikaz ediyor.

17. Büyük Haber hakkı için! Rahman açık bir saltanatla geldi. Terazi kuruldu! yeryüzündekiler bir araya toplandı! Sur çalındı, ve çalınmasıyla beraber, gözler dehşet içerisinde yuvalarından fırladı! Tanrı âyetlerinin nefesiyle dirilip ellerini Tan-

ridan başka her şeyden çekenler müstesna olmak üzere, bütün yerde gökte bulunanların yürekleri hopladı.

Bu Gün, yerin kendi haberlerini bir bir anlattığı gündür. Dikkatle bakarsanız, onun yükünün zalimler olduğunu görürsünüz. Evham ayı yarıldı, gök el ile tutulur derecede koyu bir duman çıkardı. Halkı, her şeye muktedir ve kahhar olan Rabbin korkusuyla yere devrilmiş görüyoruz. Münadi nida etti, insanlar Onun gazabının şiddetinden kaçıştı. Solcular inliyor, sağcılar ise güzel konutlar içerisinde Rahmanın ellerinden can bağışlayıcı şarabı alıp büyük bir saadet içerisinde içiyorlar.

Yer deprendi, dağlar yok oldu, melekler görünerek karşımızda saf bağladı. Halkın çoğu sarhoş ve şaşkın. Öfkeleri yüzlerinden belli. Haksızlık yapanları Biz işte böyle bir araya topladık. Biz onları kendi putlarına doğru koşuyor görüyoruz. Söyle : Bu Gün, Allah'ın hükmünden kimse azade değildir. Bu Gün, cidden yaman bir gündür. Biz onlara kendilerini doğru yoldan saptıranları gösteriyoruz. Onlar; kendilerini doğru yoldan saptırmış olanları gördükleri halde tanımıyorlar. Gözleri mest. Gerçekten kör bir insan kalabalığı. Delilleri iftiralarıdır! İftiraları, her muhataraya düşene yardım elini uzatan Kayyum Allah tarafından mahkûm. İblis onların kalplerine kötülük telkin etmiştir. Onları kimsenin savamıyacağı bir işkence yakalamıştır. Suçlu defteri ellerinde olduğu halde acele adımlarla kötülere doğru koşuyorlar. İşte onların eylemleri.

Söyle : Gökler dürüldü, yer Onun avucunun içine alındı, fesat işliyenler perçemlerinden yakalandı: hâlâ da anlamıyorlar. Su içiyorlar, fakat kokmuş olmasının farkında bile değiller. Söyle : Nida yükseldi, ölümler mezarlarından kalktı; kalkanlar şaşkın şaşkın bakınıyorlar. Kimisi Rahmet Tanrısının huzuruna koşuyor, kimisi cehennem ateşinin içerisine baş aşağı düşüyor, kimisi de hayran hayran bakıp duruyor. Allahın âyetleri indirildi : onlar hâlâ münkir. Allahın bürhanı zahir oldu : onlar hâl gafil. Gözleri Rahmanın Yüzüne ilişince yüzleri buruşuyor, oyun ve eğlencelerinden geri kalmıyorlar. Cehennem ateşine doğru koşarlarken aydınlığa koşuyoruz sanıyorlar. Ne vahim bir zan! Söyle : Sevinseniz de veya öfkenizden patlarsanız da gökler yarılmış ve Tanrı göz kamaştırıcı saltanatıyla insanların arasına inmiştir. Kulaklar bütün yaratıkların: «Padişahlık güçlüler güçlüsü, biliciler bilicisi, hikmetliler hikmetlisi olan Allahındır» sesiyle çınlıyor.

Şunu da bil ki, Biz, imandan nasibi olmayanların işledikleri işler yüzünden, elemli bir mahbese atılmış istibdat ve zulüm askerleriyle çevrilmiş bulunuyoruz. Bununla beraber, bu Ger-cin duyduğu sevince dünyanın hiç bir sevinci denk gelmez. Tan-rıya and olsun! Zalimlerin zulmü Onu hiç müteessir etmez, hak-kiyetini inkâr etmiş olanların ceberrutu Onu aslâ kederlendir-mez.

Söyle : Belâ benim Zuhurumun ufkudur. İnayet güneşi o uruktan parlıyor ve çevresine ne halkın evham bulutlarının ve ne zulümcülerin kuruntu sislerinin karartamayacağı bir ışık dö-küyor.

Sen kafillerin yaygaralarına ve düşmanların kılıçlarına bakmıyarak Rabbının izinde yürü ve Onun seni andığı gibi sen de Onun kullarını an... Rabbının hoş kokularını yay ve Onun Emrinin hizmetinde bir an bile duraklama. Gafûr ve kerim olan Rabbının zafer günü uzak değildir.

13. Söyle : Gönül toprağınızdan, hikmet ve anlayış fidan-ları bitsin diye arşımızdan Rabbani Beyan ırmakları akıttık. Te-şekkür etmez misiniz? Mevlâlarına tapmaktan utanç duyanlar atılmışlar olacaklardır. Ayetlerimiz onlara okununca böbürlenirler ve bu halleriyle Allahın Şeriatı hilâfına hareket etmiş olduklarını bilmezler. Onu inkâr etmek cüretini gösterenler ise kapkara bir bulutun gölgesinde yer alacaklardır. Onlar kendi hava ve hevesleriyle meşgul iken «Saat» ansızın onlara hülûl etmiştir. Onlar perçemlerinden yakalanmış olduklarının farkında değiller.

Mutlaka gelmesi gerek olan şey gelmiştir! Bakınız, ondan nasıl kaçıyorlar! Sakınılmaz olan şey vukua gelmiştir! Bakınız, onu nasıl arkalarına atmışlar! Bu Gün, her bir kimsenin kendi kendisinden kaçacağı gündür! Nerede kaldı ki akrabalarından. Sizde görür göz olsaydı, bu manzarayı görürdünüz. Söyle : Tan-rıya yemin olsun! Sur üflendi ve işte bütün insanlar karşımız-da bayılıp düştü! Münadi nida etti ve davetçi sesini yükselte-rek: «Padişahlık güçlüler güçlüsü ve düşkünlerin yardımcısı olan Kayum Allahındır!» diye bağırdı.

Bu gün, bütün gözlerin dehşet içerisinde bakakaldığı gün-dür; bu Gün, her şeyi bilen hikmetli Rabbının kurtarmak iste-dikleri müstesna olmak üzere, bütün yeryüzü sakinlerinin yü-rek çarpıntısına uğradığı gündür. Merhamet Tanrısının ak kal-masını hoş gördüğü yüzler müstesna olmak üzere, hep yüzler

bu Gün karardı. Mecid ve hamid olan Tanrının yüzünü görmekten alenen imtina gösteren kimselerin gözleri sarhoş gözlerdir.

Söyle : Kuranı okumadınız mı? Okuyunuz ki hakikati bulasınız. Bu kitap hakikaten Doğru Yoldur. Bu Yol, Allahın hep yerde ve göklerde bulunanlara Doğru Yoludur. Kurana itina göstermiş iseniz. Beyan sizden uzak sayılmaz. Bakınız, işte o gözlerinizin önünde; açınız, ayetlerini okuyunuz. Okursanız belki Tanrı Elçilerini ağlatıp inletecek işleri işlemekten geri durursunuz.

Mezarlarınızdan dışarı fırlayınız. Daha ne zamana kadar uyuyacaksınız? İkinci sur çalındı. Neye bakıyorsunuz? Bu, Rahman olan Rabbinizdir. Bakınız Onun ayetlerini nasıl da inkâr ediyorsunuz! Yer büyük bir sallanışla sallandı ve yüklerini attı. Bunun böyle olduğunu teslim etmez misiniz? Söyle: Dağların pamuk gibi atıldığını, Tanrı Emrinin heybeti karşısında halkın nasıl kızmış olduğunu görüp itiraf etmez misiniz? Bakınız, evleri bom boş harabeler, kendileri de boğulmuş bir orduya benzemişler.

Bu gün, Rahmanın, açık bir saltanatla, irfan bulutları içerisinde indiği gündür. O, insanların amellerini çok iyi bilir. Ondaki şan ve azamet kimsenin görmemezlik edemeyeceği kadar açıktır: Ne mutlu anlıyanlara! Her dinin seması yarıldı, insan idrakinin yeri çatladı, Allahın melekleri indi. Söyle: Bu Gün, herkesin birbirini aldattığı gündür: neye kaçırıyorsunuz? Dağların yerinde yeller esiyor, gökler dürülüyor, bütün yer Onun avucuna teslim ediliyor: nerede anlayışlılar? Sizi kim koruyabilir, Rahmana yemin olsun ki, hiç kimse! Aziz, mecid ve kerim olan Allahtan başka hiç kimse! Dölyatağında bir yük taşıyan her kadın kendi yükünü attı. Biz, insanların ve meleklerin bir noktaya toplandığı bu Günde, insanları sarhoş görüyoruz.

Söyle : Allah hakkında bir şüphe var mı? Bakınız, işte kudret kuşağı kuşanmış ve sultanlık hilâtine bürünmüş olduğu halde kendi inayet semasından inmiştir. Onun alâmetlerinden şüphe var mı? Gözlerinizi açınız ve onun açık bürhanını görünüz. Cennet sağınızda, yani başınızda; cehennem ise alevler saçmakta. Onun yakıp kavurucu alevlerine bakınız. Size karşı besledigimiz inayetin bir eseri olmak üzere cennete doğru koşunuz ve hayatın kendisi demek olan şarabı Rahmanın ellerinden içiniz.

Ey Ehli Baha! İçiniz, afiyetler olsun size! Sizler gerçekten iyi halde olanlarsınız. Bu, Tanrı yakınlarının erdiği bir nimettir. Size Rahman olan Rabbinizin ilkin Kuranda ve sonra Beyanda mükâfat olmak üzere vaad buyurduğu akar su işte budur.

Ey Bana yönelmiş olan kulum! Bu zindanda bu levhi senin adına indirmiş olduğundan dolayı Allaha şükürler sun. Nurlu ve bilici Rabbinin günlerini halka hatırlat. Hikmet ve beyan sularıyla senin için imanın temellerini işte bu suretle attık. «Onun tahtı sular üzerinde duruyordu» denilmiştir. Allahın tahtının durduğu su işte bu sudur. İyi düşün ki manasını anlıyasın. Söyle: Alemlerin Rabbi olan Tanrıya senalar olsun!

19. Gerçek bilgi ve aydın fikir sahipleri bilirler ki, Allahın göze görünmeyen hüviyet ve Zatı zuhur ve büruzdan yükseliş ve inişten, giriş ve çıkıştan münezzehtir; her niteleyenin nitelemesinden, her anlayışının anlayışından üstündür. Başı bulunmayan başlangıçtan beri kendi Zatında saklıdır ve sonu bulunmayan sona kadar kendi öz varlığında gözlerden gizlidir. «Gözler Onu görmez, O ise gözleri görür. O latiftir, her şeyden haberdirdir.»...

Tanrının Zatını tanımak kapıları bu suretle bütün varlıklara kapanmış olunca, «Rahmetim her şeyi aşmıştır, rahmetim her şeyi sarmıştır» buyruğuna göre, sınırsız rahmet sahibi olan Yüce Varlık, pırlıdıyan Mukaddeslik Cevherlerini ruhani alemde insan kılığına büründürerek halk arasında göründürmüştür. Bunlar Tanrının ezeli Zatını, değişmez hüviyetini temsil ederler. Bu Kudsilik Aynaları O Varlık Güneşinin makesidirler. Bu Hüviyet Matlaları o hep aranılan ve bir türlü bulunmayan Cevherin ufkudurlar. Bilgeleri bilgisinden, güçleri gücünden, saltanatları saltanatından, güzellikleri güzelliğinden, zuhurları zuhurundandır. Tanrı bilgilerinin hazineleri, Tanrı hikmetinin defineleri, namütenahi feyizlerin mazharları, Ezelilik Güneşinin matlaları onlardır... Bu mukaddes Heykeller solmayan Nurun ışığını aksettirirler. Bu Eziyet aynaları Gaîpler Gaibinin ifadelerinden başka bir şey değildir. Bilgi, güç, padişahlık, ululuk, rahmet, hikmet, izzet ve kerem gibi Allahın bütün isim ve sıfatları bu Tanrı Cevherlerinin zuhuriyle zahir ve aşikâr olur. Bu sıfatlar bazı peygamberlere verilmiş ve bazılarında esirgenmiş değildir. Tanrıya yakın duran bütün nebiler ve seçkin erenler bu sıfatlarla sıfatlanmış ve bu isimlerle ilişimlendiril-

mişlerdir. Aralarındaki fark, bu sıfat ve isimlerin bazılarında daha şiddetle müncele ve daha şaşaalı olmasıdır; nasıl ki : «Elçilerin kimisini kimisinden üstün tuttuk» denilmiştir.

İmdi anlaşıldı ki, bu yüce sıfatların ve sonsuz isimlerin mazharları Tanrının Nebileri ve Seçkin Velileridir. Bu sıfatlardan bir kısmı o Nurlu Heykellerde bazan tamamıyla tezahur etmiyebilir. Fakat bu, Onların bütün Tanrı isim ve sıfatlarının mazharlığı makamına halel vermez. Eğer Tanrı sıfatlarından biri bu Mücerret Ruhlarda görülmiyecek olursa, bu İlâhî sıfat Utuklarının ve Rabbanî isim Madenlerinin o sıfatta bilfiil malik bulunmadıklarına delâlet etmez. Bu Aydın Varlıklardan ve bu Güzel Sımalardan herbiri Allahın saltanat ve azamet gibi bütün sıfatlarıyla muttasıftır. Elllerinde dünya saltanatı bulunmaması onların hakiki saltanat ve azametinden hiç bir şey eksiltmez.....

20. Kesin bilgi ile bil ki, Görünmez Varlık kendi Özünü hiç bir veçhile cisimlendirip insanlara keşfetmez. O şimdiye kadar her tavsif ve idrakin üstünde olduğu gibi bundan sonra da her tavsif ve idrakin üstünde kalacaktır. Hitabı İzzet sesi her ân: «Ben Tanrıyım. Benden özge bilici ve hikmetli bir Tanrı yoktur. Ben kendimi insanlara izhar ettim ve Zuhurumun alametlerine İşrak noktası olan Kimseyi gönderdim. Ondan özge eşsiz haberdar, ve hikmetli bir Tanrı bulunmadığını Onun vasıtasıyla bütün yaratıklara tanıklık ettirdim» diye ilân etmektedir. İnsan gözünden ebediyen gizli olan Zat, ancak kendi Mazharı vasıtasıyla bilinebilir. Allah Mazharının kendi doğruluğuna getirebileceği en büyük delil ise gene Kendisidir.

21. Ey Selman! Kıdem Sultanına giden yollar kapalıdır. Hiç bir idrak Onun mukaddes alanına erişemez. Bu böyle olunca, o Kıdem Sultanı, inayetinin bir eseri ve fazlının bir delili olmak üzere, Birlik ufkundan Hidayet Güneşlerini insanlar arasında doğdurarak bu Mukaddes Varlıkları tanımanın kendi zatını tanıma olmasını kararlaştırmıştır. Her kim Onları tanırsa Tanrıyı tanımış olur. Her kim Onları dinlerse Tanrıyı dinlemiş olur. Her kim Onların doğruluğuna tanıklık ederse Tanrının doğruluğuna tanıklık etmiş olur. Onlara arka çeviren Tanrıya arka çevirmiş sayılır. Onları inkâr eden Tanrıyı inkâr etmiş demektir. Onlar yer ile gökleri birbirine bağlayan Köprülerdir. Onlar Allahın yer ve gök padişahlıklarında kurulmuş Terazilerdir. Onlar insanlar arasında Tanrının Zuhuru, hüccet ve bürhanıdır.

22. Tanrı emanetinin Hâmleri insanlara yeni bir hüküm ve taze bir Emir ile gönderilir. Bunlar, Tanrı iradesi semasından indirilmiş ve Rabbin karşı durulmaz Emrini yürütmek için meydana çıkarılmış olduklarına göre, tek bir şahıs ve tek bir zat sayılırlar; çünkü, cümlesi aynı Tanrı sevgisi kadehinden içerler, hepsi tevhit ağacının meyvelerinden yerler.

Tanrı Mazharlarının iki makamı vardır. Birisi sırf tecrid ve tefrid, mutlak birlik ve aynılık makamıdır. Bu makamda Onların aynı isimle isimlendirilmesi ve aynı sıfatla sıfatlandırılması caizdir; nasıl ki denilmiştir: «Elçilerimizi birbirlerinden ayırt etmeyiz.» Hepsi halkı Tanrının birliğine çağırıyor, Onun tükenmez fazl ve inayetinin Kevseriyle müjdelendiriyorlar. Hepsi peygamberlik hilâtı giymiş, cümlesi izzet kaftanına bürünmüştür. Bunun içindir ki, Kuran Noktası: «Hep peygamberler benim», ve, «İlk Adem, Nuh, Musa ve İsa benim» buyurmuştur. Tanrı Mazharlarının birliğine ve aynılığına delâlet eyliyen buna benzer sözler gerek İmam Alinin ve diğer Tanrı Sözü Mecralarının ve gerek Tanrı Bilgisi İncileri Hazinelerinin lisanlarından sadır olmuştur. Bunların hepsi mukaddes din kitaplarında yazılıdır. Bu Simalar Tanrı hükmünün Merkezi, Tanrı buyruğunun Doğuş Noktalarıdır. Bu Emir kesret perdelerinden ve taaddüt arızalarından münezzehtir; nasıl ki buyrulmuştur: «Emrimiz tek bir Emirdir». Emir bir ve aynı olunca, o Emir sahiplerinin de bir aynı olmaları gerektir. İmamlar, o kesin bilgi Çırağları: «İlkimiz Muhammed, sonumuz Muhammed, ortamız Muhammed» dememişler midir?

Şurasını çok iyi bilirsin ki, bütün peygamberler Tanrı emrinin başka başka libaslar içinde görünen heykelleridir. İnce bir bakışla bakarsan, onların aynı uçmakta gezdiklerini, aynı havada uçtuklarını, aynı yaygıda oturduklarını, aynı sözü söylediklerini, aynı dini yaydıklarını görürsün. Varlık Özlerinin, o solmaz ve ölçülmez Lâhut Güneşlerinin birliği işte böyle bir birliktir! İmdi, Tanrı Mazharlarından biri: «Ben bütün peygamberlerin dönüşüyüm» derse, gerçek söylemiş olur. Aynı vechile, her sonraki Zuhurda evvelki Zuhurun dönüşü bir olgudur. Dai-ma sonraki evvelkini tasdik ve teyid eder.....

İkinci makam ayrılık makamıdır. Bu makam, yaratık dünyasıyla ve beşerî hallerle ilgilidir. Bu bakımdan, Tanrı Mazharının ayrı bir şahsiyeti, muayyen bir memuriyeti, mukadder bir

sistemi, ve özel tahditleri vardır. Her biri ayrı bir isim ile isimlenmiş, ayrı bir vasıfla vasıflanmıştır. Kurdukları şeriat ve muvazaf buldukları vazife başka başkadır; nasıl ki Kuranda buyurulmuştur: «Tanrı Elçilerinin kimisini kimisinden üstün kıldık. Bazılarına Tanrı doğrudan söz söylemiş, bazılarının derecelerini yükseltmiştir. Meryem'in oğlu İsa'yı beyyinelerimizle donattık ve Ruhulkudüs ile kuvvetlendirdik.»

Tanrı Bütün Kaynaklarının söz ve ifadelerinde görülen başkalık, aralarındaki bu makam ve memuriyet başkalığından ileri gelir; yoksa Onların söyledikleri bütün sözler, İlahî hikmetin sırlarına yol bulanlara göre, aynı hakikatin başka başka şekillerde ifadesidir. Bu anlattığımız makamları birbirinden ayırt edemiyen bir çok kimseler gerçekte bir olan Tanrı Mazharlarının söyledikleri sözlerdeki başkalığa bakarak şaşırıp sarsılırlar. Bütün bu ifade başkalıkları makam ayrılığından ileri gelir. Bu suretle, birlik ve soyutluk bakımından, Rablik, Allah'lık, Teklik, Salt Cevherlilik gibi sıfatlar, cümleten, Allahın Zuhuru tahtında oturup butünü kürsüsünde duran o Varlık Cevherlerine itlak olunagelmıştır. Tanrının zuhuru Onların zuhuriyle zahir olur, Tanrının cemalı Onların cemaliyle tecelli eder. Rablik nağmelerinin bu Birlik Heykelerinden işitilmiş olması bundan ötürüdür.

Tanrı Mazharları ikinci - ayrılık, beşirilik, sınırlılık, özellik - makamlarıyla ilgili bütün sözlerinde, işlerinde, ve davranışlarında Tanrıya karşı, mutlak bir kulluk, fakirlik ve fanilik gösterirler; nasıl ki: «Ben Tanrının elçisiyim. Sizin gibi bir insandan başka bir şey değilim» buyurmuştur.....

Eğer külli Mazharlardan biri: «Ben Allahım» derse hakikati söylemiş olur; onda tek şüphe yoktur. Çünkü, kaç kereler açıklayıp isbat ettiğimiz üzere, Onların zuhurları, isimleri ve sıfatları iledir ki Allahın zuhuru, isimleri ve sıfatları bu dünyada görünür; nasıl ki: «Attığını sen atmadın, Allah attı», ve, «Sana sadakat yemini edenler gerçekte Allaha sadakat yemini etmişlerdir» buyurmuştur. Öbür yandan, eğer Onlardan biri: «Ben Tanrı elçisiyim» iddiasında bulunursa; O da hakikati söylemiş olur, onda şek ve şüphe yoktur; nasıl ki buyurmuştur: «Muhammed sizlerden hiç birinin babası değildir. O, Tanrının resuludur.» Bu bakımdan, Onlar hep Hakiki Sultanın, o Ezeli Varlığın elçileridir. Eğer herhangi bir peygamber: «Ben pey-

gamberlerin sonuyum» dese, doğru demiş olur, bunda zerre kadar şüphe yoktur; çünkü hepsi tek bir şahıs, tek bir ruh, tek bir zuhur hükmündedirler. Hepsi de o hakiki Ruhlar Ruhu ve Ezelî Özler Özü olan Tanrının «ilklik», «sonluk», «evvelik», «âhırlık», «zâhirlik», ve «bâtınlık» sıfatlarının mazharlarıdır. Peygamberler: «Biz Tanrının kullarıyız» deseler, bu da münakaşa götürmez açık bir hakikattir; çünkü Onlar görünüşte hiç bir insanın eremeyeceği yüksek bir kulluk ile zahir olurlar. Bunun içindir ki, bu Varlık Cevherleri, Samedi kudsiyet denizlerine daldıkları veya Tanrı surlarının en üst tepesine çıktıkları sıralarda kendilerinden Rablık ve Allahlık iddiaları duyulur.

Doğru düşünürse, Onların bu halde bulunurken kendilerini mutlak Varlık ve Beka karşısında bir hiçten başka bir şey saymadıkları görülüp teslim edilir. Onlar, o Mukaddes Alanda kendilerinden bahsetmeği Tanrıya ortak koşma bilirler; çünkü kendilerinden bahsetmek demek müstakil varlık iddiasında bulunmak demektir. Bu ise Erenler katında büyük bir hatadır. O Mukaddes Huzurda Ondan başkasının anılması; aklın, kalbin, dilin Sevgiliden başka biriyle meşgul olması, gözün Onun cemalından başka bir şeye bakması; kulağın Onun nağmesinden başka bir şey işitmesi; ayağın Onun yolundan başka bir yolda yürümesi ne fahiş bir hata!...

Onlar bu makamdan söz söylerken Rablık ve buna benzer iddialarda, elçilik makamından söz söylerken ise risalet iddiasında bulunmuşlardır. Aynı veçhile, hal ve mevkiin iktizasına göre türlü iddialarda bulunarak cümlesini - Emir âleminden hilkat âlemine ve Ülühiyet âleminden kulluk âlemine kadar hepsini - Kendilerine nisbet buyurmuşlardır. Binaenaleyh, Allahlık, Rablık, nebilik, elçilik, velilik, imamlık, kulluk gibi bütün iddiaları hep doğrudur, haktır, şek ve şüpheden varestedir. Yaptığımız şu açıklamalar ve getirdiğimiz delil ve isbatlar iyi düşünülür ve kavranırsa, Gayp Mazharlarının ve kudsiyet Matlalarının sözleri arasındaki başkalıktan şaşırıp kalmağa ve sarsılıp sürçmeye mahal kalmaz.

23. Geçmiş nesilleri göz önüne getiriniz. Her ne zaman Tanrı İnayeti Güneşi zuhur ufkundan görünüp dünyaya aydınlık getirmiş ise, asrın adamları Onun aleyhine ayaklanmışlar, Onu inkâr etmişlerdir. Halk önderleri sayılan kimseler kendilerine uyanları kışkırtarak Tanrı Rahmeti Mümessillerine yönelmekten menetmişlerdir.

Bakınız, asrın din ulularının verdikleri fetvalara dayanan halk, Tanrı Dostu İbrahim'i ateşe atmışlar, Tanrı ile yüzyüze konuşan Musa'ya yalancı ve iftiracı demişlerdir. Tanrı Ruhu İsa'nın - bütün o yumuşak yürekliliğine ve mazlûmluğuna rağmen - nasıl muamelelere maruz kaldığını düşününüz. O Varlık Özünün, o Görünür ve Görünmez Mevlasının karşılaştığı muhalefet o derece şiddetli idi ki, başını sokacak yer bulamıyordu. Yer yer dolaşmış, uzun müddet oturacak bir yer bulamamıştı. Peygamberlerin Mührü Muhammedin başına gelenleri hatırlayınız. Tanrı birliğini ve kendi risaletinin doğruluğunu ileri sürmesi üzerine, Yahudi ve putperest din ulularının bu müstesna Allah Adamına etmedikleri eziyet kalmamıştır! Emrinin doğruluğuna yemin olsun! O Hazretin, Tanrı misakını bozup bürhanını red ve âyetleriyle mücadele edenler elinden ve dilinden çektiği zulüm ve zahmetler Kalemimi inletiyor, bütün yaratıkları büyük bir ağlayışla ağlatıyor. Hakikate yol bulasın diye, geçmiş zamanların hadiselerini işte sana böyle hikâye ediyoruz.

Nebilerin, Elçilerin, Seçkinlerin uğradıkları belâ ve musibetleri öğrendiniz. Şimdi de bir parça bu yapılan zulüm ve ce-faların sebep ve saiki üzerinde düşününüz. Hiç bir zaman, hiç bir zuhurda peygamberler düşmanlarının küfründen, muhaliflerinin zulmünden, salah ve takva kisvesine bürünmüş yalancı din ulularının taarruz ve iftiralarından azade kalmamışlardır. Gece gündüz, ancak Hak Taalanın bildiği nice ıstıraplar çekmişlerdir.

Bu Mazlûmun halini göz önüne getiriniz. Gün gibi açık deliller Onun hakkıyetine şehadet ettiği; sarahatle verdiği haberler gelip çıktığı; din bilginlerinden sayılmamasına, mektep medrese görmemesine, ulema arasında cari münazara ve münakaşa usullerine yabancı bulunmasına rağmen insanlara İlahî ilim ve hikmet incileri saçtığı halde; bu neslin Ondaki otoriteyi nasıl reddettiğine; Ona karşı nasıl isyan bayrağı kaldırmış olduğuna şahitsiniz! Günlerin çoğu düşmanların pençesinde geçti. Onun çektikleri, nihayet işte bu mihnetli mahbuslukla, düşmanlarının nahak yere attıkları bu zindan ile son haddini bulmuştur. Umarım ki, keskin bir göz ve aydın bir fikir ile olup bitenleri göz önüne getirir ve bunlar üzerlerinde düşünerek, bu gün çoklarının göremediği veya görmek istemediği hakikatleri görmeğe muvaffak olursunuz. Umarım ki, Hakkın inayeti-

le, Onun Gününün hoş kokularını koklamağa, nihayetsiz fazlından pay almağa, Ezel Sultanının ismiyle dalgalanmakta olan Büyük Denizden doya doya içmeğe, Onun Emrinde dağlar gibi sabit ve deprenmez kalmağa müeyyed olursunuz.

Söyle : Ne sübhansın Sen ey İlâhım ki, bütün Mukaddeslere Kendi kudretinin sayısız tecellileri karşısında âcizliklerini itiraf, ve her peygambere Kendi solmaz celâlnın önünde hiçliğini ikrar ettirdin. Semanın kilitlerini açıp Meleialâyı incizab ve vecde getirmiş olan Ulu Adın yüzü hürmetine Senden dileirim ki, Beni Sana hizmet etmeğe ve Kitabında emrettiğin şeyleri tutmağa müeyyed kılasın. Ey Rabbim! Sen bende olanı bilirsin, ben ise Sende olanı bilmem. Sen her şeyi bilicisin, her şeyden haberdarsın.

24. Ey Tanrı birliğine inananlar! Tanrı Mazharlarına veya Onların Zuhurlarına takaddüm veya terafuk eden alâmetler arasında sakın ayrı seçi yapmayınız. Bu hakikati görmek isteyenler için tevdidin asıl manası işte budur. Emin olunuz ki, Tanrı Mazharlarının edip eyledikleri ve eyleyecekleri, ve hattâ Onlarla ilgili her şey Tanrıdandır, Tanrının meram ve idaresinin tecellisidir. Onların şahısları, sözleri, memuriyetleri, davranışları arasında en ufak bir fark gözetenler Tanrıyı inkâr âyetlerini red, ve Elçilerinin Emrine ihanet etmiş olurlar.

25. Şurası bellidir ki, her Mazharın yaşadığı asır Allahın ezelden mukadder miad günüdür. Fakat şu bulunduğumuz Gün eşsizdir, bundan önceki günlere benzemez. «Nebilerin Mührü» tabiri bu Günün üstünlüğünü belirtmeğe yeter. Filvaki, nübüvvet devri sona ermiş; Hakikat Güneşi doğmuş; Celâl ve Azamet Kendi bayrağını açmış; ve şimdi Zuhurunun göz kamaştırıcı ışıklarını cihana saçmıştır.

26. Sena olsun her şeyin Maliki ve izzet melekütunun Pa-dışahı olan Tanrıya! Bu sena, hep anlayışların üstünde ve her kavrayışların ötesinde bir senadır. Onun senasını Kendisinden özge kimse gereği gibi terennüm etmemiştir; hiç kimse, hiç bir zaman, O'nun Celâl ve azametini hakkiyle tasvir etmeğe muvaffak olamayacaktır. Onun Zâtının yüceliklerine çıktığını kim iddia edebilir? Hangi akıl dipsiz sırlarının derinliğini ölçebilir? Celâlnın her bir tecellisinden tasavvura sığmaz nice kudsi ve ebedi parlıklar zuhura gelmiş; yenilmez kudretinin her bir tezahurundan nice ezeli nur deryaları fıskırmıştır! Ne şaşaalıdır

Onun zorlu saltanatının hayranlık verici cilveleri! Tek bir ışıltısıyla bütün yerde ve göklerde bulunanları yakacak şiddet ve hararetle bir şaşaa! Kudretinin eserleri tarife sığmaz derecede yüce. Öyle yüce ki, onun en cüz bir tecellisi başı olmiyan bir başlangıçtan beri varlık alanına çıkarılan veya sonu olmiyan bir sona kadar varlık sahasına çıkarılacak şeylerin anlayış ve kavrayışını aşar. İsimlerine Matla olanlar, Zatının izini boşuna ararlar; sıfatlarına Mazhar olanlar sırrının düğümünü Sina dağında çözmeğe nafîle uğraşırlar.

Tükenmez rahmetinin dalgalı denizinden sızan tek bir damla, bütün yaratık dünyasını varlık süsiyle süslemiş; eşsiz Uçmağından eser inayet rüzgârının tek bir üfleyişi, hep varlıkları arılık ve aydınlık libasına büründürmüştür. İradesinin, o uçsuz bucaksız okyanusundan sıçrayan tek bir serpinti, şu namütenahi yaratık dünyasını yoktan var eylemiştir. Kereminin harikaları hiç kesilmez, lutfunun akışı aslâ durmaz. Yaradandır, yaratmasının ne başlangıcı var ne sonu.

Allah, yerde ve göklerde tecelliyatına mazhar olan şeyleri rahmetinin feyzinden mahrum ve inayetinin sağanağından me-yus etmemek için, her devir ve asırda Kendi Öz Varlığının Zuhurları vasıtasıyla her şeye taze hayat veregelmiştir. Onun sınırsız fazıl ve kereminin bediaları ne kadar şümüllü! Bakınız, Onun fazıl ve keremi kâinatı nasıl ihata eylemiştir! Zerre yok ki, Onun kudretine şahadet ve mukaddes İsmi temcid etmesin. Zerre yok ki, Onun birliğine makes olmasın. Hilkatî o derece tam ve mükemmeldir ki, en keskin fikirler ve en temiz yürekler — Hakikat Güneşinin, o Görünmez ve Bilinmez Zatin kün? hüne ermek şöyle dursun — Onun yaratıklarından en küçüğünün bile mahiyetini keşfetmekten âcizdir. Ermiş âriflerin irfânı, mütebahhir alimlerin ilmi, ve insan dilinin okuyabileceği en müteali sena hep mahdut insan aklının mahsulü olup o çerçeveden harice çıkamaz. Onu araştıran binlerce Musa, Sina üzerinde: «Beni aslâ göremezsin!» hitabiyle yıldırımlanmış ve on binlerce İsa Semavî tahtı üzerinde; «Kühüme eremezsin!» hitabiyle irkılmıştir. Yüce Nefsinin takdisinde gizli olagelmiş, bilinmez Zatin tenzihinde saklı olagidecektir. Yaşaılmaz Hüviyetini anlamak yolundaki her teşebbüs başa çıkmış, Zati Âlâsına yaklaşp Hakikatini görmek vadisindeki her gayret neticesiz kalmıştır.

Senin irfanının derinliklerini ölçmek teşebbüsü Ben naçiz için ne şaşkırtıcı bir teşebbüs! Senin yaratıcılığının meydana getirdiği şu masnuatında mündemiç kudretinin büyüklüğünü tahayyül yolundaki gayretlerim ne boş gayret! Kendi kendini görmek yetisinden mahrum bulunan şu gözüm, Senin Zatını görmeğe nasıl kalkışabilir? Kendi varlığını anlamaktan bile âciz olan şu kalbim, nasıl olur da Senin Mahiyetini anlamış olmak iddiasında bulunabilir? Bütün yaratıklar Senin Sırrın karşısında şaşırıp kalmışken, ben Seni tanımış olmak iddiasında nasıl bulunabilirim? Âlemler Senin Huzurunu ilân ve doğruluğuna tanıklık edip dururken, ben Seni nasıl tanımaz olurum? Yaratıklarına inayet kapıları daima açık, Sana yaklaşma imkânları her zaman var, eşsiz Cemalının akisleri görünür görünmez her varlığın hakikati üzerine basılı. Bütün bu büyük fasıl ve ihsanlarınla beraber gene de tanıklık ederim ki, Senin izzet ve kudsiyet alanın Senden başkasının irfanından münezzeh, Senin Huzurunun sırrı Senin aklından başka her aklın idrakinden mukaddestir. Kendi sırrını ancak Sen kendin çözebilirsin, kendi varlığının hakikatini ancak Sen kendin kavrayabilirsin. Ayrılık sahralarında bütün ömürlerince Seni özleye özleye dolaşıp da bulamıyan nice semavi ve nurani Varlıklar var! Senin Yüzünü bir kere görmek ümidiyle araştırma çöllerinde şaşkın şaşkın koşup duran mukaddes Ömezlerin sayısını mı istersin! Ayrılık ateşinle yakıp kavurduğun Aşıklar on binlerce! Cemalın hasretiyle yolunda seve seve can veren sadık dostlar yüz binlerce! İhtiyakını çeken müştakların iniltileri Senin mukaddes Alanına yükselemez; Huzurunda durmağı arzulayan mücadele yolu yolcularının feryatları Senin nurlu şahikana ulaşamaz.

27. Övgüler olsun Tanrının birliğine! Tazimler olsun âlemlerin azametli hâkimi olan o eşsiz Padişahlar Padişahına! Her şey hakikatini mutlak âdemden yaratmış, hilkatinin en ince ve latif unsurlarını yoktan var etmiş, yaratıklarını uzaklık zilletinden ve nihayet sönüp gitmekten kurtararak kendi zaval bulmaz Melekûtuna kabul buyurmuştur. Bunu, Onun her şeyi saran fazlından, her şeye şamil rahmetinden başka hiç bir şey başaramazdı. Yoksa bir hiç, bulunduğu yokluk halini bırakıp varlık alanına çıkmak liyakat ve kabiliyetini kendiliğinden nasıl gösterebilirdi?

Dünyayı, dünyada yaşayan ve kıvıldanan her şeyi yaratıktan sonra Kendi hür iradesiyle insanoğluna Kendini tanıyıp

sevmek kabiliyet ve imtiyazını ihsan buyurmuştur. Bu kabiliyet bütün yaratılışın sebep ve saiki sayılmalıdır..... Kendi isimlerinden birinin ışığını her yaratığın özü üzerine dönmüş, onu Kendi sıfatlarından birinin tecelligâhı yapmıştır. İnsan özü üzerine ise Kendi isim ve sıfatlarının bütün ışığını merkezlendirerek onu Zatinin bir aynası kılmıştır. Bütün yaratıklar arasından bu büyük şerefe ve bu zeval bulmaz inayete mazhar olarak ancak insanoğlu seçilmiştir.

Şu kadar var ki, İlâhî fazıl Güneşinin ve semavi hidayet Kaynağının insana bahşettiği bu kabiliyet, mum içerisindeki alev ve lâmba içerisindeki ışık gibi, onun içerisinde gizlidir, onda ancak bilkuvve mevcuttur. Ayna üzerindeki toz güneş ışığını örtüp kapattığı gibi, dünyevî arzular da gizli haldeki bu kabiliyeti baskı altında tutup inkişaftan alıkoyabilir. Mum veya lâmba kendi öz çabasıyla yanamaz; ayna kendi kendini pas ve tozlardan arıtamaz. Ateş olmazsa lâmba yanmaz; paslı ayna ne güneşe makes olur ve ne güneşin zıyasını aksettirir.

Cenabı Hak, Yaradan ile yaradılanı doğrudan birbirine bağlayan bir mevcut olamayacağına ve fani ile Baki mümkün ile Mutlak arasında hiç bir benzerlik bulunmadığına göre, insanlar arasından en temiz ve lekesiz birinin zaman zaman mülk ve melekütte zuhura gelmesini takdir buyurmuştur. Allah, bu latîf, esirî ve esrarengiz Varlığa iki türlü tabiat vermiştir: madde alemi ile ilgili cismanî tabiat, Tanrının Özünden sudur eden ruhan tabiat. Aynı suretle, Ona iki makam ihsan eylemiştir. Birisi, batın hakikatî ile ilgili makamdır. Bu makamdan söz söyleyen Mazharın sesi bizzat Tanrının sesidir. «Benim Allah ile türlü ve sırlı ilgilerim var. Ben O'yum ve O bendir. Şu kadar ki, ben benim, O odur» hadisi buna şahit olduğu gibi: «Kalk, ey Muhammed, âşık ile maşuk Sende birleşti» sözü de bunu tasdik eder. Muhammed, başka bir münasebetle de: «Seninle onlar arasında hiç bir fark yoktur. Şu kadar var ki, onlar Senin kullarıdır» demiştir. Öbürü, beşerlik makamıdır. «Ben sizin gibi bir insanım, ve Suphan Allâh Ben Bir insandan, bir elçiden başka bir şey miyim?» âyetleri bu makama işarettir.

Bu Tecrid Cevherleri, bu Hakikat Meşaleleri, Tanrının şamil inayetinin mecralarıdır. Kılavuzları hidayet Nuru, ziynetleri saltanat libası olduğu halde, her müştak kalbi ve her müstaid ruhu dünya gaile ve mahdutlukları tozundan arıtmak için söz-

lerinin ilhamını, inayetlerinin coşkunluğunu ve zuhurlarının temizleyici tatlı yelllerini kullanmağa memurdurlar. Ancak ve ancak o insanın şeniyetinde gizli Tanrı vediası güneş gibi bulutlar arasından çıkar, İlahi parıltılarıyla gönülleri aydınlatır.

Alemlerin Rabbi olan Zatı Üluhiyetin mazharı ve inayetinin vasıtası olarak hareket edecek mümtaz bir Varlığın yer ve gök padişahlıklarında zuhuru lüzumu yukarıki izah ve işaretlerden apaçık anlaşılmiş olsa gerektir. Her insan, bu Hakikat Güneşinin öğretileri sayesinde iç varlığına doğuştan ihsan olunan gizli kabiliyetlerin hepsini izhar edebileceği bir makama varıncaya kadar ilerleyip gelişir. İşte bu maksat ve gaye iledir ki, her asır ve devirde Tanrı Elçi ve Seçkinleri insanlar arasında zuhur edip Tanrıya özgü bir kudret ve azamet göstermişlerdir.

Hayret! Manasını anlıyamadığı bir kaç kelime yüzünden Tanrı hidayeti kapılarının ilelebed insanlara kapalı kalacağına akli başında bir kimse nasıl hükmedebilir? Bu Rahmani Neyirler, bu Nurani Güneşler için nasıl olur da bir başlangıç veya son tasavvur edebilir? Hangi coşkun sel Onun her şeyi basan inayet seli ile yarılabilir? Hangi nimet Onun büyük rahmeti ile boy ölçüşebilir? Hiç şüphe yok ki, Onun rahmet ve inayeti bir ân kesilecek olsa cihan büsbütün yok olur. Bunun için, Tanrının rahmet kapıları başı bulunmıyan bir başlangıçtan beri bütün yaratıklara açık bulunageldiği gibi hakikat bulutları da sonu bulunmıyan bir sona kadar beşeri kabiliyet, şeniyet ve şahsiyet toprağı üzerine kendi feyiz ve bereketinin yağmurunu yağdıracaktır. Budur Tanrının ezelden ebede dek usulü.

28. Ne mutlu Emrime hizmet edip güzel İsmimi ululamak için ayaklanan kimseye! Kudretimden aldığın kuvvetle Kitabımı sım sıkı tut, âmir ve hâkim Rabbinin ondaki buyruklarına sarıl. Ey Muhammed! Şia mezhebine bak; salıklarının sözleri ve cylemleri yüzünden, ilk günlerdeki teraveti nasıl zail olmuş, nurunun ilk parlaklığı nasıl donuklaşmıştır. İlk zamanlarda, Seyyidülenamın koyduğu prensiplere sadık kaldıkları müddetçe zaferden zafere koşular. Ne zaman ki Onun gösterdiği yoldan yavaş yavaş saptılar. Tanrı Nurundan yüz çevirip Tanrı birliği temelini sarstılar, gözlerini gitgide daha ziyade Tanrı saltanat ve satvetinin yeryüzündeki mümessillerine dikmeğe başladılar; o zaman kuvvetleri zaafa, izzetleri zillete ve cesaretleri korkuya münkalip oldu. Şimdi ne acınaklı hale düştüklerini görüyorum.

Tanrı birliğinin Odağını teşkil eden Zatâ nasıl ortak koştuklarını müşahede ediyorsun. Kötü amelleri yüzünden Kıyamet Gününde Hak Taalanın Kelimesini nasıl red ve inkâr ettiklerini duydu. Bu kavmin artık evham ve hayalet peşinden koşmağı bırakıp Tanrı Birliği deyiminden maksat ne olduğunu öğrenmeğe muvaffak olmasını temenni ederiz.

Tanrı Mazharı Tanrının müemessilidir, dilidir. O, gerçekten, Tanrının en yüce İsimlerinin makesi ve en ulvî sıfatlarının Matladır. Ona bir başkası eşit tanınır ve Onunla bir tutulursa, Tanrı birliği, Tanrı eşsizliği, Zatının bölünemezliği nerede kalır? Hakkın teyidiyle sana nazil ettiğimiz şey üzerinde derin düşün ve manasını kavriyanlardan ol.

29. Tanrının insanı yaratmadaki maksadı onu kendi Yaratıcısını tanıyıp Huzuruna gelmeğe muktedir kılmaktır. Bütün semavi Kitaplar, ilhamını Tanrıdan alan bütün önemli eserler, bu yüksek ereğe ve bu yüce amaca kesin tanıklık eder. Tanrı hidayeti Güneşini tanıyıp Onun kutlu alanına girenler Tanrıya yaklaşmış ve Huzuruna girmiş olurlar. Bu Huzur, gerçek uçmaktır. Şu gök konakları bu uçmağın ancak bir remzidir. Bu gibi kimseler Kabe Kevseyn (iki yay uzaklığı) de, Sidretül-münteha ötesinde duran Varlık Özünün makamını tanımış olanlardır. Onu tanımayanlar ise kendi kendilerini, mutlak yokluk ve dip cehennem ateşinden başka bir şey olmıyan, uzaklık sefaletine mahkûm etmiş olurlar. Böyleleri, görünüşte dünyanın en yüksek mevkiini de işgal etseler veya en yüce tahtı üzerinde de otursalar, akıbetleri budur.

İnatçıları böyle bir uzaklıktan kurtarıp Kendine çekmek ve huzuruna erdirmek, şüphesiz, Hakikat Maşrıkının elindedir. «Tanrı istemiş olsaydı bütün insanları bir millet yapardı.» Fakat maksat, temiz ruhlu ve feragatkâr kimselerin kendi iş güçleriyle Ulu Deryanın kıyılarına yükselmelerini sağlamak ve bu suretle Zülcelâlin cemalını özleyip arayanları hakikat yabancı-sı muannidlerden ayırt etmektir. Kalemî Ebhanın hüküm ve takdiri böyledir...

İlâhî adalet Mazharlarının, semavi inayet Matlalarının insanlar arasında dünyevî saltanat ve servetten mahrum olarak görünmeleri yine bu iki zümreyi birbirinden ayırt etmek prensibini güden İlâhî hikmet ve gaye icaplarındandır. Zatı Ezeli kendinde gizli her şeyi açığa vursaydı, celâlinin bütün ihtişa-

miyle parıltılar saçsaydı, Onun kudretinden kimse şüpheye düşemez ve kimse Onun doğruluğunu red ve inkâr etmeğe mecal bulamazdı. Evet, hattâ o şiddetli parlamışlar karşısında gözler kamaşıp görmeden kalacak ve bütün yaratıklar büsbütün yok olacak derecede yıldırımla vurulmuşa dönecekti. Bu takdirde, iyi kötüden ve mümin kâfirden nasıl ayırt edilebilirdi?

Bu prensip bundan önceki Zuhurlarda cari olmuş ve olurdan ziyade isbat edilmiştir... Bu sebeptendir ki, her devirde, yeni bir Mazhar görünüp Tanrı kudreti insanlara tekrar ifşa olununca, o eşsiz ve ebedi Cemalın ölümlü bir insan kılığında görünmüş olmasından aldanan münkirler, Onu tanıyıp iman etmek istememişlerdir. Onun yolundan şaşmışlar, Ondan uzaklaşmışlar, Tanrı huzurunun remzi bulunan huzurundan kaçınmışlardır. Daha ilerisine giderek, Onun sadık dostlarını öldürmeğe ve Ona inananları imha etmeğe kalkışmışlardır.

Bakınız bu Zuhura : Birçok değersiz ve akılsız kimseler katliam, yağma ve sürgün gibi tedbir ve vasıtalarla Tanrı kudreti Elinin yaktığı meşaleyi söndürebileceklerini veya şaşaasına ebediyen hâlel gelmez Tanrı Güneşini küsufa uğratabileceklerini ümit etmişlerdir. Muhalefet ve taarruzun bu Lâmbaya yağ olduğu hakikatinden ne kadar gafil görünüyorlar! Tanrının muhavvil kudreti işte böyledir. İstedğini değiştirir, gücü her şeye yeter...

Mana Sultanının icra ettiği saltanatı göz önüne getiriniz, nüfuz ve iktidarının eserlerini her vakit seyrediniz. Kulaklarınızı inkâr sembollerinin ve cebir timsallerinin dedikodularından koruyunuz. Pek yakında biricik gerçek Tanrının kudretini her şeyi yenmiş, saltanatının alâmetlerini bütün yaratık dünyasını sarınış göreceksiniz. Ondan başka herşeyin nasıl unutulup hiç mesabesine düştüğünü o gün göreceksiniz.

Ancak Tanrı ve Mazharının, haiz buldukları yücelik ve yükseklikten hiç bir veçhile inemeyecekleri hakikati hatırdan çıkarılmamalıdır. Ne diyorum! Kendi gözünüzle değil, Benim gözümle bakacak olursanız görürsünüz ki, yücelik ve yükseklik denilen şeyler bile O'nun Kelimesinin yarattığı şeylerdir.

30. Tanrı kendisinden özge keremli ve sevgili bir Tanrı bulunmadığına tanıklık ediyor. Lutuf ve kerem Ona mahsustur. Dilediğine dilediğini verir. Kadir, muktedir, muin, kayyum Odur. Hamid ve mecid olan o Padişahlar Padişahı biricik Tanrının

iradesiyle Bab'ın şahsında gönderilmiş olan Zata inanıyoruz. Müsteğas zamanında zuhur edecek olana ve ondan sonra sonu olmıyan sona kadar gelecek olanlara da iman ediyoruz. Bunlardan her birinin zuhurunda, zahirce ve batınca, bizzat Tanrı'nın zuhurundan başka bir zuhur tanımıyoruz. Anlayabilen anlasın. Onlar Tanrının Nefsinden, Güzelliğinden, kudret ve celâlından başka bir şey aksettirmiyen birer aynadırlar. Anlamak isteyen anlasın. Onlardan maadası bu Mazharların, Tanrı zâtının birinci derecede aynaları olan bu Mazharların, nurunu inikâs ettiren ikinci derecede aynalar sayılır. Anlayıştan mahrum olmayan anlasın. Hiç bir şey Onlardan kaçamamıştır. Hiç bir şey Onları kendi gayelerine ulaştırmaktan alıkoyamaz. Bu Aynalar ebediyete kadar birbiri ardınca görünüp Zâtı Ezelinin nurunu yansıtmakta devam edeceklerdir. Onların nuruna mâkes olanlar da, aynı suretle, ilelebed var olmakta devam edecektir. Tanrı inayetinin akışı durudurulamaz. Bu, müsellemler bir hakikattir.

31. Ademin zuhurunu Bab'ın zuhuruna bağlayan Zuhurlar serisini iç gözünle temaşa et. Zuhur mazharlarından her birinin Tanrı irade ve kastı ile gönderilmiş olduğuna, her birinin özel bir peygam hamili bulunduğu, her birine gökten indirilmiş bir kitap verildiğine, her birine muhteşem bir levhin sırlarını ifşa etmek vazifesi verilmiş olduğuna, Tanrı huzurunda tanıklık ederim. Her birinin Tanrıyı ve Onun sırlarını ifşa derecesi ezelden muayyen ve mukadder idi. Bu, gerçekten, Bizim onlara olan inayetimizin bir nişanesidir. Bu hakikati kavramak istidadında olanlar kavrasın..... Mütezayid bir şiddetle tevali eyliyen bu Zuhurlar silsilesi; mukaddesler mukaddesi olan eşsiz ve yüce Cemalın insanlara nıkaplı görünceği merhaleye müncer olunca, nurunu namahrem ve fani gözler keşfetmesin diye kendi Nefsini bin bir perde arkasında gizledi. O bunu, Hüviyetinin ifşası arifesinde, mukadder yüce makamını müjdeliyen bir çok alâmet ve nişanlar arasında yapmıştır. Perdeliliğin muayyen müddeti sona erince, Biz kendimiz hâlâ binlerce örtüye bürünmüş olduğumuz halde, Gulamın başını çevreleyen nurani halcden küçücük bir ışın saldık. O anda bütün yüce İller sakinleri şiddetle sarsılarak hep mukarrebler yüzüstü yere kapandılar. O, kendi Emrini bütün yerde ve göklerde bulunanlara bildirmek üzere bizzat zuhur eylemiş olmasıyla, şimdiye kadar hiç bir insanoglunun şahit olmadığı büyük bir celâl ve azamet ile gelmiş demektir.

32. Rahmanın Dostu İbrahim'e dair işittiğin doğrudur, onda şek şüphe yoktur. Allah ona İsmail'i kurban etmesi için sendi. Bundan maksat, O'nun Tanrı dinindeki sebat ve istikametini, gönlünü Tanrıdan başka her şeyden cidden kaldırmış bulunduğunu insanların nazarında isbat etmektir. Başka bir maksat da O'nu yerin milletlerinin işledikleri günah ve türlü ahlâksızlıklara kefarete olmak üzere kurban etmektir. Bu şerefe nail olmağı Meryem'in Oğlun İsa da Hak Celle Cellâluhu'dan dilemiştir. Tanrı Elçisi Muhammed'in Hüseyin'i Kurban vermesi de bu sebeptendir.

Allahın gizli ve çeşitli inayetlerinin mahiyetini hiç kimse anlamış olmak iddiasında bulunamaz. Onun her şeyi ihata eden rahmetini hiç bir kimsenin ölçmesine imkân yok. İnsanların inat ve günahları o derece şiddetli ve Tanrı Elçileriyle bunların seçkin dostlarına reva gördükleri cefa o kadar yamandır ki insan cinsi işkence ile helâk edilse yeridir. Fakat Tanrının gizli merhamet ve şefkati araya girerek görünür ve görünmez vasıtalarla onu kötülüğünün cezasını çekmekten koruyagelmış ve koruyagidecektir. Hakikati gün gibi aşikâr görüp Tanrının Yolunda sebatlı olmak istersen bunun üzerinde düşündükçe düşün.

33. Kelimetullah ve Onda mekni bütün kuvvetler, insanlar, her şeyi bilen hikmetli Tanrının ezelden takdir ve tayin buyurduğu şartlara göre, ölçülü olarak izhar edilir. Hükmümüz böyledir. Kelimetullahı örten örtü Ancak Onun Nefsidir. Kararımız böyledir. İsteğimizi yerine getirmek için işte Biz böyle bir kudret gösteririz. Kelimetullah kendi gizli kuvvetlerini birdenbire döküp salıverseydi, insanoğlu böyle zorlu bir tecelliye dayanamaz, ve belki de yerde gökte bulunanlar Onun önünde dehşet içerisinde kaçırlardı.

Tanrı Elçisi Muhammed'e indirilene göz önüne getiriniz. Taşdığı peygamin hudut ve derecesi Kadiri Mutlakça ezelden takdir ve tayin buyurulmuştu. Fakat herkes Onu ve Onun maksadını ancak kendi makam ve manevi kabiliyetleri nisbetinde anlayabilmiştir. O da Tanrı hikmeti üzerindeki örtüyü muhatbalarının tehammülü nisbetinde açmıştır. Beşeriyet olgunlaşınca Kelimetullah kendisinde mekni kuvvetleri tek mil şaşaa ve ihtişamiyle meydana dökmüştür. Bu mesut hadise, Kıdem Cemalının altmış yılında Ali Muhammed Bab'ın zuhuriyle vukua gelmiştir.

34. Kuvvet ve kudretiyle yaratıklarını yokluk çıplaklığından kurtarıp hayat kisvesine büründürmüş olan Tanrıya senalar olsun! Bütün yaratıklar arasında insanoğlunun temiz ve inci şeniyetini seçerek onu Kendini tanımak ve Celâlinin büyüklüğünü inikâs ettirmek kabiliyeti ile şereflendirmiştir. Ona ihsan olunan bu çifte imtiyaz, onun yüreğini hava ve heves pasından arıtmış; Hakkın, bir fazıl eseri olarak, kendisini büründürdüğü kisveye liyakat kazandırmıştır. Bu lutuf onun ruhunu cehalet zilletinden kurtarmağa yaramıştır.

İnsan vücut ve ruhunu süsleyen bu fakir libas onun refah ve inkişafının temelidir. Oh, insanoğlunun, biricik gerçek Tanrının inayet ve kudretiyle, gerek kendi nefsinden ve gerek dünya ve dünyada olan her şeyden gönlünü kaldırarak, İrfan Ağacının gölgesi altında hakiki, ebedî ve asude bir yaşayışa kavuşacağı gün ne kutlu bir gün olacaktır!

Gönül kuşunuzun dostlar için terennüm ettiği nağmeler kulaklarıma erişti ve Beni sorularına karşılık verip ifşasına mezun bulunduğum sırları sana açmağa sevketti. Arisanda, peygamberlerden hangisinin öbürlerinden üstün tutulması gerektiğini sormuşsun. Hep peygamberlerin hakikati bir olduğunu bil. Birlikleri mutlaktır. Cihanların yaratıcısı Tanrı buyuruyor: Elçilerim arasında hiç bir fark yoktur. Maksatları bir maksat, sırları aynı sır. Birinin öbüründen üstün tutulması, kimisinin kimisinden yüksek görülmesi hiç bir veçhile caiz değildir. Her gerçek peygamber kendi Emrini esasen kendinden önceki peygamberlerin Emirleriyle bir saymıştır. İmdi, bir kimse bu hakikati kavrayamıyarak boş ve yaraşmaz bir dil kullanmağa kalkışırsa, görüşü keskin ve anlayışı aydın kimseler kendi imanlarının bu gibi boş lakırdılarla sarsılmasına müsaade etmezler.

Şu kadar var ki, bu dünyada her peygambere tayin edilen vahyin derecesi ve ölçüsü bir değildir. Her peygamber ayrı bir peygamin hamili, özel bir vahyin memurudur. Onların zuhuru yeryüzünü aydınlatan ayın ışığına benzer. Her görünüşünde ayın parlaklık derecesi bir olmamakla beraber ışığı aynı ışıktır, gerçekte ne eksilir ne söner.

Demek ki, ışıklarının yeğlinliğinde görülen değişiklik ışığının kendisinden değil, değişken bir dünyanın her zaman bir kalmayan alıcılık kabiliyetindedir. Yeryüzü milletlerine eşsiz ve güçlü Yaradanın göndermek istediği her peygambere özel

bir risalet verilerek asrının icaplarına uyacak şekilde hareket etmesi emredilir. Tanrının insanlara Elçi göndermesinde iki maksat var : Birisi, insanoğullarını cehlin karanlığından kurtarıp hakikî bilginin aydınlığına kılavuzlamak; ikincisi, insanlar arasında sükûn ve barışı sağlıyacak vasıtaları hazırlamaktır.

Peygamberler doktor gibidir. Vazifeleri, tefrikaya düşmüş insanlığı, birlik ruhu aşilayarak, tedavi etmek ve bu suretle bütün dünya ve sekenesinin sağlık ve refahını temin etmektir. Sözlerini şüphe ile karşılamak veya hareketlerini tenkit etmek hakkı kimseye verilmemiştir, çünkü hastayı anlayıp hastalıklarının arazını doğru olarak keşfedecek biricik hazık doktor onlardır. Hiç bir kimse, görüş ve anlayışı ne kadar da keskin olsa, İlâhî doktorların haiz buldukları yüksek hikmet ve dirayet derecesine yükselmek ümidini besliyemezler. Bu takdirde, doktorun bugün için tavsiye ettiği tedavi usulü, bundan önce tatbik ettiği tedavi usulüne uymaz ise, bunda şaşılacak bir şey yoktur. Hastaya âriz olan rahatsızlık her devresinde ayrı bir ilâca ihtiyaç gösterdiğine göre, böyle olması da tabii değil mi? Bunun gibi, peygamberler cihanı Tanrı marifeti nuriyle aydınlattıkça halkı yaşadıkları asrın muktazalarına en iyi şekilde uygun gelecek usul ve vasıtalarla Allahı tanımağa davet etmişlerdir. Bu sayede cehalet karanlığını dağıtmağa ve dünyaya Kendi bilgilerinin ışığını serpmeye muvaffak olmuşlardır. Binaenaleyh, her basiret sahibi kimsenin gözü, müşterek gayeleri doğru yoldan sapmış olanları doğru yola kılavuzlamak ve türlü ıstıraplar içerisinde kıvrananları rahat ve sükûna kavuşturmaktan ibaret bulunan bu peygamberlerin sözlerinde değil, özlerinde olmalıdır. Bu günler, refah ve zafer günleri değildir. İnsanlık türlü hastalıkların pençesinde dir. Hazık doktorun kudret eliyle hazırladığı şifa verici ilâcı kullanarak onun hayatını kurtarmağa çalışınız.

Dinin mahiyetini soruyorsun. Bil ki, hakikî hikmet sahibi olanlar dünyayı bir insan vücuduna benzetmişlerdir. İnsan vücudu nasıl elbiseye muhtaç ise insanlık bedeni de adalet ve hikmet libasıyla donatılmak ister. Bu libas Tanrı şeriatidir. Libas kendisinden beklenen işi görüp bitirince, her şeye muktedir olan Tanrı onu muhakkak yeniler. Tanrı, asrına göre şeriat gönderir.

Geçmiş din liderlerinin sözleri hakkında ne buyrulur diye soruyorsun. Akli başında adamlar bu gibi boş lakırdılara kulak

vermezler. Cihani yaratan Tanrı insanları aynı cevherden yaratmış, yaratıkların en şerefli kılmasıdır. Bunun için, başarı ve başarısızlık, kâr ve zarar bir insanın kendi çaba ve çalışmasına bağlıdır. Ne kadar çok çalışırsa o kadar çok ilerler. Tanrı keremi semasından yağın bahar yağmurlarının gönül topraklarından hakiki anlayış çiçekleri bitirmesini ve insanların yüreklerini bu fani dünya kirlerinden arıtmasını temenni ederiz.

35. Bir parça düşün. Her Zuhurda halkı Rahmanın Mazharına yanaştırmayan amil nedir? Onları Ondan yüz çevirip otoritesiyle mücadeleye zorlayan ne olabilir? Yüce Yargıcın kaleminden sadır olan bu sözler üzerinde derin düşünülecek olursa, herkes, istisnasız, Tanrı buyruğu ile vukua gelen bu Zuhurun doğruluğunu muhakkak kabul eder ve Tanrının bizzat tanıklık ettiği şeye onlar da tanıklık eder. Bir takım boş kuruntu ve sanılardır ki Tanrı birliği Mazharlarının ve ebedi izzet Matlalarının günlerinde halk ile onlar arasında kara bulut gibi girelmıştır; çünkü, o günlerde Ezeli Hakikat halkın arzu ve intizarına uygun olarak değil, Kendi isteğine uygun olarak zuhur eder; nasıl ki Kuranda buyrulmuştur: «Her ne zaman bir Tanrı Elçisi size canınızın istemediği bir şeyle geldiyse, böbürlendiniz, onu ya yalanladınız ya öldürdünüz.»

Bu Elçiler, geçmiş devir ve asırlarda, insanların beklediği ve canlarının istediği şekilde görünmüş olsalardı, onları red ve inkâr edecek kimse bulunmazdı. Birçok kimseler gece gündüz Tanrıyı anıp ibadet ve taatle vakit geçirdikleri halde, Tanrı bürhan ve ayetlerinin Matla ve Mazharlarını tanımak nimetinden uzak kalmışlardır. Mukaddes kitaplar buna tanıklık eder. Şüphesiz bu şeyleri işitmişsindir.

İsa'nın zamanını göz önüne getir. O asırdaki nesle liderlik eden din bilginleri, Vaad Olunan Kimsenin gelmesini istiyakla bekliyorlardı, halbuki O gelince inkâr ettiler. O günün parmakla gösterilen din bilgini Hanna ve baş kâhin Kayafa her ikisi de Onu yalanlayıp katline fetva verdiler.

Aynı veçhile (herkes Ona feda) Tanrı Elçisi Muhammed zuhur edince, ilk sıralarda, Mekte ve Medine'nin ileri gelen bilginleri Ona karşı ayaklanarak risaletini red ve inkâr ediyor; halbuki, öbür yanda, ilimden nasibi olmıyanlar Onu tanıyıp dinini kabul ediyorlar. Bir parça düşün. Habeşistanlı Bilâl, okur yazarlığı olmamakla beraber, iman ve ikan göklerine çıkarken,

okumuşlar zümresinin önderi bulunan Abdullah Übey Ona karşı köpürüyor. Bakınız, Tanrı sözlerinin cezbesine tutulan saf bir çoban Cananın mahallesine yol bulup İnsanlık Mevlasının vîsalına nail olurken, ilim ve hikmetlerine mağrur olanlar O'nun doğru yolundan sapıp fazıl ve inayetinden mahrum kalıyor. Bunun içindir ki: «Yüceleriniz alçaltılacak ve alçaklarınız yüceltilecektir,» buyurmuştur. Bu konuya Semavî Kitapların çoğunda ve Tanrı nebi ve peygamberlerinin sözlerinde sık sık temas edilmiştir.

Cidden söylüyorum: Bu Emrin büyüklüğü öyledir ki, baba oğuldan ve oğul babadan kaçıyor. Nuh ile Kenan hikâyesini hatırlayınız. Şu semavî bayram günlerinde Rabbi Ebhanın hoş kokularından mahrum kalmamanızı ve bu ruhanî baharda inayetinin coşkunuğundan pay almanızı ulu Tanrıdan dilerim. İrfan Amacının ismiyle kalkınız; kendinizi beşerî bilgilerden ayırarak sesinizi kaldırınız; Onun Emrini dünyanın dört bir tarafına yayınız. Zuhur Güneşine yemin olsunki, Emrimin hizmetine kıyam ettiğiniz ânda, ruhunuzdan İlâhî bir irfan selinin fışkırıp aktığına, semavî bir hikmet güneşinin bütün parlaklığıyla önünüzde parladığına şahit olacaksınız. Rahmanın sözlerindeki helâveti tatacak olsanız, tereddütsüz benliğinizden el çekip Sevgilinin yoluna feda olmak istersiniz.

Ben Tanrı Kulunun dünyevî emel veya menfaat beslediğini kim iddia edebilir? Onun ismine muzaf olan bu Emir geçici dünya nimetlerinin çok üstündedir. Bakınız, O en büyük zindanda bir sürgün, bir zulüm kurbanı. Düşmanları her yandan Ona saldırmış ve ömrünün sonuna kadar da saldıra duracak. Evet, size söyledikleri hep Tanrı sevgilisinden mülhemdir. Umarım ki, bu öğütler sayesinde milletler yüreklerini fena arzular kirinden arıtır, bu fena arzular perdesini yırtar ve biricik doğru Tanrıyı tanımağa muvaffak olur. Tanrıyı tanımak, insanoğlunun erebileceği makamların en yükseğidir. İnsanların Emrini kabul veya reddinden Bana ne fayda gelir ne ziyan. Biz sırf Tanrı sevgisi için imana davet ediyoruz. Tanrı Kenri yaratıklarından müstağnidir.

36. Bil ki, İnsan Oğlu, ruhunu Tanrıya teslim edince bütün yaratık dünyası büyük bir ağlayışla ağladı. Fakat Onun Kendini feda eylemesiyle beraber bütün yaratıklarda yeni bir kabiliyet ve istidat ruhu peyda oldu. Bunun insan toplulukları

üzerindeki tesirini bugün gözünüzle görüyorsunuz. Mütebah-hir alimlerin söyledikleri derin hikmetler, sanatkâr ellerin yarattıkları nefiseler ve şevketli hükümdarların işlettikleri nüfuzlar hep Onun her şeye nüfuz eden ulvî ve nuranî Ruhunun salıverdiği canlandırıcı kudretin belirtilerindedir.

Dünyaya gelince, Kendi nurunu bütün yaratıklar üzerine döktüğüne tanıklık ederiz. Cüzzamlılar Onun vasıtasıyla cehalet ve taassup cüzzamından şifa buldular. Sefihler ve iffetsizler Onun vasıtasıyla tedavi olundular. Körlerin gözleri, gücü her şeye yeten Tanrının izniyle, açıldı. Günah işleyenlerin ruhu Onunla temizlendi.

Cüzzam için, insan ile Tanrısı Rabbin irfanı arasına giren herhangi bir perdedir denebilir. Ondan perdelenen her kimse cüzzamlıdır. Bu gibilerin izmi aziz ve hamid olan Allahın mele kütünde alınmaz. Kelimetullahın kudretiyle her cüzzamlının temizlendiğine, her hastalığın tedavi edildiğine ve her sakatlığın giderildiğine şahadet ederiz. Cihanı temizliyen Odur. Ne mutlu o kimseye ki güler yüzle Ona yönelir!

37. Ne mübarektir o kimse ki Tanrıya ve ayetlerine inandığını ikrar edip Onun «Eylediğinden Sorulmaz» olduğunu tasdik eder. Bu tasdik her insanın süsü, temel taşıdır. Her amelin kabulü ona bağlıdır. Tanrıya karşı baş kaldıranların fısıltılarıyla sürçmemek isterseniz gözlerinizi ondan ayırmayınız.

Ezelden beri haram olan şeyi helâl ve helâl olan şeyi haram kılacak olursa, neden ve niçin demeğe kimsenin hakkı yoktur. Bu hususta bir ân bile tereddüde düşenler Tanrıya karşı baş kaldırmış sayılırlar.

Bu ulvî ve temel hakikati tasdik etmiyen, makamların evci olan bu makama yücelemiyen kimse, şüphe rüzgârlarıyla çalkanır, münkirlerin sözleriyle sallanır. Bu esası kabul ve tasdik etmiş olan kimse ise tam bir istikametle muttasıf olur. Zikri her şanlı levih için bir ziynet teşkil eden bu makam ne ulvî ve ne nuranî bir makamdır! İşte Hakkın size ihsan buyurduğu öğretisi böyledir. Bu öğretisi, silzeri her şüphe ve şaşkınlıktan kurtarır, dünya ve ahirette felâhınızı sağlar. O gerçekten Yarlığı-yıcıdır, keremkârdır.

38. Şurasını iyice bil ki, her Zuhurda Tanrı tecellisinin ölçüsü o Zuhurun muhatap tuttuğu insanların kabiliyet seviyesidir. Bakınız güneşe. Ufukta yeni görününce ışığı ne kadar

zayıf! Başucuna doğru yükseldikçe kuvvet ve harareti artar. Bu suretle yaratıkları ziyasının gittikçe artan şiddetine tedricen alıştıırır. Sonra yavaş yavaş inerek batı noktasına varır. Güneş kendisinde gizli enerjileri birdenbire saçsaydı, yaratıklara muhakkak zarar verirdi..... Bunun gibi, eğer Gerçeklik Güneşi görünüşünün ilk sıralarında Kadiri Mutlakın kendisine ihsan buyurduğu kudret ve kuvveti hep birden gösterecek olsaydı, insan idraki buna daynamaz, yanıp kül olurdu. İnsanoglunun kalbi ne bu kadar şiddetli tecelliye dayanabilir ve ne böyle yakıcı bir ziyaya makes olabilir; aksi takdirde, korku ve dehşet içerisinde takati kesilerek düşüp yok olurdu.

39. Ey Rabbim Allah! Kühüne akıl ermiyen hükmünün hayranlık verici belirtilerinden ve Benim için takdir buyurduğun türlü belâ ve musibetlerden ötürü Sana hamdolsun! Bir zaman Beni Nemrud'un eline teslim ettin; başka bir zaman Beni Firavun'un esasına kovalattın. Onlardan çektiğimi, her şeyi kaplayan bilgi ve her şeye taalluku olan iradenle, Sen, ancak Sen bilirsin. Melekütünde lutfuna nail olmuşların kulaklarına, Kendi ilminle Bana ayan kılıp kendi Kudretinle Bana manasını bildirdiğin görüden bir nebzecek fııldamış olduğumdan dolayı Beni gene tanrısızların zindanına attın. Başka bir defa, Sana küfredenlerin kılıcıyla başımın kesilmesine hükmettin. Ve yine, Senin nurlu birliğinin gizli mücevherlerini insanların gözlerine gösterdiğim için, Senin zaval bulmaz kudret ve saltanatının acip alametlerini onlara göstermiş olmak suçuyla ipe çekildim. Sonraki bir devirde, Kerbelâ sahrasında, üzerime ne yaman zillet okları yağdırıldı! Halk arasında nasıl yalnızlık duyuyordum! O diyarda nasıl bir âcizlik ve çaresizliğe düşmüştüm! Reva gördükleri bu zilletlerle iktifa etmiyen cefa ehli, başımı da keserek yer yer gezdirdiler, imansız insan kalabalıkları önünde teşhir ettiler, ve nihayet küfür ve isyan makarrına bıraktılar. Daha sonraki bir devirde asıldım, göğsüm düşmanlarımın zulüm ve gadir mermilerine hedef oldu. Üyelerim atılan kurşunlarla süzgeç oldu. Vücudum parçalandı. Ve en sonunda, işte bu gün, gaddar düşmanlarım aleyhime birleştiler. Kin ve şiraret zehrini Senin kullarının ruhlarına durmadan zerkediyorlar. Var güçleriyle gayelerine ermek için boyuna dolap çeviriyorlar... Ey Tanrım Sevgilim! Halim yaman olmakla beraber, Sana şükürler ediyorum. Hoşnutluğun uğrunda başıma gelenlerden ötürü ruhum Sana minnettar. Benim için yazdığını hoş gönülle ka-

bul ediyorum. Reva görülen eza ve cefalar, ne kadar da acı olsa, büyük bir sevinçle göğüs geriyorum.

40. Sevgilim! Nefsini Bana üfledin, Beni Benden aldın. Sonra, Bendeki hakikatinden inatçı ve hasetçiler arasında ancak hafif bir inikâs ve ancak bir remiz kalmasına hükmettin. Bak şimdi bu remizden aldanarak Bana karşı ayaklandılar, Beni inkâr tufanına boğdular. Sevgilim! Örtünü kaldır, Beni bu kötü halden kurtar.

Bir ses cevap verdi : «Bu remzi seviyorum, hem de pek çok seviyorum. Bu remze yalnız Benim gözlerimin bakmasına, kalbinden başka bir kalbin onu tanımamasına nasıl razı olabilirim? Senin cemalın demek olan Cemalime yemin olsun ki, Ben Seni, değil insanların gözlerinden, Kendi gözlerimden bile saklamak istiyorum.»

Ben cevap vermeğe davranırken levih ansızın sona erdi, sözüm yarım ve beyan incilerim dizilmemiş kaldı.

41. Ey İnsanlar! Tanrı tanık, Ben yatağımda uyuyordum. Üzerimden esen Tanrı yeli Beni uykumdan uyandırdı. Onun canlandırıcı Ruhu Beni diriltti. Dilim Onun nidasını yükseltmek için açıldı. Beni Tanrıya karşı haddi tecavüz etmiş olmakla itham etmeyiniz. Bana kendi gözlerinizle değil, Benim gözümle bakınız. İlim ve kerem Kaynağı işte size böyle öğüt verdi. Allahın nihaî Maksad ve İradesinin kontrolü elimde mi sanıyorsunuz? Böyle, bir iddia Benden uzak olsun! Güçlüler güçlüsü, yüceler yücesi, biliciler bilicisi, hikmetliler hikmetlisi olan Allahın önünde Ben buna şahadet ederim. Tanrı Dininin nihaî mukadderatı Benim elimde olsaydı, ne Kendimi bir ân için olsun sizlere açıklar ve ne ağızımdan bir tek kelimenin çıkmasına razı olurudum. Tanrı Kendisi buna şahittir.

42. Ey insaf oğlu! Geceleyn Ölümsüz Varlığın Cemalı, yemyeşil vefa yüceliğinden Sidretülmünteha'ya döndü ve öyle bir ağlayışla ağladı ki Yüce İllerin bütün sakinleri hep kerrubiler Onun ağlayışı ile ağladılar, inleyişi ile inlediler. Bu inleyip ağlama neden diye soruldu. Cevap verdi : Aldığım emir mucibince vefa tepesi üzerinde bekliyordum; yeryüzü sakinlerinden vefa kokusu almadım. Geriye dönmek üzere iken, gözüm yeryüzü köpeklerinin pençesine düşmüş birkaç mübarek güvercine ilişti. O sırada Gök Kızı, peçesiz ve örtüsüz, ruhanî köşkünden dışarı fırlayarak koştu. Kimdir bunlar ve adları ne? diye

sordu. Birinden başka hepsinin ismi söylendi. İsrar karşısında onun da isminin ilk harfi lisandan sadır olunca, semavi gurfe-lerde oturanlar kendi izzet meskenlerinden dışarı çıkıp koştu- lar. O ismin ikinci harfi söylenmek üzere iken, cümlesi birden yere kapandılar. O ânda iç harimden şu nida geldi: «Yeter! Ötesi yasak!» Biz onların yaptıklarına ve yapmakta olduklarına şahidiz.

43. Ey Efnan! Ey kendi kadim Kökümnden biten dal! Baha ve inayetim senin üzerine olsun. Tanrı Emrinin otağı ne geniş bir otak! Daha şimdiden bütün milletler ve kavimler üzerine gölge salmıştır ve yakında insan cinsini bir araya getirip içeri- sinde barındıracaktır. Hizmet günü gelmiş çatmıştır. Sayısız le- vihler sana olan lutuf ve inayetlerin şahididir. Emrimin yardı- mına kıyam et, beyan kuvvetinle insanların gönül kalelerini fethetle. Senden, düşkün ve sefaletzedelerin sükün ve rahatını sağlayacak şeyler sadır olsun. Himmet kemerini kuşan; kuşan ki, esirleri zincirlerinden kurtarıp hakiki hürriyete kavuştura- bilesin.

Adalet bugün Kendi haline ağlıyor, insaf zulüm boyundu- ruğu altında inliyor. Kesif istibdat bulutları yeryüzünü karat- mış, onda oturanları sarmış. Muktedir Âmirin emrine uyarak nurlu Kalemimizin yardımıyla her insan cesedine yeni bir ruh üfledik, her kelimeye taze ve kudret zerkettik. Bütün yara- tıklar bu cihanşümül kalkınmanın eserlerini ilân ediyor. Bu mazlûmun Kalemi vasıtasıyla verilen en büyük ve en sevinçli müjde budur. Neden korkuyorsunuz, sevgili dostlarımız? Şu mü- tereddi neslin hamurunu teşkil eden sert çamuru eritmeğe tek bir damlacık kâfi. Sizin bir araya gelmeniz bile bu böbürlen- miş kuru kalabalığı dağıtmağa kafi.

Bu mazlûmun Kaleminden nazil olan öğütler dünyanın iler- lemesi ve milletlerin yükselmesi için en müessir bir diriltici amildir. Her görür göz sahibi bunun böyle olduğunu teslim eder. Ey kavim! Kalkınız ve Hakkın kudretiyle nefsinizi yen- meğe azmediniz; ediniz ki, halk kendi boş kuruntularının do- ğurduğu putlara tapınmaktan kurtulsun. Bu putların zavallı perestişkârlarına verdiği zarar ve yüklettiği sefalet artık yetişir. Bu putlar, insanı kemal yolunda ilerlemekten alıkoyan engel- lerdir. Kudret Elinin insanlara uzanarak onları şu düştükleri mezellet çamurundan çekip çıkarmasını Cenabı Haktan dileriz.

Bir levhte şöyle nazil olmuştur : Ey Tanrının kavmi! Yalnız kendinizi ilgilendiren şeylerle uğraşmayın; düşüncenizin mevzuu insanlığın kalkınması, gönül ve ruhların kötülükten arınması olsun. Bunun yolu iyi amel, faziletli hayat, ve güzel huydur. Cesurca hareketler bu Emrin zaferini temin eder ve temiz seciye onun nüfuzunu takviye eyler. Ey Ehli Baha! Hakkaniyete yapışınız. Bu, Ben Mazlûmum sizlere buyruğu, ve serbest irademini her biriniz için ilk seçisidir.

Dostlar! Can artırıcı bu ilâhî baharda size yaraşan şey, üzerinize yağmakta olan rahmet sağanaklarıyla ruhlarınıza tazelik ve dinçlik vermektir. Ululuk Güneşi parlıyor, bağış bulutu gölge salıyor. Kendini böyle büyük bir nimetten mahrum bırakmayıp Dostu bu yeni elbise içinde tanıyanlara ne büyük bir mükâfat mukadder! Uyanık olunuz! İblisler sizi yakalamak için puslu kurmuşlardır. Görücü isminin aydınlığıyla sizi saran karanlıklardan kendiniz kurtarınız. Görüşünüz cihanşümül olsun, kendi dar sahanıza münhasır kalmasın. İblis, insanoğullarının kalkınmasına ve ruhanilikte ilerlemesine engel olan kimsedir.

Bütün milletlerin ve adaletli hükümetlerin menfaatlerini terviç ve seviyelerini terfi edecek yolları aramak bugün herkesin mükellef bulunduğu bir ödevdir. Kalemî Âlâ her âyetle sevgi ve birlik kapıları açmıştır. Bir zaman önce şöyle demiştik ve Bizim dediğimiz hakikattir : «Her din ve mezhebin salıkleriyle samimi dostluk ve arkadaşlık ediniz.» İnsanoğullarını birbirinden uzaklaştırıp bozuşturan sebepler Kalemî Âlâdan çıkan bu sözle ortadan kalkmıştır. Tanrının irade semasından varlık dünyasının seviyesini yükseltmek ve insan ruhunu yüceltmek maksadiyle indirilen şeyler bütün insanlığın talim ve terbiyesine yarar en müessir vasıtaadır. Eskilerin dilinden ve kaleminden çıkan hikmetli sözlerin sultanı bu En Büyük Zuhurda Kıdem Padişahının irade semasından nazil olmuştur. Eskiden : «Vatan sevgisi imandandır» buyurulmuştur. Bu gün ise Lisani Azamet : «İftihar, vatanını sevenin değil, bütün dünyayı sevenindir» buyuruyor. Bu ulvî söz ile gönül kuşlarına yeni bir uçuş öğretmiş, taze bir veçhe göstermiş, tahdit ve taklidi Tanrı kitabından silmiştir.

Ey adalet fırkası! Işık gibi parlayınız, Yanar Çalıdaki ateş gibi alevleniniz. Sevgi ateşiniz milletleri bir araya toplayıp kaynaştırır, düşmanlık ateşi ise onları dağıtır ve boğuşturur. Kul-

larını düşmanlarının şerrinden korumasını Tanrıdan dileriz. Onun kudreti her şeye şamildir.

Hamdolsun şanı yüce olan biricik gerçek Tanrıya ki, Kalemî Âlâ anahtarıyla gönül kapılarını açtı. Bu Kalem vasıtasıyla inen her bir ayet, güzel huyların ve temiz amellerin ihtişamını göz önünde tecessüm ettiren bir kapıdır. Muhatabımız özel bir memleket veya millet değildir; davet ve peygamberimizin sınırları bütün insanlıktır. Bu gün insanlar kendileri için indirilen ve inayet kılınan bu Emre sım sıkı sarılmalıdır. İnsanlık hakikî hürriyete o zaman ve ancak o zaman kavuşur. Dünya, Zuhur Güneşinin ışıklarıyla aydınlanmıştır; çünkü, altmış yılında (Ondan başkalarının ruhu Ona feda olsun!), Tanrı hidayeti Müjdecisi, Ruhullahın taze bir zuhurunu müjdeledi, ve seksen yılında Tanrı Ruhunun bu taze Zuhuru tahakkuk ederek cihanı bu mevut nura, bu hayranlık verici yeni ruha kavuşturdu. Bakınız, bu gün insanlık umumiyet itibarıyla Tanrının yüce Kelimesini — insanların ruhça dirilip bir araya toplanması hadisesinin amil ve mucibi olan Kelimeyi — işitip dinlemeğe nasıl bir istidat peyda etmiş bulunuyor.

Ey Allahın hizbi! Biricik Dostun öğütlerini can kulağıyla dinleyiniz. Tanrı sözü gönüllere kök salmış bir fidana benzer. Onu hikmet ve beyan kevseriyle sulayınız ki, iyice kök tutup dalları göklere ve daha ötesine yükselebilsin.

Ey dünya halkı! Bu En Büyük Zuhurun mümeyyiz vasfı insanlar arasında ihtilâf, fesad ve nifaka yol açan şeyleri Kitaptan silip yerine sürekli bir ülfet, ittihat ve ittifakın esaslarını koymanızdır. Ne mutlu bu esasları tatbik edenlere!

Fesat kokusu duyulan her şeyden sakınmalarını ve hattâ kaçmalarını evel ve âhır dostlara tavsiye ettik. Dünya inkılap içerisinde çalkalanıyor, türlü ideolojiler meydan alıyor. Adalet aydınlığıyla onları aydınlatmasını, her durumda haklarında hayırlı olan şeyi onlara tanıtmalarını yüce Tanrıdan dileriz. Her şeyden ve herkesten müstağni yüce Tanrı Odur.

44. Ey ulema zümresi! Tanrı korkusunu bir yana atmayınız, doğruluğuna müheymen ve kayyum olan Allahın bütün kitaplarının tanıklık etmiş olduğu ve Ümminin Emri hakkında munsifane hüküm veriniz... Eşsiz ve Eşitsiz Olanın korkusu ve Tanrı hoşnutsuzluğunun dehşeti sizi uyandırmıyacak mı? Bu Mazlûm hiç bir zaman sizinle düşüp kalkmadı, yazdığınız ki-

tapları okumadı, ilmi münakaşalarınıza iştirak etmedi. Onun kisvesi, dalgalı saçı ve başlığı sözünün doğruluğuna şahittir. İnsafsızlığınızda nice bir ayak direyeceksiniz? Adalet Mücesseminin oturmağa mecbur edildiği yere bir bakınız. Gözünüzü açınız da Onun acınaklı halini görünüz ve ellerinizin işlediği şey üzerinde derin derin düşününüz. Düşününüz ki, Rahmanî beyandan mahrum kalmıyasınız; düşününüz ki, Onun irfan denizindeki payınızı elden kaçırmıyasınız.

Halkın gerek alçak ve gerek yüksek tabakasına mensup bazı kimseler bu Mazlûmun ne ulmedan ve ne Peygamberin soyundan olmadığını ittihaz makamında ileri sürmüşlerdir. Söyle: En munsiflik iddiasında bulunanlar! Bir parça düşününüz; göreceksiniz ki, Onun şu bulunduğu hal, bulunması gerek olduğunu iddia ettiğiniz halden bin kat yüksektir. Hakkın iradesi Tanrı Emrinin; din ulusu, alim, fazıl ve hakim geçinenlere hoş gelen konforlardan mahrum bayağı bir evden çıkıp yayılmasına taalluk eylemiştir.

Tanrı Ruhunun nefesleri O'nu uyandırdı; Kalk, «Allahın Emri ni ilân et» dedi. Gözünü uykudan açar açmaz sesini yükseltti, bütün insanlığı âlemlerin Rabbi olan Allaha çağırdı. Bu sözleri beşer zaafını göz önünde bulundurarak söyledik; yoksa, açıkladığımız Emir hiç bir kalemin tasvirine kadir olmadığı, büyüklüğünü hiç bir aklın kavrayamayacağı bir Emirdir.

45. Cemalî Kıdem, insanlık esaret zincirlerinden kurtulsun diye zincirler vurulmağa razı oldu; dünya hakikî hürriyete kavuşsun diye bu müstahkem kalede kalebendliği kabul buyurdu; Arzın sakinleri ebedî bir saadet ve refah görsün diye hüznü ve keder bardağını son damlasına kadar içti. Bu, rahman ve rahîm olan Rabbinizin rahmetindedir. Ey Tanrının birliğine inananlar! Biz zilleti kabul ettik ki siz izzet bulasınız; Biz darlığa katlandık ki siz bolluğa çıkasınız. Bakınız, Tanrıya ortak koşanlar dünyayı yeni baştan kurmağa gelmiş olan böyle bir Velinimetini nasıl harap bir kasabada oturmağa mecbur tutmuşlardır!

46. Üzgünlüğüm mahpusluğumdan ötürü değil. Ne zilletimden müteessirim ve ne düşmanlarımdan elinden çektiğim belâlardan. Hayatıma yemin olsun ki, zilletim izzetimdir. Bu izzet öyle bir izzettir ki Tanrı kendi Nefsini onunla süslemiştir. Nolaydı bunu bileydiniz!

Bana reva görülen zilet bütün yaratık dünyasını örten zillet örtüsünü kaldırmıştır. Gördüğüm zulümlerlerdir ki Adalet Güneşi görünmüş, nurunu insanlar üzerine dökmüştür.

Üzgünlüğüm, nefislerinin kötü arzularına esir oldukları halde hep övgülerin amacı ve her iyiliğin kaynağı olan Tanrının Emrine mensubiyet iddiasında bulunanlardan ötürüdür.

Bahailer dünyaya ve dünyada olan her şeye ölmeli, dünya sevgisini gönüllerinden çıkarıp atmalıdırlar. Onlara yaraşan budur. Cennet sakinleri onların elbisesinden bile kudsiyet kokusu almalı; insanlar onların yüzlerinde Rahmanın nurunu görmeli; güçlü ve hikmetli Tanrının nişan ve alâmetleri onların vasıtasıyla cihanın dört bir ucuna yayılmalıdır. Nefsani ve dünyevi arzular peşinden koşarak Tanrı Emrinin şerefli ismine leke getirenler el ile tutulur derecede büyük bir hata işlemiş olurlar.

47. Ey Museviler! Tanrının Ruhü İsayı tekrar çarmıha germek niyetinde iseniz, geliniz öldürünüz beni! O, Benim şahsımda, size tekrar gönderilmiştir. Bana dilediğinizi yapınız: Tanrı yolunda can feda etmeğe ahdim var. Yer ve gök bir araya gelse kimseden korkmam. Ey Hıristiyanlar! Tanrı Elçisi Muhammedi öldürmek istiyorsanız, tutunuz ve öldürünüz beni! Ben Oyum, Nefsım Nefsidir. Bana dilediğinizi yapınız. Kalbimin en derin arzusu celâl Melekûtünde Sevgilimin huzuruna ulaşmaktır. Bilmek isterseniz, Tanrının hükmü budur. Ey Müslümanlar! Beyanı size indirten Kimsenin göğsünü kurşunlarınızla delik deşik etmek emelinde iseniz, yakalayınız beni; cefa oklarınıza hedef yapınız beni! Ben Onun Sevgilisiyim; ismim ismi olmakla beraber Nefsinin zuhuruyum. Celâl bulutlarının gölgesinde geldim; Tanrı Beni yenilmez bir saltanatla donattı. O gerçekten Haktır, Görünmezi Bilendir. Bana, Benden önce Gelene yaptığınız muameleyi yapmanızı bekliyorum. İşitir kulağınız olsa her şeyin buna şahadet ettiğini duyarsınız. Ey Beyaniler! Geleceğini Bab'ın müjdelediği, görüneceğini Muhammedin haber verdiği, zuhurunu bizzat İsanın bildirdiği Kimsenin kanına susamış iseniz, işte müdafaasız ve arzunuza boyun eğmiş olarak karşınızda duruyorum. Bana dilediğinizi yapınız.

48. Tanrı tanıktır ki, Elvahın hükmüne muğayir olmasaydı, Sevgilinin yolunda kanımı dökecek olanın elini öper ve — bu fiili irtikâp edenin Kadiri Mutlak kahrına mazhar; lânetine düçar; ve her şeyin maliki âdil ve hakim Allahın sermediyeti bo-

yunca işkenceye müstahak olacağı muhakkak olmakla beraber — ona mirasımdan hisse ayırırdım.

49. Şunu iyi bil ki, bu Gulam gözünü kendi nefesine çevirince onu yaratıkların en önemsizi; ve fakat Hak tarafından neşrine muktedir kılındığı Nura çevirince, o nefsin, gözleri önünde, görünür görünmez her şeyin özüne işliyen galip bir Kudret halinde tecessüm ettiğini müşahade eder. Kendi Nefsinin Mazharını hakikat kudretiyle gönderip Emrini bütün insanlığa tebliğ ettiren Zata senalar olsun!

50. Ey gafiller! Gaflet uykusundan uyanınız. Uyanınız ki, Onun celâlinin nurunu dünyanın her tarafına yayılmış göresiniz. Nurunun vakitsiz parladığını iddia ederek mırıldananlar ne akılsız! Ey iç gözleri kör olanlar «Er olsun geç olsun, Onun göz kamaştırıcı celâlinin parıltısı işte bu gün meydanda. Size yaraşan şey, böyle bir parıltının bu gün görülüp görülmediğinin tahkikidir. Bu İlâhî parıltının gözler önünde belireceği vakit ve saatin tayini ne sizin elinizdedir ne Benim elimde. Tanrının, künhüne akıl ermez hikmeti onun vakit ve saatini ezelden tayin etmiştir. Ey kavim! Allahın sizin için isteyip yazdığına kanaat ediniz...

Ey bedbahtlarımı! Ezeli Hidayet Güneşi şahidimdir ki, elimde olsaydı insanlar arasında göze çarpacak bir duruma hiç bir suretle girmezdim; çünkü, taşıdığı İsim, dili kirli ve yüreği riyalı bu nesil ile birlikte anılacağı bir küçüklük bilir. Fakat her ne zaman oturup susmak istedimse, sağımda duran Ruhulkudüsün sesi Beni uyandırdı; Ruhu Âzam karşıma dikildi; Cebrail kanatlarını üzerime gerdi, ve Celâl Ruhu göksümde deprendi. Hep birden: kalk, sükunete son ver, dediler. İşitmeniz yerinde ve kulağınız tetikte olsa, her bir üyemin ve hattâ varlığımdan her bir zerrenin şu nidaya tercüman olduğunı duyarsınız: «Kendisinden başka bir ilâh bulunmıyan Tanrı ve Cemalî şimdi görünmüş olan Kimse. Onun celâlinin bütün yer ve gök sakinlerine bir tecelli ve inikâsıdır.»

51. Ey Kavim! Biricik gerçek Tanrıya and olsun! Bu şol Okyanustur ki bütün denizler Ondan çıkmış, ve Ona dönecektir. Bütün Güneşler Ondan doğmuş ve Ona dönecektir. Rabbani Zuhur ağaçları Onun kudretiyle yemiş verdi. O ağaçlar, sayısını ancak herşeyi bilen Tanrının bildiği alemlerden her birindeki yaratıklara İlâhî bir peygamı hamil olmak üzere gönderilmiş

olan Nebilerdir. O, bunu Kaleminden nazil olan Kelimenin bir tek harfiyle yapmıştır. Bu Kalemi yürüten Onun Parmağıdır ve Onun parmağı Hakkın teyidiyle müeyyedir.

52. Söyle : Ey Kavim! Kendinizi Tanrının rahmet ve inayetinden mahrum etmeyiniz. Her kim kendini Onun rahmet ve inayetinden mahrum ederse açık bir zarara uğrar. Ey kavim! Ne şaşılacak şey ki : toprağa tapıyor, aziz ve kerim olan Tanrıdan yüz çeviriyorsunuz. Allahtan korkunuz, helâk olanlardan olmayınız. Söyle : Tanrı kitabı bu Gulamın heyetinde indirilmiştir. Bundan dolayı, geliniz hep bir ağızdan : «Yaratıcıların en iyisi olan Tanrı kutlu olsun!» diyelim. Ey dünya milletleri! Sakın Onun Yüzünden kaçmayınız. Bilâkis Onun katına ermek için koşunuz, Ona dönenlerden olunuz. Ey kavim! Tanrıya karşı olan ödevinizde kusur edip Emrine karşı günah işlediğinizden ötürü mağfired dileyiniz, akılsızlardan olmayınız. Sizi yaratan Odur; Kendi Emri vasıtasıyla sizi besliyen; güçlü, yüce, bilici Olanı size tanıtan Odur; Kendi irfanının hazinelerini gözleriniz önüne koyan Odur; sizi yakın semasına — mübrim, metin ve müteali olan emrine imanın semasına — yükselten Odur. Allahın inayetinden kendinizi mahrum etmeyiniz; amellerinizi batıl kılmayınız; bu en açık, yüce, parlak, nurlu Zuhurun doğruluğunu inkâr eylemeyiniz. Sizi yaratmış olan Tanrının Emri hakkında insaf üzere hüküm veriniz; Arşı Âlâ'dan indirilmiş olan şeye bakıp nezih bir vicdanla muhakeme ediniz. O zaman, Emir size öğle güneşi gibi apaçık görünür; o zamandır ki Ona iman edenlerden olursunuz.

Söyle : Onun doğruluğunun ilk ve birinci şahidi Onun kendi Nefsidir. Ondan sonra Onun Mazharı gelir. Bu ikiden birini tanıyıp anlamıyanlar için kendi doğruluğuna isbat olmak üzere kararlaştırdığı şey sözleridir. Bu, gerçekten, Onun insanlara olan merhametinin bir eseridir. O her bir kişiye Tanrının ayetlerini tanımak kabiliyetini ihsan buyurmuştur. O kendi şahadetini insanlara başka türlü nasıl itmam edebilirdi? Salim bir fikir ile düşünecek olursanız bu hakikati anlarsınız. O hiç kimseye haksız muamele yapmaz, hiç kimseye götüreceğinden fazla yük yüklemeyiz. O, rahimdir, rahmandır.

Söyle : Tanrı Emrinin nuru o kadar açık ve parlaktır ki, görür göz ve temiz görüş sahibi olanlar şöyle dursun, körler bile onu görebilir. Körler güneşin ışığını göremez ise de sıcak-

lığını duyabilir. Beyaniler arasında öyle kör kalbliler var ki, Tanrı şahit, güneş ne kadar da üzerlerine vursa, ne ışığını görmek ve ne ışınlarının sıcaklığın duymak kabiliyetinde görünmüyorlar.

Söyle Ey Beyaniler! Biz sizi bütün milletler arasından Kendi Nefsimizi bilip tanımak için seçtik. Biz sizi Cennetin sağ tarafına, ölmez Ateşin : «Benden özge güçlü ve yüce Tanrı yoktur!» diye yüksek sesle terennüm ettiği Noktaya yaklaştırdık. Rahman olan Rabbinizin irade ufkundan doğup büyük küçük her şeyi aydınlatmış bulunan bu Güneşten sakın perdelenmeyiniz. Temiz bir bakışla bakınız ki Onun parıltısını kendi gözlerinizle göresiniz. Başkalarının görüşüne bağlanmayınız. Kendi gözlerinizle görünüz. Tanrı hiç bir kimseye kaldıramayacağı yük yüklemesin. Bu hakikat eski Elçi ve peygamberlere bildirilmiş bir hakikat olup hep mukaddes Kitaplarda yazılıdır.

Bu uçsuz bucaksız alana girmeye çalışınız. Bu öyle bir sahadır ki Allah onun için ne bir başlangıç takdir buyurmuştur ne bir son. Bu, içerisinde Tanrı nidasının yükseldiği sahadır. Bu, üzerine kudsiyet ve izzet rayihalarının saçıldığı bir alemdir. Ululuk libasını üzerinizden atmayınız. Kalbleriniz Rabbinizi anmaktan fariğ olmasın. Kulaklarınız Onun güzel, yüce, zorlayıcı, açık ve son derece belâgatli sesinin ırlayışlarını işitmekten geri kalmayın.

53. Ey Nasir! Ey kulum! Hakka yemin olsun ki; bu Gün, ruhani Gulam berrak ölümsüzlük Kadehini insanların boyundan yukarı kaldırmış, kimin gözü ona ilişir ve sunulmadan Onun kar beyaz elinden kim alır içer diye durup bakıyor. Şimdiye kadar Ezeliyet Sultanının bu tatlı tatlı akan eşsiz suyundan içenlerin sayısı pek az. Bu gibiler cennetin en yüksek köşklerinde oturmakta olup meknet tahtları üzerine iyice yerleşmişlerdir. Tanrıya and olsun! Ne Aynalar, ne Onun İsimlerinin Mazharları, ne de olmuş ve olacak başka her hangi bir yaratık bunların erdiği mertebeye eremez. Ârif olan anlasın.

Ey Nasir! Bu gün derin bilgi ve keskin fikir sahiplerinin bile hakkıyla takdir edemeyeceği üstün bir gündür; nerede kaldı ki gaflet uykusunda uyuyanlar ve bu günün ışığından perdelenenler. Gözlerini görmekten alıkoyan kalın perdeyi yırtarsan, başı bulunmayan başlangıçtan sonu bulunmayan sona kadar eşi ve eşiti görülmemiş bir üstünlüğe şahit olursun. Fakat Tanrı

Tercümanı nasıl bir ifade kullanmalı ki perdelenmişler Onun nurunu görebilsinler? Allahın en yüce melekütünde oturan iyi kullar mukaddeslik şarabını Ebha isimle içeceklerdir. Başkalarının ondan nasibi yoktur.

54. Ey Mahbubum! Hakka yemin olsun, ki hiç bir vakit gözüm dünya riyasetinde olmamıştır. Öteden beri biricik maksadım, Tanrı tarafından iblâğına memur olduğum peyamı, dünya ile ilgili her şeyden kesilip ne tanrısızların ve ne günahkârların tasavvur edemeyeceği yüksekliklere erebilsinler diye, insanlara bildirmek olmuştur.

55. Ey Ta «Tahrân» diyarı! Rabbının seni kendi Arşına makar ittihaz ettiği, seni nurunun parıltısıyla aydınlattığı ilk günleri hatırla. Sevgin yolunda can verip bütün varlıklarını sana feda eden nice mukaddesler, nice iman ve ikan timsalleri var! Ne mutlu sana ve sende oturanlara! Ben tanıklık ederim ki, dünyanın Muradı olan Zatın diriltici nefesi, her aydın yüreğin bildiği üzere, senin sinenden çıkmıştır. Görünmiyen sende göründü, insanların gözlerinden nihan olan şey senden çıkageldi. Kanları surların içinde dökülen ve kemikleri, şimdi toprakların altında yatan sadık aşıklarından hangi birini anayım? Tanrının hoş kokuları durmada senin üzerine esegelmış ve esegidecektir. Kalemimiz seni, senin toprakların altında yatan zulüm kurbanı erkek ve kadınları hatırlatmak için harekete geldi.

Kendi kız kardeşimiz bu cümledendir. Vefakârlığımızı bir nişane ve ona karşı beslediğimiz şefkat ve refetin bir delili olmak üzere şu anda onu hatırlıyoruz. Bulduğu durum cidden ne acı ve yaman bir durum idi! Nasıl bir tevekkül ile Tanrısına dönmüştü! Onun çektiklerini her şeye şamil ilmimizle ancak Biz bildik.

Ey Ta ili! Sen hâlâ, Hakkın inayetiyle, sevgili dostlarla çevrili bir merkezsin. Ne mutlu onlara! Ne mutlu bu şaşılacak derecede güzel Günün Rabbi olan Tanrının yolunda ıstırap çekip sana sığınan kimselere! Ne kutlu biricik gerçek Tanrıyı ananlar! Ne mübarektir Onun ismini ululıyanlar! Ve ne mesuttur var kuvvetleriyle Onun Emrinin hizmetine kalkanlar! Eski mukaddes kitaplarda zikri geçen kimseler işte bunlardır. Emirül-müminin bunların senasında: «Onları bekliyen saadet bizim şu içinde bulunduğumuz saadetten büyüktür» buyurmuştur. Onun bu söylediği gerçektir ve Biz de ona şahidiz. Onların erdiği makamın nuraniliği bu gün nazarlardan gizlidir; fakat Kud-

ret Eli şüphesiz bu örtüyü kaldıracak, cihanın yüreğine sevinç getirecek manzarayı nazarlara keşfedecektir.

Görülmemiş böyle bir inayete mazhar olup Onun övgü süsü ile süslediğinden dolayı Cenabı Hakka şükürler et. Bu günlerin kadrini bil, bu Zuhura yaraşan şeye sarıl O öğüt vericidir, merhametlidir, her şeyi bilicidir.

56. Ey Ta «Tahran» diyarı! Hiç bir şeyden mahzun olma. Allah seni âlemlere sevinç sermayesi yapmıştır. O isterse senin tahtını adaletle hüküm sürüp kutlar yüzünden dağılan Tanrı kuzularını bir araya toplayacak bir kimse ile kutlar. Bu kimse Bahaileri güler yüzle karşılayacak, teveccüh gösterecektir. O, Tanrı katında, gerçekten, insanlığın bir incisidir. Tanrının ve Emir melekütünde olanların selâm ve senası onun üzerine olsun. Sevin : Allah, Zuhurun Matlaı sende doğduğu için, seni kendi nuruna ufuk yapmıştır. Sana böyle bir isim verildiği için ferahlan. Bu ismin sana verilmesiyle fazıl güneşi parladı, yerler ve gökler aydınlandı.

Çok geçmeden sende işler başkalaşacak, hakimiyet halkın eline geçecektir. Senin Rabbin her şeyi bilir, bilgisinden hariç hiç bir şey yoktur. Rabbinin fazlından emin ol. Onun inayet bakışları senin üzerinden hiç bir zaman eksik olmayacaktır. İstiraptan sonra itminana kavuşacaksın. Bu şaşılacak derecede güzel kitapta hüküm ve karar böyledir.

57. Ey Muhammed! Katımdan ayrıldıktan sonra adımlarını Evime «Bağdattaki Ev» yönelt, onu tarafımdan ziyaret et. Oraya varınca kapısının önünde dur ve de : Ey Tanrının ulu Evi! Cemalı Kıdem nereye gitti? Nereye gitti seni tapınan bir dünyaya tapı, bütün yerde, gökte bulunanlara anısının sembolü kılan Sevgili? Haniya ayaklarının Sana bastığı? Nerede Rahmanın ezgileriyle vecde geldiğin demler? Şaşaasıyle cihanı ışılatan Mücevherin ne oldu? Kıdem Şahının Seni kendi haşmetine taht ittihaz ettiği, Seni yer ile gök arasında biricik hidayet meşalesi yaptığı, sana sabah akşam Sübhanın güzel kokularını saçtırdığı o günler nereye gitti?

Ey Tanrının Evi! Seni huzurunun parlaklığıyla dolduran Azamet ve İktidar Güneşi nerede? Nerede bir zamanlar saltanat kürsüsünü Sende kurmuş olan muhtar Rabbinin inayeti Matlaı? Senin gül yanaklarını solduran, direklerini titreten nedir? Müştaklarına kapılarını kapatan nedir? Niçin Seni yıkık

görüyorum? Yoksa Cihan Sevgilisinin düşman kılıçlarıyla kovalandığını sana bir söyleyen mi oldu? Bütün elem ve kederlerinde Onun ayrılmaz arkadaşı olduğundan dolayı Rab seni ve Ona gösterdiğin vefakârlığı mübareklesin.

Ben şahadet ediyorum ki, sen Onun kutlu meskenisin, izzetinin sahnesisin. Sübhânın nefesi bütün yaratıklar üzerine Senden üflendi; cennet köşklerinde oturan muhlislerin göğüslerini sevinçle kabartan nefes Senden çıktı. Şimdi ise, Meleîâlâ ve Tanrı İsimlerinin Şehirleri senin için ağlıyor, başına gelenlerden ötürü inliyor.

Sen hâlâ Kadiri Mutlakın isimlerinin ve sıfatlarının sembolüsün. Sen hâlâ yer ve gök Rabbının nazargâhısın. Tabutüssekineye neler oldu ise sana da o oldu. Ne mutlu o kimseye ki bu sözden kasdolunan manayı anlar ve hilkat Mevlasının maksadına intikal eyler!

Ne mutlu onlara ki Rahmanın rayihasını Senden koklar, Kadrini anlar, hürmetini korur, her zaman makamını tekrim eder. Senden yüz çevirip kıymetini bilmiyenlerin gözlerini açmasını, seni ve Hakkın kudretiyle sana bu yüce makamı vermiş olanı tanıtmamasını Kadiri Mutlak hazretlerinden niyaz eyleriz. Bu gün senin çevrende bulunanlar cidden kördürler, senden tamamiyle gafilirdirler. Senin Rabbin gerçekten azizdir, yarlıgayıcıdır.

Tanıklık ederim ki, Tanrı kendi kullarını Senin vasıtanla denemiştir. Ne mutlu o kimseye ki adımlarını sana yöneltip ziyaretine gider. Vay o kimseye ki hakkını inkâr eder, senden yön çevirir, ismine hürmetsizlik gösterir, kutluluğuna halel getirir.

Ey Tanrının Evi! Müşriklerin eli senin kutluluk perdeni yırtıyorsa bundan üzülme. Allah Seni yaratık dünyasında, kendi fikrinin süsü ile süslenmiştir. Böyle bir süsü hiç bir kimse hiç bir zaman kirletemez. Rabbinin gözleri her türlü şartlar altında daima senin tarafında olacaktır. Hakikaten hakikaten söylüyorum ki, Ocaun kulağı daima seni ziyaret edenlerin, seni tavaf edenlerin ve senin adıyla kendine çağırانların duasını dinlemeğe açık bulunacaktır. O, gerçekten, yarlıgayıcıdır, merhametlidir.

İlâhî! Beni, anamı, babamı, hısımlarımı ve mümin kardeşlerimi kendi mağfiret denizine batırmamı ayrılığınla bu hallere düşen, uzaklığınla inliyen ve musibetlerine ağlıyan şu Evin yü-

zü hürmetine senden dilerim. Ey İsimlerin Sultanı! Cömertliğine bütün ihtiyaçlarımı tatmin buyur. Sen cömertler cömerdisin, bütün âlemlerin Rabbisin.

58. Sır Diyarına «Edirne» sürüldüğümüzün birinci yılında kulumuz Mehdi adına indirdiğimizi hatıra getir. Evimize karşı «Bağdattaki Ev» işlenen soygunculuk ve zorbalıklarından üzülmemesi için gelecek günlerde bu kutlu Evin başına gelmesi mukadder olan şeyleri ona haber verdik. Allahın Rab gerçekten yerde gökte olan her şeyi bilir.

Biz ona şöyle yazmıştık : bu zillet, Evime reva görülen ilk zillet değildir. Zalimin eli geçmişte de Onun üzerine bir çok zilletler yağdırmıştır. Gerçek söylüyorum; gelecek günlerde her görür gözlünün gözlerini yaşartacak hareketlere maruz kalacaktır. Perde arkasında gizli olup güçlü ve övgülü Tanrıdan başka kimsenin bilmediği şeyleri işte bu suretle sana ifşa ettik. Mukadder müddet tamam olunca, Rab, Hakkın kudretiyle, onu insanların nazarında yükseltecek ve şereflendirecektir. Rab onu kendi Melekûtüne sancak ve mümin topluluklarına mutaf yapacaktır. Allahın Rab inilti ve ağlayış günleri gelip çatmazdan önce işte böyle buyurmuştur. Düşmanların taarruzları yüzünden Evimizin başına gelenlerden üzünlenmiyesin diye bu kutlu levhimizde bu şeyleri sana ifşa ettik. Övgüler olsun bilici ve hikmetli Tanrıya.

59. Her garazdan salim müşahit teslim eder ki, bu Mazlûm zuhurunun fecrinden beri insanları Matlalı Ebhaya yönelmeğe davet etmiş ve her türlü fesat, adavet, zulüm ve habasetten meneylemiştir. Bununla beraber, itisaf elinin işlediğine bakınız! Hiç bir kalem onun istibdadını tasvire kadir değil. Ezeli Hakikatin maksat ve gayesi insanlara ebedi hayat bağışlayıp emniyet ve selâmetlerini sağlamak olduğu halde, dostlarının kanını dökmek için nasıl harekete geçtiklerini ve Onun katline nasıl fetva verdiklerini görünüz.

Bu zulmün tahrikçileri, akılsız oldukları halde akıllılar akıllısı geçinen kimselerdir. Bunlar o derece ködürler ki, Kapı kullarının hatırı için şu dünyanın yaratıldığı bir Kimseyi gizlemeğe lüzum görmedikleri bir taşyüreklilikle bu elemli ve sağlam yapılı Mahbese atmışlardır. Fakat Kadiri Mutlak, onlara ve bu Nebei Azimin (Büyük Haber) hakîyyetini inkâr etmiş olanlara

rağmen, bu mahbesi Firdevsi Âlâya, Cennetler Cennetine çevirmiştir.

Mihnetlerimizi hafifletecek maddî menfatleri reddetmedik. Fakat yoldaşlarımızdan her biri, mukaddes sahamızın bu gibi maddî menfaatlerden münezzehe bulunduğuna şahadet eder. Bununla beraber, bu Mahbeste mevkuf bulunduğumuz sırada mükbirlerin Bizi mahrum bırakmağa çalıştıkları dünya nimetlerini kabul ettik. Bir kimse çıkar da Namımıza halis altın veya gümüşten bir bina veya kıymetli taşlarla müzeyyen bir ev yaptırmak isterse, onun bu arzusunu şüphesiz isaf ederiz. O, gerçekten, dilediğini yapar, dilediği gibi hükmeder. Mukaddes kitaplarda Kalemî Âlâ tarafından yazılmış haberlerin tahakkuk eylemesi ve Âlemlerin Rabbi olan Tanrının bu en yüce, en kutlu, en meknetli ve şaşılacak derecede güzel Zuhurda irade buyurduğu şeylerin vücade gelmesi için bu diyarın her tarafında muhteşem ve mükellef binalar yaptırmak, Ürdün ırmağı kıyılarındaki mümbit ve mübarek toprakları biricik gerçek Tanrının hizmet ve ibadetine özgülemek isteyenlere de müsaade vardır.

Eskiden : «Ey Oriselim! Eteğini yay» demiştik. Ey Bahailer! Bu söz üzerinde uzun ve derin düşününüz; her açıktan daha açık olan açıklayıcı Rabbinize şükürler sununuz.

Tanrıdan özge kimsenin vakıf bulunmadığı sırlar açığa vurulacak olsa; bütün beşeriyet tam ve mükemmel bir adaletin eserlerini müşahede eder. O zaman, bütün insanlar kesin bir bilgi ile Onun emirlerine sarılır, o emirlere harfi harfine riayet gösterirlerdi. İffet ve takva üzere yaşayanlara Kitabımızda güzel mükâfat yazdık. O, gerçekten, bağışlayıcıdır, mükrimler mükrimidir.

60. Hayatıma yemin olsun! Esaretim Bana zillet değil, izzet getirir. Beni utandırabilecek bir şey varsa, o da dostlarım içerisinde beni sever gördükleri halde içten İblise uyanların gidişidir. Bunların Melekütten nasibi yoktur.

Bu zuhur için tayin olunan vakit gelip Cihan Güneşi Irak ufkundan doğunca, bütün dostlara dünya kirlerinden arınmalarını sağlayacak şeylere yapışmalarını emir buyurdu. Kimisi nefislerinin havasına uydular, kimisi hak ve hakikat yolunda yürüyüp hidayet buldular.

Söyle : Dünyevî arzularının peşinden koşanlar veya bütün

önemi dünya işlerine verenler Bahanın mensuplarından sayılmaz. Benim sahici uymanım, halis altınla dolu bir vadiye gelince durup arkasına bile bakmadan içerisinden bulut gibi geçip giden kimsedir. Böyle bir kimse cidden Bendendir. Meleiâlâ onun elbisesinden kudsiyet rayihası alır... Bu kimse, dünya güzeli karşısında bile gıcıklanmaz. O, yaratıklar arasında, lekesiz bir iffet ve ismet timsalidir. Kalemî Kıdem güçlü ve keremli Rabbinin emriyle işte sana böyle öğretiyor.

61. Dünya doğum ağrıları geçiriyor, çırpıntısı günden güne artıyor. İnsanlık dalâlet ve dinsizliğe doğru gidiyor. Şimdi açığa vurulması uygun görülmiyecek bir duruma girecektir. Dalâleti uzun sürecektir. Muayyen saat çalınca, beşeriyeti sarşıp titreten şey ansızın görünecektir. O zaman, ancak o zamandır ki Tanrının bayrağı açılacak, Uçmak Bülbülü ezgili ötüşlerine başlayacaktır.

62. Üzümlerimi, kaygı ve üzüntülerimi, belâ ve musibetlerimi, esaret halimi, döktüğüm gözyaşlarımı, ruhi işkencelerimin acılığını ve şimdi de bu uzak memleketteki mahpusluğumu hatırla. Ey Mustafa! Tanrı tanıktır ki, Cemalî Kıdemın başına gelenleri duysan başını alır çöllere kaçar, gözlerinden sel gibi yaş akıtır, kederinden dövünür, yılan sokmuş gibi haykırırdın. Aziz ve muktedir Rabbinin irade semasından Bize indirilen gizli hükümlerin sırlarını sana ifşa etmek istemediğimiz için Allaha hamdet.

Allah hakkı için! Sabahları yataktan kalkınca kapımın arkasında yığın yığın belâ bulurum; geceleri yatağıma yatınca düşmanlarının melânetlerinden yüreğimin burkulduğunu duyarım. Cemalî Kıdemın kopardığı her ekmek parçası taze bir elemle arkadaş, içtiği her yudum su yaman bir kederle sarmaş dolaş. Her adım atınca önünde alay alay musibet, arkasında sürü sürü felâket.

Böyledir Benim halim : içinden düşün ve var anla dünyanın gidişini. Bununla beraber, Tanrının Bizim üzerimize yağdırdığı belâlara bakıp mahzun olma. Kendi isteğini Onun rızasına kat. Hiç bir zaman Onun iradesinden başka bir şey istemedik; daima Onun kazasına rıza gösterdik. Sabırlı ol; korkma. Hadiseler denizinde çalkananlardan olma.

63. Ey Bana yönelen! Gözlerin doğduğum şehri (Tahran) uzaktan görünce ayakta dur ve de : «Ey Ta diyarı! Ben mahbes-

ten sana müheymin ve kayyum olan Allahın bir haberi ile geliyorum. Ey cihanın anası ve bütün cihan milletlerinin ışık kaynağı! Sana Rabbinin lutuf ve inayetini bildiriyorum; seni Ezeli Hakikatin, Görünmiyeni Bilenin ismiyle selamlıyorum. Gizli İsmi sende aşıkâr olduğuna ve Görünmiyen Hazinenin sende zahir olduğuna şahadet ediyorum. Geçmiş ve gelecek her şeyin sırrı sende ayan oldu.

Ey Ta ili! İsimlerin Mevlası seni Kendi yüce makamında anıyor. Sen Tanrı Emrinin Doğası, Onun Zuhurunun Kaynağı, bütün kalpleri ve ruhları titreten İsmi Âzamının cilvegâhısın. Surların içerisinde Hak yoluna ne canlar feda olmadı! Toprakların altına her iyi Tanrı kulunu inletip ağlatan zulümlerle ne seçkin şehit ve şehideler gömülmedi!

64. Semavî sadet makarrı (Tahran) olan o kutlu ve nurlu şehri anmak istiyoruz; o şehir ki, Sevgilinin hoş kokuları orada yayılmış ayetleri orada saçılmış, izzetinin eserleri orada görünmüş, bayrakları orada kaldırılmış, çadırı orada kurulmuş, hikmetli hükümlerinden her biri orada açıklanmıştır.

Bu şehir; vuslat nesiminin esip samimi Tanrı aşıklarını Maşuka yaklaştıran, onları kutluluk ve güzellik karargâhına girdiren şehirdir. Ne mutlu o yolcuya ki, adımlarını bu şehre yöneltir, ona girer, latif ve mecid olan Rabbinin coşkun fazıl ve inayetiyle visal kadehini içer!

Ey gönlümün arzuladığı il! Sana Tanrıdan haber getiriyorum; seni Onun lutuf ve inayeti ile müjdeliyorum, Onun ismiyle seni selâmlıyorum ve ululuyorum. Onun iyiliğine ve cömertliğine payan yoktur. Ne mutlu o kimseye ki yüzünü sana döndürür, alemlerin Rabbi olan Allahın Huzurunun güzel kokularını senden koklar. Onun nuru senin üzerine olsun, seni kaplasın; Tanrı seni kullarına bir cennet yapmıştır; nebi ve resullerine indirilen kitaplarda O bizzat Kendisi seni mübarek ve mukaddes diyar diye vasıflandırmıştır.

Ey parıldayan ihtişam ili! «Ondan özge Tanrı yok» bayrağı seninle açılmış ve «Görünmiyen şeyleri bilen Hak Benim» sancağım seninle dikilmiştir. Seni her ziyaret eden seninle, sende oturanlarla, ağacımdan dal gibi bitmiş olanlarla, o ağacın yapraklarıyla, celâlımın ayetleriyle, Bana uyup Beni sevenlerle ve büyük bir azim ve sebat ile nurani makamına yönelmiş olanlarla iftihar etsin.

65. Şehre (İstanbul) varınca Vezirlerin Seni memleket kanun ve nizamlarına vukufsuz sanıp cahil yerine koyduklarını hatırla. Söyle : Evet, Rabbim hakkı için! Ben, Tanrının kendi lutuf ve inayeti ile Bana öğrettiği şeylerden başka her şeyin cahiliyim. Buna tanıklık eder, bunu tereddütsüz itiraf ederiz.

Söyle : Elinizdeki kanun ve nizamlar sizin kendi yaptığınız kanun ve nizamlar ise, Biz hiç bir veçhile onlara uymayız. Her hikmetli ve her şeyden haberdar olan Tanrının Bana emri budur. Allah ve Onun kudreti sayesinde şimdiye dek tuttuğum ve bundan sonra da tutacağım yol budur. Bu, doğru yolun kendisidir. Yok eğer elinizdeki kanun ve nizamlar Hak tarafından konulmuş kanun ve nizamlar ise, bu iddianızın doğruluğuna isbat getiriniz. Söyle : Her insanın küçük büyük bütün amellerini teşkil ettiğimiz bir Kitapta Sana isnat olunan her şeyi ve Sana reva görülen her muameleyi yazdık.

Söyle : Ey devlet bakanları ve vezirleri! Size yaraşan şey, Tanrı buyruklarını tutup kendi kanun ve nizamlarınızı bırakmak ve bu suretle doğru yola kılavuzlanmaktır. Bilirsiniz, bu sizin için malik olduğunuz her şeyden hayırlıdır. Tanrının buyruğu hilafına hareket ederseniz bütün amelleriniz bătıl olur. Bu boş ve fani hayatta işlediklerinizin neticelerini yakında göreceksiniz ve cezasını çekeceksiniz. Hakikat, şüphesiz hakikat, budur.

Geçmişte niceleri sizin işlediğinizi işlemiş, rütbe ve makama sizden çok üstün oldukları halde akıbet toprak altına girmişler ve bozulmaz hükmü giymişlerdir! Nolaydı Allahın Emri üzerinde derin düşünüp vicdanınızın sesine uyaydınız! Siz de onların arkasından gidecek, dostluk veya yardım eli uzatacak hiç bir kimseyi bulamayacağınız bir meskene gireceksiniz. Gerçekten söylüyorum; orada yaptıklarınızdan ötürü sorguya çekileceksiniz, Tanrı Emrine karşı vazifenizde kusur etmiş olmanızın ve açık bir yürekle size gelmiş olan Tanrı sevgililerini ki-bir ve istikrar ile karşılamış olmanızın hesabını vereceksiniz.

Nefsani arzularınızın ilkatına kapılıp zayıfların yardımcısı olan Tanrının emrini yüzüstü bırakmağı tercih eden ve bu Tanrı sevgilileri hakkında birbirinizden akıl sorup karar veren sizlersiniz.

Söyle : Ne! Kendi uyduruklarınıza yapışıp Tanrının hükümlerini bir yana mı atıyorsunuz? Böyle yapmakla kendinize ve

başkalarına haksızlık etmiş oluyorsunuz. Nolaydı bunun böyle olduğunu görüp anlayabileydiniz! Söyle : Eğer usul ve kaideleriniz adalete dayanıyorsa; o halde niçin fâsit meyillerinize uygun gelenlere sarılıp arzularınıza uygun düşmeyenleri reddediyorsunuz? Bu takdirde, hangi hakla insanlar arasında adaleti icra etmek iddiasında bulunuyorsunuz? Usul ve kaideleriniz, sizin emrinizle yanınıza gelmiş bir kimseyi reddedip Ona her gün bin bir eza ve cefada bulunmanızı mı emrediyor? O size bir an itaatsizlikte bulundu mu? Bütün Irak ahalisi ve her baireset sahibi şu sözlerimin doğruluğuna şahadet eder.

Ey Vüzera! Hükümlerinizde insafli olunuz. Ne işledik ki bu sürgüne müstahak olduk? Suçumuz nedir ki bulunduğumuz yerden çıkarıldık? Sizi arayan ve isteyen Biziz; bununla beraber, bakınız Bizi kabulden nasıl imtina ettiniz! Allaha yemin olsun ki, bu işlediğiniz büyük bir haksızlık, hiç bir dünyevi haksızlıkla ölçülemeyecek bir haksızlıktır. Buna Kadiri Mutlakın kendisi şahittir...

Biliniz ki, dünya ve dünya nimet ve ziyneti fanidir. Alemin Sultanı, zayıfların yardımcısı, nurlular nurlusu ve güçlüler güçlüsü olan Tanrının melekütünden başka hiç bir şeyde beka yoktur. Ömrünüzün sımsıkı yapıştığınız günleri sona erecek, meşgul olduğunuz ve övündüğünüz her şey fena bulacak, meleklerden bir zümre sizi bütün yaratıkların yüreğini hoplatacak ve her zalimin tüylerini ürpertecek bir noktaya ihzar edecektir. Siz bu bâtıl hayatınızın işlediğiniz şeylerden dolayı sorguya çekileceksiniz, amellerinizin cezasını göreceksiniz. O gün size muhakkak gelecek, o saati kimse geciktiremeyecektir. Doğruyu söyleyenin ve her şeyi bilenin dili buna şahadet etmiştir.

66. Ey Şehrin (İstanbul) halkı! Allaktan korkunuz, insanlar arasına nifak tohumu ekmeyiniz. İblisin yollarında yürümeyiniz. Hayatınızın şu kalan bir kaç gününde biricik gerçek Tanrının yollarında yürüyünüz. Sizden öncekilerin günleri geçtiği gibi sizin de günleriniz geçecektir. Atalarınız toprağa döndüğü gibi siz de toprağa döneceksiniz.

Benim Tanrıdan başka kimseden korkmadığımı biliniz. Ben yalnız Ona sarılırim. Benim için istediğinden başka bir şey istemem. Bilerseniz, bu gerçekten Benim gönlümün isteğidir. Ben ruhumu ve cismimi alemlerin Rabbi olan Tanrının yoluna koydum. Tanrıyı tanımış olan Tanrıdan özgesini tanımaz ve Tanrı-

dan korkan, bütün dünyanın orduları bir araya da gelse, Tanrıdan özge hiç bir kimseden korkmaz. Onun fermanı olmadıkça ağız açmam ve her gücün üstünde olan gücüne bel bağliyerek Onun doğru yolundan başka bir yola gitmem. O, doğruların muhakkak ödenini verecektir.

Ey Kul! Şehre varınca şahidi olduğun halleri anlat; anlat ki, şahadetin insanoğulları arasında ebediyen kalsın ve insanlara bir ders olsun. Şehre varınca, onun idarecilerini, büyüklerini ve ilerigelenlerini biraraya toplanıp çamurla oynayan çocuklar gibi gördük. Tanrının Bize öğrettiği hakikatlerden feyiz alacak bir seviyeye yükselmiş veya şaşılacak derecede güzel hikmetli sözlerimize rağbet gösterecek bir olgunluğa erişmiş bir kimseye raslamadık. İcğözümüz onlar için, aşırılıkları için ve yaratılmalarındaki maksat ve gayeye karşı gösterdikleri derin gaflet için acı acı ağladı durdu. İşte o Şehirdeki müşahedemiz. Bunu, onlara ve diğer insanlara ibret olmak üzere Kitabımıza geçirdik.

Söyle: Bütün özleyip peşinden koştuğunuz şey dünya ve dünyalık ise, siz bunu daha ana karnında iken yapmalıydınız; çünkü o zaman her ân bunlara doğru yaklaşıyordunuz. Nolaydı anlıyaydınız! Doğup olgunluk çağına geldiğiniz günden beri ise dünyadan her an uzaklaşmakta ve toprağa yaklaşmaktasınız. İmdi, günleriniz sayılı ve fırsatınız elden gitmek üzere iken neden dünya hazineleri biriktirmek için bu kadar hırs? Gaflet uykusundan uyanmıyacak mısınız, ey gafiller?

Bu kulun Tanrı rızası için size verdiği öğütlere kulak veriniz. Onun sizden beklediği bir mükâfat yoktur. O, Hakka mütevekkil, Onun iradesine mutidir.

Ey kavim! Günlerinizin çoğu gitti azı kaldı. Sonunuz hızla yaklaşıyor. Kendi aklınızla düşünüp sınımsız sarıldığınız şeyleri bir yana atınız da artık Allahın hükümlerine yapışınız. Böyle yaparsanız belki Tanrının sizin için istediği şeye erer, doğru yol yolcularından olursunuz. Bu geçici dünya nimet ve âlayişlerle sevinmeyiniz, onlara ümit bağlamayınız. Güveniniz yüceler yücesi ve büyükler büyüğü olan Tanrının anısına olsun, Tanrı, malik olduğunuz her şeyi çok geçmeden hiçe çevirecektir. Tanrı korkunuz olsun, Onun sizinle olan misakını unutmayınız, Onun cemalından perdelenmeyiniz.

Tanrının huzurunda böbürlenip sevgililerini hor görmeyiniz, onları reddetmeyiniz. Tanrıya ve ayetlerine inanıp yürek-

leriyle Tanrının birliğine tanıklık eden, dilleriyle Onun tekliğini ilân edip Ondan izinsiz ağız açmıyan müminlerin önünde boyun eğip saygı gösteriniz. Daldığımız uykudan belki uyanırsınız diye size bu haklı öğütleri veriyor ve sakındırıyoruz.

Yüklenmek istemediğiniz yükü başkalarına yüklemeyiniz, kendiniz için istemediğiniz şeyi başkalarına istemeyiniz. Tutmak isterseniz, işte Benim size en iyi öğütüm.

Gidişleri deyişlerine uyan, Tanrının koyduğu sınırları aşmıyan, yargıları Tanrı Kitabında yazılı buyruklarla uyuşan din ve dünya bilginlerinize saygı gösteriniz. Biliniz ki; onlar yerde ve gökte bulunanlara hidayet meşalesidirler. Aralarındaki din ve dünya bilginlerini saymayıp ihmal edenler Tanrı nimetlerinin kadrini bilmemiş ve onu değiştirmiş olurlar.

Söyle : Tanrı size olan nimeti değiştirmeye kadar bekleyiniz. Hiç bir şey Ondan kaçmaz. Yerde gökte ne sır varsa hepsini bilir. Bilgisi her şeyi sarar. Yaptığınızdan ve yapacağınızdan sevinmeyiniz, başımıza getirdiğiniz belâlardan ferahlanmayınız; çünkü, amellerinizi vicdanınızda muhakeme edecek olursanız siz de göreceksiniz ki, bu gibi vasıtalarla ne kendi makamınızı yükseltebilirsiniz ve ne Bizim yüce şanımıza halel getirebilirsiniz. Bilakis, Allah şu çektiğimiz belâlara sabırla katlandığımızdan dolayı ecrimizi artıracaktır. O, gerçekten, felaketlere saburane katlananların mükâfatını artırandır.

Biliniz ki, belâ ve cefa ötedenberi Tanrı seçkin ve sevgililerinin, Tanrıdan başka her şeyden kesilmiş olan kulların nasibidir; o kullar ki, hiç bir mal ve ticaret onları Kadiri Mutlakın zikrinden alıkoymaz. O ağız açmadıkça ağız açmaz ve Onun buyruğuna ayak uydururlar. Tanrının yol yordamı böyle ola gelmiş ve böyle olagidecektir. Ne mutlu sebat üzere katlanana! Ne mutlu her darlık ve zorluk karşısında sabır gösterenlere! Ne mutlu başlarına gelen belâlardan ötürü sızlanmıyanlara! Ne mutlu tevekkül ve teslim yoluna gidenlere!...

Günlerimizi hatırlayıp belâlarımızın hikâyesini anlatacak, hiç bir delil ve beyyineye müstenit olmaksızın Bize karşı haksız muamelede bulunmuş olanlardan hakkımızın ihkakını isteyecek bir milleti Tanrının ayaklandıracağı gün yaklaşmaktadır. Allah Bize zulmetmiş olanların hayatlarına hâkimdir, işlediklerine pek âlâ vakıftır. Onları günahlarından ötürü muhakkak yakalıyacaktır. O, gerçekten, intikam alanların en sert davranışlısıdır.

E dip eylediklerinizden belki cidden nedamet getirir, istiğfar eder, Tanrıya döner, kötü amellerinizin farkına varır, uykunu- zu üzerinizden silker atar, mütenebbih olur, elden gideni telâ- fiye çalışır ve iyilik yapanlar sırasına girersiniz diye işte size biricik gerçek Tanrının hikâyelerini anlattık ve ezelden yazılı şeyleri size indirdik. İsteyen sözlerimin doğruluğunu kabul et- sin, istemiyen yüzünü çevirsin gitsin. Bana düşen, size Tanrı Emrine karşı işlediğiniz kusuru hatırlatmaktır. Bu ihtarına ku- lak asıp asmamak artık sizin bileceğiniz bir şeydir. İmdi sözümü dinleyip Tanrıya dönünüz ve tövbe ediniz ki, O kendi fazıl ve keremiyle size acısın, sizi günahlarınızdan yıkasın, hatalarınızı yarlıgasın. Onun merhametinin büyüklüğü kahrına galiptir. Onun inayeti, geçmiş ve gelecekte varlık alanına çıkarılıp hayat kisvesine büründürülen herkese şamildir.

67. Bundan önce hiç görünmemiş olan bu Zuhurda görün- müştür. Zuhura getirilen şeyi müşahede eyliyen küfür erbabı ise mırıldanıp: «İnanınız ki, bu kimse Tanrıya iftira eden bir sihirbazdır» diyorlar. Onlar Tanrının rahmetinden kovulmuş kimselerdir.

Ey Kalemî Kıdem! Irakta olup bitenleri milletlere anlat. O ilin ulema meclisi tarafından Bizimle görüşmek üzere seçilip gönderilen murahhastan haber ver. Bu zat huzurumuza gelince Bize bazı ilimlere dair sorular sordu. Batını ilmimizle sorularına cevap verdik. Rabbin, gerçekten, görünmiyen şeyleri bilen Rab- dır. «Sizdeki ilim ve irfanın rakipsiz olduğunu tasdik ve teslim ediyoruz. Fakat bu ilim ve irfan halkın Sana isnat ettiği yüce makamı isbat için kâfi değildir. Doğruyu söylüyorsan, birleşik dünya kuvvetlerinin yapmaktan âciz kalacağı bir şeyi yap» de- di. Bozulmaz hüküm, aziz ve mahbub olan Rabbinin katından, işte böyle sadır oldu.

«Bak! Ne görüyorsun!» Afalladı, mephut kaldı. Kendine ge- lince: «Aziz ve hamîd olan Tanrıya inanıyorum» dedi.

«Git halka ve de ki: Dileğinizi isteyiniz. O, dileğini yapma- ğa muktedirdir. Geçmiş ve gelecek hiç bir şey Onu kendi ira- desini icradan alıkoyamaz.

Ve sonra ilâve et: Ey ulema cemaati! Aranızda her hangi bir şeye kadar veriniz; rahman olan Allahınız Rabdan onun zu- hura getirilmesini isteyiniz. İsteğiniz Onun her şeye hâkim kud- retiyle yerine getirildiği takdirde, Ona iman ediniz ve artık Onun hakkiyetini inkâr etmeyiniz.

Bunun üzerine elçi olarak gönderilen kimse : «Anlaşma şafağı işte şimdi söktü ve Rahmanın hücceti şimdi tamam oldu» diyerek aziz ve mahbub olan Allahın emriyle ayağa kalktı ve kendisini gönderenlerin yanına döndü.

Günler geçti, geri Bize gelmedi. Nihayet başka bir elçi gelerek ulemanın ilk kararlarından vazgeçtiklerini bildirdi. Ciddeden rezil ve rüsvay bir zümre! İşte Irakta olup biten budur, ve Ben kendim bunun mevsukiyetine şahidim. Bu hadise ortalığa yayıldı, fakat manasını anlıyan bulunmadı. Biz bunun böyle olmasını takdir ettik. Nolaydı anlayaydınız!

Nefsime yemin olsun! Geçmiş devirlerde her kim Bizden bir mucize istemiş ve Biz o mucizeyi göstermiş isek, o Kimse Tanrının hakkiyetini inkâr etmiştir. Halkın çoğu ise gafil kalmışlardır. Gözleri anlayış nuru ile münevver olanlar. Rahmanın hoş kokularını sezer ve hakkiyetini tasdik ederler. Temiz yürekliler bunlardır.

68. Ey Ağacımın meyvası ve yaprağı! Nurum ve inayetim senin üzerine olsun. Başına gelenlerden müteessir olma. Hayat Kitabının sayfalarını karıştırırsan kederlerini dağıtacak ve sıkıntını giderecek bir çok şeylere raslarsın.

Ey Ağacımın meyvası! ve yaprağı! Nurum ve inayetim senin üzerine olsun. Başına gelenlerden müteessir olma. Hayat Kitabının sayfalarını karıştırırsan kederlerini dağıtacak ve sıkıntını giderecek bir çok şeylere raslarsın.

Ey Ağacımın meyvası! Bil ki, Kader Sultanının kaza ve kaderle ilgili iki türlü hükmü vardır. Her ikisine de boyun eğip kabul etmek gerektir. Birisi mutlaktır, bozulmaz yazıdır. Öbürü, insan tabirince, muallaktır, bozulabilir yazıdır. Birincisi kesin ve mahtup olup herkes ona boyun eğmek mecburiyetindedir. Fakat Tanrı onu tebdil veya iptal edebilir. Ancak böyle bir değişiklikten doğacak zarar o mutlak kaza ve kaderin olduğu gibi kalması takdirindeki zarardan ziyade olacağı için herkes Allahın iradesine hoş gönlüle razı olup neticesine mütevekkilâne katlanmalıdır.

Muallak kaza ise yalvarı ve yakarı vasıtasıyla savulabilir mahiyettedir. Tanrının inayetinden umarım ki, gerek sen Ağacımın meyvası ve gerek seninle birlikte bulunanlar onun kötü neticelerinden korunmuş kalırsınız.

Söyle : İlahî, İlahî! Elime Kendinden bir emanet tevdi ettin ve şimdi, Sana öyle hoş görüldüğü için, onu gene Kendine çağırıp aldın. Bunun niçinini ve nasılnı sorup araştırmak ben cari-yene düşmez; çünkü, Sen işlerinde övülen ve buyruklarında bo-yun eğilensin. Ey Rabbim! Cariyen ümitlerini Senin lutuf ve inayetine bağlamıştır. Onu Sana yakın getirecek ve bütün alem-lerinde faydalandırarak şeye muvaffak buyur. Sen yarlıgayı-cısın, Sen iyiler iyisisin, Senden özge buyurucu ve öncesiz bir Tanrı yoktur.

Ey İlahım Allah! İnsanlar önünde Senin aşk şarabını içip bütün düşmanlarına rağmen Senin birliğini tanıyan, tekliğine tanıklık eden, yaratıkların arasındaki zulümcülerin üyelerini sarsıp kibirlileri titretecek mahiyetteki şeye imanlarını itiraf ve izhar etmiş olan kimseleri Sen mübarekle. Şahadet ederim ki, Senin saltanatına zaval yok, iraden ise hiç değişmez. Kendi cömertlik denizine ve inayet semana yaraşan şeyi hep Sana yön-elmiş olanlara ve Senin sağlam ipine sımsıkı sarılmış olan ca-riyelerine takdir buyur.

Ey Tanrım! Sen Kendine Servet Mevlası adını veren ve hep kullar için fakir diyen zatsın; nasıl ki : «Ey iman edenler! Sizler Tanrıya muhtaç fakirlersiniz, Tanrı ise zengin ve övülmüştür» buyurdun. Kendi fakirliğini itiraf edip Senin zenginliğini tanı-mış olan bu cariye zenginliğinin şerefinden mahrum buyur-ma. Sen yüceler yücesisin, her şeyi bilicisin, hikmetliler hikmet-lisisin.

69. Eşref'in annesinin, ve Za (Zencan) diyarında Tanrı yo-luna can veren oğlunun ölümü münasebetiyle onun gösterdiği şehameti, hatırlayınız. Hiç şüphe yoktur ki, onun oğlu şimdi güçlü ve kudretli Tanrının huzurunda doğruluk tahtına calistir.

Onu zalimane ölüme mahkûm eyliyen küfür erbabı, belki öğütlerine ve gözyaşlarına dayanamaz da dininden döner ve bütün alemlerin Rabbi olan Tanrının gerçekliğini inkâr eden-lere uyar diye, annesine haber yollayıp getirttiler.

Bu anne çocuğunu görür görmez, ona Tanrı aşıklarının ve Meleialânın yüreklerini pareleyip onlara kan ağlatacak sözler söyledi. Dilimin söylediğini Tanrı gerçekten bilir. O Kendisi söz-lerime şahittir.

Oğluna dönerek dedi : «Oğlum, ciğerparem! Rabbının yo-lunda can vermemezlik etme. Bütün yerde gökte olanların Mes-

cluduna imanin sakın sarsılmasın. Oğlum! Metin ol, Allahın Rabbinin yolundan şaşma. Cihan Sevgilisinin huzuruna koş.»

Bereketim, rahmetim, övgüm ve nurum bu annenin üzerine olsun. Onun oğlunun — şu anda haşmet ve izzet çadırında oturup yüzünün nuriyle cennet kızlarını semai odalarında, cennet ehlini cennette, ve kudsiyet şehirlerinin sakinlerini şehirlerinde aydınlatan oğlunun — ziyandan mütevellit zararın kefareti ve tazmini Benim üzerimedir. Onun yüzüne bakacak bir kimse : «Bu gerçekten ne güzel bir melek!» demekten kendini alamaz.

70. Bu Yeni ve büyük Dünya Nizamının tesiriyle cihan müvazenesi bozulmuştur. Bu şaşılacak derecede güzel ve eşsiz sistem vasıtasıyla bir beşerin müstakar hayatı devrime uğramıştır. Bu sistem, filhakika, ölümlü gözlerin eşini görmediği bir sistemdir.

Sözlerimin okyanusuna dalınız ki sırlarını çözüp derinliklerinde gizli hikmet incilerini bulabilesiniz. Bu Emrin doğruluğunu kabul etmekte bir an tereddüt göstermeyiniz. Bu öyle bir emirdir ki, Tanrı kudretinin imkânları onun kanalıyla tezahür etmiş ve Hakkın saltanatı onunla teessüs etmiştir. Güler bir yüzle ona koşunuz. Ezeli ve ebedi Tanrı dini budur. Arayan ona ersin; aramak istemiyenler için ise : Tanrı kendi kendine yeter ve yaratıklarından müstağnidir, derim.

Söyle : Bu, Tanrı elinin tutmakta olduğu şaşmaz terazidir. Yerde gökte olan herkes bu terazi ile tartılıp mukadderatı ona göre tayin edilir. Ancak iman ehli bu hakikati anlıyabilir. Söyle : Fakirler onunla zenginleşir, bilginler onunla aydınlanır, aracılar onunla Tanrı huzuruna yükselir. Sakın onu aranızda ihtilâf vesilesi yapmayınız. Her şeye gücü yeten ve seven Rabbinizin Emrinde dağlar gibi sabit ve metin olunuz.

71. Ey cihan halkı! Cemalının Güneşi batıp çadırının seması gözlerinizden nihan olunca, mustarip olmayınız. İnsanlar arasında Emrimi ilerletmeğe ve Kelimemi yüceltmeğe kalkınız. Biz her zaman sizinle beraberiz ve sizi hakikat kudretiyle teyid ederiz. Biz gerçekten Mutlak Muktediriz. Her kim Beni tanımış ise ayaklanır ve bütün yer ve gök kuvvetlerine meydan okuyacak bir azim ve şehamet ile Bana hizmet eder.

Dünya milletleri derin uykudadır. Uykularından uyanacak olsalar büyük bir iştihak ile bilici ve hikmetli Tanrıya doğru koşarlar; Mevlaları kendilerini tek bir kelimeye muhatap kılmak

suretiyle ansın diye her malik oldukları şeyi ve hattâ bütün yer hazinelerini bile feda ederlerdi. Hiç bir yaratık gözünün görmediği ve münderecatını yine ancak kendi muktedir ve müheymin Nefsinin bildiği bir levihte yazılı gizli şeylerin ilmine vakıf olan Zat işte size böyle öğretiyor. Nefislerinin kötü arzularını tatmin yolunda öyle sarhoşturlar ki, her bir yandan : «Benden özge güçlü ve hikmetli Tanrı yoktur!» diye seslenen Varlık Mevlasını tanımaktan âcizdirler.

Söyle : Malik olduğunuz şeylerle sevinmeyiniz. Bu gece sizin olan bu şeylere yarın başkaları sahip olacaktır. Her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Kimse sizi böyle sakındırıyor. Söyle : Elinizdeki bekasından, daima elinizde kalacağından emin misiniz? Hayır, rahman olan Nefsime yemin olsun ki, hayır! Ömrümüzün günleri yel gibi geçiyor, sizden öncekilerin darat ve haşmeti dürüldüğü gibi sizin de darat ve haşmetiniz dürülecektir. Düşününüz, ey kavim! Geçmiş günleriniz, kaybolmuş asırlarınız nerede? Ne mutlu Tanrı zikrine özgülenen günlere! Ne mutlu Hikmetlinin övgüsüyle geçirilen saatlere! Hayatıma yemin olsun! Ne şevketlilerin şevketinde, ne zenginlerin zenginliğinde, ve ne de fasıkların nüfuz ve hâkimiyetinde beka vardır. Onun tek bir kelimesiyle hepsi fena bulur. O güçlüdür, zorlayıcıdır, kudretlidir. İnsanoğullarının malik oldukları zemini şeylerde ne menfaat var? Onlar cidden faydalanacakları şeyi yüzüstü bırakmışlardır. Yakında uykularından uyanacaklar, ve o zaman aziz ve hamid olan Rabların günlerinde elden kaçırdıkları şeyi bulamayacaklardır. Bilseler, isimleri Onun tahtı önünde anılsın diye varlarından yoklarından vazgeçerlerdi. Onlar, cidden, ölülerden sayılır.

72. Huzurumun celâli çekilip beyanımın denizi sükûnet bulunca, mustarip olmayınız. Huzurumda bir hikmet, gıyabımda ise, sırrına eşsiz ve bilici Tanrıdan özge kimsenin bilmediği başka bir hikmet vardır. Emin olunuz ki, Biz size Ebha Melekûtümüzden bakacak ve Emrimizin zaferi için ayaklananlara Meleiâlâ askerleriyle ve Tanrı tahtına yakın duran meleklerin bir alayıyla yardım edeceğiz.

Ey dünya halkı! Hak şahittir ki, Rabbınızın ağzından çıkan sözlerin helâveti kayalardan suları taze ve tatlı akışlı nice ırmaklar fışkırttığı halde, sizler hâlâ uykudasınız. Elinizdekini atınız, feragat kanatlarıyla yaratık ötesine uçup yükseliniz. Kale-

minin hareketiyle insan ruhunu inkılablara uğratan Yaratıklar Mevlâsı size böyle buyuruyor.

Rabbî Ebhanızın size nasıl bir yücelikten seslendiğini biliyor musunuz? İsimlerin Mevlâsı olan Rabbınızın buyruğuna aletlik eden Kalemi tanıdığınızı mı sanıyorsunuz? Hayatıma yemin olsun ki, hayır! Tanımış olsaydınız, dünyadan el çeker, bütün kalbinizle Cihan Sevgilisinin huzuruna koşardınız. Ruhlarınız Onun sözlerini işitmekle, şu küçücük dünya şöyle dursun, Büyük Dünyayı bile çalkalandırıp altüst edecek şiddette bir cezbe tutulurdu! Şükür edenlerden olasınız diye, inayetim eseri olarak, rahmetimin semasından cömertlik sağanaklarını üzerinize işte böyle boşandırdık...

Şehvanî arzular ve bozuk meyiller aranızda ihtilâf çıkarımasın. Bir elin parmakları, bir vücudun üyeleri gibi olunuz. Vahiy Kalemi işte size böyle öğüt veriyor. Nolaydı inananlardan olaydınız!

Tanrının merhamet ve ihsanlarını göz önünde bulundurunuz. Kendisi bütün mahlûkatından müstağni bulunduğu halde sizin kendi iyiliğiniz için size bu öğütleri veriyor. Sizin ne kötü amelleriniz Bize zarar verir ve ne iyi amellerinizden Bize bir fayda var. Her akıl ve basiret sahibi buna şahadet eder.

73. Şurası apaçıktır ki, Tanrı İsim ve Sıfatları Mezharlarının ve hattâ görünür görünmez hep yaratıkların özlerini örtten örtü yırtılınca, Tanrının izinden — bizzat Tanrının bu izler içerisine koyduğu izden — başka bir şey kalmaz. Bu iz, yerde gökte bulunanların efendisi olan Allahın Rabbın istediği müddetçe bakidir. Bütün yaratıklara böyle nimetler ihsan olununca, varlığı ve yaşayışı hilkatın ilk maksat ve gayesini teşkil eden hakiki müminin kadri, düşünün, daha ne kadar yüce olmak gerektir. İnan kavramı, başı bulunmayan bir başlangıçtan beri sürüp geldiği ve sonu bulunmayan bir sona dek sürüp gideceği gibi, gerçek inancı da onun gibi bitmezliğe değin yaşayaduracaktır. Onun ruhu daimî surette Tanrı iradesinin çevresinde dönecektir. Tanrı kaldıkça o da kalacaktır. O, Tanrının görünmesiyle görünür, Tanrının emriyle gizlenir. Ölümsüzlük illerinin en yüce konakları Tanrıya ve ayetlerine cidden inanmış olanlara mukadderdir. O makama ölüm için yol yoktur. İşte Tanrıya karşı beslediğin sevgide sebat gösterip bu hakikati iyice kavrayabilmekliğin için seni Rabbının bu âyetlerine muhatap tuttuk.

74. Anlamak isterseniz size bir hakikat söyleyeyim : Tanrının ağzından çıkan her bir kelimedede her insan vücuduna yeni bir ruh üflieyecek gizli bir kudret var. Bu dünyada size hayranlık veren ne eserler var ise hepsi Tanrının her irade üstünde olan iradesinden, Onun şaşılacak derecede güzel ve bükülmez kararından doğmuştur. Sadece bir Sani' (sanatkâr) kelimesinin dudaklarından dökülüp insan cinsine tecellisi ile beraber, mütevali asırlar boyunca, insan elinin yaratabileceği türlü türlü sanatların husulüne imkân veren bir kudret boşanır. Bu, doğruluğunda şüphe olmayan bir hakikattir. Filvaki, bu parlak kelime ağızdan çıkar çıkmaz, ondaki canlandırıcı enerjiler bütün yaratıklar içerisinde faaliyete geçer, bu gibi sanatların husul ve tekemmülüne yarayan vasıta ve aletleri meydana getirir. Bu gün şahidi olduğunuz bütün bu hayret verici başarılar doğrudan doğruya bu ismin tecellisinin neticeleridir. İnanınız ki, gelecek günlerde evvelce işitmediğiniz şeyler göreceksiniz. Tanrı Levhindeki hüküm ve karar işte böyledir. Bunu gözleri keskin olanlardan başka kimse anlıyamaz. Aynı veçhile, Alim (her şeyi bilici) sıfatıma delâlei eyliyen kelime ağzından çıkar çıkmaz, her bir yaratık kendi istidat ve kabiliyetine göre, insanı hayrette bırakacak bilgilere hamile kalır ve zamanı gelince güçlü ve bilici Tanrının emriyle onları zuhur sahasına çıkarır. Bil ki : Tanrı kudretinin buna benzer bir tecellisi diğer her bir İsm'in tecellisine terafuk eyler. Tanrının ağzından çıkan her bir harf gerçekten bir ana harf, Vahiy Kaynağının her söylediği kelime bir ana kelime, ve Onun levhi bir ana levhtir. Ne mutlu bu hakikati anlıyanlara!

75. Gözlerinizi körleştirmiş olan kalın perdeleri isimle yırtınız, Tanrı birliğine inanınızdan doğan kuvvetle, taklit putlarını kırınız. Sonra, Rahmanın kutlu rıza cennetine giriniz. Ruhlarınızı Tanrıya yabancı her şeyden temizleyiniz; Onun büyük ve zorlu Zuhurunun çerçevesi içerisinde, Onun yüce ve yanılmaz otoritesinin gölgesi altında, ebedi istirahatın helâvetini tadınız. Bencil arzularınızın kalın perdesine bürünmeyiniz; çünkü, sun'unun Kemali bütün insanlara tezahür etsin diye hilkatimi her birinizde ikmal ettim. Binaenaleyh, herkes kendisi celâl sahibi Tanrının cemalini takdir edecek durumdadır. Bu kabiliyet onda olmasaydı kusurlarından nasıl mesul tutulabilirdi? Bir kimse mahşer günü Tanrı huzurunda dururken : «Niçin Cema-

limi inkâr edip Nefsimden yön çevirdin?» sorusuna maruz kalır da o kimse : «Herkes doğru yoldan sapıp hiç bir kimse Hakka yönelmek istemediği için ben de onlara uyarak Cemali Ezeliyi tanımakta kusur ettim» cevabını verirse böyle bir müdafaa şüphesiz merduttur; çünkü, hiç bir kimsenin imanı başkalarının imanı ile meşrut değildir.

Bu, Zuhurumun sinesinde saklı hakikatlerden biridir. Bütün semavi kitaplarda kaydettiğim, Azamet Lisanına söylettiğim, Kudret Kalemime yazdırdığım bir hakikattir. Bunun üzerinde derin derin düşününüz; düşününüz ki, bu fena bulmaz yüce levihte açık ve temkinli bir ifade ile anlattığım İlâhi hikmet inceliklerini ve saçtığım semavi bilgi mücevherlerini hem iç hem dış gözünüzle görüp keşfedebilirsiniz; düşününüz ki, Arşîâlâdan, Sidretülmüntehadan, ebedî izzet ve celâl meskeninden uzak düşmiyesiniz.

Tanrının alâmetleri yaratıklarının masnuatı arasında gün gibi aşikârdır. Ondan sudur eden her şey insanların uydurduğu şeylerden daima ayrı ve mümtazdır. Onun bilgi semasından nice ilim ve hikmet güneşleri doğmuş, Kaleminin cennetinden Rahmanın nice diriltici rüzgârları insan ruh ve kalbi üzerine dinmeden esegelmiştir. Ne mutlu bu hakikati tanıyanlara!

76. Ey kulum! Yanaşılmaz ve ulu Rabbinin Arşından sana indirilmekte olan şeye kulak ver. Ondan özge Tanrı yoktur. Yaratıklarını Rahîm ve Rahmanı tanımaları için yoktan var eyledi. Elçilerini bütün milletlerin şehirlerine göndererek Onları insanlara Rızvanının müjdesini vermeğe, daimi emniyet limanına — ebedî kutluluk ve sermedi izzet makamına — çekmeğe memur buyurdu.

Kimisi Tanrının doğru yolu gösteren ışığı ile doğru yola kılavuzlanarak Onun mukaddes katına girdiler ve bengisuyunu tevekkül eliyle içip Onu gerçekten tanımış ve Ona gerçekten inanmışlar takımına katıldılar. Kimisi ise Ona karşı baş kaldırıp güçlü, kuvvetli ve hikmetli Tanrının ayetlerini reddettiler.

Devirler birbirini kovalayarak nihayet bu Günler Gününe; Beyan Güneşinin rahmet ufkundan doğduğu Güne, Cemali Ehanın Hazreti Âla şahsında parıldadığı güne geldi dayandı. Hazreti Âlâ kendi Emrini açıklayınca, bütün millet Ona karşı ayaklandı. Kimisi Onun için, güçlü ve öncesiz Tanrıya iftira ediyor, dediler. Kimisi, ulemeden birinin dilinden kendi kulakla-

rımla işittiğim veçhile, Ona delilik isnat ettiler. Başkaları Onun Tanrı Tercümanlığı iddiasını şüphe ile karşılayarak Onu Kadiri Mutlakın sözlerini çalmak ve onlara aykırı bir mana vererek kendi sözlerine karıştırmakla itham ettiler. Onlar kendi makamlarında sevinedururken, Azamet Gözü cıpların bu boş la-kırdılarına ağlıyor.

O, halka şöyle hitap ediyordu: «Ey kavim! Ben size geçmiş babalarınızın Rabbi olan Rabbiniz Allahtan bir haber getiriyorum. Gözünüz elinizde olan şeylerde olmasın. Gözünüz Allahın size indirdiği şeylerde olsun. Anlayışınız varsa, bu sizin için dünyaya bedel bir nimettir. Hakikatin, şaşmaz hakikatin nazarlarınızda taayyün eylemesi için Tanrının elinizdeki delil ve bürhanlarını gözden geçirip bu günkü İlahi Zuhura tatbik ediniz. Ey halk! Şeytana uymayınız; Rahmanın dinine sarılınız, ciddi inananlardan olunuz. Tanrı Mazharını tanıyamadıktan sonra insana neyin ne faydası var? Hiç bir şeyin. Her şeye gücü yeten, her şeyi bilen, hikmetliler hikmetlisi Nefsim buna şahittir.»

O öğüt verdikçe onların düşmanlıkları arttı. Nihayet insanlığın yüzünü kızartacak bir zulüm ve gadir ile Onu öldürdüler. Allahın lâneti zalimlerin üzerine olsun!

Az kimseler Ona iman ettiler; şükür eden kullarımızın sayısı azdır. Her levhinde — hatta diyebilirim ki hayranlık verici yazılarının hemen her ibaresinde — Mev'ud Zatin zuhurunda, yerde olsun gökte olsun, hiç bir şeyin Ona inanmalarına engel olmaması gerektiğini kendi müminlerine tembih ve tavsiye eyledi. «Ey kavim» diyordu, «Ben kendimi Onun zuhuru için izhar eyledim; kitabım Beyanı Onun emrini isbat için size indirdim. Tanrıdan korkunuz, Kurancıların Benimle mücadele ettikleri gibi siz de Onunla mücadele etmeyiniz. Sesi ne zaman kulağımıza gelirse hemen Ona koşup dediğini yapınız. Sizden önce gelip gidenlerin bütün delil ve bürhanlarını da ileri sürseniz faydası yoktur. Ondan başkasının size bir faydası olamaz.»

Bir kaç yıl sonra Tanrı hükmünün seması yarılıp Bab'ın Cemalı Tanrı isimlerinin bulutlarında — ve bu defa yeni bir libasa bürünmüş olarak — görününce, bu aynı adamlar nuriyle alemleri aydınlatan Kimsenin aleyhine ayaklandılar; hem de ne ayaklanış! Onun ahdini bozdular, Onun doğruluğunu inkâr ettiler, Onunla mücadeleye giriştiler, Onun ayetlerine dil uzat-

tılar, bürhanını reddettiler, ve bu suretle küfürcülere katıldılar. Sonunda Onun hayatına bile kasdettiler İşte açık bir dalâlet içerisinde olanların hal ve şanı!

Nihayet maksatlarına eremeyeceklerini anlayınca fesatçılığa başladılar. Bakınız Tanrı Emrini zedelemek ve lekelemek gayesiyle Onun şahsına karşı her an nasıl yeni yeni fesatlar kuruyorlar. Söyle : Vay olsun size Tanrıya yemin olsun ki, çevirdiğiniz dolaplar yüzünüzü kızartmaktan başka bir şeye yaramaz. Rahman olan Allahınız Rab yaratıklarından pek âlâ müstağni kalabilir. Hiç bir şey Onun malik olduğu şeyleri artırıp eksiltemez. İman ederseniz sizin kendi menfaatinize, iman etmezseniz sizin kendi zararınıza. Küfür eli hiç bir zaman Onun eteğini kirletemez.

Ey Tanrıya inanan kulum! Kadiri Mutlak hakkı için! Başına gelenleri sana bir bir anlatacak olsam, insan ruh ve aklı olanların ağırlığı altında ezilir. Bu sözüme Tanrı kendisi tanıktır. Uyanık ol, bu adamların izinde yürüme. Mevlânın Emri üzerinde uzun boylu düşün. Rabbini başkaları vasıtasıyla değil yine Kendisi vasıtası'ne tanımağa çalış; çünkü, Ondan başkasının sana bir faydası dokunamaz. Dikkatle bakarsan bütün yaratıkların bunu teyid ettiğini görürsün.

Nurlular nurlusu ve güçlüler güçlüsü Rabbının izniyle perde arkasından çıkarak yerde gökte bulunanların önünde, yanışmaz ve yüceler yücesi Rabbının ismiyle ölümsüzlük kadehini al, hiç durmadan doya doya iç. Allaha yemin olsun ki, dudakların kadehe dokunur dokunmaz, Meleiâlâ : «Afiyetler olsun sana, ey Tanrıya gerçekten inanmış olan kimse!» diye seni alkışlayacak; ötede ölümsüzlük Şehirleri sakinleri : «Saadetler olsun sana, sen ey Onun aşkının badesini içen!» diye haykıracak; Lisanı Azamet ise : «Büyüktür seni bekliyen mutluluk, ey kulum! Sen, yerde gökte bulunan her şeyden el çekip feragat timsali haline girenler müstesna olmak üzere, hiç kimsenin eremediğine erdin» diye seni selâmlıyacaktır.

77. Şimdi insanın yaratılışı hakkındaki sorunuza gelelim. Bil ki : Bütün insanlar müheymin ve kayyum olan Allahın yaptığı tabiatte yaratılmışlardır. Her bir yaratığa Levhi Mahfuzda yazılı olduğu üzere ezelden bir ölçü tayin ve takdir buyrulmuştur. Fakat sizin gizli halde malik olduğunuz her şey sizin kendi isteğinizle tecelli eder. Sizin kendi eylemleriniz buna şahadet

eder. Meselâ, Beyan'da insanlara yasak kılınan şeyleri göz önüne getiriniz. Tanrı o kitapta, istediğini kendi iradesiyle helâl ve istediğini kendi saltanatının kudretiyle haram kılmıştır. O kitabın metni buna tanıktır. Siz tanıklık etmez misiniz? Fakat insanlar bile bile Onun şeriatini bozmuşlardır. Bu hareket Tanrıya mı atfedilmeli yoksa kendilerine mi? Hükümünüzde insafli olunuz. Her iyi şey Allaha, her kötü şey sizin kendinizdendir. Anlamıyacak mısınız? Sizde anlamak kabiliyeti olsa, bu hakikatin bütün mukaddes kitaplarda bildirilmiş olduğunu görürsünüz. İşlemeği kurduğunuz her bir amel Ona, işlenmiş gibi ayandır. Ondandır Tanrı yoktur. Bütün yaratık alemi ve cihan saltanatı Onundur. Her şey Ona zahir ve mekşuftur. Her şey Onun kutlu ve gizli levihlerinde mukayyettir. Bununla beraber, sizin bir hadiseyi vukuundan önce bilmeniz veya bir hadisenin vukuunu istemeniz o hadisenin vukuuna sebep teşkil etmediği gibi Allahın insanlardan sadır olacak her ameli ezelden bilmesi o amellerin suduruna sebep teşkil etmez.

78. Hilkatın menşeyini soruyorsun. İyice bil ki, hilkat ezelden beri mevcut olmuş ve ebede dek mevcut olacaktır. Başlangıcına baş, sonuna son yoktur. Onun «Yaratıcı» adı yaratık farzeder, nasıl ki «İnsanların Mevlası» adı insan mevcudiyetini varsayar.

«İbtidada Tanrı vardı ve Onu tanıyan bir yaratık yoktu» ve «Yalnız Rab vardı ve Ona tapılacak kimse yoktu» gibi eski peygamberlere atfedilen sözlerin anlamı açık olup hiç bir zaman yanlış anlayışa yer vermemelidir. «Allah yalnızdı, Ondandır başkası yoktu. Nasıl idiye öyle kalır» buyruğu da bu hakikati teyid eder.

Her görür göz sahibi kolayca teslim eder ki, bu gün Hak zahir olduğu halde Onun celâlini görüp tanıyan kimse yoktur. Bu, İlahî Varlığın oturduğu Mesken Kendisinden başkalarının ilim ve idrakinden çok üstün demektir. İmkân aleminde dile gelebilen veya anlaşılabilen her şey tabiatı iktizası olarak kendisine konulan sınırları hiç bir veçhile aşamaz. Onları aşan bir kuvvet var ise o da Tanrıdır. O, gerçekten, ezelden beri mevcuttur. Ona eş veya ortak yoktur ve olamaz. Hiç bir isim Onun ismiyle mukayese edilemez. Onun tabiatını tariften kalem âciz, celâlini tasvirde dil kasır. O ilelebed Kendisinden başka her şeyin akıllara sığmaz derecede üstünde kalacaktır.

En büyük Tanrı Mazharının zuhuru saatini göz önüne getiriniz. Ezeli Varlık, o saat çalmazdan önce, henüz hüviyetini örten örtüyü kaldırıp ağız açmamışken, hiç bir insanoğlu tarafından tanınmadığı bir dünyada, O kendisi Her Şeyi Bilici idi. O, gerçekten, yaratıksız Yaratıcıdır : Emrini açıklamasına takaddüm eden anda her bir yaratığın ruhu kabzolunur. Filvaki bu gün, «Bu günde padişahlık kimindir?» sorusunun sorulup cevap verecek kimsenin bulunmadığı gündür.

79. Tanrı alemlerini soruyorsun. İyice bil ki, Tanrının alemleri sayıca sayılmaz, genişlikçe ölçülmez. Onların hesabını her şeyi bilen hikmetil Tanrıdan başka kimse bilmez, anlıyamaz. Uykudaki halini göz önüne getir. Filvaki, uyku halin Tanrının insanlar arasındaki ayetlerinin en esrarlısıdır. İyi düşünülürse bunun böyle olduğu görülür. Rüya da gördüğün şey aradan bir hayli zaman geçtikten sonra gelip çıkıyor. Rüya da iken gördüğün alem yaşamakta bulunduğun şu alemin aynı olsaydı, o rüya da vukua gelen şeyin, tam vuku anında, bu dünyada tahaddüs eylemesi gerekirdi. Bu böyle olsaydı sen kendin görür şahadet ederdin. Öyle olmadığına göre, yaşamakta bulunduğun şu alemin rüya da gördüğün alemden ayrı ve başka olduğu neticesi çıkar. Rüya aleminin ibtidası ve intihası yoktur. Rüya aleminin, aziz ve mecid Allahın emriyle, senin kendinde mevcut bir iç alem olduğunu iddia edersen doğruyu söylemiş olursun. Ruhun dünya bağlarını koparıp uyku sınırların aşarak, Tanrı yardımıyla, bu dünyanın iç harfminde gizli bir dış aleme intikal ettiği iddiası da aynı derecede doğrudur. Gerçek söylüyorum : İbda sahası bu dünyadan başka dünyaları ve bu yaratıklardan başka yaratıkları da çerçevesi içine alan uçsuz bucaksız bir sahadır. Bu alemlerin her birinde kendi araştırmacı ve hikmetli Nefsinden başka kimsenin araştıramıyacağı şeyler mukarrer ve mukadderdir. Sana ifşa ettiğimiz şeyler üzerinde derin düşün ki alemlerin Mevlası olan Rabbin Allahın maksadını keşfedebileşin. Bu sözlerde İlâhî hikmet sırları meknuzdur. Sözlerimizle yaratılanların işledikleri işler Bizi öyle kederlendirmiştir ki bu konu üzerinde bundan fazla durmıyacağız. Sesimizi işitmek isteyenler işitsin.

80. — Tanrı Elçi ve Seçkinlerinden başka insanoğullarının öldükten sonra da bu hayattaki ferdiyet, şahsiyet, şuur ve idraklerini muhafaza edip etmiyeceklerini soruyorsun. Diyorsun ki: eğer evet ise, nasıl oluyor da baygınlık ve şiddetli hastalık gibi

nisbeten cüz'î arızalar insanoğlunun ruhi melekelerine tesir edip onun şuur ve idrakini giderebiliyor ve bütün bedenini çürütüp unsurlarının dağılması demek olan ölüm onun idrakini tahrip etmekten ve şuurunu söndürmekten âciz kalıyor? Organları çürütüp dağılan şuur ve şahsiyetin devamı nasıl tasavvur edilebilir?

Bil ki: insan ruhu bedeni ve fikri arızalardan münezzehtir. Hastanın zaaf alametleri göstermesi ruhu ile bedeni arasına giren bir takım engellerden ileri gelir; çünkü, ruh bedene gelen hastalıklardan müteessir olmaz. Lâmbanın ışığını göz önüne getir. Hariçten bir nesne onun verdiği aydınlığa engel olabilirse de ışık kendisi aynı kuvvet ve şiddetle parlamaya devam eder. Bunun gibi de, insan vücuduna arız olan her hastalık, ruhu kendi zati kuvvet ve kudretini göstermekten alıkoyan bir engeldir. Fakat ruh, bedenden ayrılınca, bu dünyadaki hiç bir kuvvete kıyas kabul etmeyen bir üstünlük ve nüfuz gösterir. Her temiz ve nezih ruh büyük bir kudret kazanarak tarif edilmez bir saadete nail olur.

Kile altına konulan lâmbaya bakınız. Işığı parlar, fakat göze görünmez. Onun gibi, bulutla örtülen güneşi de göz önüne getir. Gerçekte bu ışık kaynağı değişmemiş olduğu halde parlaltısı ekilmiş görünür. İnsan ruhu güneşe, yeryüzünde olan her şey ise bedene benzer. Araya dışarıdan bir engel girmedikçe beden ruhun ışığını tamamilen inikâs ettirir, onun kuvvetiyle desteklenir durur. Araya bir perde girince o ışığın parlaklığı azalmış görünür.

Bütün bütüne bulutlar arkasına gizlenmiş olan güneşi tekrar göz önüne getir. Dünya hâlâ onun ışığı ile aydınlanırsa da aldığı ışığın miktarı bir hayli azalmış bulunur. Bulutlar dağılmadıkça güneş bütün parlaklığıyla parlamaz. Bulutun varlığı veya yokluğu güneşin zati parlaklığı üzerinde müessir değildir. İnsan ruhu bedeni aydınlatan ve besleyip büyüten güneştir. Bu böyle bilinmelidir.

Ağaç içerisinde teşekkülünden önce, gizli olarak mevcut meyveyi da düşün. Ağaç parça parça doğransa meyvedan bir eser veya meyvanın en ufak bir kısmı keşfedilemez. Zamanı gelince, gördüğün gibi, bütün güzellik ve olgunluğuyla meydana çıkıp görünür. Hatta bir kısım yemişler ancak dallarından ayrıldıktan sonradır ki tam bir kemal ve inkişafa nail olurlar.

81. İnsan ruhunu ve onun öldükten sonra bekasını soruyorsun. Bil ki : Ruh bedenden ayrıldıktan sonra ilerleye ilerleye nihayet, asırların ve devirlerin tevalisi veya dünya hadiseleriyle değişmiyen bir heyette Tanrının katına erişir. Allahın melekütü, saltanatı, ceberutu ve iktidarı süresince o da baki olur. Ondan Allahın eserleri, sıfatları, inayet ve lutufları zuhura gelir. Kalemim bu makamı ve bu makamın yüceliğini hakkiyle tarif ve tasvire gelince hareketten kalır. İnayet ile ruhu dil ile anlatılamıyacak ve dünyavei hiç bir şeyle anlamıyacak bir makam ile müşerref kılar. Ne mutlu o ruha ki insanların zan ve şüphelerinden münezzehtir olarak bedenden ayrılır. Böyle bir ruh Rabbin iradesine göre hareket edip en yüksek cennete girer. Cennet kızları ve semavi köşklerin sakinleri onun çevresinde döner; Tanrı nebi ve velileri ile muaşeretinde bulunur; onlarla konuşarak alemlerin Rabbi olan Allahın yolunda başına gelenleri onlara anlatır. Böyle bir ruha Arşın ve yerin Rabbi Allah'ın âlemlerinde kendisine mukadder olan makam söylenecek olsa, muhakkak o yaklaşılmaz, yüce, mukaddes ve nurlu makamın iştiahiyle derhal tutuşup yanar... Ruhun ölümünden sonraki keyfiyeti tasavvur edilemez; esasen bunun insanlara tamamıyla açıklanması da münasip ve caiz değildir. Tanrı peygamber ve elçileri insanlığın Tanrı doğru yoluna kılavuzlanması maksadıyla gönderilmişlerdir. Gaye, insanların, ölüm saatinde, tam bir temiz yüreklilik ve feragat içerisinde Hak Taalanın Arşına yükselmelerini sağlayacak bir terbiye görmeleridir. Hayatıma yemin olsun ki: bu ruhlardan intişar eden ışık dünyanın ilerlemesine ve milletlerin yükselmesine sebebidir. Onlar varlık dünyasını mayalayan, maya, dünyada görülen güzel sanatların ve acaip şeylerin mühlimidirler. Bulut onlar sayesinde yağmurunu yağdırır, toprak onlar yüzünden meyvasını verir. Sebebsiz; illetsiz, muharriksiz hiç bir şey yoktur. Feragat timsali olan bu ruhlara varlık aleminde en büyük iç tepki olagelmış ve olagideceklerdir. Bu dünya ile öbür dünya arasındaki fark rahim alemi ile bu alem arasındaki fark gibidir. Ruh Tanrı katına varınca ölümsüzlüğüne, semavi meskenine yaraşır bir şekle girdirilir. Bu ölümsüzlük zamani ölümsüzlüktür, zati ölümsüzlük değildir; çünkü birincisi illetle mesbuktur, ikincisi ise illetle mesbuk değildir. Zati beka Tanrı Taalaya özgüdür. Ne mutlu âriflere! Peygamberlerin yaşayış ve davranışlarını inceleyecek olursan bu dünyadan başka dünyaların mevcut bulunması gerek olduğuna kanaat getirirsin. Hakiki ilim ve hikmet

sahiplerinin çoğu, Levhi hikmette Kalemi Âlâdan nazil olduğu veçhile, semavi kitaplarda yazılır şeyleri tasdik edegelmişlerdir. Tabiaten başka bir şey tanımayan materyalistler bile kendi eserlerinde peygamberlerin büyüklüğünü kabul ederek onların ancak insanları terbiye eylemek gayesiyle cennet ve cehennemden, mükâfat ve mücazattan bahsettiklerini söylemişlerdir. Demek ki, herkes, kanı ve görüşü ne olursa olsun, Tanrı peygamberlerinin üstünlüğünü tanımıştır. Bu Mücerred Cevherlere kimisi feylesof, kimisi Tanrının vahiy vasıtası demişlerdir. Bu vasıfta olan kimseler Tanrı alemlerini bu aleme münhasır bilselerdi kendilerini hiç düşman eline teslim ederler miydi? Başka hiç bir insanoğlunun çekmediği bunca zahmet ve meşakkatlere hoş gönülle katlanırlar mıydı?

82. İnsan ruhunun tabiatini soruyorsun. Bil ki : mahiyetine ekser alimlerin akıl erdiremediği ve sırrını en keskin fikirlerin bile çözmekten âciz kaldığı insan ruhu, Tanrının bir ayeti bir işaretidir. Bütün yaratıklar içerisinde Yaratıcısının üstünlüğünü ilk ilân eden, izzetini ilk tanıyan, hakikatine ilk sarılan ve önünde ilk secdeye varan odur. İnsan ruhu sadakatle Tanrıya sarılırsa Onun nuruna makes olur ve eninde sonunda O'na döner. Yaratıcısına sadakatte kusur ederse kendi nefis ve havasının esiri olarak sonunda bunların derinliklerine çöker kalır.

Bu gün halkın şüphe ve vehimleriyle sürüklenerek Ezeli Hakikatten yön çevirmiyen, ulema ve ümeranın koparttığı yaygaralara kapılarak Onun Emrini kabulden geri durmıyan her kimse, insanların efendisi olan Tanrı katında meknetli bir Tanrı ayeti ve Kalemi Âlâ tarafından Tanrı kitabına geçirilen isimlerden biri sayılır. Ne mutlu o kimseye ki böyle bir ruhun hakikî mahiyetini tanır, makamını teslim edip faziletlerini keşfeder.

Eski kitaplarda emmare, levvame, mülheme, raziye mütmainne, merziye diye ruhun geçirdiği bir çok muhtelif merhalelerden bahsedilir. Kalemi Âlâ bunlar üzerinde durmak istemez. Bu gün mütevacıane Tanrısı ile beraber yürüyüp Ona sarılan her ruh kendisini bütün iyi isim ve makamlarla müşerref bulur.

İnsan uyurken ruhunun her hangi haricî bir nesneden esaslı bir surette müteessir olduğu iddia edilemez. O, asli hal ve karakterinde değişiklik kabul etmez. Görevlerinde vukua gelen her hangi bir değişim haricî sebeplerde aranmalıdır. İnsan ruhunun

çevresinde, idrak ve anlayışında görülen değişimler hep bu dış etkilere atfedilmelidir.

İnsan gözünü göz önüne getiriniz. Kendisinde bütün yaratıkları görmek yeteneği bulunmakla beraber en ufak bir ârıza onun görünümünü her hangi bir şeyi görmek imkânından mahrum kılacak derecede körletir. Bu sebepleri yaratan Sebebler Sebebi, varlık dünyasındaki her değişim ve değişikliği bunlara bağlı kılan Kimsenin ismi muazzez olsun. Bu evrendeki her yaratık ancak Onun irfanına açılan bir kapı, saltanatının bir işareti isimlerinin bir tecellisi, haşmetinin bir remzi, kudretinin bir nişanesi, doğru yoluna ileten bir kılavuzdur.....

Gerçek söylüyorum: insan ruhu, özünde, Tanrının işaretlerinden bir işaret, sırlarından bir sırdır. İnsan ruhu Kadiri Mutlakın zorlu ayetlerinden bir ayettir; Tanrı alemlerinin hakikatini ilân edip duran müjdecidir. Onun içerisinde dünyanın şimdiki halde anlamaktan tamamiyle âciz bulunduğu bir şey saklıdır. Allahın, bütün Kanunlarına müstevli Nefsinin tecellisini düşün ve sonra Onu Tanrıya karşı isyan eden, insanları İsimlerin Rabbinden uzaklaştıran onları şehvet ve habaset peşinden koşturan o alçak ve şehvani tabiatle karşılaştır.

Bana ruhun bedenden ayrıldıktan sonraki halini de sormuştun. İyi bil ki: bir insanın ruhu Tanrının yollarında yürümüş ise muhakkak surette tekrar dönüp Sevgilinin celâline kavuşur. Hakka yemin olsun ki, böyle bir ruh dile ve kaleme gelmez bir makama erer. Allahın Emrine sadık kalıp Onun Yolunda sebat ve istikamet göstermiş olan ruh, bu ölümlü dünyadan ayrıldıktan sonra öyle bir kudret kazanır ki, Kadiri Mutlakın yaratmış olduğu bütün alemler ondan istifade edebilir. Böyle bir ruh, Manevî Padişahın ve İlahî Mürebbinin izin ve iradesiyle, varlık dünyasını mayalıyan temiz bir maya rolünü oynar, dünyadaki sanat ve harikaların zuhuruna vasıta olan kudreti verir. Hamur, ekşim için mayaya muhtaçtır. Feragat timsali olan ruhlar bu dünyanın mayasıdır. Düşün ve müteşekkir ol.

Bu konuya bir kaç Levhimizde temas eyliyerek insan ruhunun gelişmesindeki muhtelif merhaleleri izah ettik. Gerçek söylüyorum: insan ruhu giriş çıkıştan münezzehtir. Sakin olmakla beraber müteharrik müteharrik olmakla beraber sakindir. O, haddizatında, olumsal bir dünyanın varlığına ve aynı zamanda başı ve sonu bulunmayan bir alemin gerçekliğine şahadet eder. Bak, gördüğün rüya bir kaç yıl geçtikten sonra gözlerinin önün-

de tekrar nasıl canlanıyor. Rüyada sana görünen alemin ne garip bir sır olduğunu göz önüne getir. Tanrının künhüne akıl ermiyen hikmetini düşünüp türlü tecellilerini hayretle temaşa et...

Allahın sun'unun hayranlık verici eserlerini görüp genişliğin ive niteliğini düşün. Peygamberlerin hatemi: «Ey Tanrım! Sana karşı hayret ve hayranlığı artır» demiştir.

Maddi dünyanın bitimli olup olmadığını soruyorsun. Bil ki : bu mesele bakıma göredir. Bir bakıma maddi dünya bitimli, başka bir bakıma göre ise bitimsizdir. Biricik gerçek Tanrı ezeiden beri var olup ebede dek var olacağı gibi yaratığı da başlangıçsız ve sonsuzdur. Bununla beraber, her yaratılmış şey bir illetle mesbuktur. Bu keyfiyet, haddi zatında, Yaraticısının birliğini şüpheye yer vermiyecek şekilde isbat eder.

Bana gökcisimlerinin mahiyetini de sormuştun. Bunların mahiyetini anlamak için göklere ve gökcisimlerine dair eskilerin kitaplarında yazılı şeylerin manalarını araştırmak ve maddi dünyaya olan ligi ve tesirlerinin niteliğini incelemek gerektir. Bu kadar şaşırtıcı bir konu karşısında yürekler hayranlıkla dolar; bu sır karşısında akıllar hayretten donar. Onun manasının künhüne ancak Tanrı vakıftır. Bu kürenin ömrünü bir kaç bin yıl olarak tesbit etmiş olan bilginler kendi uzun müşahedeleri boyunca diğer gezegenlerin ne sayısını ve ne ömrünü hesaba katmamışlardır. Bu bilginlerin ileri sürdükleri nazariyeler neticesinde meydana gelmiş olan ihtilâfları da gözden uzak bulundurma. Bil ki : her durağan yıldızın kendli gezegenleri; her gezegenin, sayısını kimsenin bilmediği, yaratıkları var.

Ey gözlerini Cemalıma dikmiş olan kimse! Bu gün Nur matlaı parlamakta, Yüceler Yücesinin nidası çınlamakta. Bundan önce demiştik: Bu gün; bir kimsenin kendi Rabbini sorguya çekeceği gün değildir. Allahın matlaı Ebhadan yükselen nidasını her işiten kimseye düşen vaziye ayaklanıp: «Lebbeyk, lebbeyk ey İsimlerin Sultanı! Lebbeyk, lebbeyk ey Göklerin Yaraticısı! Ben şahadet ederim ki, Tanrı kitaplarında gizlenmiş ve Elçilerin tarafından Mukaddes Kitaplarda yazılmış olan her şey bu Günde Senin Zuhurunla tahakkuk eylemiştir.»

83. Tanrının insan özüne ihsan buyurduğu us yetisini göz önüne getir. Kendini yoklarsan görürsün ki: Hareket ve sükün, maksat ve irade, görüm ve işitim, koklama ve konuşma, cismani duyum ve ruhi idraklerle ilgili veya bunları aşan daha neler

var ise hepsi akıl denilen bu melekedен çıkar ve varlıklarını ona borçludurlar. Us ile bu idrak ve duyumlar arasındaki bağılılık öyledir ki, usun insan bedenine taalluku bir an için kesilse bu idrak ve duyumlar derhal işlemekten kalır ve çalışmalarından eser görülmez. Her bir duyumun kendi görevini gereği gibi yapabilmesi us yetisine bağılıdır. Akıl, her şeyin mutlak maliki olan Allahın tecellisinin bir eseridir. Usun belirmesiyledir ki bütün bu isim ve sıfatlar belirmiştir. Usun faaliyetten durması ile beraber bütün bu isim ve sıfatlar da yok olur.

Bu yetinin görüm ile bir olduğu iddiası hiç de doğru bir iddia değildir, çünkü görüm ondan ürer ve ona bağılı kalmakla iş görür. Bu yetinin işidim ile bir olduğu iddiası da gene boş bir iddiadır; zira işitim kendi görevini yapabilmesi için gerekli enerjiyi ustan alır.

Bu yetiyi insan vücudu içerisinde bu isim ve sıfatları olan şeylere bağlayan şey yine bu aynı bağılılıktır. Bu muhtelif isimler ve zuhura gelen sıfatlar Tanrı Ayeti olan usun vasıtallığıyla meydana gelmişlerdir. Bu ayet, kendi cevher ve hakikati bakımından, bu gibi isim ve sıfatların ölçülemeyecek derecede üstündedir. Hattâ denebilir ki, onun parıltısı yanında başka her şey sönükleşir, silinir ve unutulur.

En kuvvetli müfekkirlere geçmiş ve gelecekte edindikleri ve edinecekleri zekâ ve idrakin hepsi senin olursa bu topyekûn zekâ ve idrak ile ebediyete kadar düşünsen, ilelebed baki ve nurani Tanrının bu ayette münceli ince hakikatının sırrını mümkün değil anlayıp takdir edemezsin. Sen, sende bulunan bu hakikatin bile gereği gibi idrakinden âciz bulunurken, Nur Matla ve kadimi diri Tanrının sırrına akıl erdirmek vadisindeki çabaların ne kadar boş olduğunu kolayca teslim edersin. Olgun tefekkürün eninde sonunda itiraf etmek zorunda kalacağı bu âcizlik beşer idrakinin çıkabileceği en yüksek zirvedir, insan gelişiminin en son merhalesidir.

84. Biricik gerçek Tanrıyı bütün yaratıklardan münezze ve mukaddes bil. Bütün kâinat Onun celâlini aksettirir; O kendisi ise yaratıklardan müstağni ve mütealidir. Tanrı birliğinin gerçek manası budur. Zatı Kıdem, bütün varlık alemleri üzerinde mutlak saltanat süren biricik kudret olup sureti yaratık aynasında münakistir. Varlığın varlığı Ona bağılıdır; her şey bekası

için muhtaç olduğu şeyi Ondan alır. Tanrı birliğinden kasdolu-
nan mana budur; Tanrı birliğinin temel ilkesi budur.

Bazı kimseler boş kuruntularına kapılarak yaradılanı Ya-
radana ortak koşmuşlar ve kendilerini Tanrı birliğinin temsil-
cisi yerine koymuşlardır. Biricik gerçek Tanrıya yemin olsun
ki, bu gibiler şuursuz bir taklidin kurbanıdırlar. Onlar Tanrı
birliği kavramına sınır koyanlardan sayılmalıdırlar. Hakiki
muvaahhid, ikiliği birliğe karıştırmak şöyle dursun, Tanrının
tekliği hakkındaki kavramının çokluk tasavvuriyle bulunması-
na bile müsaade etmez. Hakiki muvaahhid, İlâhi Varlığı, tabiati
iktizasınca, sayı çerçevesi dışında bilen kimsedir.

Tanrı birliği öğretisinin özü, Tanrı Mazharı ile o görünmez,
bilinmez ve yaklaşılmaz Zatı bir ve aynı bilmektir. Bu demek-
tir ki: Tanrı Mazharından sadır olan her hal, her söz, her iş - ne
türlü şartlar altında olursa olsun - kayıtsız şartsız Tanrının
kendi iradesinin aynıdır. Tanrı birliğine gerçekten inanan bir
kimsenin erebileceği en yüce makam budur. Bu makama eri-
şip inancında sebat gösterenler arasına girenlere ne mutlu!

85. Ey Kullar! Bu cana can katan ruhani baharda sizlere
yaraşan şey üzerinize boşalmakta olan rahmet sağanaklarıyla
ruhlarınızı tazeleyip canlandırmaktır. Ululuk Güneşi parlamak-
ta, bağış bulutu gölge salmakta. Nasıbli ona denir ki kendini bu
büyük inayetten nasipsiz bırakmaz ve Dostu bu yeni kılığında
tanır.

Söyle: Ey insanlar! Tanrının lâmbası yanıyor; onu itaatsiz-
lik rüzgârlariyle söndürmeyiniz. Gün, övgü günüdür. Canınızın
rahatine bakmayınız, yüreğinizi temiz ve lekesiz tutunuz. Şey-
tanlar yolunuzun üzerinde pusu kurmuşlar, , sizi bekliyorlar.
Uyanık olunuz. Biricik gerçek Tanrının isminin ışığıyla kendini-
zi karanlıklardan kurtarınız. Gözünüz kendinizde değil, Sevgi-
lide olsun.

Söyle: Ey sapmışlar! Daima doğruyu söyleyen Haberci, size
Sevgilinin geleceğini haber vermişti. İşte O şimdi geldi. Neden
bu duyusuzluk ve sönüklük? Perde arkasındaki o Pâk perdesiz
geldi. Niçin bu solukluk? Hem İlk hem Son, hem Hareket hem
Sükûn olan Kimse işte gözlerinizin önünde. Bu gün, İbtida İn-
tihada görünmüş ve Sükûndan Hareket doğmuştur. Bu hare-
ket, Rabbin kelâmının bütün yaratık dünyasına yaydığı hare-
ketten meydana gelmiştir. Bu hararetle ısınıp canlanan herkes

Cananın civarına koşar; bu harareten mahrum kalanlar ise bir daha canlanmamak üzere donar kalır. Bu gün hakiki irfan sahibi ona derler ki, dünya ve dünyadaki hiç bir şey onu bu Günün nurunu görmekten alakoyamaz ve halkın dedikodusu onu doğru yoldan şaşırmasın. Ölü ona derler ki, Zuhurun bu sabahında tatlı tatlı esen ve ruhları okşayan rahmani yellere canlanmaz. Bağlı o kimsedir ki, Çözücüyü tanımaz, hırs ve arzu zindanında şaşkın ve perişan kalır.

Ey kullar! Bu pınardan içen bengi yaşayışa erer; içmeyen ölü sayılır. Söyle : Ey çirkin işler işliyenler! Hırs sizi her şeyden Müstağni olanın tatlı sesini işitmekten alakoymuştur. Hırs gözünü kapatınız ki Tanrı sırrını gören gözünüz açılsın. Tanrı sırrı alemleri aydınlatan güneş gibi aşikârdır.

Söyle : Ey bilmezler! Büyük bir belâ arkanızdan geliyor. Çalışınız ki size zarar vermeden geçsin. Ululukla gelen Tanrının Ulu Adını tanıyınız. Bilici, koruyucu, her şeyin Maliki odur.

86. Şimdi de insan ruhlarının bedenden ayrıldıktan sonra birbirlerini tanımağa devam edip etmiyecekleri soruna gelelim. Bil ki: Kızıl Gemiye girip yerleşen Bahailer birbirlerine candan bağlı arkadaş olacaklardır. Yaşayışlarında, özleyişlerinde, amaç ve çabalarında görülen birlik onları tek bir ruh gibi kılar. Onlar cidden haberdar, keskin gözlü ve anlayışlı olanlardır. Bilici ve Hikmetli katından takdir buyrulan budur.

Tanrı Gemisinde yer almış olan Bahailer birbirlerinin hal ve durumundan tamamiyle haberdirdirler. Onlar birbirlerine ülfet ve samimiyet bağlarıyla bağlıdır. Fakat bu hal onların inan ve gidişine bağlıdır. Aynı derece ve makamı haiz bulunanlar birbirlerinin kabiliyet ve vaziyetlerini iyi bilirler. Aşağı dereceden olanlar ise yukarı dereceden olanların makamlarını gereği veçhile anlıyamadıkları gibi meziyetlerini de hakkiyle takdir edemezler. Her biri Rabbindan kendi hissesini alır. Ne mutlu alemlerin sultanı olan güçlü, yargılayıcı ve acıyıcı Tanrıya dönünceye kadar Ona yönelmiş ve Onun sevgisinde sebat göstermiş olanlara!

İmandan mahrum gidenler - ve Ben buna şahadet ederim - Son nefeslerini verdikleri sırada bu hayatta iken elden kaçırdıkları iyi şeylerin farkına varacaklar, hallerine ağlayıp inleyecekler, dik başlarını Tanrının önünde eğeceklerdir. Onların bu

hali ruhları bedenden ayrıldıktan sonra da bu minval üzere sürüp gidecektir.

Şurası gün gibi açıktır ki: her insan, ölümünü müteakip, bu dünyadaki amellerinin değerini takdir edecek ve işlediği işlerin mahiyetini anlayacaktır. İlahî kudret ufkunda ışıldıyan Güneşe yemin olsun ki: biricik gerçek Tanrıya uymuş olan kimseler bu hayatı bırakır bırakmaz, tasvire gelmez bir saadet ve sevinç duyarlar; dalâlet içerisinde yaşamış olan kimseler ise tasavvura sığmaz bir korku ve dehşet içerisinde titreşirler. Bütün dinlerin Rabbi olan Yüce Varlığın lütuf ve inayetleriyle ebedi ve halis şarabı içmiş olan kimseye ne mutlu.....

Bu Gün, Tanrı dostlarının kendi gözlerini Tanrı Mazharına çevirip Onun buyruklarına bakmaları gereken gündür. Eski zaman gelenek ve hadiselerinden bir kısmı hiç bir temele dayanmaz; eski nesiller tarafından taşınıp kitaplarına geçen bir çok tasavvurlar ise ekseriyetle bozuk bir temayülün etkisi altında türemişlerdir. Tanrı sözünün bu gün halk arasında mütedavil tefsir ve tevillerinden bir çoğunun nasıl hakikatten âri olduğunu görüyorsun. Bunların uydurmalığı bazı ahvalde, aradaki perde yırtılınca, açığa çıkmıştır. Esasen bu müfessirlerin kendileri de herhangi bir Tanrı sözünün manasını anlamaktan âciz bulduklarını itiraf etmişlerdir.

Maksadımız şurasına dikkat çekmektir ki: Tanrı dostları kendi yüreklerini ve kulaklarını bundan önce söylenmiş bu gibi boş sözlere karşı tıkayıp bütün ruhları ile Tanrının Matlaı Zuhuruna ve Ondan zâhir olan şeylere yönelecek olurlarsa Allah nazarında pek maktul bir harekette bulunmuş olurlar...

Onun adını ulula ve teşekkür edenlerden ol. Tanrının kendi sevgisi için ayırıp özgülediğı ve muradlarına erdirdiğı sevgili dostlarına Benden selâm söyle. Alemlerin Rabbi olan Allaha hamdolsun.

87. Şimdi: «Nasıl oluyor da insan cinsinin ilk atası Adem'in zamanından önce peygamberlerden ve onların muasırı hükümdarlardan tarih kitaplarında hiç bir bahis yoktur?» sualinize gelelim. Onlardan bahis bulunmaması mevcut olmadıklarına delâlet etmez. Onlara dair şimdi elde hiç bir kayıt bulunmaması pek eski zamanlarda yaşamış olmalarına ve o zamanlardan beri arzın büyük inkılâplar geçirmiş bulunmasına atfedilmelidir.

Bundan sarfınazar, bu gün insanlar arasında kullanılmakta olan yazı şekil ve tarzı Ademden önceki nesillere meçhul idi. Bir zamanlar yazı bile yoktu. Şimdi kullanılmakta olan yazı sisteminden büsbütün başka bir sistem kullanılırdı. Bu meselenin tafsilâtına girişilirse söz uzar.

Ademin zamanından beri vukua gelen başkallıkları bir göz önüne getiriniz. Bu gün dünyada geniş ölçüde konuşulan türlü diller ve insanların gündelik yaşayışında önemli rol oynayan bir takım âdet ve kurallar bir vakitler mevcut değildi. O devirlerde yaşayan insanlar bu gün konuşulan dillerden başka bir dil ile konuşurlardı. Dillerin başkalaşması Babil denilen bir memlekette sonradan vukua gelmiştir. O memlekete Babil denmesi bu kelimenin «dillerin karıştığı yer» anlamına gelmesindedir.

Sonradan insanlar arasında Süryani dili revaç buldu. Eski zamanlara ait Mukaddes Kitaplar bu dil ile yazılmıştır. Daha sonra, Tanrı Dostu İbrahim bu dünyanın ufkundan Sübhani nurlar saçarak göründü. Ürdün ırmağından geçerken konuştuğu dile «geçiş dili» anlamına gelen İbranice ismi verildi ve sonradan bu isimle meşhur oldu. Ondan sonra Tanrı Kitap ve Sahifeleri bu dil ile nazil oldu. Arapçanın vahiy dili olarak kullanılması bundan hayli müddet sonradır...

Ademden beri lisanda, ifade ve yazı tarzında bu kadar büyük ve derin değişiklikler vukua gelmişse ya Ademden önceki zamanlarda kim bilir daha ne büyük değişiklikler vukua gelmiş olmalı!

Bu beyanattan maksat şunu anlatmaktır ki, Hak daima kendi erişilmez yüceliğinde ve yaklaşılmaz makamında kendinden başkalarının övgü ve kavramından münezze olagelmiş ve münezze olagidecektir. Yaratık daima mevcut olmuştur; Birlik Mazharları ve Ebedi Kudsiyet Matlaları tarihin kaydetmediği devirlerden beri gönderilegelmişler ve halkı Hakka davet eylemişlerdir. Bazılarının isimlerinin unutulup hayatlarına dair bir eser kalmamış olması yeryüzünde o devirlerden beri vukua gelen başkallık ve değişikliklerden ileri gelir.

Bazı kitaplarda yazılı olduğuna göre, vaktiyle vukua gelen bir tufan neticesinde dünyada ne var ne yok, tarih kitapları ve saire, hep mahvolmuştur. Bundan başka, vukua gelen bir çok afetler bazı hadiselerin izini büsbütün silmiştir. Ve sonra, bugünkü tarih kitaplarında bir çok ihtilâflar göze çarpmaktadır. Her millet dünyanın ömrünü ve dünyada olup bitenleri başka

başka anlatıyor. Bazılarının tarihi geriye doğru on bin yıl, bazılarınınki daha ziyade, diğer bazılarınınki ise on iki bin yıl gidiyor. Cuk'un kitabını okuyanlar muhtelif kitaplarda yazılı şeyler arasındaki ihtilâfların derecesini görüp anlarlar.

İnşallah gözlerini bütün bu mütenakız rivayet ve kanaatlerden ayırarak Manzarı Ekbere çevirirsin.

88. Sizde hakikati görüp teslim etmek kabiliyeti veya arzusu varsa bir hakikat söyliyelim: Adaletin özü ve kaynağı, Tanrı Nefsinin insanlar arasında Mazharı bulunan Zatin hükümlerindedir. Tanrı Nefsinin Mazharı bütün yaratıklara adaletin en yüksek ve en şaşmaz miyarıdır. Onun koyduğu kanun yerde gökte bulunanları dehşete düşürecek mahiyette de olsa yine adaletin kendisidir. Bu şeriatın insanlarda uyandırdığı korku ve ıstırap memeden kesilen bir çocuğun kopardığı feriyada benzer. Görüp anlamak kabiliyetini haiz olanlar bu hakikati görüp anlarlar. İnsanlar Tanrı katından inen ahkâmın hikmetini keşfedip bilseler korkuyu bir yana atar ve yürekleri minnettarlık duygusuyla dolu olarak büyük bir sevinç ile sevinirler.

89. Şanı yüce Tanrının buyruğunu nasıl biliyorsan, Onun buyruğunda tükenmez anlamlar bulunduğuna da öyle inanmalısın. Tanrı sözündeki türlü hikmetleri ancak Tanrı sözünü yorumlamağa yetkili kimseler ve bu sözlerin sırlarını sinelerinde saklıyanlar anlayabilirler. Mukaddes Kitapları okurken, Tanrının insanlar arasındaki Temsilcisinin otoritesine karşı gelmek maksadiyle, kendi işine gelen anlamı alan kimseye cidden ölü göziyle bakılır. Böyle bir kimse görünüşte komşuları ile düşüp kalkarsa ve onlarla birlikte yeyip içse de gene ölüdür.

Nolaydı dünya Bana inanabileydi! Bütün İsimlerin Rabbi olan Allahı Rabbin Baha'ya öğretip sinesine tevdi buyurduğu her şey insanlara açıklansaydı, herkes şaşırıp kalırdı.

Kelime kılıfına sığmayan nice hakikatler var! Nice gerçekler var ki dile gelemez, açıklanamaz, hiç bir anı ile anılamaz. Miadı gelmeyince ağza alınması caiz olmıyan doğrular mı istersin! «Her bilinen söylenmez, her söylenebilenin günü gelmemiş olur, ve her söylenmesinin günü gelmiş olanın da ehli bulunmaz» sözü boşuna söylenmemiştir.

Bu hakikatlerden bazıları ancak ilmimizin nuruna makes ve gizli lutfumuza mazhar bulunanlara istidatları nisbetinde ifşa edilebilir. Seni Kendi kuvvetiyle kuvvetlendirmesini ve be-

şeri bilgilerden müstağni kalmaklığın için bütün bilgilerin kaynağı olan Zatı tanımağa seni muvaffak buyurmasını Tanrıdan dileriz; çünkü, hasılı tahsilden ne çıkar? «Bilinecek bilindikten sonra bilgi arkasından koşmak abestir». Bilginin Kök ve Kaynağına yapış ki, hiç bir açık delil veya aydın vesikaya dayanmaksızın, insan bilgisini yutmuş geçinenlerden kendini müstağni bulasın.

90. Yerde gökte ne varsa hepsi içlerindeki Tanrı isim ve sıfatlarının tecellisine delâlet eder. Zira her bir zerrede o en büyük Nurun tecellisine belâgatle şahadet eyleyen alâmetler mevdudur. Öyle sanırım ki, bu tecellinin kudreti olmasaydı hiç bir varlık var olamazdı. Bir zerrenin içerisinde ne parlak ilim güneşleri, bir damlanın içerisinde ne geniş hikmet denizleri var! Bu, en yüksek derecesiyle insan hakkında doğrudur.

İnsanoğludur ki bütün yaratıklar arasında bu gibi Tanrı vergilerinin hilâfetiyle donanmıştır; İnsanoğludur ki bütün yaratıklar arasında böyle bir imtiyaz ile imtiyazlandırılmıştır; çünkü, Tanrının bütün isim ve sıfatları gizli olarak her şeyden ziyade onda münclidir. Bütün bu isim ve sıfatlar ona uygundur, ona yaraşır; nasıl ki: «İnsan Benim sırrımdır ve Ben onun sırrıyım» denmiştir. Bu pek ince ve yüce konuya hep Semavî kitaplarda ve Mukaddes Sahifelerde sık sık temas edilir. «Ayetlerimizi ufuklarda ve nefislerinde göstereceğiz», «Tanrının ayetlerini kendi içinizde görmüyor musunuz?» ve «Bir çok kimseler Tanrıyı unuttukları için Tanrı da onlara kendi nefislerini unutturdu. Siz bu gibilerden olmayınız» ayetleri bunlardan ancak bir kaç tanesidir. Bu münasebetle «Mistik Çadırda oturanlar hep ona feda olsun) Beka Şahı: «Kendini tanıyan Tanrıyı tanımış olur» buyurmuştur.

.....Şu yukarıki sözlerden anlaşılmıştır ki, her şey Tanrının isim ve sıfatlarının kendi öz varlığında münclî olduğuna şahadet etmektedir. Her biri, kendi kabiliyetine göre, Tanrı irfanını müfit ve müşirdir. Bu tecelli her şeyi kaplıyacak derecede zorlu ve alemşümlüdür. «Senden başka, Sende bulunmayan bir tecelli kudretine malik bir şey var mı ki Seni tecelli ettirmiş olsun? Kör olsun o göz ki Seni görmez!» buyruğu da bunu müeyyittir. Beka Şahı yine bu konu ile ilgili olarak: «Hiç bir şey görmedim ki içinde Tanrı, önünde Tanrı, arkasında Tanrı olmasın» demiştir. Bir de Kümeyl'in hadisindeki şu söze bak :

«Eziyet fecrinden bir Nur parlayıp dalgaları bütün insanların en içrek hakikatine nüfuz etti.» Bu tecelli-nin en yüksek derecede makes ve ifadesi hep yaratıkların en şerefli ve en mü-kemmeli olan insandır. İnsanlar içerisinde de en olgun, en mümtaz ve üstün olan Gerçeklik Güneşinin Mazharlarıdır. Di-yebilirim ki, Bu Mazharlardan başka ne var ise hep Onların irade-siyle yaşar, Onların feyizleriyle büyüyüp gelişir.

91. Bu Emrin doğruluğunu isbat eden delillerdendir ki : her asır ve devirde, her ne zaman Görünmez Hüviyet bir insan vücudunda zuhur eylediyse, dünya ile ilişiği bulunmayan bir takım adsız sansız kimseler Nübüvvet Güneşinin ziyası ile ziya-lanmış, Hidayet Ayının aydınlığı ile aydınlanmış, Allahın lika-sına ermişlerdir. Bu sebebden zamanın din uluları ve servet sa-hipleri bu gibi kimselerle alay ederlerdi; nasıl ki bu sapmışların dilinden buyrulmuştur : «Kavmi arasında kendisine iman etmi-yenler: biz sende bizim gibi bir insandan başka bir şey görmü-yoruz; sana uyanları da akıl ve fikirden mahrum erazil takı-mundan buluyoruz. Sizde bizden bir üstünlük de görmüyoruz. Doğrusunu isterseniz biz sizi yalancı sanıyoruz.» O mukaddes Mazharlara itiraz ederek : «Size uyanlar ancak aramızda hiç bir önemleri bulunmayan pespaye takımıdır» diyorlardı. Mak-sadları bilginler, zenginler ve ileri gelenler arasında onlara ina-nan bir kimsenin bulunmadığını göstermekti. Bu ve benzeri de-liller ile, doğrudan başka bir söz söylemeyen Tanrı Mazharları-nın yalancılığını isbat etmeğe kalkışıyorlardı.

Halbuki bu apaçık Zuhurda, bu şevketli Saltanatta, bir kı-sım olgun din alimleri, kemâl derecesine varmış fazıllar ve şeria-tın inceliklerine dalmış fakihler Hakka yakın gelerek vuslat şa-rabını içmişler, en büyük inayete nail olmuşlardır. Bunlar Ca-nanın uğrunda dünya ve dünyada olan her şeyden vazgeçmişlerdir...

Bütün bunlar Zuhur Güneşinin ışığı ile doğru yola girdiler, Onun doğruluğunu ikrar ve itiraf ettiler. İmanları o derece kuv-vetli idi ki, çoğu maldan mülkden, çoluk çocuktan vazgeçtiler ve Zülcelâlin rızasına sarıldılar. Sevgilinin yoluna başkoyarak varlarını yoklarını dağıttılar. Göğüsleri düşmanların oklarına hedef, başları müşriklerin kılıçlarına ziynet oldu. Bu mücerred ruhların kanını içmeyen bir toprak, boyunlarına sürülmiyen bir kılıç kalmadı. Sözlerimin doğruluğuna başka hiç bir şey şahadet

etmese bu davranışları yeter bir şahadettir. Acaba Dostun yoluna bu suretle can veren, fedakârlarıyla cihanı hayretlere boğan bu mukaddes kimselerin şahadeti bu günün insanlarına elvermez mi? Dini dünyaya veren, bekayı fenaya değişen, yakınlık Kevseini bırakıp acı sulara sarılan, halkın malını zorla almaktan başka işleri güçleri olmayan kimselerin inkârına karşı bu mukaddes insanların şu akıllara hayret veren feragatleri kâfi bir şahadet teşkil etmez mi? Gözlerinle gördüğün gibi, münkirlerin hepsi bu dünyanın boş şeyleri peşinden koşmakla yüceler yücesi Mevladan uzak kaldılar.

İnsafılı olunuz : sözleri eylemlerine ve dışları içlerine uygun; evet, hareketleriyle akıllara hayret, gösterdikleri sabır ve çektikleri meşakkatlerle ruhlara şaşkınlık verecek derecede sözleri eylemlerine ve dışları içlerine uygun bu Tanrı erlerinin mi şahadeti makbul ve muteber; yoksa nefsanî arzularını tatmin etmekten başka bir maksadla nefes almıyan, boş sanı çerçevesi içerisine saplanıp kalan, zulmani yarasarlar gibi geçici dünyaya nimetleri peşinde koşmaktan başka emelle başlarını yataktan kaldırmıyan ve geceleri şehvanî arzularını yerine getirmekle meşgul bulunan bu Hak düşmanı softaların mı şahadeti? Bunlar bencil tedbirleriyle meşgul olarak Tanrının takdirinden gafil kalmışlardır. Gündüzleri maişet ve geceleri şehvet derdiyle uğraşırlar. Hangi şeriat ve millette görülmüş ki bu gibi dar kafalı kimselerin Haktan yön çevirmelerine uyulsun da Hak rızası için candan, maldan, isimden, resimden, şeref ve itibardan vazgeçerek Hakka sarılanların Hakikate yönelmelerine değer verilmesin?.....

Nasıl bir aşk ve muhabbet, nasıl bir sadakat ve iştihak içerisinde canlarını Sübhanın yoluna kurban ettiler! Buna herkes şahittir. Buna rağmen, nasıl olur da bu Emri küçümserler? Hiç bir asır böyle büyük bir hadiseye şahit olmuş mudur? Bu yoldaşlara Tanrı yolu yolcuları denmezse ya kimlere denir? Bunlar şeref, izzet, mevki ve servet arkasından mı koştular? Hak rızasından başka aradıkları bir şey mi vardı? Bütün bu arkadaşlar bunca hayret ve hayranlık verici işleriyle ve eserleriyle batıl iseler, ya kimin hak davasında bulunmak yaraşır? Allaha yemin olun ki, onların bu davranış ve eylemleri, başlı başına, bütün yeryüzündekilere yeter bir isbat ve elverir bir delildir. Tanrı Emrinin sırları üzerinde iyi düşünülürse bunun ne kadar

doğru olduğu anlaşılır. «Zazimler akıbetlerinin nereye varacağını yakında öğreneceklerdir.».....

Samimiyetlerinde şüphe caiz olmayan ve sözlerinin doğruluğuna bizzat Tanrı Kitabının nassı şahadet eyleyen bu şehitleri göz önüne getiriniz. Gördüğünüz gibi, hepsi canlarını, mallarını, karılarını, çocuklarını ve malik oldukları her şeyi feda ederek Cennetin en yüce odalarına uçup gittiler. Bu ilvi simaların ve feragatkâr varlıkların yüceler yücesi Emrin doğruluğuna ettikleri şahadet makbul değil de, zehap için mezhebi bırakıp üst bucağa kurulmak için bütün insanların Baş Önderini inkâr eyleyen softa kalabalığının bu göz kamaştırıcı Nurun bütünü hakkındaki şahadetleri mi makbuldur? Hele bu yalancı din önderlerinin Tanrı dini yolunda, can ve mal şöyle dursun, dünyevî şeref ve itibarlarından zerresini bile feda etmek istemedikleri bütün halk nazarında anlaşılıp mahiyetleri meydana çıktıktan sonra!

92. Tanrı Kitabı açıktır, Onun Kelimesi insanlığı kendine çağırıyor. Fakat Onun Emrine sarılmak veya Emrinin tervecine vasıta olmak isteyenler pek az. Dünya cürufunu halis altına çevirebilecek bu İlahî İksir, bu her derdin dermanı, pek az seçkinlere verilmiştir. Bu baha biçilmez, bu güzelliğine doyulmaz, bu yüceler yücesi kutlu Emri kabul etmiyen kimse ebedi hayata kavuşamaz.

Ey Tanrı dostları! Bu Mazlûmun nidasını işitiniz; Onun Emrini yükseltecek şeylere sarılınız. O, dilediğini Kendi doğru yoluna iletir. Bu Emir, zayıflara kuvvet ve yoksullara varlık ihsan eden bir emirdir.

Büyük bir dostluk ve tam bir arkadaşlık ruhu içerisinde müşavere ediniz. Hayatınızın kıymetli günlerini dünyanın ıslahına ve her şeyin ezeli Rabî olan Tanrının bu Emrini tervecice vakfediniz. O, gerçekten, insanları doğruya kılavuzlar, makamlarını alçaltacak şeylerden sakındırır.

93. Bil ki: her mahlûk Tanrı tecellisinin bir ayetidir. Her biri, kendi kabiliyetine göre, kudretli Yaradanın bir delilidir. Alemlerin Mevlası kendi saltanatını isimler ve sıfatlar melekûtünde tecelli ettirmek istediğinden her bir yaratığı Kendi izzetine bir alamet yapmıştır. Bu tecelli o kadar şümüllü ve umumdur ki, bütün kâinatta Onun parıltısını aksettirmiyen bir şey bulunamaz. Bu şartlar altında her yakınlık ve uzaklık mefhu-

mu ortadan kalkar... Kudret Eli bu ulvî mevhîbeyi yaratıklar-
dan geri alacak olsa bu koca evren bomboş kalır.

Bak, Allahın Rab bütün mahlûkatından ne kadar çok üs-
tün. Saltanatının haşmetini, ulviyetini üstün kudretini gör! Yü-
ce şanlı Zâtın yaratıp Kendi isim ve sıfatlarına makes yaptığı
şeyler, mazhar oldukları lutuf sayesinde, bütün yakınlık ve
uzaklık kavramlarından münezzehtir olurlarsa; onları yoktan var
eyleyen Zâtı İlâhînin bu gibi mefhumlardan daha ne kadar zi-
yade münezzehtir ve müteali olması icap eder!..

Şairin «Cananımın bana benden daha yakın bulunmasına
şaşma; benim, bu yakınlığa rağmen, Ondan hâlâ bu kadar uzak
bulunmama şaş» sözü üzerinde düşün... Şair, Tanrının: «Biz in-
sana onun can damarından daha yakınız» buyruğunu göz önü-
ne getirerek, «Sevgilim beni, bana can damarından daha yakın
olacak derecede doldurmuştur; ben, Onun bendeki varlığını
müdrîk ve kendi makamını muterîf bulunmaklığıma rağmen,
hâlâ Ondan o kadar uzağım» diyor. Demek istiyor ki, Rahma-
nın makarrı ve tecellisinin arşı bulunan kalbi Yaradanından
gafildir, doğru yolundan sapmıştır, nurundan perdelenmiştir,
dünyevi arzu kırıyla kirlenmiştir.

Bu münasebetle şurası hatırdâ tutulmalıdır ki, Hak Kendi
Zatında, yakınlık ve uzaklık mefhumlarından münezzehtir.
Onun hüviyeti böyle tahditlerden mukaddestir. Onun yaratıklar-
ına ilgisi derece tanımaz. Bazılarının yakın ve bazılarının uzak
olması Tanrı Mazharlarına yakınlık ve uzaklık bakımındandır.

İnsanoğlunun kalbi Rahmanın tecellisinin tahtıdır. Biz bu-
nu bundan önceki mukaddes sözlerimizde bildirdik. Ezcümle
dedik: «Ben yere ve göğe sığamam; Ben ancak Bana inanan ve
Emrime ihlâs ile sarılan kimsenin kalbine sığarım.» Tanrının
nuruna makes ve Rahmanın tecellisine merkez olan insan kal-
bi çok kere o nurun Masdarına ve tecellinin Menşesine yabancı
kalmıştır. Bunun da sebebi, kalbi Tanrıdan ayırıp uzaklaştıran
gaflettir. Tanrının Huzurundan hiç bir an gafil bulunmayan
kalbler Ona yaklaşmış, Onun arşına yakın gelmiş sayılır.

Şu hakikati de göz önünde bulundur ki: İnsanoğlu çok de-
fa kendi nefsinden gafil bulunduğu halde, Tanrı, Kendi her şeyi
kaplayıcı bilgisiyle, yarattığının halini bilir ve celâlinin parıl-
tısını onun üzerine dökmeğe devam eder. Binaenaleyh, bu gibi
hallerde, O insana insanın kendisinden daha yakındır. O, daima
da böyle kalacaktır; çünkü, Hak her şeyi bildiği, her şeyi gördü-

ğü, ve her şeyi anladığı halde bu sapkın ölümlü insanoğlu kendi özünde yatan sırlardan gafildir...

Bütün yaratıkların Tanrı tecellisi ayetleri olduğu hakkındaki sözümüzden iyi ve kötü, inanlı ve inansız bütün insanların Tanrı katında, haşa, eşit buldukları manası çıkarılmasın. O sözümüz, (İsmi aziz ve celâlı celil olsun) İlâhî Varlığın her hangi bir halde insanlara benzer veya her hangi bir suretle yaratıklarına karin olduğu manasını da tazammun etmez. Bazı akılsızlar böyle bir hataya dümüşlerdir. Bunlar kendi hayallerine vüsat vererek bütün yaratıkların Tanrı ayetleri olduklarına göre aralarında hiç bir fark bulunmadığı düşüncesine sapsmışlar, Tanrı Birliğini bu yolda tefsir etmişlerdir. Bazıları daha ilerisine giderek bu ayetleri Tanrının Kendisine eş ve ortak bilmişlerdir. Sübhanallah! Allah birdir ve bölünemez; Zatında tektir, sıfatlarında birdir. İsimlerinden tek bir İsm'in bile en cüz'î bir tecellisi karşısında Ondan başka her şey bir hiçtir; nerede kaldı ki Onun Zatının karşısında!

Rahman isminin hakkı için Kalemî Alâ bu sözleri yazarken büyük bir titreyişle titriyor, büyük bir sarsıntı ile sarsılıyor. Uçsuz bucaksız Tanrı deryasının dalgaları yanında fani damla ne kadar ufak ve önemsiz! O dile gelmez ve yaradansız Zatı Ezelinin karşısında her mümkün ve her fani yaratık ne derece hakir! Böyle fikirlere sahip olup bu gibi sözleri ağza alan kimseler için güçlüler güçlüsü Tanrıdan mağfired dileriz. Söyle: Ey nâs! Fani Baki ile hiç karşılaştırılabilir mi? Yaradan, Kendi kaleminden çıkan yazıya benzeyen yaratıklarına hiç benzetilebilir mi? Ne diyorum! Onun kaleminden çıkan yazı her şeyden üstün, bütün yaratıklardan münezzeh ve mukaddestir.

Bundan başka, Tanrı tecellisi ayetlerini birbirlerine taalluku itibariyle de düşün. Bu ayetlerden ancak birisi olan güneş, rütbece, karanlık ile bir tutulabilir mi? Biricik gerçek Tanrı şahidimdir ki, buna ancak kalbleri daralıp gözleri aldanmış olanlar inanır. Söyle: kendinize bakınız. Tırnaklarınız ve gözleriniz her ikisi de vücudunuzun parçalarıdır. Bunları rütbece ve değerce bir tutar mısınız? Evet dersanız, o halde, onlara şöyle söyle: Zülcelâl olan Allahım Rabba gerçekten iftira ettiniz. Siz birincisiz olabildiğiniz halde ikincisini canınız gibi korursunuz.

Bir kimsenin kendi rütbe ve makamını tecavüz eylemesi aslâ caiz değildir. Her bir rütbe ve makamın bütünlüğü korun-

mak gerektir. Bu demektir ki, her bir yaratık ancak kendisi için mukadder makamın çerçevesi içerisinde mütalaa olunmalıdır.

Fakat şurası hatırdâ tutulmalıdır ki, Muhit isminin kâinat üzerine serpilince, her bir yaratığa, kaderin hükmüne göre, özel bir etki ve ayrı bir kuvvet verilmiştir. Zehirin etkisini göz önüne getir. Bu madde öldürücü olmakla beraber, bazı şartlar altında, iyi bir tesir icrasına da kabiliyetlidir. Bütün yaratıklar içerisinde üflenen kudret doğrudan doğruya bu en kutlu İsm'in tecellisinin neticesidir. Bütün İsimleri ve Sıfatları Yaradanın ismine senalar olsun! Çürüyüp kurumuş olan ağacı ateşe at, yemyeşil iyi Ağacın gölgesi altında oturup meyvasından hissedar ol.

Tanrı Mazharlarının günlerinde yaşayan insanlar ekseriya böyle münasebetsiz sözler söylemişlerdir. Bunlar Semavi Kitaplarda ve Mukaddes Sahifelerde tafsilâtiyle yazılıdır.

Tanrı Birliğine gerçekten inanan kimse, yaratılmışın Yaradandan farksız olduğunu ileri süren kimse değil, her bir yaratıkta Ezeli hakikatın tecellisinin bir izini gören kimsedir.

Örnek olmak üzere, Tanrının «Mürebbi» isminin tecellisini göz önüne getir. Bu tecellinin eserlerini her şeyde görür, her şeyin iyiliğinin ona bağlı bulunduğunu müşahade edersin. Bu terbiye iki türlüdür: birisi genel olup tesiri umuma şamildir. Tanrıya «Alemlerin Rabbi» denmesi bu sebebdendir. Öbürü özel olup bu ismin gölgesi altına gelmiş, bu zorlu Emrin sayesinde sığınmış olanlara münhasırdır. Bu sayeye sığınmayanlar bu imtiyazdan mahrum kalmışlar, bu Ulu Adın semavi inayeti vasıtasıyla inen manevî gıdadan istifade edememişlerdir. İkisi arasında ne büyük bir uçurum var! Aradan perde kalksa ve tamamıyla Tanrıya yönelip Onun sevgisi uğrunda dünyayı bir yana atmış olanların erdiği makam bütün parlaklığıyla meydana çıksa, yaratık alemi şaşırır kalır. Tanrı birliğine gerçekten inanmış olan kimse, yukarıda izah olunduğu gibi, hem mümin ve hem kâfirden bu her iki İsm'in tecellisi eserlerini görür. Bu tecelli geri alınırsa her şey yok olur.

Onun gibi, Allahın «Ferid» isminin tecellisini de bir düşün. Bu tecellinin ışığı bütün kâinatı sarmıştır her bir şey Onun birliğine alâmettir; her şey o ezeli ve ebedî Varlığın varlığına şahittir; her şey Onun saltanatını, birliğini, kudretini ilân eder

durur. Bu tecelli Onun bütün yaratıklara şamli rahmetinin bir eseridir. Müşrikler bu tecelliden gafil olup kendilerini Ona yaklaştıracak ve Onunla birleştirecek imandan mahrumdurlar. Bak : nasıl muhtelif milletler ve kavimler Onun birliğine tanıklık edip tekliğini tanıyorlar. Onların içinde Tanrı birliğinin ayeti bulunmasaydı, «Tanrıdan başka Tanrı yoktur» sözünün doğruluğuna hiç bir zaman kanaat getirmezlerdi. Bununla beraber, ne yazık ki, bu milletler delâlete düşerek Onun yolundan sapmışlardır. Zuhurun Sultanını tanımamaları yüzünden hakiki muvahhidler zümresinin dışında kalmışlardır.

İlâhî Varlığın müşriklerdeki tecellisi müminleri aydınlatan tecelli nurunun bir inikâsı diye telakki edilebilir. Fakat bu hakikati gerçekten anlayışlı olanlar anlayabilir. Tanrıbirliğini cidden tanımış olanlar bu İsmi ilk mazharları sayılmadırlar. Tanrı elinin sunduğu vahdaniyet şarabını içip bütün varlıklarıyla Ona yönelmiş olanlar işte bunlardır. Bu mukaddes varlıkları Tanrıya uzak kalmış olanlardan ayıran mesafe ne büyük!..

İnşallah keskin bir gözle her şeyde Kıdem Sultanının tecellisini görür, o mukaddes Varlığın bütün yaratıklardan ne kadar münezzeh ve müâteali bulunduğunu idrak edersin. Tanrı birliği ve Tanrı tekliği öğretisinin özü ve kökü budur. «Tanrı var idi; Ondan başkası yok idi.» O, şimdi, önce nasıl idiyse yine öyledir. Ondan özge bir, tek, güçlü, yüce, ulu Tanrı yoktur.

94. İki Tanrı meselesine temas ediyorsun. Sakın, sakın, Allahın Rabba ortak koşayım deme. O ötedenberi birdir, tektir, eşsizdir. eşitsizdir, öncesizdir, sonsuzdur, ayrıdır, kalagandır., değişmezdir, bağımsızdır. Kendi padişahlığına kimseyi ortak yapmamış, kimseyi müşavir itihaz etmemiş, kimseyi Kendine benzer kılmamış, kimseyi Kendi izzetine rakip yaratmamıştır. Buna kâinattaki her zerre ve her zerreinin ötesinden Yüce İllerin bütün sakinleri, en yüksek makamlarda oturanlar, ve isimleri celâl tahtının önünde sanılanlar tanıklık ederler.

Tanrının bizzat Kendisi için ettiği şahadete, yani: Kendisinden başka Tanrı bulunmadığına; Ondan özge her şeyin Onun buyruğu ile yaratıldığına; Onun izniyle yapıldığına; hükmüne boyun eğdiğine; birliğinin pariltılı eserleri yanında unutulacak derecede önemsiz olduğuna; tekliğinin kuvvetli tecellileri karşısında bir hiç bulunduğuna sen de kendi özünde şahadet et.

O gerçekten bütün sermediyet boyunca Zatında bir ,sıfatlarında bir, işlerinde birdir. Her karşılaştırma ancak Onun ya-

ratıkları için doğrudur; hep ortaklık kavramları ancak Ona hizmet edenlere raci kavramlardır. Azametinin ihtişamı tahtında oturan ve izzetinin yavaşılmaz parıltıları içerisinde tek duran yalnız ve yalnız Odur. İnsan kalbinin kuşu, uçuşu ne kadar da yüksekler olsa, Zâtının bilinmez yüceliklerine çıkamaz. Bütün yaratık dünyasını meydana çıkaran ve her bir yarattığı kendi emriyle yokluk sinesinde fışkırtan Odur. İmdi, kaleminden çıkan bir kelime ile meydana gelip irade Parmağıyla yöneltilen bir şey hiç Ona ortak veya Zâtının mücessemi sayılabilir mi? İnsan dil ve kalemi Onun sırrına en ufak bir işarette bile bulunamaz; insan kalbi Onun zatını hiç bir şeçhile idrak edemez. Ondaki özgesi Onun kapısında fakir ve avare, her şey Onun ululuğu önünde âciz, herkes Onun padişahlığında kul. O, hiç bir yaratığa muhtaç olmayacak derecede zengindir.

Tapan ile Tapılan ve Yaratık ile Yaradan arasındaki bağ, Tanrının insanlara olan inayetinin bir eseri diye gözetilmelidir; yoksa insanlardaki herhangi bir meziyetin alameti diye değil. Her görür göz sahibi buna şahadet eder.

95. Bütün insanların Rabbi olan Rabbin, Kendi Kitabında yazdığına göre, insanlara karşı inayetini hiç kısmamıştır. Bu türlü türlü inayetlerin içerisinde en başta gelen idraktır. Bu mevhibeyi ihsan buyurmaktaki maksadı mahlûkunun Hak Taalayı tanıyabilmesidir. Bu hak vergisi insana her şeydeki hakikati görmek kuvvetini verir, doğruya iletir, tabiatın sırlarını keşfetmesine yardım eder. Tanrının insanogluna ikinci derecedeki ihsanı görümdür. Görüm anlayışın bir aletidir. İşitme duyumu, kalb duyumu ve saire de insan vücuduna ihsan buyrulan Hak vergilerindedir. Bu kuvvetleri yaratıp insan vücudunda belirten Güçlüler güçlüsüne senalar olsun!

Bu vergiler Hak Taalanın azamet ve kudretine, üstünlüğüne, ve her şeye şamil bilgisine birer sadık şahittir. Meselâ, al dokunumu. Bunun kudreti insan vücudunun her noktasına yayılmıştır. Görüm ve işidim belli bir merkezde mevziileştirilmiş oldukları halde dokunum insan vücudunun her tarafını kaplar. Ululansın Onun saltanatı! Övülsün Onun kudreti!

Bu mevhibeler insanda doğuştandır. Fakat tab'an fena bulunmaz ve Allahın Kendisine raci büyük mevhibe vahip mevhibesidir. Maddî ve manevî her Hak vergisi bu vahiy mevhibesinin emrindedir. O, haddi zatında, gökten inen ekmektir. O, Tanrı-

nın en yüksek bürhanı doğruluğunun en açık isbatı, fazlının en büyük alaâmeti, şamil rahmetinin nişanesi, merhametinin kesin delili ve inayetinin bariz remzidir. Tanrının bu en yüksek mevhibesinden hissedar olan kimse bu Günde Tanrı Mazharını tanıması olan kimsedir.

Rabıbnâ sana böyle büyük bir inayette bulunduğu için şükürler sun. Sesini kaldır ve de : Hamdolsun Sana, ey her anlayışlı yüreğin isteği!

96. Yüceler Yücesinin Kalemi durmadan sesleniyor; bununla beraber, Onun sesine kulak verenler ne kadar az! İsimler ülkesinin sakinleri bu dünyanın süslü püslü elbiseleriyle oyalanıyorlar; halbuki her görür göz ve işitir kulak sahibi olan kimse ondaki renklerin ne kadar fani olduğunu bilir. Bu devirde bütün dünya milletlerinin içerisinde yeni bir hayat fıkrırdamakta; bununla beraber, bunun sebep ve saikini görüp bilen yok. Batı milletlerine bak; batılı yerleştirip ilerletmek gayesiyle ne canlar feda etmişler ve hâlâ da etmektedirler. İran halkı ise, cihana ün salan şaşaalı bir Zuhurun hazinesi olduğu halde, derin bir duygusuzluk ve uyusukluk çukuruna yuvarlanmış bulunuyor.

Dostlar! Size ihsan kılman kuvvetlere lakayt kalmayınız; yüksek kaderinizi ihmal etmeyiniz. Bazı kimselerin kuruntuları yüzünden sayleriniz boşa gitmesin. Sizler anlayış semaasının yıldızlarıdır; sabahları hafif hafif esen rüzgârsınız; bütün insanlara hayat veren yavaş akışlı tatlı sularsınız; Onun kutlu tomarı üzerinde yazılı harflersiniz. Tam bir birlik ve ideal bir arkadaşlık içerisinde elinizden geleni yapınız ki bu Tanrı Gününe yaraşır işleri başarabilesiniz. Gerçek söylüyorum: didişme, boğuşma, anlaşmama ve ruhun hoşlanmadığı her şey insanlığa yakışmaz. Var kuvetinizle Tanrı Dinini yaymağa çalışınız. Her kim kendisinde böyle yüksek bir vazifeye liyakat görüyorsa kalkıp Tanrı Emrini ilerletmeğe baksın. Böyle yapamıyanlar ise en muhkem binaları temelinden sarsan, dağları ezip toz eden ve her insanoğlunu hayretinden donduran bu Emri yaymak için bir başkasını kendi yerine tayin etsin. Bu Günün büyüklüğü tamamen açıklanacak olsa her insanoğlu onun şan ve azametinden bir lahzecik hissedar olmak hasretiyle yüz bin canı olsa feda ederdi; nerede kaldı ki bu dünyayı ve onun fani hazinelerini!

Her işinizde hikmetle hareket ediniz ve daima ona sarılınız. İnşallah Allahın iradesini yerine getirmeğe muvaffak olursunuz. İnşallah, Allaha hizmet edip Onun İsmi ululamağa kıyam eyliyen kullarına ihsan buyrulan makamı takdir etmeğe müeyyed olursunuz. Tanrının nuru, yerde gökte bulunanların nuru, cennetler cenneti olan Firdevsi Âlâda oturanların nuru onların üzerinde olsun.

97. Tanrıya ortak koşanların bu memleket halkında uyanırdıkları şüpheleri göz önüne getir. «Bakır hiç altın olur mu?» diyorlar. Söyle : Rabbıma yemin olsun ki, evet, olur. Fakat onun sırrı Bizim bilgimizde saklıdır. Onu dilediğimize ifşa ederiz. Her kim kudretimizden şüpheye düşüyorsa bu sırrı kendisine bildirip doğruluğuna inandırmasını Tanrısı Rabdan istesin. Bakırın altına çevrilebilmesi altının da bakıra çevrilebileceğini gösterir. Bunu ancak gerçekten anlayışlı kimseler anlar. Her bir madene başka bir madenin yoğunluğu, biçimi ve tözü verilebilir. Bu bilgi Gizli Kitapta Bizim iledir.

98. Söyle : Ey ulema maşeri! Tanrı Kitabını sizdeki bilgi ve kurallarla tartmayınız; çünkü o, insanlar arasında kurulmuş doğru tartan terazidir. Yeryüzü milletlerinde olan her şey bu Ulu Terazide tartılır; o ise ancak kendisiyle tartılır. Nolaydı bunu bileydiniz!

Gece gündüz ve sabah akşam çağıragediğimiz Kimseyi tanımadığınız için inayet gözüm halinize ağlıyor. Ey kavim! Sidretülmüntehanın: «Benden özge müheymin ve kayyum Tanrı yoktur!» diye seslendiği kutlu ve kıvıllı Noktaya doğru açık bir alın ve aydın bir yürek ile ilerleyin.

Ey dinayet liderleri! Mükâşefe ve irfanda Benimle boy ölçüşecek kimseniz var mı? İçinizde Benimle hikmet ve beyan meydanında yarışa çıkacak kimse var mı? Rahman olan Rabbıma yemin olsun ki, hayır! Yeryüzündeki her şey fani, ve işte aziz ve mahub olan Rabbımızın Yüzü!

Ey Kavim! Biz ilmi Malûmun tanınması için takdir ettik; si zise onu her gizli şeyin açığa çıkmasına vasıta olan İlim Maşrıkı ile kendi aranızda perde yaptınız. Bu sözün, güneş gibi, hangi ufuktan parladığını bilmiş olsaydınız insanları ve insan-

larda olan her şeyi bir yana atarak bu kutlular kutlusu Makama koşardınız.

Söyle : Bilirseniz, bu gök Ana Kitabın saklı bulunduğu göktür. Kayayı haykırtan ve Kutlu Diyarın üstünde yükselen Tur Dağı üzerindeki Yanar Çalığı: «Padişahlık aziz ve vedud olan Padişahlar Padişahına özgüdür!» diye nida ettiren işte bu Odur.

Biz mektep medrese görmedik; okuduğunuz bahisleri de okumadık. Bu Ümmninin sizleri ebedi Tanrıya çağırın sözlerine kulak veriniz. Anlarsanız, bu sizin hakkınıza yerin bütün hazinelerinden daha hayırlıdır.

99. İman ruhu her memlekette ölüyor; onu diriltecek ancak Tanrının şifa verici devasıdır. Allahsızlık insan topluluğunun ciğerine işliyor; Tanrının kudretli Emrinin İksirinden başka onu temizleyip canlandıracak ne var? Ey Hakim! Maddenin en ufak ve bölünmez zerrecelerini terkip eden unsurlarda o maddeyi halis altına çevirecek derecede esaslı bir tahavvül icrasına hangi insanoğlu muktedirdir? Bu pek şaşırıcı ve çetin bir iş görünür; fakat Biz şeytanî kuvveti rahmanî kudrete çevirmek gibi bundan daha güç bir işi başarmağa muktediriz. Böyle bir inkılabı tahakkuk ettirebilecek kuvvet iksir kuvvetinin de ötesindedir. Bu derece büyük ve derin bir değişikliği vücutte getirebilecek amil ancak ve ancak Tanrı Sözüdür.

100. Tanrı Münadisi, Ülühiyet yönünden seslenerek buyuyor : Dostlarım! Temiz eteğimi dünya kirleriyle kirletmeyiniz. Kötü ve bozuk arzularınızdan mülhem olarak, söz söylemeyiniz. Bütün parıltısı ile bu Mahbesin semasında parlıyan Emir Güneşine yemin olsun ki, bu gün Varlık Kiblesine yönelenler görünür görünmez bütün şeylerden el etek çekmelidirler. Emrimi yaymak isteyenler Muhtarın nefesiyle canlanmış olarak büyük bir azim, tam bir teveccüh, yüksek bir feragat, gerçek bir istigna ve temiz bir ruh ile etrafa dağılıp Emri yaymakla meşgul olmalıdırlar. Bu gibilerin yol azığı Tanrıya tevekkül, giyecekleri yüceler yücesi ve nurlular nurlusu Rablarının sevgisi olsun. Böyle olursa onların sözleri işitenler üzerinde müessir vaki olur. Bu gün ihtiras ve dünyalık arkasından koşanlarla Bizim aramızda ne derin bir uçurum var! Nice sıralar olmuştur ki, Rahmanın katında, görünürde, dünya malı namına bir şey bulunmaması yüzünden Onun çevresini dönen yakınları büyük sıkıntılar çekmişlerdir. Buna rağmen, Kalemi Âlâ dünya ve dünyalığa müteallik olarak hiç bir zaman en küçük bir imada bi-

le bulunmak istememiştir. Kutlu Katımıza armağan göndermeğe muvaffak olanların armağanı fazlımıza binaen kabul olunmuştur. Her ne zaman istersek bütün dünya mallarını tasarruf ederiz ve kimsenin ağız açıp itiraz etmeğe hakkı olmaz. Hak namına halk arasında dilencilik etmekten daha çirkin bir şey olamaz.

Sen ve Hakka uyan diğer dostlar bütün insanları dünya meylinden ayırmağa ve dünyalık kirinden arıtmağa çalışmalısınız; şöyle ki, bütün Onu sevenlerden Rahmanın gömleğinin güzel kokuları koklansın.

Lâkin zenginler de fakirleri son derece gözetmelidirler; çünkü, sabırlı fakirlerin Tanrı katındaki mevki ve şerefi büyüktür. Hayatıma yemin olsun ki: hiç bir şeref — Tanrının ihsan etmek istediği müstesna — bunun kadar büyük değildir. Ne mutlu sabır gösterip halini başkalarına açmıyan yoksullara! Ve ne mutlu eli açık ve kendinden önce muhtaçları düşünen zenginlere!

İnşallah, fakirler himmet edip geçimlerini sağlayacak bir işle meşgul olurlar. Bu, esasen, bu En Büyük Zuhurda herkes için bir ödev kılınmıştır. Herkesin geçim için bir işgüçle meşgul olması Tanrının katında güzel amellerden sayılır. Bu ödevi yerine getirmeğe çalışanlar muhakkaktır ki Görünmiyenin yardımını görürler. O Kendi fazlı ile dilediğini zengin eder. Onun her şeye gücü yeter.....

Ey Ali! Tanrının dostlarına söyle: İnsanlığın birinci fazileti insaftır. Her şey ona bağlıdır. Bu mahbusun çektiği belâ ve mihnetleri bir parça düşün. Bütün ömrümce düşman elinde bulundum. Tanrı sevgisi yolunda her gün yeni bir belâyâ uğradım. Bütün bunlara katlandım, nihayet Tanrının Emri insanlar arasında yerleşip yükseldi. Şimdi eğer bir kimse kalkar da kendi kuruntularını alet ederek insanları birbirlerinden ayırmağa, açık gizli, çalışırsa böyle bir kimseye insafli denir mi? Bütün alemleri koruyucu kudretinin kanatları altında saklıyanın Nefsine yemin olsun öki, hayır! Hayatıma yemin olsun ki, gerek Emir için ve gerek anlamadıklarını söyliyene ve ne söylediklerini bilmiyen kimseler için yüreğim kan ağlıyor ve gözlerim yaş akıtıyor.

Bu Gün herkese yaraşan hareket, İsmi Âzama yapışıp insanlığın birliğini temin etmektedir. Ondan başka kaçacak yer,

Ondan özge sığınacak sığınak yoktur. Bir kimse halkı Tanrının Ulu Denizinin kıyılarından çevirecek söz söyler veya onları beşeri hudutlar içerisinde zâhir olan bu Makamı Mahmuddan başka bir yöne yöneltecek hareketlerde bulunursa, böyle bir kimse — işgal ettiği mevki ve makam ne kadar da yüce olsa — Rahmanın hoş kokularından mahrumdur. Bütün varlık dünyası buna şahadet eder.

Söyle : Ey anlayışlı yürek sahibi olanlar! Hükümlerinizde munsif olunuz. İnsafı olmayanın insaniyeti de yoktur. Hak, insanların içinde dışında ne var ne yok hepsini bilir. Hakkın yumuşaklığı halkın yüze çıkmasına sebep olmuştur; çünkü O, zamanı gelmeyince bir kimsenin perdesini yırtmaz. Hakkın merhameti gazabına galip olduğu için bazı kimseler gizlide işledikleri işlerden Onu habersiz sanmışlardır. Hayır, Onun her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Nefsine yemin olsun ki : iş hiç de böyle değil. İnsanların işledikleri işler Onun bilgisinin aynasında bütün açıklığı ile münakistir. Söyle : Hamdolsun Sana, ey zayıfların ayıplarını örten! Övgüler olsun Sana, ey gafillerin günahlarını yarlıgayan!

Biz insanları Makûmun Sultanını ve Onun katından çıkanı tanınsınlar diye mevhumdan menettik. Onlar ise kendi sanı ve kuruntularına saplanıp kalmışlardır. Hayatıma yemin olsun ki, onlar kendileri mevhum, fakat farkında değiller; söyledikleri mevhum, lâkin idrak etmezler.

Herkesi muvaffak kılıp Kendi Nefsini ve nefislerini onlara tanıtmasını Tanrıdan dileriz. Hayatıma yemin olsun ki, Onu tanıyan Onun sevgisinin fezasında uçar, dünya ve dünyada olan her şeyden gönül kaldırır. Bu gibiler, kendi kuruntularına kapılıp Tanrının izin vermediği sözleri söyleyenler şöyle dursun, yeryüzünde yaşayan bütün insanlara bile önem verip bakmazlar.

Söyle : Bu Gün, kulak verip dinlemek günüdür. Bu Mazlûmun nidasını işitiniz; biricik gerçek Tanrının Adını ululayınız; anısının süsü ile süsleniniz; sevgisinin nuru ile nurlanınız. Kalbleri açan anahtar, varlığın ruhunu temizliyen cilâ budur. Tanrı iradesi parmağında akan şeylerden gafil kalan kimseler açık bir gaflet içerisinde dirler. İmanın şartı ihtilâf ve fesat değil, iyilik ve dürüstlüktür.

Doğruyu söyleyen ve Tanrının Emanetini Taşıyanın sana

buyurduklarını insanlara ulaştır. Ey Beni Adımla çağırıp gözlerini yönüme diken ve diliyle güzel Mevlasına senalar okuyan! Nurum senin üzerine olsun!

101. Her Tanrı Kitabının ve hattâ her ayetinin indirilmesindeki esas maksat, insanlar arasında huzur ve sükûnun takarrur eyleyebilmesi için onları hak ve idrak ışığı ile aydınlatmaktır. İnsanların kalbine emniyet getiren, makamlarını yükseltip saadetini artıran her şey Tanrının katında hoştur. İnsanoglunun erebileceği makam, yüksek kaderini ifa eyleyecek olursa, ne yücedir! Bu aynı insanoglunun düşebileceği zillet ne derin bir zillet! İnebileceği seviye en süfli yaratığın bile daha ne kadar aşağısında bir seviye! Dostlar! Bu Günün size sunduğu fırsattan istifade ediniz; Tanrı inayetinin bu coşkunluğundan mahrum kalmayınız. Bu kutlu Günde sizi temiz ve güzel ameller süsü ile süslenmeğe muvaffak buyurmasını Tanrıdan niyaz ederim. O, gerçekten, dilediğini yapandır.

102. Ey kullar! Size gerçek olarak söylediğim bu sözleri can kulağı ile dinleyiniz. Şanı yüce olan biricik gerçek Tanrı insanların kalblerine Kendi öz mülkü nazariyle bakagelmıştır. Servet, ziynet ve mevki gibi karada ve denizde başka her ne var ise hepsini bu dünyayı idare eyleyen hükümdarlara ve hüküm sahiplerine bırakmıştır. Başu bulunmayan bir başlangıçtan beri: «O dilediğini yapar» sancağı bütün ihtişamıyla Tanrı Mazharlarının önünde dalgalanagelmıştır. Bu günün gereği hükûmete itaat ve hikmete riayettir. Filvaki, zahirde, insan ırkının rahat ve asayişu, emniyet ve huzuru beşer camiasını idare edenlerin eline mevdudur. Hak böyle istemiş ve böyle takdir buyurmuştur... Ümit ederiz ki, bu dünyanın padişahlarından biri Allah aşkına bu mazlûm milletin zaferi için kıyam eder. Böyle bir hükümdarın namu ilelebed bâki kalır, gelecek nesillerin minnet ve şükranını kazanır. Bu millet kendine yardım edene yardım etmekle, hizmetinde bulunmakla, sarsılmaz bir sadakat göstermekle mükelleftir. Bu millet, Benim Emrimin zaferine çalışan kimseye, her hususta ve ne şartlar altında olursa olsun, hizmet edip ona karşı büyük bir sadakat ve vefakârlık göstermelidir. Ne mutlu bu sözümü dinleyip ona göre hareket eyliyenlere! Vay Benim bu isteğimi yerine getirmiyenlere!

103. Tanrı Kendi daima doğruyu söyleyen diliyle bütün levihlerinde: «Melekütü Ebhada daima diri olan Benim!» sözüne

tanıklık etmiştir. Hakka yemin olsun ki, O, bu ulvî, kutlu, şevketli ve müteali makamın yüksekliklerinden her şeyi görüyor, her şeyi işitiyor ve şu ânda buyuruyor : Ne mutlu sana, ey Cevad, ki bundan önce hiç bir kimsenin ermediğine erdin. Hakka yemin olsun ki : Cenneti Âlâ sakinlerinin gözleri seninle aydınlanmış. Halk ise derin bir gaflet içerisinde. Senin erdiğin makamı ifşa etsek, yürekler çarpar, ayaklar sürçer, gurur mücessemeleri dilleri tutularak yere yıkılır ve işitmek için gaflet parmaklarını kulaklarına tıklarlar.

Hırs ile dünyaya sarılıp Tanrının zikrini unutanlara esef etme. Hakka yemin olsun ki : Tanrının kahrına uğrayacakları gün yaklaşmaktadır. O gerçekten muktedirdir, kahhardır, kudretlidir. Dünyayı onların varlıklarının kirinden temizleyerek Kendi mukarreberlerine verecektir.

Söyle : Ey insanlar! Tanrı Yusufunu hasis bir bedele değiştirdiğizden ötürü ağzınıza toprak dolsun ve gözünüze kül savrulsun. Vay olsun sizlere, ey Hak yolundan saptıkça sapanlara! Tanrıyı ve Onun Emrini geride bırakmak iktidarını haiz bulunduğunuzu mu sanıyorsunuz? Heyhat! Güçlüler güçlüsü, yüceler yücesi ve büyükler büyüğü olan O kendisi tanıklık eder ki, hayır!

Ceza kasırgaları yakında üzerinize esecek ve sizi cehennem tozu dumanı saracaktır. Bu dünyanın boş ziynet ve servetlerini yılmış olarak Tanrıdan yüz çevirmiş olanlar hem bu hem gelecek dünyayı ziyan etmişlerdir. Yakında Tanrının kudret Eli onların ellerinde ne var ise alacak, inayetinin hilâtından mahrum bırakacaktır. Buna bizzat kendileri şahadet edecekleri gibi sen de şahadet edeceksin.

Söyle : Ey nâs! Bu hayata ve onun yalancı nimetlerine aldanmayınız; çünkü, bütün dünya ve onda bulunan her şey Tanrının avucundadır. Dilediğine dilediğini verir, verdiği dilediğinden geri alır. O muhtardır. Onun nazarında dünyanın bir değeri olsaydı, düşmanlarının ondan bir habbeyi bile edinmelerine müsaade buyurmazdı. Fakat Onun kutlu Emrinde ellerinizin işlediği işler yüzünden Biz sizi dünya işlerine bulaştırdık. Bu, gerçekten, kendi kendinize verdiğiniz bir cezadır. Anlayan anlasın. Allahın nazarında hiç bir değeri olmayan şeylerle, şüphecilerin kalblerini denemeğe yarayan süfli şeylerle iftihar edip seviniyor musunuz?

104. Ey Arzın sakinleri! Biliniz ki : nagehani bir belâ arkanızdan geliyor; sizi büyük bir mücazat bekliyor. İşlediğiniz kötü işlerin nazardan mahvolduğunu sanmayınız. Cemalıma yemin olsun ki, Kalemim sizin bütün amellerinizi açık bir yazı ile zebercedi levihler üzerine kaydetmiştir.

105. Ey padişahlar maşeri! Padişahlar Padişahı geldi. Padişahlık müheymin ve kayyum olan Tanrınıdır. Allahtan başkasına tapmayınız ve aydın bir yürekle yüzlerinizi bütün isimlerin sultanı olan Mevlanızın Yüzüne çeviriniz. Bilerseniz, bu Emir bütün elinizdekinin denk gelebileceği bir emirdir.

Sizi başkaları için biriktirdiğiniz şeylerle sevinir ve sayısını ancak Levhi Mahfuzumun bildiği dünyalardan geri durur görüyoruz. Yıgıdığınız hazineler sizi son amacınızdan uzaklaştırmıştır. Bilerseniz, bu size yaraşmayan bir şeydir. Yüreklernizi dünya kirlerinden arıtınız, koşa koşa yerin ve göğün yaradanı Rabbınızın Melekütüne giriniz : dünyayı sarsıntılara uğratan ve — her şeyi bir yana atıp gizli levihte emrolundukları şeye sarılanlar müstesna olmak üzere — bütün milletleri inleten Rabbınızın Melekütüne koşunuz.

Bu Gün, Kelim'in Kadim'in nurlarına kavuşup denizleri kabartan bu Kadehten vuslatın tatlı sularını içtiği gündür. Biricik gerçek Tanrıya yemin olsun ki : Tur, Matlalı Zuhuru tavaf ediyor ve Ruh, Melekütün yüceliklerinden kalkınız, koşunuz Ona ey arzın mağrurları!» diye sesleniyor. Bu Gün, Rabbın dağı Kermil'in kendi Rabbı önünde yere kapanmak istiyakiyle koştuğu ve Siyon dağının : «Vaad yerine geldi. Müteali, aziz ve mahbub olan Allahın levihlerinde yazılı olan şey aşıkâr oldu» diye haykırdığı gündür.

Ey padişahlar zümresi! Ulu Kanun bu aydınlar aydını Noktada indirildi. Kader Sultanı gelince saat çaldı, ay yarıldı, mukadder açıklandı, ve her örtülü şey açığa çıktı.

Ey bu cihanın padişahları! Sizler kullarsınız. Padişahlar Padişahı en şaşaalı şevket ve ihtişamı ile teşrif etti, ve işte sizleri müheymin ve kayyum olan Nefsine çağırıyor. Gururunuz Zuhurun Maşrikına yakın gelmekten silzeri alakoymasın veya dünya sizlerle Göklerin Yaradıcısı arasında bir perde olmasın. Kalkınız, tek bir kelimesiyle sizleri yaratıp olmuş ve olacak her şey arasında Kendi kudretine bir timsal ittihaz eyleyen Alemelerin Maksuduna hizmet ediniz.

Tanrıya yemin olsun ki, memleketlerinize tasarruf etmek için değil, gönül kalelerini fethetmek için geldik. Baha'nın gözü gönüldedir. Buna İsimler Melekütü tanıklık ediyor; keşki anlasanız. Mevlasına bel bağlayan her hangi bir kimse bile bütün dünyadan yüz çevirir; buna göre böyle haşmetli ve şevketli bir makam sahibinin feragat derecesini düşünün! Saraylarımızı bırakıp Meleküte koşunuz. Dünya ve ahiret menfatiniz bundadır. Ceberutun Maliki buna tanıktır; keşki bilseniz.

Ne mutlu Ülkemde Emrimin yardımına kalkıp Benden başkasını bırakan hükümdara! Böyle bir hükümdar Tanrının Bahailer için hazırladığı Kızıl Geminin yolcularındandır. Kilitli şehirleri müheymin İsmimin anahtarıyla açabilmesi için, herkesin onu sayması, ululaması ve desteklemesi gerektir. Böyle bir hükümdar hakikaten insanlığa göz, yaratık dünyasının alnına süs, kâinat vücuduna güzel baştır. Ey Bahaî milleti! Malınızla ve canınızla ona yardımda bulununuz.

106. Her şeyi Bilen Doktorun parmakları hasta insanlığın nabzında. Hastalığı teşhis ediyor ve yanılmaz hikmeti ile ilaç yazıyor. Her devrin kendine göre zorluğu, her kesin kendine göre emeli var. Beşerin bu günkü ıstırapları içerisinde muhtaç bulunduğu deva, gelecek bir devirde muhtaç olacağı devanın aynı olamaz. Yaşadığımız asrın ihtiyaçları ile yakından alakadar olunuz, onun icabları üzerinde düşününüz.

İnsan ırkının nasıl büyük ve sayısı felâketlerle karşılaştığını pek âlâ görüyoruz. İşte, meyus ve muztarip, yatağında inliyor, durumu günden güne fenalaşiyor. Gurur sarhoşları onunla hazık Tanrı Doktorunun arasına girmişler. Bakınız, kendileri de dahil olmak üzere bütün insanları sakat tedbirleriyle nasıl içinden çıkılmaz güç bir duruma düşürmüşler. Hastalığın sebebini bulmak ellerinden gelmediği gibi ilâcından da haberleri yok. Doğruyu iğri ve dostu düşman sanmışlardır.

Bu Mahbusun tatlı nağmelerine kulak veriniz. Kalkınız ve sesinizi yükseltiniz; belki derin uykuda olanlar uyanırlar. Söyle: Ey ölü gibi yatanlar! Tanrının inayet eli size Bengisu sunuyor. Koşunuz, kana kana içiniz. Bu günde yeniden doğan bir daha ölmez; ölü kalan ise bir daha dirilmez.

107. Rahman olan Rabbinin gönlü ister ki, insanlık tek bir ruh ve tek bir vücut gibi olsun. Başka bütün günleri gölgede bırakacak derecede parlak olan bu Günde, Tanrının rahmet ve

inayetinden pay almağa bakınız. Ne saadet Tanrı katındakine ermek ümidiyle kendi katında olan şeyleri bırakan kimseye! Biz tanıklık ederiz ki, böyle bir kimse Tanrının gözdeleri arasındadır.

108. Ey milletler! Sizin için bir miadımız var. Muayyen saat gelir ve siz Tanrıya dönmezseniz, O sizi şiddetle yakalar, her taraftan üzerinize belâlar yağdırır. O zaman Rabbiniz sizi ne yaman bir ceza ile cezalandırır!

109. Ey Kemal! Tanrının fazıl ve keremiyle ölümlü insan-oğlunun bu Günde ermeğe mukadder olduğu yükseklikler henüz görenlerden nihandır. Varlık dünyası böyle bir açıklamaya şimdilik istidat peyda etmemiştir. Fakat, Onun emir ve iradesiyle, böyle müstesna bir lutfun insanlara gösterileceği gün yaklaşmaktadır. Milletlerin kuvvetleri Onun karşısında dizilseler ve dünyanın hükümdarları Onun Emrini yıkmak için aleyhinde birleşseler, Onun kudreti zerre kadar sarsılmaz. O, doğruyu söyler ve insanlığı Eşsiz ve Bilicinin yoluna çağırır.

İnsanlar durmadan ilerliyen bir medeniyeti ileri götürmek için yaratılmışlardır. Kadiri Mutlak şahittir ki, yabanî hayvanlar gibi davranmak insana yakışmaz. Onun vekar ve şanına yaraşan faziletler, cins ve mezhep ayırt etmeksizin, bütün insanlara karşı refet, şefkat, merhamet ve tahammüldür. Söyle: Ey dostlar! İsimler Rabbinin semavi inayetiyle akmakta bulunan bu billür sulu ırmaktan doya doya içiniz. Bu ırmağın sularından başkaları da içsinler ki her memleketin liderleri Hakkın zuhurundaki maksadı ve kendi yaradılışlarındaki sebebi iyiden iyiye anlayabilsinler.

110. Ulu Varlık buyuruyor: Ey insanoğulları! Allahın şeriat ve dinindeki temel maksad beşer birliğini sağlamağa çalışmak, insanlar arasında ülfet ve muhabbet fikrini geliştirmektir. Onu nifak ve ihtilâf, nefret ve husumet aleti yapmayınız. İşte doğru yol, sabit ve sağlam temel budur. Bu temel üzerine kurulan yapı her türlü dünya hadise ve inkılaplarından masun kalacağı gibi sayısız asırların tevalisinden de aslâ müteessir olmaz. Umarız ki, hep diyanet liderleri ve hükümdarlar elele vererek bu devir insanlığının ıslahına ve kalkınmasına çalışsınlar. Bu devrin ihtiyaçlarını düşünerek baş başa versinler ve duru-

mu iyice inceleyip icabını kararlaştırdıktan sonra bu hasta ve muztarip dünyaya muhtaç olduğu devayı versinler. Salahiyetli makam işgal eyliyenler her şeyde itidali gözetmelidirler. İtidal çerçevesini aşan şey faydalı olmaktan çıkar. Örnek olarak hürriyet, medeniyet ve saireyi göz önüne getiriniz. Aydın fikirliler bunlara ne kadar da müsaïd bir nazarla bakarlarsa baksınlar, ifrata götürülünce insanlar üzerinde zararlı bir tesir yapacakları muhakkaktır..... İnşallah milletler, idarecilerinin ve aralarındaki ilim ve hikmet sahiblerinin yüksek himmetleri sayesinde kendi hakiki menfaatlerinin nerede olduğunu görürler. İnsanlık daha ne zamana kadar bu havailikte ayak direyecek? Nice bir bu haksızlıklar? Bu anarşi ve karışıklık insanlar arasında daha ne zamana kadar hüküm sürecek? Nifak beşer camiası denizini daha ne zamana kadar çalkandıracak? Heyhat! Yeis rüzgârları her taraftan esiyor, insanlığı ayırıp felâketlere sürükliyen boğuşma her gün bir kat daha azgınlaşıyor. Müthiş sarsıntı ve kargaşalıkların alametleri ufukta belirmiştir; çünkü, şimdiki içtimai nizam acınacak derecede elverişsiz ve bozuk görünüyor. Kendi kerem ve inayetiyle milletleri uyarıp akıbetlerini iyi kılmasını, makamlarıyla mütenasip başarılar elde etmeğe muvaffak buyurmasını yüce şanlı Tanrıdan dilerim.

111. Ey ihtilâf halinde bulunan milletler! Birleşiniz, ittifaqın nuru ile nurlanınız. Tanrı hatırı için bir yerde toplanıp aranızdaki ihtilâf sebeplerini kaldırınız. O zaman Neyyiri Âzamın nuru cihanı kaplar, dünya sekenesi bir şehir sekenesi gibi olur ve aynı taht üzerinde oturur. Bu Mazlûmun ilk günden beri güttüğü ve güdeceği gaye budur. Hiç şüphe yok ki, hangi ırk veya mezhepten olursa olsunlar, bütün milletler kendi ilhamlarını aynı semavî Kaynaktan alıyorlar ve aynı Tanrının kullarıdır. Tâbi oldukları evamir ve ahkâm arasında görülen başkalıklar bunların indirildiği asırların mukteziyatından ileri gelmiştir. Bunlar, insan inadından doğan bir kaçı müstesna, hep Tanrı katından olup Onun maksad ve iradesinin tecellisidirler. Kalkınız ve iman kuvvetiyle mücehhez olarak kendi evhamınızın putlarını kırınız, aranızda ihtilâf tohumu ekenleri deviriniz. Sizi bir araya toplayıp birleştirecek şeye yapışınız. Bu, Ana Kitab'ın size indirdiği en yüksek kelimedir. Lisani Âzamet kendi yüceler yücesi makamında buna şahadet ediyor.

112. Bir zamandan beri dünyaya musallat olan fitne ve fesadlara, milletleri pençesinde tutan şuriş ve ihtilâllere bakınız. Dünya kimi vakit harblerle viran oluyor, kimi vakit nagehanî felâketler içerisinde çırpınıyor. Cihanı çeşitli dert ve sefaletler sardığı halde bunun sebep ve menşei üzerinde bir parça durup düşünen yok. Gerçek Öğütçü her ne zaman ağzını açıp nasihat yollu bir söz söylediye hemen Ona fesatçı damgası vurup iddiasını reddetmişlerdir. Ne şaşılacak bir davranış! İçli dışlı birleşmiş iki kişi göremezsin. Birlik ve iyi geçim için yaratılmış oldukları halde her yerde geçimsizlik ve kötülük hüküm sürüyor. Ulu Varlık buyuruyor : Dostlar! Birlik çadırı kuruldu; birbirinize yabancı göziyle bakmayınız. Siz bir ağacın meyvaları ve bir dalın yapraklarısınız. Umarız ki, adaletin nuru dünyaya parlar ve onu zulümden temizler. Yüce şanlı Tanrının kudretine bu cihanda bir timsal olan hükümdarlar kalkıp bütün insanlığın yüksek menfaatlerine hizmet eyliyecek şeylerle meşgul olmağa azimle karar verseler, insanoğulları arasında adalet devri açılır ve dünya adalet dünyası olur. Ulu Varlık buyuruyor : Cihan nizam ve istikrarının binası mücazat ve mükâfat direkleri üzerine kurulagelmiştir; o binayı ayakta tutacak olan yine bu iki direktir. Başka bir yerde de şöyle buyurmuştur : Dikkat ediniz, ey cihan hükümdarları maşeri! Dünyada hiç bir kuvvet yoktur ki adalet ve hikmet kuvveti derecesinde müessir olsun... Önünde hikmet sancağı ve arkasında adalet alayı olduğu halde yürüyüp giden hükümdara ne mutlu! Bu hükümdar barış alınının süsü, güvenlik başının tacıdır. İstibdad bulutlarının örttüğü adalet güneşi insanlara doğacak olsa bu dünya muhakkak ki başka bir dünya olur.

113. Ey Şahın şehirde «İstanbul» bulunan sefiri! Tanrı Emrinin mukadderatı Benim elimde mi sanıyorsun? Benim mahpusluğum, zilletim, ölümüm ve hattâ yokluğum onun mecrasını değiştirir mi zannediyorsun? Ne boş sanı! Ne vahi hayal! Sen cidden boş kuruntularıyla oyalananlardansın. Ondan özge Tanrı yoktur. O Kendi Emrini açıklayıp bürhanını yükseltmeğe, irade buyurduğunu tahakkuk ettirip ne senin ellerinin ne Haktan yüz çevirenlerin ellerinin yetişemeyeceği bir yüksekliğe çıkarmağa muktedirdir.

Tanrıyı Kendi iradesini yerine getirmekten alakoyacağını, hükmünü icradan meneyliyeceğini, saltanatını sürmeğe engel

clacağını mı sanıyorsun? Yerde veya gökte bulunan her hangi bir şeyin Onun Emrine mukavemet edeceğine mi inanıyorsun? Hakka yemin olsun ki, hayır! Yaratık aleminde hiç bir şey yoktur ki Onu maksadına ermekten alıkoyabilsin. İmdi, zanni bırak; çünkü, zan hiç bir zaman hakkın yerini tutmaz. Ettiğine cidden nedamet getirip seni yaratan, seni büyüten, seni din-daşların arasından seçip sefir yapan Ulu Varlığa dön.

Şunu da bil ki : Kendi emriyle yerde gökte olan her şeyi yaratan Odur. Yaratılan Yaradana hiç yenebilir mi? Siz, ey kötülük kavmi! Tanrı, sizin sanılarınızın çok, hem de pek çok üstündedir. Eğer bu Emir Tanrı katından ise, hiç bir kimsenin ona karşı durmasına imkân yoktur; değil ise, aranızdaki din uluları, nefislerinin kötü arzularına esir olanlar ve Tanrıya karşı baş kaldırmış olanlar onu baltalamaya muhakkak kâfi gelir.

Tanrının bütün insanlar arasından seçip peyamını tebliğe memur ve alemlere rahmet kıldığı Elçisine anlattığı veçhile, Firavun ailesinden bir müminin vaktiyle söylemiş olduğu bir sözü de mi duymadın? Dedi ve Onun dediği doğrudur: «Rab-bım Tanrıdır deyip risaletinin bürhanları ile gelen bir kimseyi öldürmek mi istiyorsunuz? O yalancı ise vebalı boynuna; yok eğer doğru söylüyorsa, tehditlerinin hiç olmazsa bazısı başınıza gelecektir.» İşte Tanrı Kendi Dostuna şaşmaz Kitabında böyle vahiy buyurmuştur.

Buna rağmen, siz Onun buyruğuna kulak asmadınız, şeriatine itibar etmediniz, Kitabında yazılı öğüdünü dinlemedi-niz, Onun doğru yolundan sapıp uzaklaşanlardan oldunuz. Her yıl, her ay, sizin yüzünüzden nice kimseler öldürüldü! Feleğin şahit olmadığı ve hiç bir müverrihin kaydetmediği nice hak-sızlıklar irtikâp ettiniz! Siz, ey zulüm mürtekipleri! Gadrinizle nice masum çocuklar öksüz ve nice babalar evlatsız kaldı! Ni-ce kızkardeş erkek kardeşin yasını tuttu! Nice kadınlar hayat-ta biricik destekleri olan kocaları için inleyip ağladı!

Nihayet zulmünüzü, gözünü yüceler yücesi ve büyükler büyüğü olan Tanrının yüzünden bir ân bile ayırmamış olan Kimseyi öldürecek derecede ileri götürdünüz. Nolaydı Onu in-sanlar arasında mutad olan tarzda öldüreydiniz! Onu göz gör-medik bir şekilde öldürdünüz. Gökler Ona acı acı ağladı; Tanrı mukarrebleri Onun musibetine inim inim inledi. O peygambe-

rinizin soyundan değil miydi? O aranızda seyyidliğiyle tanınmamış mıydı? Hiç bir insanoğlunun hiç bir insanoğluna reva görmediği cefayı siz Ona nasıl reva gördünüz? Tanrıya and içerim ki, felek sizin eşinizi görmemiştir. Peygamber evladından birini öldürüyor ve sonra da izzet sadrında oturup şadımanlık ediyorsunuz! Sizden önce sizin yaptıklarınızın aynını yapanlara lânet okuduğunuz halde kendi işlediğiniz çirkin cinayetlerin farkında değilsiniz!

Hükmünüzde insafli olunuz. Lânet okuduğunuz, Allahın kahrına havale eylediğiniz kimseler sizden başka türlü mü hareket ettiler? Siz kendi peygamberinizin evladını öldürdüğünüz gibi onlar da kendi peygamberlerinin evladını öldürmediler mi? Sizin hareketiniz onların hareketine benzemez mi? O halde neden onlardan farklı olmak iddiasında bulunuyorsunuz? Evet, niçin böyle bir iddiada bulunuyorsunuz, siz ey insanlar arasına nifak tohumu saçanlar?

Vakta ki siz Onun canına kıydınız, Ona uyanlardan biri oç almağa kalkıştı. Bu adam maruf bir kimse değildi; onun böyle bir tasavvuru olduğundan kimsenin de haberi yoktu. Nihayet mukadder olan işi irtikâp eyledi. Hükmünüzde mun-sif davranırsanız görürsünüz ki, işlediğiniz şeylerin bütün günahı kimsenin değil sizin kendinizin boynunadır. Bütün dünyada sizin yaptığınızı yapmış olan var mı? Alemlerin Rabbına yemin olsun ki, yok!

Sizde görür göz olsa görürsünüz ki, hep hükümdarlar kendi peygamberlerinin soyundan olan kimselere ve Allah adamlarına olmaz hürmet ve tazimi gösterirler. Siz ise; hiç bir kimsenin hiç bir devirde işlememiş olduğu işlerin müsebbibisiniz. Kötü fiilleriniz her anlayışlı kalbi sızlatmıştır. Bununla beraber, hâlâ derin bir gaflet içindediniz; hâlâ amellerinizin ne derece kötü olduğunu idrak etmiyorsunuz.

Daletinizde devam ede ede nihayet Bizim aleyhimize de kalktınız; Biz ki sizin düşmanlığınızı davet edecek hiç bir harekette bulunmamıştık. Sizi yaratıp şekillendiren ve kuvvetlendirip Müslimlere katan Tanrıdan korkunuz yok mu? Daha ne zamana kadar dalâletinizde inad göstereceksiniz? Hiç durup düşünmeyecek misiniz? Ne vakit uyanacaksınız? Ne zaman ayacaksınız? Ne zamana kadar bu haktan tegafül?

Kendi kendine bir düşün. Takındığınızı tavır ve işlediğiniz cinayetlere rağmen Tanrının ateşini körletebildiniz mi? Emri-

nin nurunu, ölümsüzlük okyanuslarına dalıp şahadetleriyle nice samimi muvahhidleri Hakka cezbeylemiş olanları aydınlatan Nurunu söndürmeğe muvaffak oldunuz mu? Bilmiyor musunuz ki, Tanrının eli ellerinizin üstündedir; değişmez takdiri tedbirlerinizden üstündür; kullarının fevkindedir; iradesinin tahakkukuna muktedirdir; dilediğini yapandır; irade ettiğiinden gayri mesuldür; istediğini takdir buyurandır; muktedir ve kadirdir? Bunun doğruluğuna inanıyorsanız, neden endişelerinizle son verip müsterih olmuyorsunuz?

Her gün yeni bir haksızlık işliyorsunuz; şimdi de Bana, işlerinize hiç bir müdahalede bulunmadığım halde, eskiden yapmış olduğunuz muamelenin aynını yapıyorsunuz. Hiç bir vakit size karşı gelmedim; kanunlarınıza karşı baş kaldırmadım. Buna rağmen, işte nihayet Beni bu uzak illere attırarak hapsettirdiniz! Fakat şunu kesin biliniz ki, senin ve sana benzer insafsızların irtikâp ettiğiniz işler Tanrının Emrini veya Onun yollarını hiç bir suretle değiştirmemiştir ve değiştirmeyecektir.

Ey İran halkı! İhtarımı dinleyiniz. Beni öldürürseniz, Tanrı ölümümle açık kalacak yeri doldurmak için mutlaka başka birini ayaklandıracaktır; çünkü, Onun yöntemi ötedenberi böyledir ve siz Onun yönteminde hiç bir değişiklik bulamazsınız. Hakkın yandırdığı şemayı söndürmeğe mi uğraşıyorsunuz? Tanrı sizin arzuladığınızdan müteneffirdir. O, kâfirlerin hoşuna gitmese de, Kendi nurunu itmam eyleyecektir.

Ey sefir! Bir parça durup düşün, hükmünde insafı ol! Ne yaptık ki aleyhimizde Şahın vezirlerine rapor verdin, kötü arzularına uydun, hakikati tahrif ettin; aleyhimizde bunca iftirarlarda bulundun? Biz seninle bir defa, o da İmam Hüseyinin şahadeti yıldönüm töreni sırasında babanın evinde, görüştük. O sıralarda hiç kimse kendi fikir ve kanaatlerini başkalarına açmak fırsatını bulamazdı. Doğruyu seversen bu sözümün doğruluğuna tanıklık edersin. Fikrimi ne senin ve ne başkalarının öğrenebileceği diğer toplantılara da devam etmedim. İddiamı kendi ağzımdan işitmemiş olduğun halde nasıl olur da aleyhimde bir hüküm verebilirsin? Şanı yüce Tanrının : «Size selâm vererek gelen bir kimseye sen mümin değilsin demeyiniz» buyurduğunu duymadın mı? «Rablarının yüzünü görmek ihtiyakiyle sabah akşam Ona yakaranları katınızdan kovmayınız.» Sen Tanrı Kitabının emrini terkettin, halbuki kendini mümin sanıyorsun.

Bütün yaptıklarınıza rağmen, Hak şahittir ki, gerek senden ve gerek başkalarından Tanrıbirliğine inanmış hiç bir kimsenin görmediği zararı gördüğümüz halde, ne sana ve ne başkalarına karşı hiç bir fenalık fikri beslemiyoruz. Benim Emrim Tanrıdan başkasının elinde değildir. Güvenim ancak Onadır. Şimdi büyük bir gurur ile komşularına böbürlenene kimselerin devri geçeceği gibi sizin de günleriniz geçip gidecektir. Çok geçmeden Tanrının huzuruna çıkarılarak yaptıklarınızın hesabını verecek ve ellerinizin işlediği çirkin işlerden dolayı lâıyk olduğunuz cezaı çekeceksiniz. Şerirlerinin meskeni ne sefil bir mesken!

Tanrıya yemin olsun ki, yaptığına müdrık olan kendin için acı gözyaşları döker, koşup Tanrıya sığınır, ve Tanrı seni affedinceye kadar bütün ömrünce ağlayıp inlerdin; çünkü, O gerçekten cömertler cömerdi ve iyiler iyisidir. Fakat sana şimdiden söyleyeyim ki : sen bütün kalbinle, bütün ruhunla, bütün iç varlığıyla bu dünyanın boş ve geçici nimetlerine sarıldığın için, ölünceye kadar gafletinde devam edeceksin. Bu dünyadan göçtükten sonra, sana bildirdiğimizi apaçık görecekisin ve bütün yeryüzünde yaşayanların küçük büyük hep amellerinin kaydedildiği defterde senin de bu hayatta işlemiş olduğun amelleri yazılı bulacaksın. İmdi nasihatimi dinle, can kulağıyla sözüme kulak ver, sözlerime ehemmiyet vermemezlik etme, doğruyu reddedenlerden olma. Sana ihsan olunan şeylerden dolayı iftihar etme. Koruyucu ve yüce şanlı Tanrının Kitabında yazılı şu sözü göz önüne getir : «Kendilerine yapılan ihtarları unuttunca bütün fani şeylerin kapılarını onlara açtık.» Nasıl ki Biz de bu dünyanın ve onun süslerinin kapılarını sana benzerlerine açtık. Binaenaleyh bu kutlu ayetin son kısmında vaad olunan şeyi bekle; çünkü bu vaad, Güçlüler Güçlüsü ve Hikmetliler Hikmetlisinin bir vaadidir, mutlaka yerine gelecek bir vaaddir.

Ey bedbahlarım! Kendiniz için hangi yolu seçip yürüdüğünüzü bilmiyorum. Biz sizlere Onun Gününü hatırlattığımız, sizlere Onun likasını müjdelediğimiz, sizleri Onun katına çektiğimiz ve sizlere Onun şaşılacak derecede güzel hikmetlerini indirdiğimiz halde; bakınız sizler bizi nasıl reddediyor, imansızlar gibi yalancı dillerinizin söyledikleriyle Bizi nasıl mahkûm ediyor, Bize karşı nasıl fesadlar kuruyorsunuz! Tanrının Bize Kendi fazıl ve inayeti ile ihsan buyurduğu şeyi size belirtince : «Bu açık bir büyüdür» diyorsunuz. Sizde anlayış olsa bu sözü sizden

önce gelenlerin de söylemiş olduklarını ve onların da tıpkı size benzer olduğunu anlarsınız. Bu suretle kendinizi Tanrının fazıl ve inayetinden mahrum kıldınız, Tanrının Bizim ile sizin aranızda hükmünü vereceği güne kadar da mahrum kalacaksınız. O gerçekten, yargıçlar yargıcıdır.

Aranızdan bazıları : «O Tanrılık iddiasında bulunuyor» demişler. Haşa! Bu bir kaba iftiradır. Ben Tanrıya ve ayetlerine, peygamberlerine ve meleklerine inanan bir kuldun başka bir şey değilim. Dilim, yüreğim, iç ve dış varlığım Tanrıdan özge Tanrı bulunmadığına, Ondan başka her şeyin Onun emriyle yaratılıp iradesinin ceryaniyle şekillendirilmiş olduğuna tanıklık ediyor. Ondan başka yaratıcı, diriltici, öldürücü, ölümler kıyam ettirici Tanrı yoktur. Ben Tanrının Kendi fazlı ile Bana ih-san buyurduğu şeyleri ilân eden bir kimseyim. Günahım bu ise, Ben günahkârların birincisiyim. Ben Kendim ve akrabalarım elinize teslimdir. Dilediğinizi yapınız. Bir ân tereddüt etmeyiniz ki, Tanrıma dönebileyim ve yüzünüzü artık göremeyeceğim bir yere varabileyim. Benim gönlümün isteği, Benim en büyük arzumu budur. Tanrı halime yeter bir Şahittir.

Ey sefir! Kendini Tanrının gözü önünde say. Sen Onu görmüyorsan O seni muhakkak görüyor. Dikkatli bak, Emrimiz hakkında munsifane hüküm ver. Sende azıcık adalet fikri var ise, söyle : Biz ne yaptık da seni aleyhimize kuşkırttık ve Bizi halka fena bildirmeğe mecbur ettik? Biz Tahrandan Şahın emriyle ayrıldık, onun müsaadesiyle Iraka naklettik. Ona karşı bir suç işlediysen niçin Beni serbest bıraktı? Suçum yok idiyse, niçin dindaşlarınızdan kimsenin çekmediği belâları Bize çektirdiniz? Iraka geldikten sonra hükümet otoritesini ihlâl edecek hangi harekette bulunduk? Bizim davranışımızda kınanacak bir şey bulunduğunu kim söyleyebilir? Ora ahalisinden sor soruştur ki hakikati anlıyabilesin.

On bir yıl o ilde kaldıktan sonra hükümetiniz tarafından oraya, adını Kalemimizin yazmak istemediği, bir temsilci geldi. Ayyaş, şehvetperest, şerir bir adam. Bu müfsid Irakı da ifsad etti. Hakikatsever bir kimse isen tahkikat yapar, Bağdat ahalisinin buna şahadet ettiğini görürsün. Hemcinslerinin malını gasp, Tanrının bütün emirlerini terkedip nehiyelerini irtikâp eyleyen bu şahıstır. Sonunda nefsinin havasına uyararak aleyhimize kalktı ve zâlimlerin gittiği yola gitti. Sana yazdığı bir rapor-

da bir çok ithamlarda bulundu ve sen de hiç bir delil ve isbat sormağa lüzum görmeksizin ona uyuverdin. Ne ondan izahat istedin ve ne hakikatin tezahuruna medar olacak ve sana kanaat telkin edecek her hangi bir tahkikata girişmedin. Nazarında hakikatin tecelli eylesesini ve işin içyüzünden haberdar olmağı ister isen; gerek o tarihte Irakta bulunan konsoloslardan ve gerek şehrin «Bağdadın» valisi ile belediye reisinden bu adamın nasıl bir adam olduğunu sorarsın.

Tanrı tanıktır ki : Biz hiç bir suretle ne ona ve ne başkalarına karşı koymadık. Her türlü şartlar altında Tanrının emirlerini tuttuk, kargaşalık çıkarmaktan geri durduk. Bunu kendisi de tasdik eder. Onun niyeti Bizi tutup tekrar İrana göndermekti. Böyle yaparak göze girmek, kendisi için şöhret temin etmek istiyordu. Sen de aynı suçu aynı maksadla işledin. Binaenaleyh her şeyi bilen Alemlerin Sultanı katında her ikinizin ayarı birdir.

Bu sözlere seni muhatap tutmaktan maksad içimizi dökecek derdimizi hafifletmek veya her hangi bir kimse nezdinde şefaatin dilemek değildir. Alemlerin Rabbına yemin olsun ki, hayır! Keyfiyeti bütün açıklığı ile gözlerinin önüne koyduk ki belki yaptıklarımızı idrak eder, Bize verdiği zararı başkalarına da vermekten geri durur, tövbe edip seni ve her şeyi yaratmış olan Tanrıya döner ve ileride basiretle hareket edersin. Bu, senin için her malik olduğun şeyden, günleri sayılı sefirliğinden daha iyidir.

Sakın haksızlığa göz kapama. Var kuvvetinle adalete sarıl; Tanrının emrini değiştirme; Tanrı Kitabını hareketlerinin mihriveri yapan kimselerden ol. Ne şartlar altında olursa olsun, kötü arzularına uyma. Günlerine bidayet bulunmayan keremli Rabbin Tanrının şeriatine yapış. Muhakkak muhakkak toprağa döneceksin; şimdi zevk aldığın bütün şeyler gibi sen de hiç olacaksın. Bunu söyleyen Hakikat ve İzzet Dilidir.

Tanrının geçmişte yaptığı bir ihtarını hatırlıyor musun? Hatırla ki mütenebbih olasın. Daima doğruyu söyleyen Yüce Varlık bak ne buyuruyor : «Sizi topraktan yarattık, toprağa döndüreceğiz, ve tekrar topraktan çıkacağız.» Tanrının yeryüzünde yaşayan büyük küçük herkes için takdiri budur. Binaenaleyh topraktan yaratılmış, toprağa dönecek ve tekrar topraktan çıkarılacak olan bir kimseye Tanrı ve O'nun dostları önünde kibir-

lenmek, onları hor görmek, onlara karşı böbürlenmek yakışmaz. Bilâkis, sana ve senin gibilere yakışan şey; Tanrıbirliği Mazharlarına boyun eğmek, insanları meşgul edip aziz ve mecid Tanrının yolundan saptırıcı ne var ise hepsini bırakan inanlılara saygı göstermektir. Sana, ve bütün güvenleriyle Rablarına güvenenlere, yarayacak şeyi işte bu suretle bildiriyoruz.

114. Dinle, ey Sultan «Sultan Abdülaziz». Daima doğruyu söyleyenin sözünü dinle. Tanrının sana Kendi keremiyle verdiği nimetlerin en küçük bir kısmında bile gözü bulunmayan ve şaşmadan Doğu Yola giden Kimsenin sözüne kulak ver. Seni belki iyiler zümresine katılırsın diye Rabbin Tanrıya çağırın ve seni hakikî saadete kılavuzlayan Odur.

Ey Sultan! İhtiraslarının esiri olup ellerine teslim edilene arkalarına atan ve emanete hiyanette bulunan vezirleri sakın çevrene toplama. Tanrı sana karşı iyi davranmış olduğu gibi sen de başkalarını karşı iyi davran; halkın menfaatlerini bu gibi vezirlerin eline bırakma. Tanrı korkusunu yabana atma, takva üzere yaşa. Çevrene ancak kendilerinden diyanet ve insaf kokusu aldığın vezirleri topla. Bunlarla istişare edip ileri sürülen fikir ve mütalaalardan sence en iyi olanı seç ve cömert davrananlardan ol.

Şunu iyi bilesin ki : Tanrıya inanmayanın özü ve sözü doğru olmaz. Hakikat, şüphe götürmez hakikat budur. Tanrıya hiyanet eden hükümdara da hiyanet eder. Böyle bir kimseyi hiç bir şey kötülükten alakoymaz, hiç bir şey onu komşusuna hiyanet etmekten geri tutmaz, hiç bir şey onu doğru dürüst yürümeğe meylettirmez.

Sakın idare dizginini başka ellere bırakma, itimadına lâyık olmayan vezirlere güvenme, gaflet içerisinde yaşayanlardan olma. Yüreklere senden ayrı olanlardan çekin, onlara güvenme, işlerini ve dindaşlarının işlerini onlara emanet etme. Sakın kurtların Tanrı sürüsüne çoban olmalarına meydan verme, Tanrı sevgililerinin mukadderatını şerirlerin eline teslim etme. Tanrı buyruklarını bozanlardan samimî iman ve vefa umma. Habaset ve meşedetlerinden emin olmak ister isen bu gibileri yanından uzaklaştırıp kendini sıkı korumağa bak. Onları bırak, nurlular nurlusu ve iyiler iyisi Rabbin Tanrıya bak. Her kim kendini tamamile Tanrıya verirse, Tanrı daima onunla bile olur. Her kim

Tanrıya tam tevekkül ederse, Tanrı onu her zarardan korur, her şeririn şerrinden muhafaza eder.

Sözümü dinleyip öğütlerimi tutacak olursan Tanrı seni el yetişmez ve dokunmaz derecede yüksek bir makama çıkarır. Ey Sultan! Tanrı buyruklarına candan sarıl, zulümcülerin gittikleri yola gitme. İdare dizginini eline al ve sımsıkı tut. Kamu işlerini bizzat kendin incele. Hiç bir şey gözünden kaçmasın; bütün iyilik bundadır.

Bütün insanlar içerisinde seni seçip dindaşlarına padişah yapan Tanrıya teşekkür et. Tanrının sana gösterdiği müstesna lutufların kadrini bil, ulu Adını daima ulula. Tanrı sevgililerini sever ve kullarını hiç bir kimsenin şataşmasına meydan vermiyecek surette korur isen, Ona en iyi şekilde hamdetmiş olursun. Tanrının şeriatinde yerleşip kalabilmen için Onun şeriatini insanlar arasında tatbik ve icra eylemelisin.

Ülkeni adalet ırmakları ile sularsan Tanrı Kendi görünür ve görünmez orduları ile sana muhakkak yardım eder, seni işlerinde müeyyed buyurur. Ondan başka Tanrı yoktur. Bütün evren ve imparatorluğu Onundur. İnanlıların eylemleri hep Ona döner.

Güvenin hazinelerine olmasın. Bütün güvenin Rabbin Allahın fazlına olsun. Her işinde Ona tevekkül et, Onun iradesine boyun eğ. Yardımcın O olsun. Kendini Onun hazineleriyle zenginleştirmeğe çalış, çünkü yerin ve göklerin bütün hazineleri Onadadır. Dilediğine verir, dilediğinden alır. Mâlik ve mahmud Odur. Herkes Onun kapısında fakir, herkes saltanatının belirtisi karşısında âciz, herkes Onun lutuf ve keremine muhtaç.

İtidal haddini aşma, hizmetinde bulunanlara adaletle muamele eyle. Onlara ihtiyaçları nisbetinde ver; ihsanını servet biriktirip süslenmelerine, evlerini donatıp faydasız şeyler elde etmelerine ve bu suretle müsrifler sırasına girmelerine imkân verecek derecede geniş tutma. Onlara şaşmaz bir adalet dairesinde öyle muamele et ki ne bir kimse ihtiyaç içerisinde kıvransın ve ne lüküs denecek bir hayat yaşasın. Adaletin kendisi budur.

Faziletsiz alçakların faziletli yüksekleri idare edip tahakküm göstermelerine meydan verme, değerlilerin değersizler elinde kalmasına müsaade etme; çünkü, Biz şehre «İstanbul'a» geldiğimizde gözümüze çarpan bu idi; Biz buna şahidiz. Filvaki şehirliler arasında debdebeli bir hayat süren bir takım aşırı zenginlikler ve bunların yanı başında zaruret ve sefalet içerisinde sürünen

bir halk kitlesi gördük. Bu senin saltanatına yakışmaz, şanına yaraşmaz.

Nasihatimi kabul ederek insanlar arasında hakkaniyetle hüküm sür ki Allah namını yüceltsin ve adaletinin ününü bütün dünyaya yaysın. Vezirlerini tebaanın küçülmesi bahasına büyültme. Fakirlerin ve her seher hallerine inliyenlerin ahından sakın ve onlara müşfik bir padişah ol. Onlar, gerçekten, yeryüzünde senin hazinelerindir. Hazinelerini seni soymak isteyenlerin taarruzlarından korumalısın. İşlerini yokla, her yıl ve hatta her ay hallerini sor soruştur, vazifelerini yüzüstü bırakanlardan olma.

Tanrının şaşmaz terazisini gözlerinin önüne koy ve Onun huzurunda duruyormuşsun gibi amellerini her gün ve her lahzada o terazide tart. Tanrı heybetiyle kimsenin ayakta durmağa mecal bulamayacağı ve gafillerin titreşeceği Günde sorguya çekilmezden önce sen kendi kendini sorguya çek.

Her hükümdara güneş gibi cömert olmak yaraşır. Güneş kendi zatında bulunmayıp ancak güçlü ve kudretli Tanrının takdir buyurduğu lutufları saçarak bütün varlıkları büyütür ve her şeye istihkakını verir. Sen de öyle ol. Hükümdar, bilici ve takdir buyurucu Yüce Varlığın izin ve iradesi ile, kendi feyizlerini her toprağa yağdıran bulut gibi olmalıdır. Sen de öyle ol.

Devlet işlerini bütün bütüne bir başkasının ellerine tevdi etme. Kendi vazifelerini kendinden daha iyi görececek kimse yoktur. İşte hakimane sözlerimizi sana böyle açık açık bildiriyor ve seni zulüm solundan adalet sağına geçirerek Tanrı inayetinin parıldayan okyanusuna yaklaştıracak şeyi sana bu suretle belirtiyoruz. Senden önce gelip tebaalarına karşı hakkaniyet dairesinde muamele eyleyen ve adaletin şaşmaz yolunda yürüyen hükümdarın hareket çizgisi budur.

Sen yeryüzünde Tanrının gölgesisin. Böyle yüce ve ihtişamlı bir makama yaraşır şekilde hareket etmeğe çalış. Sana indirdiğimiz ve öğrettığımız şeylere uymamazlık edersen, o büyük ve değer biçilmez şerefe nakisa getirmiş olursun. O halde dönüp candan Tanrıya yapış gönlünü dünyadan ve dünyanın boş şeylerinden arıt, herhangi yabancı bir sevginin orada yer almasına müsaade etme. Kalbini böyle yabancı bir sevgiden tamamiyle temizlemedikçe Tanrı nuru onun üzerine parlamaz; çünkü Allah insana iki kalb ihsan buyurmamıştır. Bu Onun kadim Kita-

bında yazılı bir hükümdür. Tanrının yarattığı gönül bir ve bölünemez olduğundan gönüldeki sevginin de bir ve bölünemez olmasına dikkat et. Binaenaleyh gönlünü yalnız Onun sevgisi ile doldurup Ondan başkasının sevgisinden çekin ki Tanrı seni Kendi birliğinin okyanusuna daldırarak teklığının alemdarı kılsın. Tanrı tanıktır ki: Bu sözlerdeki gaye seni dünyanın fani şeylerinden arıtmak ve sonsuz izzet melekütüne girmene yardım etmektir. Kim bilir, belki de, Tanrının izniyle, o melekütte oturup saltanat sürenlerden biri olursun....

Tanrıya yemin olsun, ey Sultan! Bana cefa edenlerden sana şikâyetle bulunmuyorum. Ben kendi hüznün ve kederimi ancak Beni ve onları yaratmış olup halimize vakıf ve her şeye nâzır bulunan Tanrıya açarım. Maksadım, belki Bana yaptıklarını başkalarına yapmaktan geri dururlar ve ihtarına kulak verirler ümidiyle, onları işledikleri işlerin sonuçlarından sakındırmaktır.

Bizi vuran felâket, çektiğimiz zaruret, Bizi saran üzüntü ve dert onların gönendiği servet ve sürdüğü zevkusafa gibi geçip gidecektir. Bu hiç kimsenin inkâr edemeyeceği bir hakikattir. Toz toprak içerisinde geçirmeğe mecbur tutulduğumuz günler onların izzet sandalyelerinde oturdukları günler gibi sona erecektir. Tanrı Bizim ile Onların arasında adaletle hükmünü verecektir. O, gerçekten, hâkimler hâkimidir.

Başımıza gelenlerden dolayı Tanrıya şükürler eder, geçmişte alınımıza yazdığı ve gelecekte alınımıza yazacağı şeylere saburâne katlanırsınız. Tevekkülüm Onadır; Emrimi Onun eline teslim eylemişimdir. O, sabır gösterip Kendine güvenenleri muhakkak mükâfatlandırır. Hilkat ve saltanat O'nundur. Dilediğini yükseltir, dilediğini alçaltır. Yaptığından sorulmaz. O, nurlular nurlusu ve güçlüler güçlüsüdür.

Ey Padişah! Sana tevcih ettiğimiz sözleri dikkatle dinle. Zâlimi zulmünden menet, dindaşların arasındaki haksızlık mürtekiplerini bertaraf eyle. Hakka yemin olsun ki: çektiğimiz belâlar onları anlatan kalemi intelecek mahiyettedir. Hiç bir hakiki mümin ve muvahhid gözleri dolmadan bu belâların hikâyesini dinleyemez. Çekdiklerimiz hatta düşmanlarımızı ve onların ötesinden her görür göz sahibini ağlatacak derecede büyüktür. Müminlere bir kale ve Tanrıbirliğine bir müdafî olasın diye

sana yaklaşmak istememize ve halkı senin sayene girmeye davet etmemize rağmen bütün bu mihnetlere uğratıldık.

Söyle, ey Sultan, Ben sana hiç itaatsizlikte bulundum mu? Kanunlarından herhangi birine hiç muhalefet gösterdim mi? Irakta seni temsil eden memurların içerisinde Benim sana karşı sadakatsizliğimi isbat edecek kimse var mı? Alemlerin Rabbına yemin olsun ki, hayır! Ne sana ve ne senin memurlarına hiç bir vakit karşı gelmedik. İnşallah, geçmişte çektiğimiz belâların daha şiddetlisine de uğrasak bundan böyle de sana karşı gelmeyiz.

Kendine boyun eğip buyruklarını tutmağa seni muvaffak buyurması ve seni şerir askerlerinin hücumundan koruması için senin tarafından gece gündüz ve sabah akşam Tanrıya yalvarıyoruz. İmdi hoşuna gideni yap ve Bize makamına yaraşır ve saltanatınla mütenasip şekilde muamele eyle. Şimdi veya bundan sonra her yapmak istediğin işte Tanrının kanununu unutma. Söyle : Hamdolsun alemlerin Rabbına!

115.Ey Zebih! Vahiy Kalemî ekser elvahta şu sözü kaydetmiştir: Biz Tanrı sevgililerine mukaddes eteğimizi gayrimeşru amellerin çamuru ile kirletmemelerini veya kınanacak hareketlerin tozu ile onu tozlandırmamalarını tavsiye ettik. Bundan başka, Biz onlara gözlerini elvahta nazil olan şeylerden hiç ayırmamaları nasihatini de verdik. İç kulakları Kalemî Rahmanın matlaından ışıldıyan Tanrı öğütlerine açık olsa ve Onun nidasına icabet etselerdi, ekser yeryüzü milletleri şimdiye kadar Hakkın hidayeti süs ile süslenmiş olurdu. Bununla beraber, mukadder olan şey vukua geldi.

Lisanı Kıdem tekrar bu Büyük Mahbeste karbeyaz tomara şu sözleri kayd ediyor : Ey birick gerçek Tanrının sevgilileri! Amellerinizin hoş kokusu ile bütün insanlığı Tanrının ebedi izzet okyanusuna çekebilmeniz için kötü ve bozuk arzularınızın daracık köşesinden çıkıp Melekûtün geniş fezasına giriniz; kudsiyet ve feragat çimenzarlarında ilelebed sakin olunuz. Bu dünyaya ve onunla ilgili şeylerle alâkadar olmayınız; bu dünyayı görünüşte idare eyliyen liderlerin faaliyetlerine karışmayınız.

Hak Taalâ bu dünyanın hükümetini hükümdarlara vermiştir. Devlet otoritesini temsil eyliyenlerin pişkin görüşlerine aykırı düşecek her hangi bir harekette bulunmak hakkı kimseye

verilmemiştir. Tanrının Kendisi için ayırdığı şey insanların gönül şehirleridir; bunların da anahtarları, bu güne göre, Hakkın sevgili dostlarıdır. İnşallah, İsmi Âzamın kuvvetiyle, bu şehirlerin kapılarını açmağa muvaffak olurlar. Tan yerini ağartan Yüce Varlığın bütün kitaplarında ve levihlerinde sık sık andığı «Hakka yardım» tabirinden kasdolunan mana işte budur.

Tanrının sevgili dostlarına yaraşan başka huylar da kendi hemcinslerine karşı tehammüllü olmak, gönüllerini bu dünya ile ilgili her şeyden kaldırmış bulunmak ve günlük hayatlarında herkese karşı insaf ve samimiyet göstermektir; şöyle ki, insanlar bu huylara bakarak: işte Tanrının insanlar arasında mutemedleri diyebilsinler. Bir şu Tanrı öğütlemesinin çıktığı yüksekliklere, bir şu malül ruhluların oturmakta oldukları sefil meskenlere bakın! İkan kanatlarını açarak Rahmani Kalemın yaydığı göklere yükselen kimselere ne mutlu!

Ey Zebih! Hakkın işlediği işleri seyret. Söyle : Onun dünyaları saran kudreti ne büyüktür ne büyük! Onun yaratık idrakine sığmayan yüceliği ne ölçüsüzdür ne ölçüsüz! Onun Tanrı mukarreblerinin yüreklerini eriten hilmi ne mübeccedir ne mübeccel!

Hiç bir cefanın Klemi kendi isteğini yerine getirmekten menedemez olduğunu milletlere anlatmak içindir ki, düşmanların elinden çektiğimiz bütün bu sayısız belâ ve miynetler arasında bile Tanrı tarafından tebliğine memur olduğumuz peyamı bütün dünya hükümdarlarına tebliğ ettik. Onun Klemi çürüyüp dökülmüş kemiklere şekil veren Tanrının izniyle hareket etmektedir.

Tanrıyı sevenler, bir takım yakışık almaz süfli hareketlerde bulunacak yerde kolları sıvayıp Tanrı Emrinin zaferini sağlamağa çalışmalıdırlar. Bir lâhza durup Hakkın göze görünür işlerine bakacak olsan yerlere kapanır ve haykırırsın: Ey mevlâların Mevlâsı! Ben tanıklık ederim ki, Sen bütün yaratık dünyasının Rabbisin, görünür görünmez bütün varlıkların Müreb-bisisin. Ben tanıklık ederim ki, kudretin alemleri sarmıştır; cihanın orduları Seni korkutmaktan âcizdir; milletlerin hükûmeti Seni Kendi maksadını icradan alıkoyamaz. Ben itiraf ederim ki, bütün dünyanın kalkınmasından, milletlerin birleşmesinden, dünya sekenesinin kurtuluşundan başka bir istediğin yoktur.

Tanrı sevgililerinin nasıl davranmaları ve ne gibi yüksekliklere çıkmaları gerektiğini bir parça durup düşün. İradesine göre hareket etmeğe onları müeyyed buyurmasını her ân rahman olan Rabbından dile. O, gerçekten, nurludur, güçlüdür, bilicidir.

Ey Zebih! Bu Mazlûmun mahbusluğu Ona zarar vermemiştir ve veremez; emval ve emlâkinin elinden alınması, sürgünlüğü, zilleti ve hatta şehitliği onu asla incitemez, onu incitecek bir şey var ise o da Tanrı dostlarının kendileri işleyip Hakka yükledikleri kötü işlerdir. Her şeyi kudret avucunda tutan Yüce Varlık tanıktır ki, üzünümüzün baş kaynağı budur. Beni en çok inciten şey, Beyanilerin her gün ileri sürdükleri bir takım iddialardır. Bazıları muktedalarını Gusunlarımın «oğullarımın» birinde bulmuşlar ve bazıları ise kendi şahıslarına paye vererek nefislerinin arzularına uymuşlardır.

Ey Zebih! Lisânı Âzamet buyuruyor : Zatım hakkı için! Geçmiş Zuhurlar bu En Büyük Zuhurda kendi en yüksek ve en son kemellerini bulmuşlardır. Ondan sonra her kim mazharlık iddiasında bulunursa muhakkak yalancıdır. Böyle bir kimsenin kendi iddiasını kendisi reddedip geri alabilmesi için Tanrının ona yardımını dileriz. Böyle bir kimse tövbe edecek olursa Tanrı onu her halde affeder. Yok eğer bu kimse delâletinde inat gösterirse Tanrı ona acımayacak birini muhakkak gönderecektir. O güçlüdür, kudretlidir.

Beyaniler hâlâ şunu anlayamadılar ki, İlk Zuhurum ve Cemalımın Mübeşşiri her ne buyurmuşsa bu Zuhurum için ve bu Emrimin tervici için buyurmuştur. Hak şahittir ki, Ben olmasaydım O buyurdıklarını buyurmıyacaktı. Bak bu akılsız kavim her şeyin maliki olan o yanaşılmaz Zatın Emrini nasıl oyuncığa çevirmişlerdir! Her gün yeni bir kurgu kuruyor, taze bir hulya peşinden koşuyorlar. Dedikleri doğru olsa Rabbının Emri nasıl istikrar bulur? İyi düşünüp keskin bakışlı, basiretli, azimli ve inanlı ol. İmanın öyle sağlam olsun ki, bütün dünya hiç kimsenin ileri sürmediği ve hiç bir aklın tasavvur etmediği bir takım ididalar da ileri sürecektir olsa onlara hiç önem vermeksizin kendinden fırlatıp atarak alemlerin Mabud ve Maksuduna yönelebilesin.

Nefsim Hakkı için! Bu Emir ölçülemez derecede büyüktür büyük! Bu Gün kavranamaz derecede uludur ulu! Ne mutlu o

kimseye ki gözlerini, yerde ve göklerde bulunanları yüzünün nuru ile nurlandıran Ulu Varlığa dikmiştir.

Ey Zebih! İşte fısıldıyan bencil isteklerin saldırıları ile sarsılmamak istersen gözün keskin, ruhun çelik, ayağın demir olsun. Bu öğüt İsmi Âzam Kaleminin Kıdem Sultanı iradesiyle kâğıt üzerine döktüğü mücevher bir öğüttür. Onu gözbebeğin gibi sakla ve teşekkür et. Gece gündüz demeyip Hakkın Emrinin hizmetinde bulun, ondan başkasını bırak. Kendime yemin olsun ki, bugün ne görüyorsan hep fena bulacaktır. Rabbimin Emrinde sarsılmadan durursan çok yüksek bir makamın olacaktır. Veçhen ve son dinlenme yerin Odur.

116. Ey Hıristiyanlık alemleri hükümdarları! Tanrı Ruhu İsa'nın «Ben gidiyorum ve yine size geleceğim» dediğini işitmediniz mi? Öyle ise, O size gök bulutları içerisinde tekrar gelince cemaliyle müşerref ve likasiyle müftehir olmak için neden Ona yaklaşmadınız? Başka bir yerde de : «Hakikat Ruhu gelince sizi bütün hakikatlere irşad edecektir» buyurmuştur. Bununla beraber, O hakikati getirince Ona yönelmekten kaçınarak kuruntu ve eğlencelerinize devam ettiniz. Onu karşılamaya gelmediğiniz gibi Tanrı ayetlerini ağızdan işitip güçlü, nurlu ve hikmetli Olanın türlü hikmetlerinden feyiz almak için Onun mü-lâkatına da rağbet göstermediniz. Bu taksiriniz sebebiyle Tanrı nefesinin üzerinize esmesine mani oldunuz, canlarınızı Onun hoş kokularından mahrum bıraktınız. Hava ve heves vadisinde dolaşaduruyorsunuz. Siz ve malik olduğunuz her şey fani olacaktır. Elbette Tanrıya dönecek ve bütün yaratıkları bir araya toplayacak Olanın önünde bütün ettiklerinizin hesabını vereceksiniz.

Ey hükümdarlar! Yirmi yıl oluyor ki her gün yeni bir belânın acı şerbetini tatmaktayız. Bizden önce gelenlerin hiç biri Bizim katlandığımızı katlanmamıştır. Nolaydı görüp anlaydınız! Aleyhimize kalkanlar bizi öldürdüler, kanımızı döktüler, malımızı yağma ettiler, namusumuzu kirlettiler. Siz başımıza gelen belâların çoğuna vakıf bulunduğunuz halde ses çıkarmadığınız, mütecevizin elini durdurmadınız. Adalet fikrinizin bütün insanlık nazarında tamamiyle sabit olması için zalimin zulmüne mani olmak ve tebaalarınıza adilâne muamelede bulunmak ödevinde değil misiniz?

Allah halkın idare dizginini elinize, adaletle hüküm sürüp biçarelerin hukukunu korumak ve haksızlık yapanları cezalandırmak şartıyla, teslim etmiştir. Tanrının kendi Kitabında size tayin ettiği ödevi ihmal ederseniz isimleriniz Onun katında haksızlar arasında söylenir. Hatanız cidden fahiş olacaktır. Kendi kuruntularınıza uyup yüceler yücesi, güçlüler güçlüsü, yanışılmaz ve mücbir olan Tanrının emirlerini arkanıza mı atıyorsunuz? Sizdekileri atınız ve Tanrının size tutunuz dediğine sarılınız. Onun inayetini isteyiniz; Onun inayetini isteyen Onun doğru yolunda yürür.

Bulduğumuz hali göz önüne getiriniz; mübtelâ olduğumuz belâ ve mihnetleri seyrediniz. Bir ân bile Bizi ihmal etmeyiniz; Bizim ile düşmanlarımız arasında adaletle hüküm veriniz. Bu sizin açık menfaatinize bir hareket olur. Halimizi ve başımıza gelenleri size işte böyle anlatıyoruz ki bu belâları bizden uzaklaştırıp yükümüzü hafifletesiniz. İstiyen Bizi bu belâlardan kurtarmağa çalışsın, istemiyen varsın istemesin: Rabbin yardımcılarını en iyisidir.

Ey kul! Sana indirdiklerimizi halka bildir ve onları sakındır. Kimseden korkup çekinme, sarsılma. Tanrının Kendi Emrini yükseltip yerde gökte bulunanların nazarında izzetlendireceği gün yaklaşmaktadır. Daima Rabbına güven, gözlerini O'na dik, O'nun doğruluğunu inkâr edenlerden yüz çevir. Efendin Tanrı, senin için yeter bir yardımcı olsun. Sana yönecek hiç bir hükümdar bulunmasa da Biz dünyada Senin zaferini sağlayıp Emrimizi yükseltmeğe and içmişizdir.

117. Dünyada âsaiş ve barışı yerleştirip milletlerin ilerlemesine yarayacak ilk şartları belirtmek isteyen Ulu Varlık buyurmuştur: Büyük ve şumullü bir konferansın toplanması lüzumuna umumiyetle kanaat getirileceği bir zaman gelse gerektir. İdare dizginini ellerinde tutanlar ve hükümdarlar bu konferansta bulunmalı, müzakerlerine iştirâk etmeli, cihan barışının temellerini atacak tedbir ve çareler üzerinde düşünmelidirler. Dünya barışı büyük devletlerin, bütün milletleri rahatlığa kavuşturmak için, kendi aralarında tamamiyle uzlaşmalarını talep eder. Bir hükümdar bir hükümdara silah çekerse hepsi kalkıp el ele vererek mütecavizin tecavüzünü def'eymelidirler. Bu yapılırsa artık milletler büyük silahlı kuvvet beslemek ihtiyacından kurtularak ancak ülkelerinin güvenliğini ve sınır-

ları içerisinde asayişî sağlayacak miktarda silâhli kuvvet buldurmakla iktifa edeceklerdir. Bu suretle her milletin, her hükümetin ve her devletin rahat ve âsayişî emniyet altına girecektir. Temenni ederiz ki Tanrının kerim ve aziz ismine mâkes olan büyük devlet adamları ve hükümdarlar bu makama ererek insanlığı istibdadın hücumundan korurlar...

Milletlerin tek bir genel dil ve tek bir müşterek yazı kabul edecekleri gün yaklaşıyor. Bu tahakkuk edince bir insan hangi şehire gidecek olsa kendi yurduna girmiş gibi olur. Bu şeyler mecburî ve zaruridir. Bu yazılan şeyleri tahakkuk sahasına çıkarmak her münevver insanın vazifesidir... Bu gün insan ona denir ki hayatını bütün insanlığın hizmetine vakfeder. Ulu Varlık diyor: Bütün milletlerin ve halkların nefine hizmet eylemek için ayaklanan kimseye ne mutlu ve ne saadet! Başka bir yerde de şöyle buyurmuştur: İftihar vatanını seven için değil, bütün dünyayı seven içindir. Dünya tek bir vatandır ve insanlar o tek bir vatanın vatandaşlarıdır.

118. Ey dünyanın padişahları! Tanrı korkusunu bir yana atmayınız; Tanrının koyduğu sınırları aşmaktan sakınınız. Kitabında verdiği emirleri tutunuz; o emirlerin çizgisinden dışarı çıkmayınız. Uyanık olunuz, kimseye zerre kadar olsun haksızlık etmeyiniz. Adalet yoluna gidiniz: adalet yolu doğru yoldur.

Aranızdaki ihtilâfları tasvife edip silahlarınızı azaltınız ki masraflarınızın yükü hafiflesin ve içiniz rahat etsin. Sizi birbirinizden ayıran nifak hastalığını tedavi ediniz; o zaman, şehirlerinizin ve ülkelerinizin güvenliğini sağlayacak küçük bir kuvvet müstesna olmak üzere, artık büyük silâhli kuvvetler buldurmak ihtiyacında olmadığınızı göreceksiniz. Tanrıdan korkunuz, itidal haddini aşip mütecavizlerden olmayınız.

Her sene masraflarınızı bir kat daha artırmakta olduğunuzu ve bunun yükünü tebaalarınıza yükletmekte bulunduğunuzu öğrendik. Cidden söylüyorum: bu onların götüremeyeceği kadar ağır bir yük ve büyük bir zulümdür. İnsanlar arasında hakkaniyetle hüküm veriniz, aralarında adalet timsali olunuz. İnsaf ile düşünürseniz size ve makamınıza yaraşanın bu olduğunu görürsünüz.

Size baş vurup gölgenize sığınan herhangi bir kimseye haksız muamele yapmaktan çekininiz. Tanrı korkusu bilenizce olsun; takva üzere yaşayınız. Şevketinize, ordularınıza, hazine-

lerinize dayanmayınız. Sizi yaratmış olan Tanrıya tevekkül edip Ona güveniniz; bütün işlerinizde Onun yardımını dileyiniz. O dilediğine yerin ve göklerin askerleriyle yardım eder.

Biliniz ki fakirler aranızda Tanrı emanetidir. Emanete hıyanet etmeyiniz, onlara haksız muamele yapmayınız, hainler yolunda yürümemeğe dikkat ediniz. Adalet terazisinin kurulup herkese hakkının verildiği ve zengin olsun fakir olsun bütün insanların eylemlerinin tartıldığı günde emanetinin hesabı sizden muhakkak sorulacaktır.

Bu levihte açık ve eşsiz bir ifade ile size verdiğimiz öğütle-re kulak asmayacak olursanız Tanrının ceza kılıçları her yönden üzerinize çekilecek ve hakkınızda Onun adaletli hükmü verilecektir. O gün Ona karşı durmağa kudret bulamayacaksınız, kendi aczinizi tanıyacaksınız. Kendinize ve elinizin altındakilere acıyınız. Halk arasında hükmünüzü Tanrının en mukaddes ve yüce levhinde yazılı emirlere göre veriniz. Haddi zatında müminlere bir ibret teşkil eden bu en mukaddes ve yüce levihtedir ki Tanrı her şey için mukarrer bir ölçü tayin etmiş ve her şeyi açık açık beyan ve izah buyurmuştur.

Emrimizi inceleyiniz, bize olanları araştırınız, Bizimle düşmanlarımız arasında adaletle hüküm veriniz, komşularına karşı adilâne hareket edenlerden olunuz. Zâlimin zulmüne mani olmaz ve mazlumun hakkını korumazsanız, insanlar arasında övünmeye ne hakkınız olur? Haklı olarak övünebileceğiniz ne var? Yeyip içtiniz mi? Hazinelerinize doldurduğunuz servet mi? Yoksa bezendiğiniz ziynetlerin türlü-lüğü ve değerliliği mi? Hakiki şeref ve iftihar bu gibi fani şeylere tasarruftan ibaret olsaydı üzerinde yürüdüğünüz şu toprağın size kurulması lâzımgelirdi; çünkü, bu şeyleri Hakkın izniyle size veren odur. Malik olduğunuz her şey Tanrının takdirine göre hep onun bağrındadır. Siz bu serveti Tanrının bir inayeti eseri olarak onun sine-sinden çıkarıyorsunuz. İmdi halinizi bir temaşa ediniz, övündüğünüz şeye bakınız. Nolaydı görür göz ve anlar kalbiniz olaydı!

Hayır! Bütün yaratık ülkesini avucunda tutan Zata yemin olsun ki: sizin hakikî ve ebedî izzetiniz ancak Tanrı emirlerine sınımsız yapışmakta, yasalarını can ve gönülden tutmakta, o yasaların tabiksiz kalmamasına dikkat etmekte, ve şaşmadan doğru yola gidedurmaktadır.

119.—Ey dünya hükümdarları! Niçin güneşe perde çekip ışığına mani oluyorsunuz? Kalemî Âlânın öğütlerini dinleyiniz

ki hem siz hem fakirler rahat ve asayiş yüzü göresiniz. Dünya barışını kurmak işinde hükümdarlara yardımda bulunmasını Tanrıdan dileriz. O dilediğini yapandır.

Ey cihanın tacıları! Biz sizi her yıl masraflarınızı artırıp bu masrafların yükünü tebaalarınıza yüklediğinizi görüyoruz. Bu cidden büyük bir haksızlıktır. Bu Mazlûmun ahlalarından ve gözyaşlarından korkunuz, milletlerinize ağır yüz yüklemeyiniz. Kendinize saraylar yaptırmak için onları soymayınız. Kendiniz için seçtiğinizi onlar için seçiniz. Anlayabilerseniz, bu öğütümüz sizin kendi menfaatinizedir. Milletleriniz hazinelerinizdir. Memleket idaresinde Tanrı buyruklarının dışına çıkarak hazinelerinizi hırsızlara teslim etmeyiniz. Saltanatınız, bekanız, fütuhâtınız hep onlar sayesinde. Bununla beraber, onlara ne kadar hor bakmaktasınız! Ne şaşılacak şey, ne şaşılacak şey!

Madem ki Büyük Barışı reddettiniz, hiç olmazsa Küçük Barışa sarılınız; sarılınız ki bir dereceye kadar kendi halinizi ve size bağlı bulunanların halini ıslah edebilirsiniz.

Ey krallar! Uzlaşınız; uzlaşınız ki ülkelerinizin güvenliğini sağlamağa yetecek silâhli kuvvetlerden ziyadesine ihtiyaç duymayasınız. Sakınız alim ve hakim olan Tanrının öğütlerini tutmamazlık etmeyiniz.

Ey hükümdarlar! Birleşiniz; birleşiniz ki aranızda esen nifak kasırgası dinsin ve milletleriniz rahat yüzü görsün. Anlamak isteyen anlasın. İçinizden biri bir başkasına silâh çekerse hep birlikte ona karşı ayaklanınız; bu adaletin kendisidir.

120. Ey her memleketin seçilmiş millet vekilleri! Müşavere ediniz; bütün ilginiz yalnız ve yalnız insanlığı faydalandırıp durumunu iyileştirmek olsun. Dikkatle bakacak olursanız vazifenizin bu olduğunu görürsünüz. Dünyaya, yaradılıştta sağ salim olduğu halde, muhtelif sebebler dolayısıyla vahim hastalıklara tutulmuş bir insan vücudu nazariyle bakınız. Dünya vücudu bir ân rahat yüzü görmemiş, bilâkis onun hastalığı şahsi arzularının dizginini koyverip dalâlet vadisine sapan bir takım cahil doktorların eli altında günden güne vehamet kesbetmiştir. Arasına hâzik bir doktorun bakımı sayesinde üyenin birisi afiyet kazandıysa vücudun mütebakisi yine eski hasta halini muhafaza edegelmiştir. İşte Bilici ve Hikmetli bunu size böyle bildiriyor.

Bu gün Biz dünyayı, zu Zuhur gibi hayretler verici büyük bir zuhuru tanımak şöyle dursun, hattâ kendi menfaatlerinin nerede olduğunu bile bilemeyecek derecede gurur sarhoşu bir takım hükümdarların merhametine kalmış görüyoruz. İki de bir ortaya çıkıp dünyanın ıslahına çalışan hükümdar var ise de bunların da saiki, gizli açık, kendi menfaatleridir. Böyle yaraşmaz bir saik ile ortaya atılan hükümdarın ıslahat yolundaki başarıları tabii olarak pek mahdut kalmağa mahkûmdur.

Hasta dünyayı sağaltmak için Hakkın takdir buyurduğu en müessir ilâç ve en kuvvetli vasıta bütün milletlerin tek bir davada ve müşterek bir dinde birleşmeleridir. Bu ise ancak muktedir ve hâzık bir İlahî doktorun başarabileceği bir iştir. Hakikat budur ve ötesi delâlettir.

121. Söyle: Ey beni çekemeyip fenalığımı istiyenler! Hıncınızda kıvranın! İstedığınız kadar köpürün, işte Celâl Güneşi Zuhurumun ufkunda doğarak parıltılarıyla insanlığı aydınlattı. Siz ise Onun ışığından perdelenerek derin bir gaflet içinde kaldınız. Kendinize acımanız ve hakkıyetini zaten tanımış olduğunuz Kimsenin iddiasını redetmek suretiyle günaha düşmeyiniz.

Biricik gerçek Tanrıya yemin olsun ki, siz bu Zuhuru red dederseniz alem sizinle alay eder; çünkü, Emrinizin doğruluğunu isbat etmek maksadiyle müheymin, muktedir, celil ve alim olan Allahın beyyinelerini bütün dünyanın gözleri önüne koymuş olan siz kendinizsiniz. Bu böyle olduğu halde, O, kahir saltanatının celâline bürünerek sonraki Zuhurunda tekrar görününce, Ona, siz ey gafiller arka çeviriverdiniz!

Güneşin ışığını söndürebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Güneşi balçıkla sıvayabileceğinize mi inanıyorsunuz? Hayatıma yemin olsun ki, hayır! Maksadınız, yerde ve göklerde bulunanları yardımınıza çağırırsanız da, hiç bir zaman husul bulmıyacaktır. Tanrıdan korkunuz, amellerinizi batıl kılmayınız. Onun sözlerine kulak veriniz, Ondan perdelenmeyiniz. Söyle: Hak şahittir ki, Ben Kendim için hiç bir şey istemedim. İstedğim ancak Tanrının zaferi ve Emrinin galebesidir. O kendisi sizinle Benim aramda yeter bir şahittir. Gözlerinizdeki tozu silerseniz işlerimin sözlerimi teyit ettiğini ve sözlerimin işlerime kılavuzluk ettiğini görürsünüz.

Ne görmez gözleriniz var! Tanrı kudret ve saltanatının büyüklüğünü görmediniz mi? Celâl ve ihtişamını seyretmediniz

mi? Vay olsun size, ey şerirler ve hasetçiler topluluğu! Sözüme kulak veriniz, bir lâhza bile duraklamayınız. Rahmanın Cemalı, belki kendinizde olanı bırakıp bütün yaratık alemini Zuhurunun gölgesine sığınmış göreceğiniz yüksekliklere çıkarsınız diye, işte size bu emri veriyor.

Bu gün, Emrin gölgesine girmedikçe, sizin için Tanrı gazabının şiddetinden ve kudretinin kahir tecellisinden ne sığınacak bir yer ne kaçacak bir mahal ve ne koruyucu veya himaye edici bir kimse yoktur. Bu, Onun bu Gençte size izhar olunan Zuhurudur. Bu kadar nurlu, değerli ve güzel bir Zuhurdan ötürü Tanrıya senalar olsun.

Bırakınız her şeyi, alınız Beni. Yüzlerinizi Yüzüme çeviriniz; bilerseniz bu size sizde olan her şeyden daha hayırlıdır. Tanrının dili Benim bu sözlerimin doğruluğuna yine Benim doğruyu söyleyen ve her şeyi sarıp içine alan Kendi sözüm vasıtasıyla tanıklık etmektedir.

Söyle : Sizin Onun Emrini kabulünüzden Ona bir fayda veya Onun Emrinin doğruluğunu inkârınızdan Ona bir zarar geleceğini mi sanıyorsunuz? Yenilmez, yanaşılmaz, ve yüceler yücesi olan Nefsime yemin olsun ki, hayır! İsim nikablarını yırtınız ve Padişahlıklarını parçalayınız. Cemalıma yemin olsun ki bütün isimlerin Sultanı gelmiştir. Başı bulunmayan bir başlangıçtan beri her bir ismi yaratan ve sonu bulunmayan bir sona kadar dilediği gibi yaratmakta devam edecek olan İsimler Sultanı gelmiştir. O, gerçekten, güçlüler güçlüsü ve hikmetliler hikmetlisidir.

Hidayet ridasını üzerinizden çıkarmayınız. Cennet Oğlanlarının sunduğu şaraptan doya doya içiniz. Size kendinizden daha çok acıyan ve sizden bir mükâfat veya teşekkür beklemeyen Kimse size işte böyle buyuruyor. Onun mükâfatı, hakikat kuvvetiyle Onu size göndermiş ve Onu bütün yaratık alemine Kendisinin Bürhanı olarak geçmiş bulunan Zata aittir. Bütün ayetlerini izhar etmeğe O'nu muktedir kılan Odur. Tekrar tekrar bakınız ki Lisanı Kıdemin sizi davet ettiği şeyleri görüp hakikati anlayanlardan olasınız.

Atalarınızdan veya onlardan önce İlk Ademin zamanından beri bu dünyaya gelmiş gitmiş nesillerden hiç işittiniz mi ki : sağında Allahın Melekütü ve solunda Allahın ebedi hükümetinin celâl ve iktidarı olduğu halde açık ve üstün bir saltanatla mü-

cehhez olarak tecelli bulutları içerisinde gelen bir kimse; önünde muktedir, kadir ve mücbir Tanrının askerleri ve dilinde manasının derinliğine bütün ilim ve hikmet sahiplerinin akıl erdiremediği bir takım ayetler olduğu halde gelen bir kimse, Tanrıdan olmayan bir peyam getirmiş olsun? İmdi, doğru sözlü ve doğru özlü olmak iddiasında iseniz, gözlerinizi açınız ve doğruyu, doğrunun ta kendisini söyleyiniz.

Söyle : İnzal ettiğimiz ayetler önceki Zuhurda Bab'a inzal kılınan ayetler kadar çoktur. Tanrı Ruhunun söylediği bu sözlerden şüpheye düşenler Huzurumuza kadar gelerek Tanrının ayetlerini kendi kulaklarıyla işitsinler ve iddiamızın açık delilini kendi gözleriyle görsünler.

Söyle : Hakka yemin olsun ki : Tanrı inayetlerinin ölçüğü dolmuş, Kelimesi kemalini bulmuş Cemalının nuru parlamış, saltanatı cihanı tutmuş, Emrinin celâl ve ihtişamı açıklanmış, ölçüsüz lutufları sürekli bir sağanak halinde bütün insanlığın üzerine yağmıştır.

122. İnsan en üstün tılsımdır; yazık ki elverişsiz bir terbiye özünde olanın gelişmesine engel oluyor. İnsan, Tanrının ağzından çıkan bir kelime ile varlık alanına çıkmış, başka bir kelime ile terbiyesinin Kaynağını tanımak yolunu bulmuş ve diğer bir kelime ile de makam ve mukadderatına sahip olmuştur. Ulu Varlık buyuruyor : İnsana kıymetli mücevherlerle dolu bir maden nazariyle bakınız. Terbiyedir ki ona hazinelerini dışarı döktürür; terbiyedir ki insanlığı o mücevherlerden istifade ettirir. Tanrının mübarek irade semasından inen Mukaddes Kitapların münderecatı üzerinde düşünülürse bütün insanlara tek bir şahıs nazariyle bakılması gayesi güdüldüğü görülür; öyle ki, «Padişahlık Tanrının olacaktır» mührü her bir kalbe basılarak İlahî lütuf, kerem ve inayet ışığı bütün insanlığı aydınlatmış olsun. Şanı yüce olan biricik gerçek Tanrı Kendisi için bir şey istememiştir. İnsanların ne kabulünden Ona bir fayda ve ne inkârından Ona bir zarar terettüp eder. Beyan Melekûtünün kuşu durmadan : «Herşeyi senin için ve seni de yine senin için istedim» diye öteduruyor. Bu asrın âlim ve hakim geçinenleri ülfet ve muhabbet ruhunun insanları arasında yayılıp yerleşmesine engel olmasalar her aydın fikirli insan hakiki hürriyet ne demek olduğunu anlar, sürekli bir barış ve mutlak bir asayişin sırrını keşfederdi. Bu seviyeye yükselip bu seviyenin ışığı

ile aydınlanacak olan böyle bir dünya için : «Sen onda ne bir çukur ne bir tümsek görmeyeceksin» sözü doğru olurdu.

123. Sizden önceki nesiller nereye gittiler? Sağlıklarında memleketin en güzellerini ve dilberlerini çevrelerine toplayanlar ne oldular? Ey insanlar! İbret alınız ve doğru yoldan sapmayınız.

Malik olduğunuz şeylere kısa bir zaman sonra başkaları malik olacak ve şimdi oturduğunuz meskenleri başkaları işgal edecektir. Sözlerime kulak veriniz ve akılsızlık yapmayınız.

Her birinizin en büyük ödevi kimsenin el sürüp sizden zorla alamayacağı bir şeyi seçmektir. Bu şey, Tanrı tanık, Tanrı sevgisidir. Nolaydı görüp anlayaydınız!

Kendinize yağmurdan ve selden yıkılıp sürüklenmeyecek, sizi bu hayatın germüserdinden koruyacak evler yapınız. Dünyanın zulmüne uğrayıp terkedilen Kimsenin size öğütü budur.

124. İlelebed diri Tanrının birliği ne hayret verici bir birlik! Her sınırlamanın dışında bir birlik! Her idrakin üstünde bir birlik! Ezelden beri Kendi celâlinin mukaddes Mekmeninde ve ebede dek kendi istiklâl ve isticlanının makarrında. Münezze Zâtı mümkinatın irfanından ne kadar gani ve müstağni! Yerde ve göklerde bulunanların zikir ve senasından ne kadar âli ve müteali!..

Sırf Kendi iyiliğinin yüksekliği ve kereminin yüceliği iledir ki her bir görünen şeyin içerisine Kendi irfanının ayetini emanet koymuştur; şöyle ki hiç bir şey, rütbe ve kabiliyetine göre, yüce Zâtının irfanından mahrum kalmamasın. Bu ayet yaratık aleminde Onun cemalının aynasıdır. Bu ulvî ayna ne kadar saf bir hale getirilirse Tanrı isim ve sıfatları onda o nisbette kuvvetli ve berrak görünür; Tanrı ilim ve ayetleri onda o nisbette fazla münakıs ve mürtesim olur. Bu suretle her şey kendi makamına şahadet eder, her şey kendi had ve kabiliyetini tanır ve her şeyden: «O Tanrıdır, Ondan özge Tanrı yoktur» sesi duyulur.....

Hiç şüphe yok ki, bu ayna gösterilen şuurlu gayret ve ruhi teveccüh sayesinde dünyevî taalluk kirinden ve şeytanî düşüncelerden öyle temizlenebilir ki artık onun için Rahmânî kudsiyet bahçelerine ve Rabbanî ünsiyet sahalarına yol açılabilir. Fakat her şeyin mukadder bir vakit ve her yemişin muayyen bir mevsimi bulunduğuna göre bu inayetin bütün şaşaa ve güzelliği le tezahür ve inkişaf ettiği bir zaman vardır ki o, da, Tan-

rının Günleridir. Hiç bir gün Tanrı fazlının bedialarından mahrum değil ise de Zuhur günlerinin eşsiz bir imtiyazı ve bütün anlayışların üstünde bir mevki vardır. Bu güzel Rabbanî günlerde yerde ve göklerde bulunan kalbler Tanrı Zuhuru Güneşi ile yüzyüze gelip tamamilen Ona yönelseler kendilerini her şeyden müstağni, İlâhî nur il münevver ve Rabbanî inayet ile muşaffâ görürler. Mübarek olsun her fazıldan daha büyük olan bu fazıl! Aziz olsun her yaratık gözünün gördüğü inayetten daha büyük olan bu inayet! O, Kendisini nitelemeğe ve anmağa kalkışanların sözlerinden münezzehtir münezzehtir!

İşte bu sebeptendir ki o Günlerde kimse kimseye ihtiyaç duymaz. Görüldüğü veçhile, o İlâhî Günlerde Tanrının mukaddes katını arayıp Ona erenlerin çoğu başkalarına nasip olmayan ilim ve hikmet edinmişlerdir. Bunların edindikleri ilim ve hikmetin bir zerresi bile binlerce yıl okuyup yazma ile elde edilemez. Bunun içindir ki Tanrı dostları Tanrı Güneşinin Zuhuru günlerinde bütün beşeri ilimlerden müstağnidirler. İlim ve hikmet pınarları onların öz varlıklarından bir ân bile keslimeksizin fişkirir ve akar.

125. Kardeşim! Kıdem Sultanını tanımağa karar verip o yola ayak basan ciddi bir araştırmacı her şeyden önce Tanrının göze görünmez sırlarının belirdiği yer olan kalbini her öğrendiği şeyin karartıcı tozundan ve her şeytani mazharın dedikodusundan arıtmalıdır. Araştırmacı, Ezeli Sevgilinin sevgisine bir taht olan gönlünü her kirden temizlemeli ve ruhunu fani bir gölge ve geçici bir hayalden başka bir şey olmayan maddiyat ilgisinden, su ve toprak alakasından ayırmalıdır. Gönlünde muhabbet ve nefretin izini bile bırakmamalı; çünkü, olabilir ki körükörüne beslediği bir sevgi onu yalnızca meylettirir veya yersiz taşıdığı bir çığırınme onu doğrudan uzak tutar. Bunun örneğini bu günlerde gördük. Sen kendin de şahit olduğun üzere, bu gün halkın hüyük bir kısmı böyle bir yersiz muhabbet ve nefret yüzünden Ölümsüz Yüzden mahrum kalarak Mâna Mücessemelerinden ayrı düşmüşler, ve işte çobansız başı boş dalâlet ve nişyan yabanlarında dolaşıp duruyorlar.

Araştırmacı Hakka tevekkül etmeli, halktan yön çevirmeli, gönlünü toprak dünyasından kaldırıp Mevlâlar Mevlâsına bağlamalıdır. Kendini kimseden üstün görmemeli, gönül levhasından kibir ve iftiharın her izini silmeli, sabır ve tahammül göstermeli, sükû-

tü ihtiyar edip gevezelikten çekinmeli; zira dil yarı yanmış bir ateş, gevezelik ise öldürücü bir zehirdir. Maddi ateş bedeni yakar, dil ateşi ise hem ruhu hem yüreği yakıp eritir. Birincisinin tesiri bir saatte geçer, ikincisinin etkisi ise asırlarca sürer.

Araştırmacı, kovuculuğu bir sapınç bilip o alana hiç ayak basmamalı. Kovculuk gönül ışığını söndürür, ruhun ölümüne sebep olur. Aza kanaat edip çoğun arkasından koşmamalı. Dünyadan gönül kaldırmış olanların arkadaşlığına kıymet verip maddiyatçı ve kibirli insanlardan uzak durmağı bir nimet bilmeli. Her seher Tanrı ile meşgul olmalı, elinden geldiği kadar çalışıp Sevgiliyi aramalı. Gafleti Tanrı sevgi ve anısının ateşi ile yakmalı, Tanrıdan başka her şeyin yanından yıldırım süratiyle geçip gitmeli. Düşkünlerin elinden tutup kaldırmalı, yoksullara maddi yardımını esirgememeli. Yaratıklar arasında lütufla mümtaz olan insan şöyle dursun, hayvanlara bile lutuf ve şefkat göstermeli. Canandan canı esirgememeli ve halkın yaygarasına bakıp hakka sarılmamak etmemeli. Kendisi için istemediğini başkası için istememeli, yerine getiremeyeceği sözü vermemeli. Hata işliyenlerin hatalarına göz yumup onlar için Tanrıdan mağfiret dilememelidir. Günahkârları affedip onlara hakaret nazariyle bakmamalı; çünkü hiç kimse akıbetinin ne olacağını bilemez. Ne günahkâr var ki, ölüm sırasında imanının özüne nail olarak ölümsüzlük şarabını içer ve Meleiâlâya koşar. Ne mütteki mümin var ki, ruhu bu dünyadan uçup giderken büsbütün başkalaşır ve cehennemin dip bucağına düşer.

Bu kanaat verici izahattan maksad şudur ki : Hak yolu yolcusu ve Hakikat arayıcısı Tanrıdan başkasını fani ve Mabuddan özgesini yok bilmelidir. Bunlar yücelerin sıfatları cümlesinden olup ruhanilerin seviyesini teşkil eder. Müsbet bilgi yolu yolcuların haiz olmaları gereken vasıfların münakaşası münasebetiyle bunlardan bahsedilmiş bulunuyor. Feragatkâr Hak yolcusu ve samimi hakikat arayıcısı ancak bu esaslı şartları yerine getirince mücahit ismine liyakat kesbeder. O, «Bizde mücahede eyliyenler» ayetinin tazammun ettiği şartları ifa edince» Biz Onu Kendi yollarımıza kılavuzlarız» sözünün tazammun ettiği müjde ile müjdelenir.

Araştırma, çabalama, özleme, aşk, iştihak ve incizap çırağı arayıcının kalbinde yanıp Tanrının inayet nesimi onun ruhuna esince, dalâletin karanlığı zail olur, şek ve şüphe sisleri dağılır,

ilim ve yakın nurları onun varlığını kaplar. O zaman Ruhun sevinçli müjdesini hamil Manevi Müjdecî Tanrı Şehrinden gerçek tan gibi görünerek kalbi, fikri ve ruhu gaflet uykusundan marifet borusu ile uyandırır. Bunun üzerine, Ruhulküdüsün inayet ve teyidleri öyle yağar ki arayıcı kendisini yeni bir göz, yeni bir yürek ve yeni bir ruh sahibi olmuş görür. Kâinata münceî Tanrı ayetlerini seyrederek, ruhun gizli sırlarına nüfuz eyler. Tanrının gözü ile bakarak, her zerrede kendisini mutlak yakın makamlarına kılavuzlayan bir kapı müşahede eder. Her şeyde vahdaniyet tecellisinin sırlarını ve samedaniyet zuhurunun eserlerini keşfeder.

Tanrıya yemin olsun ki : hidayet yoluna ayak basıp takva zirvelerine tırmanmak isteyen kimse bu yüce makama erecek olsa Tanrının hoş kokularını binlerce fersah mesafeden alır ve her şeyin ufkunda Tanrı şafağını sökmekte görür. Her bir şey, ne kadar da naçiz olsa; onu kendi Mahbub ve Maksuduna ileten bir tecelli olur. Arayıcı öyle mümeyyiz bir içgöz edinmiş olur ki, güneşi gölgeden nasıl kolaylıkla ayırt edebiliyorsa hakikati bâtıldan o kadar kolaylıkla ayırd edebilir. Tanrı nesimi Doğunun öte ucundan esmeğe başlasa ve kendisi Batının öte ucunda bulunsa yine onun kokusunu derhal alır. Onun gibi, bir mücevheratçı kıymetli taşı kıymetsiz taştan veya bir insan baharı güzden ve sıcağı soğuktan nasıl ayırd ederse, o da Tanrı söz ve işini insan söz ve işinden öyle ayır eder. İnsan ruhunun mecrası, tıkayıcı dünya taalluku kirlerinden temizlenince, ölçülemez mesafelerden Sevgilinin kokusunu alır ve bu kokunun kılavuzluğu ile Yakın Şehrine varıp içine girer.

O ruhanî Şehirde Sübhanın hikmet bedialarını müşahede eder, onda serpilen Ağacın yapraklarının hisirtisinden bütün gizli ilimleri duyar. Toprağından Mevlâlar Mevlâsının temcidi sesini iç ve dış kulağıyla işitir, «dönüş» ve «diriliş» sırlarını iç gözüyle görür.

İsim ve Sıfatların Sultanı o Şehir için ne dile gelmez eser ve alâmetler, ne tezahur ve tecelliler takdir buyurmuştur! Bu eriş su olmadan susamışlığı giderir, ateş olmadan Tanrı sevgisini tutuşturur. Otlarının her yaprağında nice anlaşılmaz manevî hikmet gizlenmekte ve güllerinin her dalında bin bir sevda bulbul yanık yanık ötmekte. Gözalcî lâlelerinden Yanar Çalıda yanan ölmez ateşin sırrını görünür ve mukaddes koku-

larından İsa'daki Ruhulküdüsün güzel rayihası yayılır. Altınsız zenginlik ve ölümsüz ölmezlik bağışlar. Her yaprağında dile gelmez meserret, her odasında yüz binlerce hikmet.

Yılmadan Tanrıyı izliyenler Tanrıdan başka her şeyi bıraktıkça o Şehre öyle öğüt olurlar ki, onlar için onlar bir ân bile ayrılmak akla gelmez. O Şehirdeki mahfilin Sümbülünden kesin deliller işitir, Gülünün güzelliğinden ve Bülbülünün ezgisinden açık bürhanlar öğrenirler. Ve bu Şehir aşağı yukarı bin yılda bir yenilenip donanır...

Bu şehir her devirdeki Tanrı Buyruğundan başka bir şey değildir. Musa'nın günlerinde Tevrat, İsa'nın zamanında İncil, Tanrı elçisi Muhammed'in devrinde Kuran, bu günde Beyan ve Tanrının Göndereceği Zatın devrinde ise Onun Kitabı; yani bütün Kitapların mercii ve mafevki olan Kendi Kitabıdır.

126. Biz nereye sürülürsek sürülelim ve ne çekersek çeke-
lim, Tanrının kavmi büyük bir azim ve tam bir itimad ile göz-
lerini Matlaı Ebhaya dikip dünyanın ıslahına ve milletlerin ter-
biyesine hâdim şeylerle meşgul olmalıdırlar. Geçmişte başımıza
gelenler Emrimizin yükselmesine hizmet edip onun şöhretine
revnak verdiği gibi bundan böyle başımıza gelecek olanlar da
aynı neticeyi verecektir. Candan Tanrının Emrine sarılmız; bü-
tün ruhunuzla Hâkim ve Hakîm Olanın bu Emrine yapışınız.
Biz bütün milletleri ve kavimleri büyük bir şefkat ve inayet ile
kendilerini cidden faydalandırarak şeyler davet ededurduk.

Ögle üstü parlaklığı ile parlayan Gerçeklik Güneşi tanaktır
ki: Tanrı kavminin dünyayı kalkındırmak, hayatını yükselt-
mek ve milletlerini canlandırmaktan başka bir emel ve arzusu
yoktur. Onların bütün insanlarla olan muamelelerinde şiarları
doğrusözlülük ve iyilikçiliktir. Dış gidişleri iç yaşayışlarının bir
yansıması ve iç yaşayışları dış gidişlerinin bir aynasıdır. Din-
lerinin temelini teşkil eden hakikatler örtüsüzdür. Bu hakikat-
ler bütün çıplaklıkları ile herkesin gözü önüne konulmuş olup
kolayca görülür ve tanınır. Sözlerinin doğruluğunu hiç bir şey
gerçeklemese onların işlerini gerçekler.

Bu günde her görür göz Tanrı Emrinin fecrini görebilir ve
her işitir kulak Yanar Çalıdan çıkan Sesi tanıyabilir. Tanrı rah-
meti öyle coşkundur ki, Tanrı ayetlerinin Matlaı ve celâlinin
Mazharı olan Kimse örtüsüz perdesiz milletlerle ve kavimlerle
yüzyüze konuşuyor. Niceleri var ki kalbleri fenalık yapmak

duygularıyla dolu olarak huzurumuza gelmişlerken sadık ve âşık bir bende olarak oradan ayrılmışlardır! İnanç kapısı herkese karşı arkasına kadar açık. Kötülük işleyenler belki müte-nebbih olup Tanrının uçsuz bucaksız mağfiret okyanusuna ererler diye Biz haricî muamelelerimizde iyi ile kötü, günahlı ile günahsız arasında fark koymadık. Biz insanlara «Settar» ismi-mizle öyle tecelli etmişizdir ki, fasık kendisini mütteki sanmış-tır. Biz, Bizi arayanı meyus döndürmeyiz ve Bize yöneleni ka-tımızdan mahrum etmeyiz...

Dostlar! Şanı yüce biricik Tanrıya güzel amellerinizle ve Onun nazarında makbul olan tavır ve ahlâk ile yardım ediniz. Bu Günde Tanrı yardımcısı olmak isteyen kimse gözünü malik olduğu şeylere kapayıp Tanrıdan olan şeylere açmalıdır. Fay-dası yalnız kendine dokunacak şeylerle meşgul olmaktan vaz-geçip Tanrının ulu Adını yüceltecek şeylerle meşgul olmalıdır. İçini fena emellerden ve bozuk arzulardan temizlemelidir; çünkü Tanrı korkusu onu zafere götürecektir silâh, gayesine erdirecek ilk vasıta. Takva Tanrı Emrini koruyan kalkan, Tanrının kav-mini zafere kavuşturan siperdir. Takva kimsenin indiremiye-ceği bir bayrak, hiç bir gücün boy ölçüşemeyeceği bir kuvvet-tir. Tanrıya yakın gelmiş olanlar insanların kalb kalelerini dai-ma onun yardımını ve Rabbül-cünudun izni ile fethedegelmiş-lerdir.

127. Ey kavim! Tanrıyı bilmek ve gücünün büyüklüğünü öğrenmek istiyorsanız, Bana Benden başkasının göziyle değil Benim gözümle bakınız. Yoksa Melekûtümün süresince Emrin üzerinde düşünseniz; müheymin, muktedir, bâki ve hikmetli Tanrının ebediyeti boyunca yaratıklar üzerinde kafa yorsanız, Beni tanımak imkânını bulamazsınız. Halk belki daldığı gaflet uykusundan uyanır da aklını başına alır diye Emrimizin haki-katini işte böyle meydana koyduk.

Herkesin korkudan titreyip yar ve ağyardan gizlendiği ve canını kurtarmak derdine düştüğü bir sırada etrafımı alan düş-manlara rağmen, imanlarını korumak için Kendimi ve akra-balarımı Tanrı Yoluna nasıl feda etmiş olduğumu pek iyi bilen şu adamların sefil haline bakın.

Nihayet, Biz Tanrının Emrini izhar etmeğe muvaffak olarak onu öyle yücelttik öyle yücelttik ki, herkes — bu Gence karşı fena niyet besleyip Tanrıya ortak koşanlar müstesna — Allahın

saltanat ve hükümetini tasdik etmek mecburiyetinde kalmışlardır. Bununla beraber, bütün yaratıkları nüfuz ve tesiri altına almış olan bu Emre ve eşini görmedikleri Nurun bu parlaklığına rağmen, Beyaniler inkâr vadisine sapıp Benimle mücadeleye kıyam eylemişlerdir. Bazıları Tanrı Yolundan yön çevirip iman etmiş oldukları Kimsenin otoritesini reddetmişler ve güçlüler güçlüsü, koruyucular koruyucusu, yüceler yücesi ve büyükler büyüğü olan Tanrıya karşı küstahça hareket etmişlerdir. Bazıları da Onun Yolunda tereddüt edip durmuşlar ve Tanrı Emrinin doğruluğunu, irademle yaratılmış olan kimsenin kabul ve tasdiğine muallak saymışlardır. Bu suretle, farkında olmadıkları halde amelleri bätıl oldu. Bunların arasında, Tanrıyı kendi ölçüsüyle ölçmeğe kalkışıp Tanrı isimleri yüzünden aleyhine kalkacak derecede hataya sapan, Beni ölüme müstahak sayan, ve nihayet kendi işlemiş olduğu suçları Bana atan birisi de vardır.

Kendi derdimi ancak Beni yaratıp peyamını Bana emanet eyliyen Zata havale ederim. Ona şükürler sunar, takdir buyruğu şeylerden, yalnızlığımdan ve Kendisinden bu derece ayrılıp uzaklaşmış olan kimselerin elinden çektiğim ıstıraplardan dolayı Ona hamdederim. Bana gelmiş ve gelecek hep belâlara sabırla katlandım ve katlanacağım. Bütün itimad ve tevekkülüm Onadır. Ona daima şöyle yakaracağım : Ey Rabbim! Kullarını fazıl ve kerem katına kılavuzla. Onları inayetinin güzel tecellilerinden ve türlü türlü nimetlerinden mahrum buyurma. Alemleri kaplıyan rahmetinle onlar için takdir buyurduğun şeyi bilmiyorlar. Ey Rabbim! Onlar dıştan zayıf ve âciz, içten öksüzdürler. Sen cömertsin, iyisin, yücesin, ulusun. İlähi! Gazabını onlara karşı alevlendirme. Merhametinin bediaları görününceye kadar onları Sen geciktir; ola ki, Sana döneler ve Sana karşı işledilkeri şeylerden ötürü Senden mağfiret dileyeler. Sen yarlıgayıcısın ve acıyıcısın.

128. Söyle : Rahman olan Rabbıma uydum diyen bir kimsenin içindeki şeytana uyması yaraşır mı? Nurlu cemalıma yemin olsun ki, hayır, yaraşmaz. Nolaydı bunu idrak edeydiniz!

Dünya sevgisini gönlünüzden, Tanrının zikrinden başka her zikri dilinizden, Onun Yüzüne bakmaktan sizi alıkoyan veya sizi nefsinizin kötü isteklerine uymağa teşvik eyleyen her şeyi

bütün varlığınızdan atınız. Ey kavim! Tanrıdan korkunuz, takva yolunda yürüyünüz.

Söyle: Ey Kavim! Gidişiniz dilinizin ikrarını yalanlarsa, Tanrıları Rabba imanlarını dil ile ikrar ettikleri halde kutluluk bulutu içerisinde kendilerine gelen o Rabbi kabulden imtina gösteren ve Onun doğruluğunu inkâr eyliyenlerden nasıl ayırd edilirsiniz? Kendinizi dünyaya ve dünyanın boş şeylerine bağlılıktan kurtarınız, onlara yaklaşmaktan sakınınız, çünkü onlar sizi hırs ve tama' yolunda yürümeğe teşvik edip doğru ve nurlu yola girmekten geri tutar.

Biliniz ki: «dünya»dan maksad Yaradanınızdan gafil kalıp Ondan başka bir şey ile meşgul olmanızdır. «Uhrevi hayat» ise sizi biricik nurlu Tanrıya yaklaştıran şeyler demektir. Bu Günde sizi Tanrıyı sevmekten alıkoyan her şey dünyadır. Ondan kaçınız ki mutlular sırasına giresiniz. Bir kimse dünya süsleriyle süslenmek, gözalıcı elbiselerini giymek veya nimetlerinden istifade etmek isterse — bunlar onun ile Tanrı arasında perde çekmemek şartıyla — beis yoktur. Allah yerde ve gökte yaratılmış olan her iyi şeyi Kendine hakikaten inanmış olan kimseler için takdir buyurmuştur. Ey kavim! Allahın size izin verdiği iyi şeylerden yiyiniz, kendinizi Onun güzel ihsanlarından mahrum etmeyiniz. Ona hamdüsena ediniz, müteşekkir olunuz.

Ey yurdundan kaçıp Tanrının huzuruna sığınan kimse! Rabbinin peyamını insanlarına bildir; belki kötü ve bozuk arzularının telkinatına uymaktan geri durup yüceler yücesi ve büyükler büyüğü Tanrının zikrine dönerler. Söyle: Ey kavim! Tanrıdan korkunuz, kan dökmekten çekininiz. Komşunuzla savaşmayınız, iyi adam olunuz. Düzenlenmiş dünyanın düzenini bozmaktan sakınınız, sapsızların izinde yürümeyiniz.

İçinizden biri Rabbin Emrini tebliğ etmek isterse her şeyden önce kendi kendini tebliğ etmelidir ki onun sözünü işidenerin kalbleri müncezip olsun. Bir mübelliğ önce kendi kendini tebliğ etmedikçe sözü arayıcının kalbinde heyecan uyandırmaz. Ey kavim! Başkalarına iyi öğütler verip kendilerini o öğütleri tutmıyan kimselerden olmayınız. Bu gibilerin sözleri, öteden her şeyin hakikati ve daha öteden Tanrıya yakın duran melekler onları yalancılıkla itham ederler.

Böyle bir kimse herhangi bir kimsede bir tesir husule getirmeğe muvaffak olursa, bu muvaffakiyet, Aziz ve Hakimin

hükmüne göre, ona değil Tanrı sözlerinin nüfuz ve tesirine atfolunmalıdır. Mübelliğ, Tanrının nazarında, kendisi eriyip aktığı halde çevresine ışık saçan bir mumdur.

Söyle : Ey kavim! Size utanç veya Tanrı Emrine şerefsizlik getirecek işleri işlemeyiniz, kötülükçü olmayınız. Vicdanınızın kabul etmediği şeylere yanaşmayınız; her türlü kötülükten kaçınız. Böyle şeyler Tanrının her günah lekesinden arıtıp arınmışlar zümresine kattığı kimselerden başka hiç bir kimsenin eli sürmediği Kitabda size yasak edilmiştir.

Kendinize ve başkalarına karşı adaletli olunuz ki amelleriniz vasıtasıyla adaletin eserleri sadık kullarımız arasında belirsin. Sakın komşunuzun malına göz dikmeyin. Onların itimad ve emniyetini kazanmağa çalışın ve Tanrının keremiyle edindiğiniz nimetleri fakirlerden esirgemeyin. O, fakirlere karşı eli açık olanların mükâfatını verir, verdiklerini iki kat öder. Yoktur Çalap, Odur ancak. Cihan ve cihanın imparatorluğu Onundur. Nimetlerini dilediğine verir; dilemediğinden esirger. Vericidir, cömerttir, iyiler iyisidir.

Söyle : Ey Ehli Baha! Tanrının Emrini yayınız; çünkü, Tanrı Kendi Emrini yaymağı herkese bir ödev kılmış olup bundan daha makbul bir amel yoktur. Bu amelin makbul olması, Emri yayanın müheymin, aziz ve muktedir olan Tanrıya tam bir iman ile iman etmiş olmasına bağlıdır. Bundan başka, Tanrının hükmüne göre, Emir cebir ve şiddet vasıtasıyla değil söz ve beyan kuvvetiyle yayımalıdır. Yüceler Yücesi ve Hikmetliler Hikmetlisinin Melekütünden emir işte bu suretle indirildi. Bir kimse ile sakın münakaşaya girişmeyiniz, onu tatlılıkla yola getirmeye çalışınız. Sözüünüzü dinleyip kabul ederse ne âlâ; aksi takdirde, onu kendi haline bırakıp yüzünüzü Tanrının mukaddes katına, işildar kutluluk makamına çeviriniz.

Bu dünya işleriyle ilgili meseleler üzerinde kimse ile ağız kavgası yapmayınız; çünkü, Tanrı dünya işlerini bu işlere muhabbet bağlamış olanlara bırakmıştır. Bütün dünya içerisinde Tanrının Kendisi için seçip ayırdığı şey insanların kalbleridir. İnsan kalbi ise ancak hikmet ve beyan askerleriyle alınır. Baha'nın Parmakları bu hükmü, Bilici ve Buyurucunun fermanı ile, kaza levhası üzerine işte bu suretle yazdı.

129. Ey Tanrı yolunun yolcusu! Tanrı inayeti denizinden payını al, o denizin derinliklerinde gizli şeylerden mahrum kal-

ma, hazinelerinden istifade et. Bu denizden tek bir damla yerde ve göklerde bulunanların bütünü üzerine dökülecek olsa, onları güçlü, bilici ve hikmetli Tanrının keremiyle zengin eder. Bu denizin hayat verici suyunu feragat avuçlarıyla avuçla ve bütün yaratıklar üzerine öyle serp öyle saç ki, insan ellerinin meydana getirdiği tahditlerden arınıp Tanrının şevketli makamına, bu kutlu ve ışıklı Noktaya yaklaşabilsinler.

Bu işi yalnız başına yaptığından ötürü hüzünlenme. Tanrı sana kâfi gelsin. Ruhunu Onun ruhuna kat ve müteşekkir ol. Rabbinin Emrini bütün yerde ve göklerde olanlara bildir. Bir kimse davetine icabet ederse Allahın Rabbin sana ilham buyurduğu hikmet incilerini onun önüne dök, hakikî bir mümin gibi ol. Bir kimse davetini reddederse onu kendi haline bırakıp âlemlerin Rabbi olan Allahın Rabba tevekkül ve itimad eyle.

Hakka yemin olsun ki, bu Günde her kim ağzını açıp Rabbinin ismini anarsa, İlâhî ilham orduları bilici ve hikmetli İsmimin semasından onun üzerine iniverir. Aynı zamanda, her birinin elinde nurani bir kadeh olduğu halde, Meleiâlâ da onun üzerine iner. Nurlular Nurlusu ve Güçlüler Güçlüsünün fermaniyle emir Melekûtünden işte böyle takdir buyruldu.

Kutlu perdenin arkasında Tanrı hizmeti için hazırlanmış bir seçkinler zümresi vardır ki, bunlar zamanı gelince meydana çıkıp Tanrının Emrine yardım edecekler ve kimseden — bütün insan cinsi ayaklanıp üzerlerine saldırırsa — kimseden korkmayacaklardır. Bütün yer ve gök sakinlerinin gözleri önünde harekete geçip Allahın ismini bağıra bağıra ilân edecek ve insanoğullarını aziz ve hamid Allahın yoluna davet edecek olanlar işte bunlardır. Sen onların yolunda yürü, kimseden korkma. Dünyanın kopardığı yaygara ne kadar da şiddetli ve korkunç olsa hiç fütur getirmeyip Tanrı yolunda yürüye duran ve kınayıcıların kınamasına rağmen gayelerinden dönmiyen kimselerden ol.

Tanrının levhi ve ayetleriyle yola çık; Bana inanmış olanlarla buluş ve onlara kutlu Cennetimin müjdesini ver. Sonra, Tanrıya ortak koşmuş olanları sakındır. Şöyle söyle: Ey nâs! Size celâl Tahtının semtinden geldim; size güçlü, yüce ve ulu Tanrıdan bir haber getirdim. Elimde sizin ve atalarınızın Rabbi Olan Allahın bürhanını taşıyorum. Onu elinizdeki doğru tartar terazi ile, yani Tanrı peygamber ve elçilerinin terazisi ile

tartınız. Doğruluğu nazarınızda sabit olup Tanrı katından olduğuna kanaat getirdiğiniz takdirde, artık ona itiraz etmekten sakınınız; çünkü, böyle yaparsanız amelleriniz bätül olur ve inansızlar sırasına girersiniz. O, gerçekten, Hakkın izni ile indirilmiş ayettir; Tanrı Emrinin doğruluğu bütün yaratıklara onun vasıtasıyla isbat edilmiş ve kudsiyet bayrakları yer ile gök arasında onun vasıtasıyla dalgalanmıştır.

Söyle : mühürlü ve esrarlı tomar, kesin Tanrı hükmünün hazinesi budur. Ondaki yazı kutlu Parmağın yazdığı bir yazıdır. Bu tomar kalın bir esrar perdesiyle örtülü bulunuyordu. Şimdi aziz ve ebedi olan Tanrının bir inayeti eseri olarak yere indirilmiş bulunuyor. Biz yerde ve gökte oturanların cümlesinin mukadderatını onda tayin ettik; ilkinden sonuna kadar her şeyin bilgisini onun üzerine yazdık. Geçmişte yaratılmış ve gelecekte yaratılacak olan hiç bir şey Onun gözünden kaçmaz, Onu maksad ve meramından alıkoymaz.

Söyle : Tanrının Emri tekrarlanmış ve açık olan kudret elimiz yerde gökte bulunanları gölgesi altına almıştır. Derinliğine nüfuz edilemeyen Sırrımızın cüzi bir parıltısını gösterdik, ve işte bakınız Sina şulesiyle aşinalığı olanlar Emrimizin Sinasını saran Kızıl Nuru görmeleriyle göçmeleri bir oldu. Rahmanın Cemalı, bürhanının bulutları içerisinde işte böyle indi; nurlu ve hikmetli Tanrının iradesi bu suretle yerini buldu.

Söyle : Ey en üst uçmakta oturan Gök Kızı! Kutlu odandan çık. Ölümsüzlük dibasiyle istediğin gibi donan, nakışlı nur elbisesini Ebha ismiyle giyin; ve sonra meni ve müteal Rabbinin Tahtından gelen tatlı melodiye kulak ver. Aç gözünü, göster gül cemalını. Tanrının kulları nurlar saçan çehrenden niçin mahrum kalsın? Yer sakinlerinin ahlaklarını veya gök ehlinin iniltilerini iştirsen acıma. Bırak intifa toprağında helâk olsunlar. Kin ve adavet ateşiyle kavruanlar bırak yok olsunlar. Ve sonra, yer ve gök sakinlerinin karşısına geçip en tatlı ve ezgili sesinle Tanrı isim ve sıfatlarının Sultanına temcid oku. Senin için işte böyle takdir ettik. Biz irademizi yerine getirmeğe cidden muktediriz.

Sen ki Kudsiyet Özüsün, sakın nurani libasından soyunmuş; bilâkis, hilkat melekûtünde Tanrının solmıyan güzel libaslarıyla süslenedur ki, Onun güzel sureti Senin vasıtanla bütün yaratıklara aksetsin ve Rabbinin inayeti bütün kuvvetiyle cihana saçılsın.

Bir kimsede Rabbına karşı sevgi sezersen Kendini ona feda et: çünkü Biz seni bunun için yarattık, çünkü ezelde, özel lutfumuza mazhar olanların önünde, seninle ahdimiz budur. İçgözleri körleşmiş kimseler seni kuruntu oklarına hedef tutarlarsa bundan üzüлüp sabırsızlanma. Onları kendi hallerine bırak; çünkü onlar şerirlerin telkinatına uymuş kimselerdir.

Yerde ve gökte oturanların karşısına dikil ve haykır: Ben BAHA'nın Ruhundan doğan uçmak kızıyım. Konağım Onun nurlu Adıdır. Melelâlanın önünde Onun adlarının süsiyle süslendirildim. İsmet örtüsüne bürünmüş bulunuyordum; gözlerden gizli idim. Derken Rahmanın sağından gelen lâhut bir ses işittim. Bütün uçmağın o tatlı ırlayışı işitmek ve ırlıyanın güzelliğini seyretmek hasretiyle heyecana gelerek titredigine şahit oldum. Ezeliyet Dilinin Kayyum-i-Esma'da terennüm ettiği ayetleri bu nurlu levihte bu kadar tatlı bir üslup ile işte böyle işşa ettik.

Söyle: O Kendi saltanatıyla dilediğini takdir eder ve Kendi iradesiyle dilediğini yapar. Takdirini hoş gördüğü şeyler için Ondan sebep sorulmaz. O muhtardır, muktedirdir, hakimdir.

Tanrıya inanmayıp Onun saltanatına karşı baş kaldıranlar kendi kötü ve bozuk arzularının âciz esiridirler. Bunlar cehennemdeki meskenlerine döneceklerdir. Münkirlerin meskeni ne sefil mesken!

130. Bollukta bor verici, darlıkta şükredici ol. Komşunun güvenine lâıyk ol, ona güler yüzle bak. Fakirlere hazine, zenginlere öğütçü, yoksulların feryadına erişici ol. Verdığın sözün mukaddesliğini ihlâl etme. Hükmünde insafli, sözünde çekingen ol. Kimseye haksızlık etme, herkese karşı halim ol. Karanlıkta yürüyenlere lâmba, kederlilere sevinç, susuzlara deniz, darda kalanlara melce, mazlumlara destek ve koruyucu ol. Her hareketinde doğruluk ve dürüstlük kılavuzun olsun. Gariblere yurt, dertlilere derman, mültecilere kale ol. Körlere göz, yolunu şaşırmişlara hidayet meşalesi ol. Hakikat çehresine ziynet, vefa alanına taç, hakseverlik mabedine direk, beşer cismine can, adalet ordusuna sancak, fazilet ufkuna yıldız, gönül toprağına şebnem, bilgi denizinde gemi, iyilik semasında güneş, hikmet taçında mücevher, asrın fezasında ay, tevazu ağacında meyva ol.

131. Kalemi Kıdem Tanrının dostlarını anmaktan bir ân fariğ olmadı. Kimi vakit Onun Kaleminden merhamet ırmak-

ları aktı ve kimi vakit o Kalemın kımıldanışıyle Tanrının apaçık Kitabı indi. Zatı eşsiz, beyanı rakipsizdir. Ezelden beri üstünlük ve güçlülük tahtında oturan ve dudaklarından beşerin bütün ihtiyaçlarını tatmin edip onları faydalandıracak öğüt ve öğretileri döken Odur.

Biricik gerçek Tanrı şahadet ve yaratıkları tasdik eder ki : ne bir ân insanların nazarından gizlendim ve ne onların verebileceği zararlardan korundum. Herkesin gözü önünde ayaklandım; Bana hoş geleni yapmalarını onlara emrettim. Dünyanın ıslahından ve milletlerin asayişinden başka güttüğüm bir maksad yok. İnsanlığın saadeti, emniyet ve rahatı beşer birliği gerçekleşmedikçe husul bulmaz. Birlik ise Kalemî Âlânın öğütlerine kulak asılmadığı müddetçe gerçekleşebilecek bir ülkü değildir.

Onun sözü insanlığı birlik ışığı ile aydınlatır ve İsmının zikri insanlığın kalbini tutuşturup insanlar ile Tanrının nuru arasına gerilmiş perdeleri yakar. Tek bir iyi amelde süfli toprağı gökler ötesine kaldıracak bir etki var. İyi amel her bağı koparır, tükenmiş ve elden gitmiş kuvveti iade eder...

Ey Allahın kavmi! Temiz yürekli olunuz, temiz yürekli olunuz; haksever olunuz, haksever olunuz. Ey Tanrının kavmi! Hakkın zaferini sağlayacak olan şeyler, yani Onun yeryüzündeki askerleri ve yardımcıları, mukaddes Kitablarda ve yazılarda büyük bir sarahatle yazılmıştır. Tanrının Emrine yardım edip onu zafere ulaştıracak olan askerler Tanrının nazarında makbul olan iyi ameller ve güzel huylardır. Bu Gün de Emrimizin hizmetine azmedip güzel ahlâk ve dürüst hareket askerlerini yardımına çağırın kimsenin tesir ve nüfuzu alemşümul olur.

132. Şanı yüce biricik gerçek Tanrının Kendini insanlara izhar etmekteki maksadı onların bir maden ocağına benzetilebilen hakiki iç benliklerinde gizli cevherleri meydana çıkarmaktır. Yeryüzünde görülen muhtelif din ve akide sistemlerinin insanlar arasında düşmanlık duygusu doğurmasına vesile ittihaz edilmemesi bu Günde Tanrı Dininin temel ilkesini teşkil eder. Bu prensipler ve şeriatler, bu kökleşmiş kuvvetli sistemler, aynı Kaynaktan çıkmış olup tek bir Işığın ışınlarıdır. Görülen başkılıkların sebebi bunların kuruldukları devirlerin icablarında aranmalıdır.

Ey Ehli Baha! Yeryüzü milletlerini ıztıraba düşürüp çalkandıran din ve mezhep gürültü ve kavgalarının dinmesi ve hattâ eserlerinin büsbütün silinmesi için elden gelen himmet ve gayreti gösteriniz. Tanrı ve Tanrıya hizmet eyliyenlerin sevgisi hatırı için bu büyük ve yüce Emre yardımda bulununuz. Din ve mezhep taassubu ve bundan ileri gelen sevişmezlik kimse-
nin söndüremeyeceği cihan yakıcı bir ateştir. Ancak İlâhî kudret elidir ki insanlığı bu büyük belâdan kurtarabilir...

Tanrının beyanı bir lâmba ve şu sözler onun ışığıdır: BİR AĞACIN MEYVALARI VE BİR DALIN YAPRAKLARISINIZ. Birbirinize büyük bir muhabbet ve şefkat, samimi bir muveddet ve ülfet ile muamele ediniz. Gerçeklik Güneşi Şahittir ki, birliğin nuru bütün dünyayı aydınlatacak kuvvettedir. Her şeyi bilen biricik gerçek Tanrı bu sözlerin doğruluğunu bizzat kendisi tasdik ediyor.

Bu üstün ve yüce makama, insanlığı koruyup güvenliğe kavuşturacak bu makama, ermeğe çalışınız. Bu amaç bütün amaçların üstünde, bu ideal bütün ideallerin şahı. Fakat adalet güneşini karartan koyu zulüm bulutları dağılmadıkça bu makamın nuraniliği gözlere ayan olmaz...

Ey Bahailer! Bütün insanlarla samimi dostluk ve arkadaşlık yapınız. Bildiğiniz bir hakikat varsa, kendinizde başkalarında bulunmayan bir pırlanta bulunuyorsa, o hakikati ona tatlılıkla anlatınız. Kabul ederse, ne âlâ; maksad hasıl olmuş olur. Bir kimse bu suretle bildirdiğiniz hakikati reddedecek olursa onu kendi haline bırakıp doğru yolu ona göstermesini Tanrıdan dileyiniz. Bu gibilere karşı sakın kabalık etmeyiniz. Tatlı dil insan kalbini çeken bir mîknatıstır. Tatlı dil ruhun gıdası, mâna gelinin donu, hikmet ve irfan nurunun çeşmesidir...

133. İlâhî ahkâm Tanrının vahiy semasından nazil olmuştur. Herkes onlara sıkı riayet göstermelidir. İnsanın sair yaratıklardan imtiyazı, hakikî terakkisi ve nihai zaferi bu ahkâma bağlı olagelmiş ve bu ahkâma bağlı olagidecektir. Tanrı buyruklarını tutanlar ebedi saadete ererler.

Tanrıbirliği Güneşini tanıyıp tekliğin Mazharına inanmış olanlara çifte vazife terettüp eder. Birincisi bu Mazharın sevgisinde sebat: düşman yaygaraları ve yalancı müddeilerin iddiaları karşısında Hakka sarılmaktan vazgeçmiyecek bir sebat; bunları hiç hesaba katmıyacak bir sebat. İkincisi Mazharın koy-

duđu kanunlara : insanlar için koyduğu ve koyacağı kanunlara, hakkı bătıldan ayırd etmeğe yarayan kanunlara sıkı riayet.

134. Bir insanın Hakkı tanıdıktan sonra birinci ödevi Onun Emrinde istikamettir. İstikamete sarılınız, Tanrının Emrinde sabit ve rasih olunuz. Hiç bir iyi amel Allahın katında istikamet derecesinde makbul değildir. İstikamet amellerin şahıdır; Yüceler yücesi ve güçlüler güçlüsü olan Tanrı kendisi buna şahittir.

Tanrının sevdiği faziletler ve vasıflar gün gibi açıktır. Bunlar hep Semavi Kitaplarda açık açık yazılıdır. Güvenilirlik, doğrusözlülük, Tanrı ile başbaşa bulunulduğu sırada temizyüreklik, tahammül, kazaya rıza, Tanrının verdiğine kanaat, felâkette sabır ve hattâ şükür, ve ne şartlar altında olursa olsun Hakka güven bunlar arasındadır. Tanrının katında bunlar en yüksek ve en güzel huylardan sayılır. Bunlara nazaran diğer ameller tali ve tâbi mevkiinde kalır...

Kalbi canlandıran ruh Tanrı irfanıdır. Tanrı irfanının en hakiki süsü : «O dilediğini işler ve dilediği gibi hükmeder» hakikatının kabulüdür. Tanrı irfanının libası Tanrı korkusu, kemalî ise Tanrı Dininde sebat ve istikamettir. Tanrı Kendini arayanları işte böyle talim eder. O kendine yöneleni sever. Ondan özge yarlıgayıcı ve keremli Tanrı yoktur. Âlemlerin Rabbına öğütler olsun.

135. Ey Dirinin harfi! Tanrının kulağı senin sesini işitti ve gözleri senin yazılı dileğini gördü. O kendi izzetinin makarrından sana sesleniyor, müheymin ve kayyum olan Varlığın indir-diği ayetleri sana bildiriyor.

Ne mutlu sana ki koruyucular koruyucusu ve güçlüler güçlüsü biricik sevgili Rabbinin verdiği kuvvetle nefis ve hava putunu kırdın, vehim ve hayal örtüsünü yırttın. Sen, gerçekten, başka Harflerin önüne geçen Harfler sırasına girdin. Bunun için, yüzünün parlaklığı cihanı aydınlatagelen ve aydınlatagidecek olan Rabbin Bab'ın dili vasıtasıyla Tanrı seçkinlerinden oldun. Yer ve gök sakinlerinin kalplerini titreten, yaratık ve buyruk ülkelerinde oturanları haykırtan, ve insanların göğüslerinde yatan gizli sırları deşip deneyen bir Emri tanımağa seni muvaffak buyurduğundan dolayı Hakka şükürler sun ve Onun ulu Adını ulula.

Şu nda Rabbin olan Rabbi Âlâ (Bab) Kendi izzetinin mele-
k>tünden sana şöyle hitap ediyor : Seni bekliyen saadet ne bü-
yük bir saadettir, ey Dirinin Harfi! Sen Bana cidden inandın, Be-
ni Meleiâlâ yanında utandırmadın, ahbine vefa ettin, kuruntu
örtüsünü tutup attın; gözlerini görünen ve görünmiyen her şeyin
Rabbi, ziyaretine koşulan Mabedin Rabbi, ve senin Rabbin olan
Allaha çevirdin. Suratların asılıp yüzlerin kara çıktığı Günde
yüzün ak çıktığı için senden çok memnunum.

Söyle : Ey Beyaniler! Büyük Terazinin kurulup Tanrı Ruhu
nağmelerinin müheymin, muktedir ve kutlular kutlusunu olan Rab-
binin yemini Arşından yükseldiği Günde kendi ihtiras ve fena
temayüllerinizi bırakarak gözlerinizi ancak ve ancak Manzarı
Ebhaya dikmenizi size bütün levihlerimizde ve gizli Yazılarımız-
da tavsiye etmedik mi? Sizleri, İkinci Zuhurunda, ister Tanrı
isimlerinin mazharları ve izzeti ister Tanrı sıfatlarının timsalleri
ve saltanatı olsun, Cemalımızın Mazharından uzak tutacak bir
şeye yapışmaktan sizleri menetmedik mi? Buna rağmen, Beni
Kendimi izhar edince doğruluğumu inkâr ettiniz, Benden yüz çe-
virdiniz, Tanrının ayetlerini oyuncak sayanlardan oldunuz!

Cemalıma yemin olsun ki, Allaha hükümetinin ebediyeti bo-
yunca tapıp secde etseniz de bu Günde sizden hiç bir şey kabul
olunmayacaktır; çünkü her şey Onun iradesine bağlı her amelin
değeri Onun kabul ve rızasına muallaktır. Bütün kâinat Onun
için bir avuç topraktır. Tanrı, Kendisini tanımayıp sevmiyen bir
kimsenin sesini bu Günde işitmez. Bilerseniz, Onun dininin özü
budur.

Ovalar üzerine çöken sise kanıkıp suları Tanrı iradesiyle in-
sanların ruhlarına tazelik veren denizden vaz mı geçiyorsunuz?
Tanrının nimetini böyle boş ve süfli bir şeye değiştiginiz için ya-
zıklar olsun size! Sizler, gerçekten, Beni birinci Zuhurumda da
reddedenlersiniz. Nolaydı bunu anlayabileydiniz!

Kalkınız, ödevinizde kusur ettiğinizden ötürü Tanrının göz-
leri önünde kefarete bulununuz. Emirlerime kulak vermek is-
terseniz Benim emrim işte bu. Kendime yemin olsun ki, ne Ku-
rancılar ne Tevratçılar, ne İncilciler ve ne başka Kitaplara ina-
nanlar sizin yaptığınızı yapmamışlardır. Ben Kendim bütün ha-
yatımı bu Emrin hakkiyetini isbata vakfetmişimdir. Ben Kendim
bütün Levihlerimde Onun Zuhurunu müjdelemişimdir. Bunun-
la beraber O Kendini, sonraki Zuhurunda, Baha halesi içerisinde

ve ihtişamının libasına bürünmüş olarak açıklayınca, müheymin ve kayyum olana karşı isyan ettiniz. Sakınınız, ey kavim! Tanrı yolunda bana edip eylediklerinizden utanınız. İzzet semasından indirilmiş olan şeyleri reddedenler sırasına girmekten sakınınız.

İşte, ey Dirinin Harfi, Rabbinin söylediği ve sana Yüce İllerden tevcih ettiği sözler bunlardır. Rabbinin sözlerini kullarına bildir : belki üzerlerine çöken bu ağır uykuyu silkip atarak kendilerini vücade getiren ve kendilerine Cemalının bu şaşaalı, kutlu ve aşikâr Zuhurunu indirmiş olan Allahtan mağfiret dilerler.

136. Söyle : Ruhlarınızı, ey kavim, nefsin esaretinden kurtarınız; sevgimden başka her sevgiden temizleyiniz. Bilirsiniz, zikrim her kiri arıtır. Söyle : Bütün yaratıklar dünya meyil ve muhabbetinden büsbütün tecerrüd edecek olsa, Kudret Eli, Tanrı saltanatının her şeyde tecellisi için onları bu Günde: «O yaratık ülkesinde dilediğini yapar» hilâtiyle müftehir kılardı. Güçlü, koruyucu, nurlu ve kudretli olan Padişahlar Padişahının ismi ulu ve kutlu olsun.

Ey Kulum! Tanrıya yakın gelenler Tanrı ayetlerini güzel bir sesle nasıl okurlarsa, sen de aldığın Tanrı ayetlerini öyle güzel bir sesle tilâvet eyle; tilâvet eyle ki, terennümündeki tatlılık ruhunu tutuşturup kalpleri çeke. Her kim odasında yalnız bulunduğu bir sırada Tanrının ayetlerini güzel bir makam ile okursa yayıcı melekler onun ağzından çıkan kelimeleri güzel bir koku gibi etrafa yayar ve temiz yürekleri heyecana getirir. Böyle bir kimse ilk önce bu okuyuşun tesirini duymıyabilir; fakat mazhar olduğu lutuf ve inayetin tesiri er geç ruhu üzerinde görülür. Tanrı Zuhurunun sırları Kudret ve Hikmet Kaynağının iradesiyle işte böyle açıklandı.

Ey Halil! Tanrı şahittir. Vakıa Kalemim hâlâ levih üzerinde hareket ediyor, fakat emin ol ki özünün hariminde ağlıyor, yanıp yakılıyor. İşte Arşımın önünde duran şu lamba da Cemalî Kademim Kendi iradesiyle vücade gelmiş bir takım kimselerden çektiği belâlara ağlayıp inliyor. Bu sözlerimin doğruluğuna Tanrı Kendisi şahadet ediyor. Bu gün bir kimse kulağını münkirlerin yaygarasından temizler ve her hangi bir yaratığa verirse ondan bir inilti işitir. Bu inilti, kullarımız arasında Bizi inkâr edip aleyhimize ayaklanmış olanların yüzünden uğradığımız belâ ve çektiğimiz zahmetlere gözyaşı döken şu elimdeki Kalemim ve şu önümdeki lambanın iniltisidir. İşte kederlerimizin üstünü örten

örtünün bir ucunu böyle bir parça kaldırdık ki Bizim neler çektiğimizi bilip ona göre kendi haline memnuniyetle katlanasın.

Kalk, her zaman ve her bir halde Rabbına yardım et, Onun yardımcılarında biri ol. Tanrı Ruhunun bu nurani ve şaşaalı Levihte yazdığı sözleri dikkatle dinlemelerini halka bildir. Söyle : Ey kavim! İnsanlar arasına ni'ak tohumu ekmeyiniz, komşunuzla mücadele etmeyiniz. Sabırlı olunuz, tamamen Hakka tevekkül ediniz, Tanrıya itimad gösteriniz. Mevlânıza hikmet ve beyan kılıcı ile yardım ediniz. İnsanın makamına yaraşan budur. Bundan inhiraf aziz ve hamid olan Allahın şanına yakışmaz. Ne yazık ki halk delâlete sürüklenmiş, gaflete düşmüştür!

Ey Kavim! Tanrı zikri bir anahtardır. Aranızda Tanrı Zikri ve Hikmet Kaynağı olan Kimsenin zikri ile insanların kalb kapılarını açınız: O, bütün dünya içerisinde insan kalbini seçip Kendi nuruna tecelligâh kılmıştır. İmdi kalblerinizi her kirden temizleyiniz ki Hak onlarda tecelli etsin. Kalb bu maksadla yaratılmıştır. Bu, gerçekten, Tanrının bir lütuf ve inayetidir.

Ey kavim! Dillerinizi doğrusözlülükle süsleyiniz, ruhlarınız dürüstlikle donatınız. Kimseye hiyanet etmeyiniz. Halk arasında Tanrı mutemedleri, Tanrı cömerdliğinin timsalleri olunuz. Şehvani arzulara ve fena temayüllere uyanlar doğru yoldan sapıp enerjilerini israf ederler. Bunlara kaybolmuş nazariyle bakılır. Ey kavim! Gözlerinizi Tanrıya çevirmeğe çalışınız. Kalb pasını daima Tanrı zikri ile gideriniz Ruhlarınız Tanrının lutuf ve inayetinde müsterih olsun. Ayaklarınız Tanrı rızası yolunda yürüsün. Benim size bıraktığım öğütler bunlardır. Keşke öğütlerimi tutsanız!

137. Bazı kimseler başkalarının malında tasarrufu helâl sayarak Allahın Kitabında yazılı emrini istihfaf etmişlerdir. Bu gibiler Kahharın kahrına uğrasınlar! Nezahet Ufkundan Parlıyana yemin olsun ki : İman ve ikan semasına cidden yükselmiş denebileceği olan bir kimse, bütün dünya altın ve gümüş de olsa, onu alıp saklamak şöyle dursun, dönüp ona bakmağa tenezzül bile etmez. Esasen bundan önce Arap diliyle yazdığımız bazı yazılarda bu mevzua üstün bir belâgat ve güzel bir üslup ile temas edilmiş bulunuyor. Tanrı tanıktır ki : o sözlerin helâvetini tatmış olan bir kimse Tanrının çizdiği sınırları aşmak istemeyeceği gibi Sevgilisinden başka bir kimseye bakmağı da gü-

nah bilir. Böyle bir insan dünyaya müteallik şeylerin ne kadar boş ve geçici olduğunu derhal içgöziyle görerek dünya ötesi ebedi ve hakiki şeylere gönül bağlar.

Söyle : Ey Cemalî Kıdemîni âşıklaı olmak iddiasında bulunanlar ! Utanınız. Onun çektiği belâlardan, Tanrı hatırı için katlandığı cefalardan mütenebbih olunuz. Gözleriniz açılsın. Onun katlandığı türlü cefa ve mihnetlerin gaye ve neticesi böyle rezilâne işler ve sefilâne hareketler mi? Zuhurumdan önce gelip geçen her haydut ve her şeririn de söylediği bu aynı söz ve yaptığı bu aynı iştir.

Gerçek söylüyorum: Tatlı sesime kulak veriniz, içinizdeki şeytana uymayınız, fena arzuları bırakınız. Tanrı otağına girip ebedi izzet yurduna yerleşenler, açlıktan ölmek üzere de olsalar, en alçak ve değersiz saydıkları bir komşunun bile malına el uzatmazlar.

Biricik gerçek Tanrının Kendini izhar etmesindeki maksad, insanlığı doğrusözlülük ve doğrusözlülüğe, güvenilir ve dinseverliğe, Tanrı iradesine boyunegerliğe, tatlılık ve katlanırlığa, usluluk ve doğruluğa davettir. Hedef, her bir insanı temiz bir karakter sahibi yapmak, onu kutlu ve güzel amellerle donatmaktır.

Söyle : Kendinize ve hemcinslerinize acıyınız; kudsiyet cehennemlerinden bile münezzeh bulunan bu Emrin kuruntu çamurlarınızla, yaraşmaz ve çürük vehimlerinize kirlenmesine meydan vermeyiniz.

133. Ey kudreti cihanları saran merhametli Tanrı! Bağış definelerinde gömülü ve cömertlik hazinelerinde saklı göz görmedik incilere kavuşmak ümidiyle Seni anmak ve Seni övmek için seherleri uykudan kalkan, emir ve iradene uyarak gündüzleri oruç tutan bu kul ve kölelerini görüyorsun. Ey kâinatın dizginini elinde, isim ve sıfat melekütünü avucunda tutan! Kullarını bu Günlerinde merhamet bulutundan yağdırdığın yağmurlardan mahrum buyurma; onları hoşnutluk denizinin serpintilerinden uzak tutma.

Ey Rabbim! Zerreler Senin kudret ve saltanatına, ayetler Senin azamet ve iktidarına tanıklık ediyor. Ey alemin İlahi! Ey kıdemîni Malikî! Ey ümmetlerin Sultanı! Buyruklarının ipine yapışan, irade semasından görünen ahkâmına derhal baş eğen kullarına Sen acı.

Ey Rabbim! Görüyorsun ki : gözleri Senin inayet ufkuna dikilmiş kalbleri Senin lutuf denizine yönelmiş, sesleri Senin Ebha adınla yüce makamdan yükselen sesine boyun eğmiştir. Ey Rabbim! Sende olana kavuşmak ümidiyle kendilerinde olanı bir yana atan, dünyayı bırakıp Senin Ufku Âlâna yönelmeleri yüzünden türlü belâ ve felâketlerle karşılaşan dostlarına Sen yardım eyle. Ey Rabim! Onları nefis ve haavnın saldırılarından koru, her iki dünyada işlerine yarayacak şeylere muvaffak eyle.

Ey Rabbim! Yaratık dünyasında yüksek sesle nida edip herkesi Sidretülmüntehaya ve ötelere ötesi makama çağırın o gizli ve saklı İsmi yüzü hürmetine dilerim ki: gerek bizim ve gerek bütün insanların üzerine merhamet bulutundan dökülen yağmurlarını yağdırın; yağdır ki, Senden başkasının zikrinden arınalım ve fazıl denizinin kıyısına yaklaşalım. Ey Rabbim! Ruhlarımızı Ceberutunda, isimlerimizi Melekütünde, cesetlerimizi koruyuculuk kalende ve cisimlerimizi ismet hazinende ibka edecek şeyi bizim için Kalemî Alân ile yaz. Senin her olmuş ve olacak üzerinde mutlak iktidarın var. Sende özge müheymin ve kayyum ilâh yoktur.

Ey Rabbim! Eller Senin cömertlik ve kerem göklerine kalkmış: onları bağış hazinelerinden doldurmadıkça yerlerine döndürme. Ey Rabbim! Bizim, babalarımızın, analarımızın suçlarını bağışla. Senin bağış okyanusundan umduğumuzu bizlere ihسان eyle. Ve sonra, ey Sevgilimiz, Senin yolunda tuttuğumuz şu orucu kabul buyur. Güçlüsün, yücesin, teksin, birsin, yarlığayıcısın, acıyıcısın.

139. Ey Nebilî Âzam! Sana Ebha isminin melekütünden hitap eyliyen Kadimin Nidasına kulak ver. O, şu ânda, hep yaratıkların üstünden ve içinden ses veriyor ve diyor: «Ben gerçekten Tanrıyım, Benden özge Tanrı yoktur. Ezelden beri bütün saltanat ve iktidarın kaynağı Benim. Ebede dek hükümet sürüp koruyucu kanatlarını bütün yaratıklar üzerine gelecek olan Benim. Benim delil ve bürhanım, kâinatı kaplıyan kudret ve saltanatımın büyüklüğüdür».

Ey ismim! Ne mutlu sana ki, Benim Gemime girip kuvvet ve kudretimle ululuk denizinde dolaşıyorsun. Sevin: Tanrı Parmağı seni lutufdideler listesine geçirmiştir. Sen hayatın kendisi demek olan badeyi bu Gencin ellerinden alıp içtin. Bu öyle bir Gençtir ki, hep Tanrı Mazharları Onun çevresini dö-

ner, hep Rahmanın Matlaları gece gündüz Onun sahasının parlaklığını överler.

Onun nuru üzerine olsun; çünkü sen Tanrıdan Tanrıya yolculuk ettin; revnakı solmıyan sahaya, fanilerin tasvirine muktedir olmadığı bir Noktaya ayak bastın. Orada, Rabbin aşkı taşıyan kudsiyet nesimi senin içindeki Ruhunu harekete getirdi, anlayış suları seni uzaklık ve tanrısızlık lekelerinden temizledi. Tanrı Zikrinin Sembolü bulunan Kimseyi tanımak sayesinde Onun Zikrinin Cennetine kabul olundun.

İmdi, Emrine yardım etmek için seni kuvvetlendiren ve kalb bahçende ilim ve irfan çiçekleri açtıran Tanrıya teşekkür et. Onun inayeti seni ve bütün cihanı işte böyle sardı. Sakın hiç bir şeye canın sıkılmasın. İnsanların dedikodularından sıyrıl, Tanrıdan perdelenmiş olanların kısır münakaşalarını bir yana at. Sonra, ruhları heyecana getirip kalbleri bu kutlu ve nurlu sahaya çevirmek için Ulu Ruhun sana Emir hizmetinde ilham buyuracağı şeyleri dünyanın dört bucağına yay....

Bil ki : Biz kılıç, hükmünü, Emrimizin yardımcısı olmak bakımından kaldırdık ve yerine beyan kuvvetini koyduk. İna-yetimizin bir eseri olan bu hükmü bir daha geri alınmamak üzere işte böyle tesbit ettik.

Söyle : Ey kavim! İnsanlar arasına nifak tohumu ekmeyiniz, komşunuzla mücadeleden geri durunuz. Rabbiniz dünyayı ve onu şehirlerini yeryüzü hükümdarlarına bırakmış, onları Kendi saltanat ve iktidarlarının timsali yapmıştır. O, bu dünyanın hükümetinden Kendisi için bir şey alıkoymak istememiştir. Hak Kendisi buna şahittir. Onun Kendisi için ayırdığı şey gönül şehirleridir. Gönül şehirlerini Kendisi için ayırmaktaki maksadı, onları dünya kirlerinden arıtıp münkirlerin hiç bir vakit el dokunduramayacağı kutlu Noktaya yakın getirmektir. Ey kavim! Gönül şehirlerini beyan anahtarıyla açınız. Sizin için ezelden yazdığımız ödev budur.

Hakka yemin olsun ki : dünya ve onun fani nimetleri, şeref ve izzeti, bütün zevkusafası Tanrı nazarında toztoprak ve hatâ çerçöp kadar değersizdir. Keşke insan kalbi bu hakikati kavrayabilse! Ey Ehli Baha! Dünya kirinden ve dünya ile ilgili her şeyden arınınız. Tanrı tanıktır ki, dünyevi şeyler size yaraşmaz. Dünya işlerini dünya hasreti çekenlere bırakıp gözlerinizi bu kutlular kutlusu Manzarı Ebhaya dikipiniz.

Size yaraşn şey, Tanrıyı ve Tanrının Zatına Mazhar Olanı sevip Onun vereceği emirleri tutmaktır.

Söyle : Nezaket ve doğrusözlülük ziynetiniz olsun. Kendinizi katlanırlık ve hakseverlik libasından mahrum etmeyiniz. Nezahet rayahasının kalblerinizden bütün yaratıklara yayılabilmesi için daima mütehammil ve doğrusözlü olunuz. Söyle : Ey Ehli Baha! Fiilleri sözlerine uymıyanların izinde yürümekten sakınıınız. Çalışınız ki, milletler sizi Tanrı ayetlerine mazhar ve Onun emirlerine makes görsünler. Muhtelif sınıflara mensup ekser insanların hareketleri sözlerine uymaz. Siz onlar gibi olmayınız. Amelleriniz insanlığa rehber olsun. Amel ileidir ki başkalarından ayırd edilebilirsiniz. Amel ileidir ki nurunuzun per-tevi dünyaya yayılır. Ne mutlu öğütümü dinliylene! Ne saadet Alim ve Hakimin buyruklarını tutana!

140. Ey Muhammed Ali! Ne mutlu sana ki, kalbini aziz ve hamid olan Rabbinin sevgisiyle doldurdun. Bu Günde bu makama eren, her iyi şeye ermiş olur.

Tanrı dostlarının bu günkü zilletlerine bakma. Bu zillet, her madd izzetin ve her dünyevi ikbalın fahridir. Kıdem Dilinin Kendi dostlarını büyük Mahbeste anmasından daha büyük bir şeref tasavvur olunur mu? Aradaki bulutların tamamıyla dağılıp : «İzzet Tanrıya ve Onu sevenlere mahsustur» sözünün Tanrı iradesi ufkunda güneş gibi ışık saçacağı gün yaklaşıyor.

Büyük küçük hep insanlar böyle bir şerefe nail olmak için çalışmışlar ve hâlâ da çalışıyorlar. Bununla beraber, halk, Hakikat Güneşi doğup dünyayı aydınlatmağa başlar başlamaz - Hakkın inayeti ipine yapışıp yüzlerini Onun kutlu civarından başka her şeye kapayanlar müstesna olmak üzere - Onun feyızlarından mahrum kalmışlar, nurundan perdelenmişlerdir.

Seni böyle yüksek bir şerefle müşerref buyurduğu için Alemlerin Maksuduna şükret. Çok geçmeden, dünya ve dünyada olan her şey unutulup gidecek, bütün şeref ve izzet aziz ve hamid olan Rabbin dostlarına racı kalacaktır.

141. İşte basiret sahiplerine hak üzere gönderilen bir kitap O, insanogulları daldıkları uykudan belki uyanırlar ümidiyle, onlara adalet ve hakkaniyet kaidelerine riayeti emredip fasid ve şehvanî arzularına tebaiyeti nehyediyor.

Söyle : Ey kavim! Elvahımızda size emrolunan şeyleri yapınız, fitne tohumu ekenlerin kuruntularına uymayınız. Onlar, kendi işledikleri habaseti kutlu, nurlu ve yüce olan Tanrıya isnad eyliyen fesatçı kimselerdir. Söyle : Biz bütün bu belâ ve musibetleri, siz dünya kirlerinden arınasınız diye kabul ettik. Bu davranışımızdaki maksad ve hikmeti niçin bir parça durup düşünmüyorsunuz? Hakka yemin olsun ki : katlandığımız cefaları bir parça durup düşünen kimsenin yüreği kan ağlamaması mümkün değil. Sözlerimin doğruluğuna Tanrı şahittir. Biz bütün bu felaketlerin yükünü sizi fesad ve dalâletten kurtarmak maksadiyle yükledik; siz ise hâlâ lakaydsiniz.

Söyle : Eteğimize kapışanların Meleialâya hoş gelmiyecek şeylerle lekedar olmaması lâzımdır. Nurlular nurlusu Rabbin bu açık Levihteki hükmü işte böyledir. Söyle : Benim sevgimi bir yana atıup Bana hüzün verecek şeyleri mi irtikâp ediyorsunuz? Bilici ve hikmetli Tanrının size inzal buyurduğu şeyleri anlamaktan sizi alıkoyan nedir?

Gerçek söylüyorum : Biz sizin işlediğiniz işleri görüyoruz. Amellerinizden nezahet ve kudsiyet kokusu alırsak sizi muhakkak mübarekleriz. O zaman Cennet sakinlerinin dilleri size sityişler okur, sizi Tanrıya yakın duranların arasında tâzim ile anarlar.

Tanrının Eteğine sarılınz, Onun İpine sımsıkı yapışınız. Onun ipi hiç kimsenin koparamıyacağı bir iptir. Sakın bu Büyük Haberi inkâr etmiş olanların yaygarası seni maksadından alıkoymasın. Bu levhin içindekileri bütün milletlerin muhafefetine rağmen her tarafa yay. Senin Rabbin gerçekten zorlayıcı ve koruyucu bir Rabdır.

Nurum senin ve senin ile bile olanların üzerine olsun. Onlar felaha ermiş olanlardır.

142. Sevgilinin güzelliğine yemin olsun. İmkân dünyasını kaplıyan Rahmet budur; Tanrı fazlının her şey üzerine kanat gerdiği Gün budur. Ey Ali! Merhametimin diri suları hızla dökülüyor, yüreğim şefkat ve muhabbetimin sıcaklığıyla eriyor. Sevdiklerime gelen belâlar veya onların neşelerini kaçırarak üzüntüler karşısında lakayd kalmağa bir türlü razı olamadım.

Her ne zaman «Rahman» merhametli ismim âşıklarımından birinin arzum hilâfına bir söz söylediğini işittiyse, o ismim mahzun mahzun dönüp meskenine gitti. Her ne zaman «Settar»

(örtücü) ismim sevgililerimden birinin kendi komşusuna yüz kızartıcı veya tezlil edici bir muamelede bulunduğunu gördüyse, o ismim de mağmum mağmum dönüp kendi Mekmeni İzzetine giti, ve orada acı acı ağladı. Herne zaman «Gaffar» (yargılayıcı) ismim dostlardan birinin bir günah işlediğini duyduysa, o ismim de büyük bir ıstırap içerisinde haykırdı; duyduğu acıya dayanamıyarak toprağa düştü ve görünmez melekler tarafından yücelerdeki meskenine götürüldü.

Ey Ali! Hak olan Nefsime yemin olsun ki: Baha'nın yüreğinde yanan ateş senin yüreğinde alevlenen ateşten daha şiddetli; Onun iniltisi senin iniltinden daha derin. Dostlardan birinin bir günah işlediğini duyan Cemalî Kıdem, her defasında, Yüzünün nurunu bütün insanlardan gizlemeği istiyecek derecede utanç duydu; çünkü Onun gözü daima onların vefakârlığında ve vefakârlığın icablarında olmuştur.

Yazdıkların huzurumuzda okununca içimde vefa denizi dalgalandı, gufran yelleri esti, inayet ağacım sana bölge saldı, kerem bulutların ihsanlarını üzerine yağdırdı. Ebediyet ufkunda parlıyan Güneşe yemin olsun ki: kederinle kederleniyorum, mihnetlerinde seninle birlikte inliyorum.... Bana yaptığın hizmetleri takdir eder, uğrumda türlü dertlere uğradığımı tasdik eylerim. Bütün zerrelere sana karşı beslediğim sevgiye şahittir.

Ey Ali! Yücelttiğin nida nazarımda çok makbul. Emrimi kaleminle ve dilinle yay. Bütün insanları alevlendirecek bir aşk ve heyecan ile haykırıp halkı Alemlerin Sultanına çağır.

Söyle : Ey Sevgilim Efendim! Ey hareketlerimin Muharrirki ve ruhumun hidayet Yıldızı! Ey varlığımın derinliklerinde çınlayan Ses! Ey tapmak hasretiyle yanan kalbimin Tapısı! Seni nasıl övmiyeyim ki beni Sana yönelmeğe muktedir kıldın, ruhumu zikrinle alevlendirdin, İsmi ilân edip senalarını terennüm etmeme yardım buyurdun.

İlâhî, İlâhî! Senin Yolundan sapan bulunmasaydı, merhamet sancığın nasıl dikilebilir, fazıl bayrağın nasıl açılabilirdi? Suç işlenmeseydi, kim Seni Günahları Örtüsü, Yarlığayıcı, Her Şeyi Bilici, Hikmetliler Hikmetlisi diye ilân ederdi? Sana karşı hata işliyenlerin hatalarına ruhum feda! Hata işlenmesi üzerinde ki, Senin Rahman ve Rahim ismin harekete gelir

ve merhametin nefis rayihasını etrafa saçar. Ruhunla konuş-
turacak hal ve hareketlerin benden sadır olmasına beni muk-
tedir kılmanı dilerim. Beni kudretinle kuvvetlendir ki bütün
yaratıkları Zuhurunun Matla ve maşrıkhına yöneltebileyim. Rab-
bım! Senin lutuf ve inayetin insanlar arasında tecelli eder. İç
varlığım Sana karşı günah işliyenlerin günahlarına fidiye! Böy-
le günahların irtikâbiyledir ki Senin fazıl güneşin kerem ufkun-
da görünür, âtifet bulutun bütün yaratıkların hakikatı üzerine
bağış yağdırır.

Rabım! Ben işlediği bir sürü kötü işleri Sana itiraf eyliyen
ve dünyada hiç kimsenin ikrar etmediğini ikrar eden bir kim-
seyim. Senin gufran denizine koştum, Senin inayet gölgeneye sı-
ğındım. Ey insanların Ebedi Padişahı ve Ulu Koruyucusu! Gö-
nüelleri ve ruhları Senin uçsuz bucaksız sevgi semalarında uç-
racak, Ruhunla konuşuracak hal ve hareketlerin benden sadır
olmasına beni muktedir kılmanı dilerim. Beni kudretinle kuv-
vetlendir ki bütün yaratıkları Zuhurunun Matla ve Maşrıkhına
yöneltebileyim. Rabbım! Kendimi tamamiyle iradene teslim et-
meğe, kalkıp Sana hizmet etmeğe beni müeyyed buyur; çünkü,
ey Efendim, ben bu hayatı ancak Emrinin Çadırımı ve Nurunun
Merkezini tavaf etmek için seviyorum. Ey Tanrım! Görüyorsun
ki Senden başka her şeyi bıraktım, iradene baş ve boyun eğdim.
Arık Sana nasıl yaraşır, şan ve azametine nasıl yakışır, öyle bana muamele buyur.

Ey Ali! Alemlerin Mevlası Kendi lutuflarını senden esirge-
memiş ve esirgememektedir. Onun kuvvet ve kudretiyle silah-
lan, Emrinin hizmetine kıyam et, ulu Adını ulula. Beşeri bilgi-
den mahrumluk, okuma yazma bilmemek seni üzmesin. Türölü
inayetlerin kapıları biricik gerçek Tanrının kudret avucunda-
dır. O, o kapıları Kendine hizmet edenlere açar. Umarım ki, bu
İlâhi tatlı yel gönöl bahçenden bütün cihana eserek tesirini her
memlekette gösterir. Kudreti her şeye şamil olan Odur. Güçlü-
dür, nurludur, azizdir.

143. Ey Kulum! Ne mutlu sana ki Hakikati gördün, Rah-
manı inkâr ederek Ana Levihte şerir hükmünü giymiş olan kim-
seden el çektin. Tanrı sevgisinde yürüdedür, Onun Dininde
müstakim ol. Beyan kuvetinle Ona yardım et. Zâlimler elinde
mahpusluk işkencesi çeken Rahman sana böyle buyuruyor.

Sana Benim yolumda bir busibet isabet edecek olursa, çek-

tiğim belâ ve musibetleri hatırla, sürgünlüğümü ve mahpusluğumu düşün. Aziz ve Hakimin katından Bize nazil olan sana işte böyle tebliğ ediyoruz.

Nefsime yemin olsun! Dünyayı ve dünyada olan her şeyi dürüp yerine yeni bir nizam koyacağımız gün yaklaşmaktadır. O, her şeye gücü yetendir.

Yüreğini temizle ki Beni anabilesin; kulağını arıt ki sözlerimi dinliyebilesin. Sonra, yüzünü rahman olan Rabbinin bulunduğu Noktaya çevirip şöyle söyle: Rabbim! Nefsinin Mazharını bana tanıtıp beni ruhumun tapısı olan Mukaddes Huzuruna teveccüh ettirdiğin için Sana hamdederim. Senden başkasına arka çevirip yalnız Sana gönül verenlere ne takdir buyurdun ise bana onu takdir buyur. Bunu Senden, göklerin yarılp yerin çatlamasına sebep olan İsminin yüzü hürmetine dilerim. Beni Celâl Çadırı içerisinde, Kendi huzurunda, doğruluk kürsüsü üzerine oturt. Sen dilediğini yapmağa muktedirsin. Senden öze nurlu ve hikmetli İlâh yoktur.

144. Kalemî Âlâ bu Emri yaymağı herkese bir borç yazmıştır..... Allah, Kendisinden başka her şeyden gönül kaldırmış olanları Kendi ilhamıyla muhakkak mülhem kılar, kalblerinden hikmet ve beyan suları fişkırtır. Rahman olan Rabbin dilediğini yapar ve istediğini takdir eder.

Bu dünyayı göz önüne getirir ve ona müteallık şeylerin ne kadar fani olduğunu idrak edersen, Rabbinin Emrine hizmet yolundan başka bir yolda yürümek istemezsin. O zaman, hiç kimse seni Ona senalar terennüm etmekten menedemez.

Dosdoğru yoluna git, Onun hizmetinde sebat et. Söyle: Ey insanlar! Size bütün Mukaddes Kitaplarda vaad olunan Gün geldi. Tanrıdan korkunuz, yaratılışınızın Hedefini tanımaktan geri durmayınız. Ona doğru koşar adımla yürüyünüz. Bilirseniz, bu sizin hakkınıza dünyadan ve dünyada olan her şeyden daha hayırlıdır.

145. Sefaletzedelere raslayınca yüzünüzü çevirmeyiniz; çünkü, Zülcelâlin gözleri onlara daima refet ve şefkat ile bakar. Bu refet ve şefkatin derecesini ancak arzu ve isteklerini izzetli ve hikmetli olan Tanrının iradesine katmış olanlar bilip takdir eder. Ey dünyanın zenginleri! Topraklarda sürünen yoksullardan kaçmayınız. Onlara yakınlık gösteriniz; Tanrının,

hikmetine akıl ermez takdiri gereğince, düşmüş oldukları acı-
naklı hali bırakınız size anlatsılnar. Hakka yemin olsun! Siz
onlarla dostça düşüp kalkarken, Meseiâlâ size bakacak, sizin
için şefaatte bulunacak, isimlerinizi sevgi ile anacak, amel-
lerinizi övecektir. Ne mutlu üstün bilgilerine mağrur olmiyan
bilginlere! Ne saadet günahkârlarla alay etmekten ise, kendi
kusurları meydana çıkmasın diye, onların kötü hareketlerini
örtmeğe çalışan iyilere!

146. Her birinizin insanlar için bir iyilik kaynağı ve dü-
rüstlük örneği olmanızı isteriz. Kendinizi başkalarına tercih et-
mekten sakınınız. Gözlerinizi insanlar arasında bulunan Tanrı
Heykeline dikiniz. O, Kendi hayatını dünyanın kurluşu için fe-
da etmiştir. Azizdir, kerimdir, mütealidir. Aranızda bir ihtilâf
çıkınca, Beni karşınızda durur görünüz; İsmimin hatırı için, şa-
şaalı Emrine karşı beslediğiniz sevginin bir nişanesi olmak
üzere, birbirinizin kusurlarına göz yumunuz. Sizi hoşnutluğu-
mun cennetinde vifak ve muhabbet üzere yaşar görmek isteriz.
Amellerinizden birlik ve dostluk, ülfet ve şefkat rayihaları kok-
lamak isteriz. Alim ve Emin sizi işte böyle öğütlüyor. Biz her
vakit sizinle beraber olacağız. İyi arkadaşlık içerisinde yaşadığınızı
görürsek yüreğimiz sevinçle dolacaktır. Başka hiç bir şey
Bizi memnun bırakmaz. Her hakiki anlayış sahibi buna şaha-
det eder.

147. İsmi Âzam şahittir ki: Bu günde herhangi bir kim-
senin bu dünyanın fani şeylerine muhabbet bağlaması ne ha-
zin bir şey! Kalkınız, Tanrının Emrine sımsıkı yapışınız. Birbiri-
nizi seviniz. Benlik perdesini, Sevgilinin aşkına, ölmiyen ateş
ile yakınız. İçinizdeki neşe ve nuraniyeti dışınıza aksettirerek
herkesle iyi arkadaşlık ediniz. Aranızdaki Hakikat Kelimesinin,
her sırada, nasıl davrandığımı gördünüz. Bu Gencin, herhangi
bir Tanrı dostuna tek bir geceyi bile kederli geçirtmemeğe ça-
lıştığını pek âlâ bilirsiniz.

Tanrı Sözü dünyanın kalbini tutuşturdu. Bu ateşin aleviyle
alevlenmezseniz yazık size! Umarım ki, bu kutlu geceyi birlik
gecesi sayıp ruhlarınızı birbirine sımsıkı bağlar, kendinizi gü-
zel huylarla donatırsınız. Bütün gayretiniz, ölüm bataklığına
saplanmış olanları kurtarıp Tanrının Kadim Dinine çekmek
yolunda masruf olsun. Temas ettiğiniz insanlar sizde biricik ger-
çek Tanrının işaretlerini görsünler; çünkü siz, Tanrı Ruhunun

insanlar arasında ilk olarak yeniden yarattığı kimselersiniz; çünkü siz, ilkin Onun önünde diz çöküp yere kapanansınız; çünkü siz, herkesten önce Onun celâlinin tahtı etrafında dönelersiniz. İstedğini Bana ifşa ettiren Kimseye yemin olsun ki: Yüceler Ülkesinin sakinleri sizi sizden daha iyi tanır. Sakın bu sözümü boş bir lakırdı sanmayınız. Keşke rahman olan Rabbinizin gördüğünü siz de görebilseniz! Manevi seviyenizin üstünlüğüne, değerinizin büyüklüğüne ve makamınızın yüceliğine tanıklık eden şeyleri siz de görebilseniz! Arzu ve ihtiraslarınızın sizi sizin için takdir buyrulan şeyden geri tutmamasını temenni eylerim.

148. Ey Selman! Urefanın bütün söyleyip yazdıkları, mütenahi insan aklının çerçevesini aşmaz. İlmin en yüksek zirvesine çıkan akıl ve irfanın en esrarlı derinliğine inen kalb, hiç bir zaman kendisi için mümkün olanın fevkine yükselemez, hiç bir vakit kendi tasavvur ve düşüncelerinin sınırlarını geçemez. Her ârifin irfanı, her anıcının anısı ve her niteliğin nitelemesi ancak Tanrı tecellisinin özlerinde yarattığının bir inikâsıdır. Bunun üzerinde her derin düşünen kimse, hiç bir yaratığın aşamayacağı bir takım sınırlar olduğunu teslim eder. Tanrıyı tanımak ve muhayyilede tecessüm ettirmek için ötedenberi gösterilen gayretler ve getirilen misaller, Onun, Kendi meşriyeti inkâniyesi ile, Münhasıran Kendisi için bizzat yarattığı yaratıklara racidir. O, her hangi bir kimsenin irfaniyle maruf olmaksun veya herhangi bir kimsenin getirdiği misallerle bilinmekten münezzehtir. Kendisiyle yaratıkları arasında ne bir ilgi, ne bir bağ ve ne de Zatına götüreceği bir iz ve işaret mevcut değildir. Alemleri ihata eden iradesiyle kâinatı yaratmıştır. Hak, ezelden beri kendi birliğinin yüceliklerinde bütün varlıkların irfanından mukaddes sultandır; ve ebede dek Kendi yanaşmaz ihtişam ve iclâlinin yüksekliklerinde varlıkların idrakin-den münezzehe şehinşahıdır. Bütün yerde ve gökte bulunanlar Onun Kelimesiyle yaratılmış, mutlak yokluktan varlık sahasına çıkmışlardır. Tanrı Kelimesiyle yaratılan bir yaratık nasıl olur da Zatı Kıdemini tabiatını anlar?

149. Her kim bu gün gönlünü bütün yerde ve gökte bulunanlardan kaldırıp kutlu Tanrı Emrinin Matlâna verirse, ona, bilici ve hikmetli olan Allahı Rabbin İsimlerinden bir İsmi yardımıyla, bütün bir cihanı yenecek bir kuvvet ve kudret

verilir. Şunu iyi bil ki: Hakikat Güneşi bu günde cihana geçmiş devirlerin görmediği bir ışık serpmiştir. Ey kavim! Onun ışığı ile aydınlanınız, sakın ihmal etmeyiniz.

150. Zafer günü gelince, herkes iman iddiasıyla ortaya çıkıp Tanrı Dininin gölgesine sığınacaktır. Ne mutlu dünyayı saran şu belâ ve mihnet kasırgası günlerinde Emirde sebat gösterip sarsılmıyanlara!

151. Ey Tanrı bülbülleri! Zillet dikenliğinden çıkıp manevî güllüğe uçunuz. Ey topraklarda yatan dostlarım! Ruhani yurdunuza geliniz. Sevgilinin zuhur tacını giyip cennet kapılarını açtığını ruhlara müjdeleyiniz. Görme saati çaldığını gözlere tebşir ediniz. İşitme çağı geldiğini kulaklara söyleyiniz. Maşukun ortaya çıktığını aşk ateşiyle yanan âşıklara haber veriniz. Herkesin görmek isteyip de göremediği Sevgilinin şimdi her görüşmek isteyenle görüşmeğe hazır olduğunu Aşk Sultanının habercilerine bildiriniz. Ey Cananın cemalına âşık olanlar! Ayrılık gitti; gamınız da gitsin; vuslat geldi: sevinciniz de gelsin. Hicran zehrinin acılığını visal balının tatlılığı ile gideriniz.

Tanrı fazıl ve inayetinin bu günkü müstesna cilvelerine bakın ki: geçmişte âşık Maşukun peşinden koşarken şimdi Maşuk âşıkın peşinden koşmakta. Bu inayeti ganimet biliniz, bu nimeti küçümsemeyiniz. Ebedî nimetleri bırakıp fani şeylerle iktifa etmeyiniz. Dostun güzelliğini apaçık seyredip görünmediği görmek ve işitilmediği işitmek isterseniz, kalb gözünü örten örtüyü kaldırıp gönül perdesini yırtınız.

Ey fani kuşlar! Dünyalar durdukça duracak olan Güllükte öyle bir gül açtı ki, bütün çiçekler onun yanında bir diken ve bütün güzellikler onun karşısında bir hiç. Coşunuz, ütünüz, çıldırasıya içiniz ve var gücünüzle çalışınız ki: vuslat cennetine giresiniz, eşsiz çiçeği kokluyasınız, ebedî mülâkata nail olasınız, bu manevî tatlı sabah yelinden gafil olmyasınız, bu mukaddes ruhanî rayihadan paysız kalmıyasınız. Bu öğüt bağları koparır, aşk divaneliğinin zincirini kımıldatır, gönülleri gönül verilene ulaştırır, canları canana teslim eder. Bütün öğütümü dinliyenler kafeslerini kırıp ruhanî kuşlar gibi kutlu yuvalarına doğru uçup giderler.

Nice geceler gündüzleri ve nice gündüzler geceleri takip etti, ömrünüzün nice saatleri ve dakikaları geldi geçti; siz ise

fani dünya ile meşgul olmaktan hâlâ bir ân fariğ değilsiniz. Şu kalan bir kaç nefesinizin de boşa gitmemesine çalışınız. Ömür şimşek gibi geçer, vücut toprak altına girip orada ebediyen uyur. O zaman iş işten geçmiş ve ok yaydan çıkmış olur.

İşte ilelebed sönmiyen Mum bütün çıplaklığıyla yanıyor, her perdeyi yakıp yok ediyor. Ey pervaneler! Koşunuz, kendinizi ateşe vurunuz. Ey aşıklar! Her dünyevi sevgiyi gönlünüzden atıp Sevgiliyi kucaklayınız. Rakipsiz olarak Sevgilinin yanına koşunuz. Gözlerden nihan olan Çiçek işte şimdi örtüsüz peçesiz meydanda. Bütün temiz ruhlara: Geliniz, benimle birleşiniz, diyor. Ne mutlu Onun davetine icabet eyliyenlere! Ne mutlu Ona erenlere! Ne mutlu Onun yüzünün göz kamaştırıcı güzelliğini temaşa edenlere!

152. Gözün emanetimidir; onu ihtiras dumaniyle bulandırma. Kulağın lutfumun nişanıdır; onu yaraşmaz saiklerin patırdısına kaptırarak cihanı saran Kelamından çevirme. Kalbin hazinemdir; nefsin hain eli Benim onda sakladığım incileri aşırmasın. Elin inayetimin sembolüdür; onun mahfuz ve mestur Elvahıma yapışmasına engel olma.... İnayetimi, sen istemeden, senin üzerine sajtım. Arzunu, sen dilemeden, yerine getirdim. Seni, layık olmadığın halde, türlü güzel ihسانlarım için seçtim.... Ey kullarım! Toprak gibi muti ve mütevazi olunuz ki ilminin güzel kokulu ve kutlu sümbülleri varlığınızın toprağın-dan bitsin. Ateş gibi alevleniniz ki gaflet perdelerini yakıp Tanrı sevgisinin canlandırıcı kuvvetiyle donmuş kalbleri ısıtıp tutuşturabilirsiniz. Sabah Rüzgârı gibi hafif ve azad olunuz ki likamın harimine kabul olunasınız.

153. Ey vefakâr sürtün dostum! Gaflet susuzluğunu inayetimin berrak sularıyla teski net. Uzaklık zulmetini huzurumun aydınlığı ile dağıt. Sana karşı beslediğim sonsuz sevginin kâşânesini emel ve arzunun yıkıcı elleriyle yıkma. Semavi Gencin güzelliğini nefis ve hava tozu ile tozlandırma. Hakkaniyet cevherini kendine elbise yapıp ona burun. Tanrıdan başka hiç bir şeyden korkma. Nurlu ruh pınarını boş ve uygunsuz meyillerin çörçöpü ile tıkama. Gönül çeşmesinden akan hayat sularının akışına sed çekme. Bütün ümidini Tanrıya bağla. Onun tükenmez merhametine güven. Yoksulları Ondan başka kim zengin edebilir? Düşmüşleri Ondan başka kim düşkünlükten kurtarabilir?

Ey kullarım! Fena bulmaz zenginliğimin görünmez ve kıyasız okyanuslarını keşfedecek olursanız, bu dünyayı ve hattâ bütün kâinatı muhakkak hiç mesabesinde görürsünüz. Araştırma ateşi kalbinizde, sizi en yüce gayenize yani Sevgiliye varıp Onunla birleşeceğiniz makama ulaştıracak bir şiddetle alazlansın.....

Ey kullarım! Vahi ümitleriniz ve boş kuruntularınız Zülcelâle olan imanınızın temelini sarsmasın; çünkü, böyle kuruntular insanlara hiç bir zaman bir fayda temin etmemiş, hiç bir zaman onları Doğru Yola kılavuzlamamıştır. Ey kullarım! Her şeyi saran, her şeyi koruyan ve her şeyden üstün saltanatımın zincirlendiğini mi zannediyorsunuz? Bidayetsiz, inkıtasız ve hudsutsuz rahmetimin akışını durur mu sanıyorsunuz? İnyet bulutunun artık kendi feyzini insanlar üzerine yağdırmıyacağına mı inanıyorsunuz? Galib ve kahir kudretimi ilân eden harikalı işlerin sonu geldiğine ihtimal veriyor musunuz? İrademin beşer mukadderatını idareden fariğ olduğunu tahmin ediyor musunuz? Hayır mı? Öyle ise neden mübarek Cemalımın insanlara görünmesine mani olmağa çalıştınız? O halde niçin Aziz ve Muhtedirin dünyayı kendi Zuhurunun ışığı ile aydınlatmasına var kuvvetinizle engel olmak istediniz? Munsifane düşünürseniz, bütün yaratıklardaki hakikatlerin bu hayranlık verici yeni Emir karşısında sevinç sarhoşu olduğunu, bütün zerrelere bu Emrin nuru ile münevver olduğunu görürsünüz. Düşündüğünüz şeyler ne kadar boş ve zavallı!

Ey kullarım! Geri dönüp kalblerinizi Yaradanınıza çeviriniz. Kendinizi fena meyillerden kurtarınız; esrarlı ve üstün Emrin Sinası üzerinde yanan ölmez Ateşin ışığını kucaklamağa bakınız. Allahın kutlu, kaplayıcı ve ezeli Kelamını bozmayınız; Tanrı Sözü'nün kudsiyetine el uzatmayınız; yüce şanına halel getirmeyiniz. Ey aymazlar! Vakıa rahmetimin ayetleri görünen ve görünmiyen bütün yaratıkları sarmış ve inayetimin tecellileri kâinatın her bir zerresine nüfuz eylemiştir; fakat şerirleri cezalandıracak değneğim yaman ve onlar aleyhine kabaran gazabımın şiddeti korkunçtur. Size şefkat ve merhametimle verdiğim şu öğütleri gurur ve dünyevî arzulardan münezzeh kulaklarla dinleyiniz; Hayret verici Emrimin eserlerini iç ve dış gözlemlerinizle temaşa ediniz.....

Ey kullarım! Tanrı Celâlî Lâmbası içerisinde yanan ışıktan kendinizi mahrum etmeyiniz. Tanrı sevgisi ateşi nurlu kalb-

lerinizde şiddetle yansın. Onu İlähi hidayet yağı ile besleyiniz ve istikamet mahfazanızda koruyunuz. Onu tevekkül ve feragat şişenizde muhafaza ediniz ki allahsızların vesvesesi onun ışığını söndürmesin. Ey kullarım! Emrim, derinliklerinde bir çok ağır bahalı parlak incilerin bulunduğu bir denize benzer. Tanrının gizli ve geri alınmaz Levihlerinde mukadder nimetlerden, araştırma ve çabalama derecesine göre, müstefid olmak için bu denizin kıyılarına varmağa çalışmak herkesin vazifesidir. Bu denizin kıyılarına erişmek isteyen bir kimse bulunmaz veya herkes Onu bulmağa çalışmazsa, bundan o denizin kadrine bir hanel, hazinelerine bir nakise gelir mi? Ne boş düşünce! Ne zavallı kuruntu! Ey kullarım! Biricik gerçek Tanrı şahidimdir ki: bu ulu, dipsiz ve dalgalı Deniz size yakın, hem de şaşılacak derecede yakındır! O size kendi can damarınızdan daha yakındır. Siz isterseniz, bir göz açıp kapamada, bu fena bulmaz nimete, bu Tanrı inayetine, bu ebedi bağışa, bu kutlu ve nurlular nurlusu kereme erip ondan nasip alabilirsiniz.

Ey kullarım! Ruhlarınızı kerem ve sehavetimin ne gibi harikalarına mazhar kılmak istediğimi idrak edecek olursanız, gönlünüzü bütün yaratıklardan muhakkak kaldırır ve kendi nefsinizin irfanına, yani Varlığımın idrakine yol bulursunuz. O zaman, kendinizi Benden başka her şeyden müstağni bulurdunuz; o zaman, kerem ve inayetimin denizlerini içinizde, iç ve dış gözlerinizle, nurani İsmimin tecellisi kadar apaçık, coşmakta görürdünüz. Boş kuruntu ve fena arzularınız, samimi-yetsizlik ve basiretsizliğiniz bu derecede yüce bir makamın revnakına hanel veya şanına şin getirmesin. Siz, kanatlarının var kuvvetiyle ve büyük bir güven ve sevinç içerisinde havalarda süzülüp uçarken acıkan karnını doyurmak için aşağılardaki su ve toprağa inen ve orada arzu ve emel tuzagına düşüp kendinde tekrar havalara yücelmek takatini bulamıyan bir kuşa benzersiniz. Çamurlu kanatlarının üzerine basan ağırlığı silkip atmamak gücünü bulamıyan bu kuş, bu gök sakini, şimdi toprakta mesken ittihazına mecburdur. İmdi, ey kullarım, İlähi irfanın semalarında uçmak isterseniz, kanatlarınızı nefis ve hava çamuriyle kirletmeyiniz; onları haset ve kin lekesiyle lekelemeyiniz.

Ey kullarım! Beka Okyanusunun derinliklerinde yatan incileri Hakkın kuvvet ve kudretiyle Tanrı irfanının hazinesinden

çıkartıp size gösterdim. Cennet kızlarını gayb perdesinin arkasından çıkartıp kendilerine bu kudret ve hikmet libasını giydirdim. Bundan başka, vahyimin nefis şarabı üzerindeki mührü kudret Elimle fekkettim; onun kutlu, gizli ve misk kokan rayhasını bütün yaratıklara saçtım. Bu üstün ve kaplayıcı inayetin bu derece büyük feyzi ile feyizlenmez ve rahmetimin bu kadar parlak tecellisiyle aydınlanmaz iseniz, bundan, dolayı ayıplanacak olan siz, ancak sizsiniz...

Ey kullarım! Kalbimde hidayet sabahının solmaz ışığından başka bir şey parlamaz. Ağzımdan Allahınız Rabbin vahiy buyurduğu hakikat cevherinden başka bir şey çıkmaz. İmdi, dünyevi arzularınıza uymayınız, Tanrının misakını bozmayınız. O'nunla olan ahdinizden dövmeyiniz. Sarsılmaz bir azim ile, kalbinizin bütün sevgisiyle, sözlerinizin derin samimiyetiyle Ona dönünüz, akılsızların gittiği yola gitmeyiniz. Dünya boş bir gösteriş, hakikat gibi görünen bir hiçtir. Sizi Yaradana bağlıyan bağı koparmayınız, yollarını şaşırıp Ondan uzaklaşanlar gibi olmayınız. Gerçek söylüyorum : Dünya çöllerdeki buğuya benzer : susuzluktan yanan kimse onu su sanır, var kuvvetiyle ona yetişmeğe çalışır. Yanına varınca, bakar ki bir hayal, bir serap! Tekrar, dünya bir aşkın uzun araştırmalardan sonra bulduğu ve fakat bulunca «ne semizletmeğe ve ne açlığı gidermeğe» yaramadığını gördüğü bir maşukanın cansız suretine benzer.

Ey kullarım! Bu günlerde ve bu zemini sahada Tanrı tarafından arzularınıza muhalif şeyler takdir ve izhar buyrulduysa, bundan ötürü kederlenmeyiniz; sizin için ebedi bir meseret ve semavi bir sadet hazırlanmıştır. Gözlerinize nice kutlu ve nurlu alemler açılacaktır. Hem bu hem öbür dünyada o alemlerin nimetleri, sevinçleri ve inayetleri sizin içindir. O alemlerden her birine ve hepsine muhakkak ki kavuşacaksınız.

154. Ey Selman! Bir kimsenin sözlerine itiraz göziyle bakmamalarını Hakkın dostlarına bildir. Daha iyisi, başkalarının sözlerini açık zihinlilik ve sempati ile karşılasınlar. Bu hususta bir istisna var ise o da Tanrının Emri hakkında garazkârane neşriyatta bulunanlardır. Herkesin, kendi iktidar ve kabiliyeti-ne göre, Tanrı Emrine böyle garazkârane hücumlarda bulunanlara yazı ile mukabele edip iddialarını çürütmesi bir vazifedir. Her şeye muktedir olanın katından takdir buyurulan budur. Bi-

ricik gerçek Tanrının Emrini ileri götürmek isteyenler kılıç ve benzeri cebir vasıtalarına değil, dil ve kaleme başvurmalıdır. Bunu bundan önce demiş olduğumuz gibi şimdi de tekrar buyuruyoruz. Anlayıp bilmek isteyenler anlayıp bilsin. Bu gün her şeyin içerisinde : «Ondan başka Tanrı yoktur!» diye yüksek sesle nida edene yemin olsun ki : Tanrının Emrine saldırıp onu reddedeyenlere karşı kaleme sarılarak müdafaada bulunan kimseye bütün Meleîlânın imreneceği bir makam inayet kılınır. O makamı ne kalem tasvir edebilir ne dil tavsif. Her kim bu gün bu mukaddesler mukaddesi, yüceler yücesi ve kutlular kutlusunu Emirde sebat ve istikamet gösterirse, ona bütün yerde ve göklerde bulunanlara karşı durabileceği bir iktidar verilir. Buna Tanrı Kendisi şahittir.

Ey Tanrının sevgilileri! Rahat döşeginde yatmayınız. Sizi yaradan Rabbinizi tanıyıp Onun başına gelenleri duyunca Onun yardımına koşunuz. Susmayınız, ağzınızı açınız ve Onun Emri ni yaymaktan bir ân bile fariğ olmayınız. Bilseniz, bu sizin için bütün geçmiş ve geleceğin hazinelerinden daha iyidir.

155. İnsanlara Tanrı tarafından tayin olunan ilk vazife, Onun gerek Emir ve gerek yaratık aleminde Mümessili bulunan vahiy Maşrıkını ve Emir Matlamını tanımaktır. Bu ödevi yerine getiren her iyiliğe ermiş olur; bu ödevi yerine getirmiyen ise, bütün amellerle amel de olsa, sapmışlar sırasında kalır. Bu en yüce makama ve en yüksek ufka ermiş olanlara düşen vazife, alemlerin Maksudu katından emir buyrulan şeyleri tutmaktır. Bu iki ödev birbirinden ayrılmaz. Biri öbürü olmadan makbul değildir. İlham Kaynağının hükmü budur.

Tanrının içgözle muttasıf kıldığı kimseler Tanrıca konulan sınırları, dünyanın nizamını ve milletlerin korunmasını sağlayan en müessir vasıta bilirler. Bu sınırlara arka çevirenler süflü akılsızlardan sayılır. Biz size, kötü arzu ve ihtirasların meydana getirdiği putları kırmanızı emrettik, yoksa Kalemi Âlânın çizdiği sınırları aşınız demedik; çünkü, Kalemi Âlânın çizdiği sınırlar bütün yaratık dünyasını yaşatan ruhun kendisidir. Esmeğe başlıyan Rahmanın yeli hikmet ve beyan denizlerini dalgalandırdı. Ey anlayışlılar! Kana kana içiniz. Tanrının misakını emirlerinde bozup arka çevirenler, her şeyin maliki yüceler yücesi Tanrının katında dalâlet erbabındandırlar.

Ey Yeryüzü sakinleri! Biliniz ki : Benim emirlerim kullarım arasında inayetimin lâmbaları ve yaratıklarım için rahmetimin anahtarlarıdır. Emir, dinlerin maliki olan Rabbinizin irade se-masından işte böyle indirildi. Her kim Rahmanın irade dudak-larından dökülen sözlerin tatlılığını tadarsa, Onun inayet ve lutuf ufkunda parlayan emirlerinden tek bir emrin icrası uğ-runda her şeyini, hattâ yerin bütün hazinelerini feda eder.

Söyle : Koyduğum sınırlardan gömleğimin güzel kokusu du-yulur; sınırlarım vasıtasıyla ki zafer 'bayrakları en yüksek tepe ve zirvelere dikilir. Kudret dilim, Azametimin Ceberrutun-dan, yaratıklarına hitap ediyor ve : «Emirlerimi Cemalımın aş-kına tutunuz!» diyor. Ne mutlu o sevene ki, dile gelmez inayet rayihaları saçan bu sözden Sevgilinin güzel kokusunu koklar. Hayatıma yemin olsun! Lutufkâr ellerimden insafın nefis şa-rabını alıp içen kimse ibda' ufkundan parlayan emirlerimin çevresini bir ân bırakmaz.

Zannetmeyiniz ki size ahkâm indirdik; hayır, mühürlü ne-fis şarabın mührünü kudret ve iktidar parmaklarıyla fekkettik. Vahiy Kaleminden sadır olan şey bunun böyle olduğuna şaha-det ediyor. Düşünüz, ey düşünce sahipleri!..

Ahkâm güneşi beyan ufkundan doğunca, herkesin onlara uyması gerektir; isterse bu yüzden her dinin seması yarılsın. O, dilediğini yapar. O, diller ve dilediğinden sorulmaz. Sevgili-nin istediği istediktir. Yaratık dünyasının Mevlâsı buna şahit-tir. Her kim Rahmanın güzel kokusunu sezip bu sözlerin Kay-nağını tanırrsa, Tanrı kanunlarını insanlar arasında yerleştirmek hatırı için kendi gözlerini düşman oklarına siper etmekte tereddüt etmez. Ne mutlu onlara yönelenlere! Ne mutlu Onun kesin hükmündeki manayı anlayanlara!

156. Hak Kendi gözlerini nurani Maşrıktan Ehli Bahaya çevirerek diyor : «İnsanoğullarının rahat ve asayişini sağlama-ya çalışınız. Dünyayı müteaddit parçalara ayıran ihtilâfların İsmi Âzam kuvvetiyle bertaraf olup yeryüzünden tamamiyle silinebilmesi ve bütün insanlığın tek bir Nizam altında tek bir şehrin sekeneşi haline gelebilmesi için maddî ve manevî bütün gücünüzle çalışınız. Kalblerinizi aydınlatınız ve arıtınız. Kin ve kötülük dikenleri gönül bahçesine sokulmasın. Tek bir dünyada oturuyorsunuz, tek bir İrade ile yaratılmış bulunuyorsunuz. Ne

mutlu bütün insanlarla samimi bir arkadaşlık ve hâlis bir dostluk dairesinde düşüp kalkanlara!

157. Emrimizi yaymak maksadiyle memleketlerini bırakmış olanlar Ruhuleminin teyidiyle müeyyed olacaklardır. Onlara, Muktedir ve Hakimin emriyle, seçkin meleklerimizden bir bölük refakat edecektir. Ne mutlu Hakkın hizmeti ile müşerref olan kimseye! Hayatıma yemin olsun! Hiç bir amel — güçlü ve kudretli Tanrının takdir buyurdıkları müstesna — bu amel derecesinde büyük değildir. Hakkın Emrine hizmet amellerin şahıdır, hep iyi işlerin süsüdür. İlham Kaynağı olan Kıdem Sultanının takdiri böyledir.

Emrimizin hizmetine kalkan kimse gönlünü dünyevi şeylerden büsbütün kaldırmalıdır. Onun en yüksek amacı, her zaman Tanrı Dininin zaferi olmalıdır. Levhimahfuzda yazılı hüküm budur. Rabbinin Emri hatırı için yurdundan ayrılmaya karar vermiş olan kimse, Tanrı tevekkülünü kendine yol azığı edip fazilet elbisesini sırtına geçirmelidir. Aziz ve hamid olan Allahın hükmü böyledir.

Emrin hizmetine kıyam eyliyen kimse Tanrı sevgisi ateşle tutuşur ve bütün yaratıklardan el çekerse, onun söylediği sözler işitenleri de tutuşturur. Senin Rabbin, gerçekten, her şeyi bilen ve her şeyden haberli bir Rabdır. Ne mutlu o kimseye ki, Nidamızı işitip icabet eder! Sesimizi işitip cevap veren kimse, Bize yakın getirilecek olanlar sırasına girer.

158. Tanrı Kendi Emrini yaymağı herkese farz kılmiştir. Bu ödevi yerine getirecek olan kimse, söyleyeceği sözlerin müstaid kimseler üzerinde tesir yapabilmesi için, ilk önce güzel huylar süsü ile süslensin; aksi takdirde, sözünün tesiri olmaz.

159. İnsanlara ve akıllarındaki kılığa bakınız. Kendilerine zarar verecek şeyleri isterler, fayda verecek şeyleri bir yana atarlar. Bunlar doğru yoldan sapıp uzaklaşmış kimselerdir. Görüyoruz ki bazı kimseler hürriyet istiyorlar ve bununla iftihar ediyorlar. Bu gibiler koyu bir cehalet içindedirler.

Hürriyet, ateşini kimsenin söndüremeyeceği fitnelere müncer olur. İşte her şeyi sayan ve her şeyi bilen Yüce Varlık size böyle haber veriyor. Biliniz ki: hürriyetin timsal ve sembolü hayvandır. İnsana yaraşan, kendisini gerek cehlinden ve gerek hilekârların fenalığından koruyacak bir disiplin altında yaşa-

maktır. Hürriyet insanı edeb ve vekar çerçevesinden çıkarıp süfli bir yaratık haline getirir.

İnsanlara bir koyun sürüsü nazariyle bakınız. O sürüyü koruyacak bir çoban lâzımdır. Hakikat, hakikatin kendisi, budur. Biz bazı hallerde hürriyetin lüzumunu kabul ve diğer bazı hallerde reddediyoruz. Biz her şeyi biliciyiz.

Söyle: bilseniz, hakiki hürriyet Benim emirlerime uymaktır. İnsanlar, kendileri için vahiy semasından indirdiğimiz şeyi tutsalar, muhakkak tam bir hürriyete kavuşurlar. Ne mutlu Tanrının âlemleri kaphyan iradesinin semasından indirdiği şeyin delâlet ettiği manayı kavrayan kimseye! Söyle: Sizi faydalandırarak hürriyet ancak biricik gerçek Tanrıya tam bir kulluktur. Bu kulluğun tadını tadanlar onu yer ve gök padişahlıklarına değişmezler.

160. Hakiki muvahhid o kimseye derler ki, bu Günde, Onu insanlar arasında mutad her benzetiş ve karşılaştırıktan üstün, pek çok üstün bilir. Bu benzetiş ve karşılaştırmaları Tanrının Kendisine nisbet etmek hatasını işleyenler büyük bir dalâlete düşmüş olurlar. Sanatkâr ile onun vücutta getirdiği sanat eserini, ressam ile onun çizdiği resmi göz önüne getir. Bunların vücutta getirdikleri eserler kendileriyle hiç bir olur mu? Yücelerdeki Arşın ve aşağılardaki arzın Rabbına yemin olsun ki: bunlara, kendilerini vücutta getirenlerin fazıl ve kemalini bildiren eserler olmaktan başka bir nazarla bakmağa imkân yoktur.

Ey Şeyh! Ey iradesini Tanrıya teslim etmiş olan kimse! Tanrıya teslim olmak ve Onunla ebediyen birleşmek demek, iradenin tamamıyla Tanrı iradesine katılması demektir. Yaradan yaradılana şunu veya bunu yapacaksın deyince, yaradılana düşen vazife o buyruğu büyük bir sevinç ve tam bir gönül hoşluğu ile yerine getirmeğe var kuvvetiyle çalışmaktır. Kuruntu muhakeme selâmetine hâlel vermemeli, muhayyilenin sesi Hakkın Sesi sanılmamalı. Oruç münacatında şu ayeti indirmiştik: «Senin iraden: (Ey kavim! Cemalım aşkına oruç tutup süresine sınır koymayınız) sözünün ağzından çıkıp onları muhatap tutmağa taalluk etseydi, izzetine yemin olsun ki, her biri Senin hükmünü bozacak her şeyden sakınıp ruhlarını Sana teslim edinciye kadar sıkı oruç tutarlardı.» İnsan iradesinin Tanrı iradesine mezci diye buna derler. Bunun üzerinde düşün ki, Mev-

lelvera'nın sözlerinden akan ebedi hayat sularından içip biricik gerçek Tanrının Kendi yaratıklarından daima münezzeh bulunageldiğine şahadet edesin. Tektir, bâkidir, bilicidir, hikmetlidir. Mutlak teslimiyet makamı her makamın üstünde bulunmuş ve bulunacaktır.

Kendini Tanrının iradesine özgülemelisin. Onun elvahında yazılı şeyler Onun iradesinin bir inikâsıdır. İradeni Tanrı iradesine öyle bağla ki gönlünde dünyevi arzuların izi bile kalmasın. Tanrı ile birleşmenin hakiki manası budur.

Bu yolda sebat üzere yürümeğe seni muktedir kılmasını Tanrıdan dile. Milletleri; kâinatın idare dizginini elinde tutan, Kendini bu kere başka bir kılıkta izhar buyurmuş olan, ve İlâhî bir özel Peyam ile gelen Kimseye kılavuzlamağa seni muvaffak buyurmasını Tanrıdan niyaz eyle. İman ve İkanın özü budur. Kendi vehimlerinin yarattığı puta tapıp ona Bâtının Bâtını adını verenler putçudurlar. Bunun böyle olduğuna Rahman Kendi levihlerinde şahadet buyurmuştur. O bilicidir, hikmetlidir.

161. Himmət kuşağını kuşan; belki komşunu Tanrının şeriatine kılavuzlarsın. Böyle bir amel, her şeyin sahibi ve yüceler yücesi Tanrının katında her amelden üstündür. Emirdeki sebat ve istikametın hiç bir dünyevi şeyin seni vazifenden alıkoymıyacağı derecede büyük olmalıdır. Bütün dünyanın kuvvetleri sana karşı ittifak etse, bütün insanlar seninle kavgaya da çıksa, sen yine sarsılmaz kalmalısın.

Hidayet Şafağını Söktürenin peyamını taşıırken rüzgâr gibi ol. Rüzgâr, Tanrının takdiriyle, meskûn olsun olmasın, dünyanın her tarafına eser. Haraplık veya mamurluk onu ne acındırır ne sevindirir. Yaradanın emriyle her yöne eser. Biricik gerçek Tanrıyı sevmek iddiasında bulunan kimse de böyle olmalıdır. Onun gözü daima Emrin temel prensiplerinde olmalı, bu prensiplerin neşrine gayret etmelidir. Tanrının peyamını yine Tanrı hatırı için tebliğ etmeli; sözlerinin işitenler üzerindeki muhtelif tepkisine bakmamalıdır. Kabul edip inanan ecrini alır; arka çevirip giden ise kendi cezasını kendi eliyle vermiş olur.

İraktan hareketimizin arefesinde Gece Kuşlarının görünüşünü dostlara haber verdik ve sakındırdık. Bazı memleketlerde, şu geçmiş bir kaç yılda olduğu gibi; Karganın sesi yükse-

lecektir. Ne vakit olursa olsun, yalancı müddeilerin düzenlerinden biricik gerçek Tanrıya sığınınız.

Gerçek söylüyorum : bütün geçmiş Zuhurlar kendi en yüksek ve nihai kemallerine bu En Büyük Zuhurda ermişlerdir. Bilici ve hikmetli Rabbin seni böyle öğütüyor. Âlemlerin Rabına övgüler olsun!

Kalemi Âlâ her bir vakit ve her bir halde sevgililerini refet ve şefkatle anmış, Yolunda yürümelerini öğütlemiştir. Ne mutlu o kimseye ki, bu dünyanın hadiseleri onu Tanrıbirliği Matlamını tanımaktan alıkoymamış, sarsılmaz bir azim ve Tanrının kayyum ismi ile, mühürlü nefis şarabını içmiştir. Böyle bir kimse, âlemlerin Rabbi olan Tanrının Kitabında cennet sakinlerinden sayılacaktır.

162. Hamdolsun Allaha ki, cihanı — bütün orduları, bütün serveti, bütün nüfuz ve hâkimiyeti ile beraber — hiç bir zemini kuvvetin soyamayacağı bir süs ve hilâtle süsleyip donatmıştır.

Söyle : Kudret ve kuvvetin Kaynağı, bütün yaratık âleminin en yüce ve en son gayesi olan Allah'tır. Haşmet ve azamet menşei, bütün yerde ve göklerde oturanların mescudu olan Tanrıdır. Menşei bu toprak dünyasında olan kuvvetler tab'an itinaya gayri lâyaktır.

Söyle : Bu kuşları diri tutan pınarlar bu dünya pınarları değildir. Bu pınarların başı, beşer idrakinin erişemeyeceği yücelerdedir. Tanrının kar-beyaz eliyle yaktığı ışığı kim söndürebilir? Güçlü, kudretli ve zorlayıcı Rabbin alevlendirdiği ateşi söndürebilecek kuvvet nerede? Hakkın kudret elidir ki nifak ateşinin alevlerini körletmiştir. O dilediğini yapmağa muktedirdir. O, ol! der, ve olur. Söyle : Seçkinlerimin bir kaya metanetiyle dayandıkları temeli bu dünyanın ne kasırga ve fırtınaları ne bütün milletleri aslâ sarsamaz. Sübhanallah! Hakkın sevgililerini tutup zindanlara atmağa bu insanları ne gibi bir sebep ve saik sevketsen gerek?... Bununla beraber, müminlerin, adalet güneşini celâl ufkunda bütün şaşaaıyla parlar görecekları gün yaklaşıyor. İşte bütün varlıkların Rabbi bu yaman Mahbesten sana böyle öğretiyor.

163. Ey insan camiasının üyeleri! Kimsenin koparamıyacağı İpe yapışınız. Size ömrünüz boyunca faydalı olacak bu-

dur; çünkü, ondaki sağlamlık âlemlerin Rabbi olan Tanrıdır. Adalet ve insafa sarılız; cahil ve Hakka yabancı oldukları halde ulema kisvesine bürünüp Hikmet Çeşmesini ölüme mahkûm etmiş olanların telkinatından iraklaşınız. Onları bu derecelere yükselten Kendi İsmim olduğu halde, Kendimi açıklar açıklamaz büyük bir haksızlıkla katlime fetva verdiler. Kalemimiz hakikati işte böyle ifşa etti; halk ise hâlâ derin bir gaflet uykusunda.

Adalet gözeten kimse hiç bir vakit itidal haddini aşmaz. Böyle bir kimse, Her Şeyi Görenin kılavuzluğu sayesinde her şeyde doğruyu görür. İlim ve fen erbabının o kadar övdükleri medeniyet, itidal haddini aşacak olursa, insanlar için felâketi mucip olur. Her Şeyi Bilen işte sizi böyle ikaz ediyor. Medeniyet itidal çerçevesi içerisinde tutulduğu müddetçe ne kadar büyük bir iyilik kaynağı ise, ifrata götürülünce o kadar büyük bir fenalık kaynağıdır. Ey insanlar! Bunun üzerinde düşününüz, hataya düşmeyiniz. Gün gelecek medeniyetin alevi şehirleri yakıp yiyecektir; o zaman, Azamet Dili : «Padişahlık, aziz ve hamid olan Allahındır!» diye nida edecektir.

Başka şeylerde de bu aynı itidal prensibine riayet gösterilmelidir. Bu hayranlık verecek derecede güzel Levihte seni andığından dolayı Rabbına şükür et. Senalar olsun nurlu Arşın Rabbi olan Tanrıya.

Bir kimse Kalemî Âlâdan nazil olanı içinde düşünür ve ondaki helâveti tadarsa, kendi arzularını muhakkak unuttur ve Hakkın iradesine boyun eğer. Ne mutlu böyle yüce bir makama erene! Ne saadet Kendini böyle büyük bir inayetten mahrum bırakmıyana!

Bu gün Biz kendi Dinini gizliyen korkakların bu hareketini tasvip etmediğimiz gibi bu Emre intisablarını açıktan açığa itiraf ve ilân eden cesurların bu davranışını da tecviz etmiyoruz. Her ikisi de hikmetin icablarına riayet gösterip Emrin menfaati neyi âmir ise onu yapmağa çalışmalıdırlar.

Herkes bu Mazlûmun gidişine bakıp düşünsün. Biz bu Emrin ta ilk günlerinden beri ne düşmanlardan gizlendik ne dostlarımızın refakatından çekindik. Türlü belâ ve musibetler içerisinde yüzerken büyük bir itimad ile yeryüzü halkını Ebhanın Matlâna davet ettik. Bu münasebetle, Kalemî Âlâ çektiği zah-

met ve mihnetleri anlatmaya meyyal değildir. Bunların ifşası, Tanrıbirliği bayrağına cidden sarılıp Tanrı Emrine sınımsız yapışmış olan seçkin dostlarımızı şüphesiz çok müteessir eder. O doğruyu söyler, bilicidir, işiticidir. Hayatımızın büyük bir kısmını düşmanlar arasında geçti. Şimdi ise yılanlar yuvasında yaşamakta olduğumuzu gör.

Arzı Mukaddesin her Mukaddes Kitabda zikri ve senası var. Allahın peygamberleri ve seçkinleri onda zuhur etmişlerdir. Bütün Tanrı Eicilerinin gezip dolaştıkları ve «Lebbeyk, lebbeyk, ey Allahım!» diye nida ettikleri çöl burasıdır. Tanrı Mazharının zuhuruna sahne olacak Mev'ud Memleket budur. Vadi-i-Eymen, Buka'a-i-Beyza, parıltısı solmıyan diyar budur. Bu Günde vukua gelen her şey eski Mukaddes Kitablarda haber verilmiştir. Bu haberleri veren Mukaddes Kitaplar aynı zamanda bu diyarın halkını bir ağızdan şiddetle kınamışlardır. Bir zamanlar bu halka «Engerek nesli» adı verilmiştir. İşte bu Mazlûm şimdi böyle bir «Engerek nesil» arasında bütün insanları yüksek sesle Cihanın Maksuduna, Nur Matlama, İzzet Zirvesine çağırmaktadır. Ne mutlu Beyan Melekûtü Rabbının nidasını işitenlere! Vay gaflette kalıp Hakkın Yolundan sapanlara!

164. Bil ki : her işitir kulak, nezih olmak şartıyla, her zaman ve her yönden şu kutlu sözü söyleyenin sesini duyar : «Biz gerçekten Tanrıdanız ve Tanrıya döneceğiz.» İnsanın maddi ölümündeki ve dönüşündeki sırlar açığa vurulmamıştır ve hâlâ da bir muammadır. Hakka yemin olsun! Bu sırlar ifşa edilecek olursa, bazıları korku ve kederden düşüp ölür; bazıları ise ölümlü isteyecek derecede sevinir ve Hak Taaladan bir ân önce sonlarını getirmesini büyük bir iştiyak ile dilerler.

Ölüm her müvekkil mümine hayatın kendisi demek olan kadehi sunar. Ölüm neşe verir, sevinç getirir, ebedî hayat ih-san eder.

Bu dünyadaki insan hayatının meyvasını yani Şanı Yüce Hakkın irfanını tatmış olanların uhrevî hayatını tasvirden âciziz. Onu ancak âlemlerin Rabbı olan Allah bilir.

165. Her kim tam bin yıl bitmeden Tanrı Mazharlığı iddiasıyla ortaya çıkarsa yalancı bir müfteridir. Böyle bir kimseye iddiasını geri alması için Tanrının yardımını dileriz. Tövbe eder-

se Allah onu muhakkak affeder. İddiasında ısrar ederse Allah ona acımayacak bir kimseyi muhakkak gönderecektir. Allahın cezalandırması cidden yamandır. Her kim bu ayeti zâhirinden başka bir suretle tevil ve tefsir ederse Allahın Ruhundan ve âlemleri kaplayan rahmetinden mahrumdur. Allaktan korkunuz, kendi kuruntularınıza uymayınız; aziz ve hakim olan Rabbinizin size emir buyurduğuna uyunuz.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

F İ H R İ S T

ALLAH'ın Günü 1, 5-33, 38
54, 73, 78, 84, 86, 88, 100, 102,
104, 106, 108, 124, 132, 136,
139, 141, 145, 147, 155-157,
158, 160, 161, 170

Adem 29, 40, 88.

Aklın mahdud olduğu 33, 84,
99, 159.

Allah sevgisi, Levhi 132.

Allah korkusu 51, 54, 65, 133,
141.

Allah Sözü ve Kudreti 46, 53,
73, 86, 90, 94, 98, 100, 102,
108, 144, 159, 160, 161, 162,
170, 171, 172.

İlerlemenin Sebebi 49-51.

İtaatsızlık 63.

Adalet Kaynağı 90.

Adları 138.

Tabiatın Bilinmez Olduğu 1,
17, 27, 28, 29, 33, 40, 78, 84,
85, 90, 98, 132, 160, 168.

Arabça 88.

Araştırmanın şartları 134,
162.

İradesi 106.

Bab 39, 40, 44, 47, 48, 53, 75,
76, 112, 123, 131, 147.

Bahaullah ile Ayniyeti 41, 76,
123.

Barış 7, 50, 73, 111, 128, 132,
144, 158, 165, 166.

Barış küçük 128.

Babilere hitap 53.

Batıl itikat 44.

Belalar zamanı 23.

Bahaullah

hediyeleri inayet olarak ka-
bul ettiği 60, 103.

Müsibetler 23, 45, 60, 62, 64,
66, 76, 103, 111, 121, 125, 137,
144, 148, 150, 154, 157, 171.

Allahın Kitabı 54.

Abdülaziz «Sultan» Levhi 117

Adalet 12, 49-51, 66-68, 90, 102,
110, 117-122, 124, 126, 128,
129, 141, 171.

Daima hazır olduğu 71, 72.

Ona sadakt 161.

Abdullah-i Übey 16, 44.
 Allah ile ortaklar 9, 21, 37,
 52, 78, 85, 94, 98, 99, 101, 102,
 138, 141.
 Ali «İmam» 29-47.
 Ali'ye Levih 102-104, 155-157.
 Ezeli İlmi 77.
 Müstağni oluşu 73, 75, 132.
 Allah'ın Şehri manası 136.
 Sevgisi 132.
 Merhameti 68.
 Hürriyet vasıtası 171.
 İtaat 9, 63-64, 72, 106, 110, 145,
 158, 162, 165, 168.
 Altın 60, 71, 101, 103, 106, 127,
 139.
 Anlayış 99.
 Her yerde hazır olduğu 95,
 163.
 Tekliği 97, 98.
 Vahiy kaynağı olduğu 54.
 Asılma «İsa'nın» manası 40,
 45.
 Bakır 100.
 Bu zuhuru haber vermesi 8.
 Misakı 77.
 Babil 88.
 Büyük barış 128, 129, 144, 145.
 Babilerin gidişi 123, 138, 147.

Batı 100.
 Bağdad evi ziyaretnamesi 57,
 59.
 Gelecek belalar 61, 86, 106,
 109, 110, 111, 169.
 Beyan 9, 25, 26, 53, 75, 77, 136.
 Beyanilerin körlüğü 54.
 Bilâl 44.
 Bilginin kaynağı 134.
 Birlik Emirleri 50, 73, 100, 103,
 108, 110, 126, 128, 140, 144,
 145, 148, 167, 168.
 Bulutlar manası 16, 25, 53, 86,
 125, 131, 139, 142, 145.
 Büyük Haber 60.
 Padişahlar Padişahı 107.
 Feda olmak arzusu 53.
 Aşıklar 63.
 Risaletin kendisine bildiril-
 mesi 47, 51, 54.
 Kendini hiç; gizlemediği 144,
 171.
 Maksadı 56, 67.
 İki türlü makamı 53.
 Kız kardeşi 57.
 Kendiliğinden söz söylemedi-
 ği 47, 51, 54, 56, 63.
 İnsanlık için kendini feda et-
 tiği 63.
 Kederinin sebebi 61.

- Tahsilsiz oluşu 52, 101.
- Kendisinden mucize istenilmesi 68.
- Yücelerden inanlılara edeceği 71, 72.
- Bağdat'ta bulunduğu sıra 116
- Zayıflaması 102.
- Evliya 159.
- Dirinin harfine yazılan levih 147.
- Doğru sözlülük 117, 153.
- Fakirlik 119, 127.
- Feragat 61, 72, 77, 83, 104, 122, 139, 153, 158, 159, 162.
- Fesat 167.
- Filistin 61, 88, 101 172.
- Firavun 13, 46.
- Mukadder 170.
- Gezici mübelliğler 167.
- Önce haber verildiği 6.
- Dünyanın yüce illerle ilgisi 28.
- Hadiselerin manası 44, 87, 89.
- Cebir Tebliğde yasak olduğu 140, 152, 165.
- Cebrail 54.
- Cennet Manası 19, 38.
- Cevadin Levhi 105.
- Ceza 111, 172.
- Cihadın yasak olduğu 103.
- Cuk 5, 6.
- Cüzam 86.
- Ebha 105.
- Ebu Amin 16.
- Edep ve Nezaketi 151.
- Edine 59.
- Efnanın Levhi 49.
- Din Manası 43.
- Ademden Önce 88.
- Umumi 126.
- Emrin zaferi 154, 160.
- Eş'yanın verdiği haber 10.
- Birliği 50, 110, 129, 145.
- Eşrefin Annesi 70.
- Dinsizliğin yayılması 102, 145.
- Fakirler ve gidişleri 103, 127, 158.
- Doğuş yeniden 108, 117, 136.
- Dönüş 108, 117, 136, 172.
- Dua 134, 141, 148.
- Dünya manası 139.
- Dünyanın durumu 61, 102, 108, 112, 128, 129.
- Dünyanın ilerlemesi 49.
- Dünyanın yeni nizamı 71, 109, 111, 157, 165.
- Gece kuşları 170.

Gök cisimleri 83.
 Dünyanın sayısızlığı 54, 78, 81.
 Dünyayı canlandıran kuvvet 49.
 Hakikatın bitarafane araştırılması 45.
 Hakime yazılan levih 102.
 Hakkaniyet 103.
 Halilin levhi 149.
 Hanna 44.
 Hatemülenbiya Peygamberlerin mührü 33, 83.
 Hayat ölümden sonra 79-80, 86, 172.
 Ebedi 94.
 Hayvanlar 134, 168.
 Hidayet 8-9, 23-31, 162, 168, 171.
 Hikmetin kaynağı 133.
 Hikmet sahiblerine saygı 66.
 Hilkat dereceleri 96.
 Yeni 18, 34, 36, 43.
 Menşei 78.
 Mükemmel 34.
 Maksad 6, 35, 38, 43, 73, 75, 78, 109.
 Nihayetsiz 34, 36, 78, 84, 89.
 Umumiyetle Tanrının Alâmetlerini izah ettiği 91.
 94.

Hırsızlık 150.
 Hristiyan hükümdarlarına levih 124.
 Hristiyanlara hitab 10, 11, 53, 101, 107, 124.
 Hâlâ İsanın ikinci gelişini bekledikleri 14.
 Hükümetler ve onlara itaat 105, 109, 110, 116, 118, 122, 124, 126, 127, 128, 129.
 Hükümdarlar 104, 106, 109, 110, 116, 117, 121, 122, 124, 126, 128, 152.
 Hükümdarlara itaat 104, 109, 110, 116, 117, 122, 124.
 Hüküm Günü 9, 23, 25, 37, 63, 67, 71, 74, 114, 119, 125, 127, 142.
 Hür irade 38, 77, 84, 168.
 Hürriyet 52, 109, 132, 167.
 Hüseyin 9, 40, 114.
 İbrahim 32, 40, 47, 88.
 İbranice 88.
 Hükümdarlara Emirler 126, 128, 152.
 İç Göz 136, 166.
 İffet 60, 61, 145, 150.
 İkandan parçalar 12-17, 27-28, 29-31, 91, 92, 134.
 İki Tanrılık 85, 95, 98, 155, 157.
 İlimlerin menşei 73, 74, 81.

İmtihanlar 23-25.
 İnan 46, 54, 57, 73, 87, 88, 104, 165, 167, 168.
 İnanç 46, 54, 57, 73, 74, 87, 92, 104, 165, 168.
 İnanalılar :
 Mümeyyiz vasıfları 61, 134, 146, 148, 150.
 Ölümünden sonra 87.
 Kaderleri 73.
 Ölümsüzlükleri 73.
 Ödevleri 7, 50, 52, 54, 103, 104, 123, 134, 136, 139, 141, 144, 145, 154, 158, 159, 160, 161, 162, 167.
 Bilgileri 133.
 İNSANLIK :
 Temadisi 117.
 Allah'ın gününde 133.
 Olgunluğu 41.
 Birliği 23, 50, 73, 103, 108, 110, 123, 128, 129, 132, 145, 167.
 Gördükleri mezalim 39, 153.
 Kudretleri 71, 160.
 Makamları 6, 8, 20, 38, 45, 46, 56, 57, 77, 82, 86, 92, 94, 100, 133, 160, 165.
 İrade 38, 77, 84.
 İran 100, 111, 153.
 İran elçisine yazılan levih 111

Yalnız olunca 141.
 İnanlarını gizleyenler 171.
 İnanlarını pervasız açıklayanlar 171, 172.
 İsa 14, 15, 29, 32, 34, 40, 44, 45, 47, 53, 124, 136.
 İncil 136, 148.
 İnkıyat 7, 161.
 İslâmın kaimi reddeylemesi 15, 111.
 İsmail 40.
 İNSAN :
 Ölümünden sonra 79, 80, 83, 87, 172.
 Yaradılışı 77.
 Mazharlara bağlı olduğu 35.
 Aklını mahdud olduğu 34, 84, 100, 159.
 Allah'ı tanımaya kabiliyetli olduğu 35, 41, 44, 55, 74, 77, 164.
 Kalbinin Allah'a aid olduğu 95, 104, 107, 122, 134, 141, 149, 153, 162.
 Eşitsizliği 77, 95, 96.
 Olgunluğu 41.
 Aklı 34, 84, 100, 159.
 Hakikatı 33, 41-44, 73, 82, 84, 91, 99, 131, 133, 163, 170.
 Nefsine karşı mesuliyeti 74.
 Allah'ın sıfatlarına makes olduğu 91.

Maksadı 38, 99, 109.

Makamı 104.

İsmi azam kudreti 17, 63, 96,
103, 122, 167.

İsrail 13.

İstanbul'a Levih 63, 65, 111.

İstikamet ve sebat 10, 40, 71,
72, 87, 128, 146, 147, 160, 165,
169.

İş 103.

İtaat 109, 119, 126, 171.

İrak 22, 23, 60, 64, 68, 115, 117,
119.

Kab İbni Eşref 16.

Kahr 106, 107, 108, 111, 115,
127, 162, 165.

Kaimin zuhur ettiği 9.

Kalb, «Bak. İnsan» 5.

Kayafa 44.

Kayum-i Esmâ 43.

Kaza ve Kader 69.

Kefaret doktrini 41, 45, 52,
154.

Kemalin Levhi 109.

Kenan 45.

Kerbela 47.

Kermil, 10, 107.

Kaveuluk 134.

Kudüs 60, 61.

Kuran 14, 25, 29, 76, 91, 92,
136, 148.

Kurban 40, 45, 52.

Kutlu Diyar «Arzı Mukad-
des» 10, 11, 61, 88, 102, 107,
172.

Hümeysin hadisesi 91.

Madenlerin birbirlerine çev-
rildiği 101.

Mahkeme umumi 126.

Mahpes 102, 122.

Mazharlar «Peygamberler» :

Belaları 53, 64, 67, 102, 103,
120, 122, 125, 136, 148, 171.

Ademden önce 88.

Bu dünyayı yüce Dünyaya
bağladıkları 28.

İnsanı Allah'a bağladıkları
36.

İnkâr edilmeleri, 8, 9-17, 23,
31, 32, 44, 47, 53, 92, 101, 102,
110, 112, 124, 129, 148, 162.

Mahrumiyetleri 38.

İlelebet tevali ettikleri 40.

İlahi Doktor oldukları 23, 43,
102, 108, 129.

Yalancı mübdeiler 123, 138.

İlk inananlar 92.

Saatleri 78.

BİRLİKLER Bak. Peygamber-
ler :

Kudretleri 17, 28, 38, 111, 172.
 Mevudlukları 9, 9-14.
 Bürhanları 9-14, 27, 28, 54.
 Zuhurlarındaki maksat 37,
 38, 42, 45, 56, 60, 67, 80.
 Hakikatleri 73.
 Saltanatları 16.
 Her devirde her şeyi yeniledikleri 34.
 Bin yılda bir defa göründükleri 173.
 İki türlü makamları 29, 36, 53.
 Ardarda geldikleri 40, 42, 136.
 Bu dünyaya gelmekte devam edecekleri 37.
 Medeniyet 109, 110, 171, 172.
 Mehdi 59.
 Masih, bak. İsa,
 Mesuliyet 43, 74.
 Miletlerarası mahkemesi 126.
 Misak 66.
 Misakı bozanlar 123.
 Mistiklik yalancı 159, 169.
 Mucize Bahauallah'tan istenilmesi 14, 29, 32, 37, 40, 41, 44,
 47, 53, 112, 136.
 Muhammet Ali'nin Levhi 153
 Musa 13, 29, 57, 34, 111, 136.
 Mustafa'nın Levhi 117, 135,
 140.

Mücadelenin yasak olduğu 141, 152.
 Mükafaat 111.
 Münacaatlar Bahauallah'ın 33,
 47, 69, 123, 138, 151, 156, 157.
 Müslümanlara hitap 53.
 Müstegasın zamanı 39.
 Nadir İbni Haris 16.
 Nasır'ın Levhi 56.
 Nebil-i Âzamin Levhi 152.
 Nefsi tanıma 91, 164.
 Nefsin Allah'dan perdelenmesi 95.
 Nefsin zaferi 49.
 Nemrud 47.
 Nuh 29, 44.
 Okumuşluk gururu 151, 168.
 Osmanlı vezirlerine hitap 63.
 Ölümünden sonra hayat 20, 20,
 40, 56, 73, 77, 79, 80, 87, 93,
 94, 108, 114, 136, 143, 160,
 165, 172.
 Panteizim 85, 96, 98.
 PEYGAMBERLER :
 Birlikleri 6, 16, 27, 29, 33, 40,
 42, 47, 50, 53, 54, 74, 75, 86,
 110, 113, 114, 129, 142, 145.
 Peygamberlerin devrinin bitiği 33, 40.

Peygamberler ve tahakkuku :
 6, 8, 9, 11, 17, 23, 25, 51,
 53, 54, 62, 84, 86, 101, 107,
 123, 129, 133, 158, 168, 169,
 171.

Ürdün çevresindeki toprakla-
 ra dair 61.

Eş'yanın 10.

Gelecek adaletli hükümdar-
 lara dair 58.

İsa'nın dönüşüne dair 124.

Yanlış anlaşıldığına dair 9-17

Politika 122.

Reddiye 165.

Rıza 69.

Rızvan 19.

Ruh :

Ölümden sonra 79, 80, 83, 84.

Tanrıyı tanıma kabiliyeti 35,
 41, 55.

Hakikati 82, 84, 85.

Bahau'llah tarafından inkıla-
 ba uğradığı 73.

Rüyalar 79, 84.

«Saat» 12, 25, 54, 78, 107, 108.

Sabır 7, 67.

Saltanat : 107, 109, 110, 116,
 119, 122, 124, 126, 127.

Samimiyet 68.

Sanatların menşei 73, 74, 82,
 83.

Sebeb ve eser kanunu 111,
 121, 140, 154.

Selman'ın Levhi 28, 159, 165.

Sempati 158.

Seyyareler 84.

Sina Dağı 107, 111.

Sidretülmünteha 150.

Siyan 10, 11, 107.

Soygunculuk 150.

Süryanice 88.

Şefkat 140.

Şehitler 57, 63, 70, 92.

Şeref 153.

Şia mezhebinin hali 37.

Tahran'a hitaplar 57, 63, 115.

Tanrı Birliği 35, 37, 74, 85, 94,
 98, 111.

Tarihi kayıtlar 88.

Taşkınlık 168.

Tebliğ 102, 140, 141, 145, 152,
 154, 158, 165, 167, 169, 100,
 94, 23, 22, 9, 7, 6.

Terazi 23, 71, 101, 119, 142.

Terbiye 7, 50, 97, 131, 165.

Teslihat 126, 127, 129.

Teslimiyet ve manası 168.

Tevazu 7.

- Tevekkül 161.
Tevrat 136.
Uhrevi hayatın manası 139.
Ulemanın sözleri 43.
Uyku 79, 82.
«Uzaklık manası» 38.
Ulihiyet tabiatı «bak. Allah»
Ürdün hakkında haberler 61, 94, 101.
Vahdaniyet ve manası 37, 85, 95, 110, 123, 132, 152, 165, 166, 168.
Vergi istinafı 127, 128.
Yahudilere hitab 10, 11, 53, 101, 106.
Hâlâ Mesihî bekledikleri 13.
Yakınlık manası 38.
Yanar çalı 11, 16, 101, 136, 137
Yargılama 22, 55, 67, 137, 139, 156.
Yeryüzü hükümdarlarına levih 106.
Yıldızlar 84.
Zebih'e Levih 122.
Zencan 70.
Zenginlerin gidişi 158.
Zenginlik 60, 61, 103, 106, 127, 139, 150, 158.
Zerre 11, 91, 98.
Zuhur Bahauallah'ın
İnsanın kabiliyetine göre 42, 46, 52, 90, 109.
Reddiye 165.
Vukuu Bab tarafından haber verildiği 8-9.
Tedricen geliştiği 41.
İnsana en büyük ihsan 100.
Belaların onun inkişafına yardım ettiği 136.
Mukadder ölçüsü 40, 41, 42, 46, 133.
Yegâne birlik vasıtası 144.
Özel tesirler 97.
Kudreti 73, 94, 102, 111.
Doğruluğunun isbatı 55.
Bühranları 92.
Maksadı 75, 104, 109.
Genel etkileri 96.
Cihanşumulluğu 49-51, 129-132.
Mukadder zaferi 154, 160, 170.

